

တက္ကသိုလ်

ဝင်းကြွယ်

မြို့တံမယ်
သိုင်းကညာ

BURMESE
CLASSIC

၁-၃ ဇာတ်သိမ်း

GRAPHIC
DESIGN
THEE ZAD

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

- ၁၂၁၅/၂၀၀၄ (၁၀)

မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

- ၁၂၉၉/၂၀၀၄ (၁၂)

ထုတ်ဝေသူ

- ဦးတင်လွင်
(သော်ကစာပေ)

အမှတ် (၆၀၅)၊

သုခမ္မာလမ်း၊

မြောက်ဥက္ကလာပမြို့။

- ဦးတင်မောင်ဝင်း

(၀၅၉၄၆)

သင်းလဲ့ဝင်းပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် (၁)၊

ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း၊

ယောမင်းကြီးရပ်ကွက်

ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

စီစဉ်သူ

မျက်နှာပုံးပန်းချီ

အုပ်ရေး

တန်ဖိုး

ပထမအကြိမ်

စာအုပ်အရောင်းခွင့်

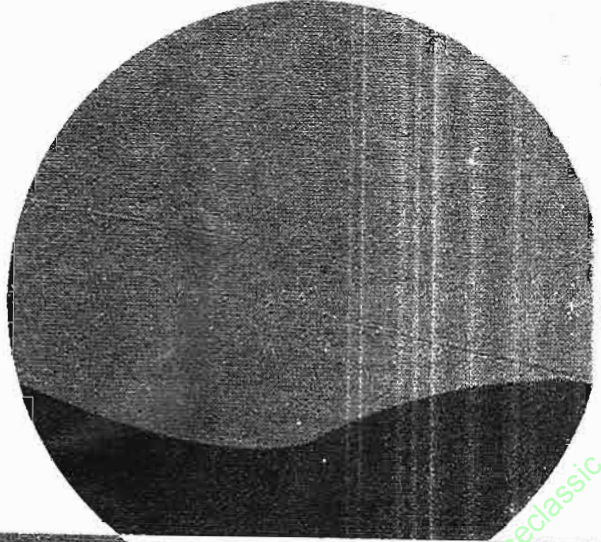
- သဲဇာ

- ၅၀၀

- ၅၀၀ ကျပ်

- ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၀၅

ပုံနှိပ်/အဖုံးရိုက်

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စု ဖြိုကွဲရေး ..... ဒို့အရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုဖြိုကွဲရေး ..... ဒို့အရေး
- အချွန်အခြေအားသာစားညီတံ့နိုင်ပြီရေး ..... ဒို့အရေး

ရည်းကမ်းခတ်မှာ ဘေးကင်းကွာ
ရိုးသားကြီးစား သန်အားဖြင့် နိုင်ငံတည်
ပျံ့ရာဝေးအောင် ဥပဒေရိုက်ကိတ်

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းမှု အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည် ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
ဝေးရာသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိပ်နိုး အဆိုးမြင်ဝံ့ဖီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို မနှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် မှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေး နှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- နိုင်ငံစားသည် ဖွဲ့စည်းမှု အခြေခံ ဥပဒေဝင် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြင်ပပေါင်ပာသည် ဖွဲ့စည်းမှု အခြေခံဥပဒေဝင်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြေခံစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကို သည်သက်စွဲ ဦးတိုးတက်အောင်တည်ဆောက်ရေး
- ဝေးကွက်စီးပွားရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးစွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဘက်ပညာများနှင့်အရင်းအနှီးများ ပိတ်ဆို့၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု ဝမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အလှူတော်စွာ မြှင့်တင်ရေး
- အမျိုးဂုဏ် တတိဂုဏ် မြှင့်တင်ရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေ အနှစ်များ အမျိုးသားရေး သက္ကတများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်ဆင်းကြဲနိုင်ရေးနှင့် ယုဒားနည် မြှင့်တင်ရေး

တက္ကသိုလ် ဝင်းကြွယ်

မြေ နတ် မယ် သိုင်း က ညှာ

(နှစ်ဆုတ်ဆွဲဆိုင်းစာစဉ်)

ဝထမပိုင်း

(ရွှေ ထယ်ဝါစာဝေ)

အခန်း (၁၀)

တရုတ်ပြည်မြောက်ပိုင်း နယ်စပ်ဒေသ၊ ရှမ်းယန်းမြို့၏ နာမည်ကြီး ဟည်းခိုနေရာ တစ်ခုဖြစ်သော 'နှင်းအိမြိုင် တည်းခိုရိပ်သာ'၏ အထူးတည်းခိုဆောင် ညှော်ခန်းထဲတွင် သက်လတ်ပိုင်းအရွယ် သိုင်းသမားနှစ်ယောက် လက်ဖက် ရည်ကြမ်း သောက်၊ အချိုမုန့်များထိုစားရင်း စစ်တုရင် ထိုးနေကြသည်။

“ကျုပ်တို့ကိစ္စ အောင်မြင်အဆင်ပြေနိုင်တယ် မဟုတ် လား လူကြည်ချမ်း”

တစ်ယောက်က စစ်တုရင်စစ်ကွက် ရွှေ့လိုက်ပြီး ပြော သည်။

“စိတ်ချမ်းပါ လင်ပတ်ဝင်ရဲ့၊ မျောက် ဖြူ ကြီးနဲ့ အဆက်အသွယ်ရပြီပဲ၊ သူ့ရောက်လာတယ်ဆိုတာနဲ့ ကိစ္စက တစ်စက်လောက် ပိုစိတ်ချနေရပြီ”

ကျန်တစ်ယောက်က ပြန်ပြောသည်။

ထို့နောက် အဆင့်ထူးထူးသော ဇာတ်ကားရည်ကြမ်းပုံနန်းကန်ကိုယူကာ အစီအစဉ်ကျက်သော်လည်း စစ်တုရင် ခုံပေါ်ရှိ အရပ်များကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ ရွှေရမည့်အကွက်ကို စဉ်းစားတန်ဖွင့် မျက်မှောင်ကြုတ်သည်။

လူကြည်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့ နှစ်ယောက်လုံး မြောက်ပိုင်းနယ်စပ် ဒေသသားများ မဟုတ်ကြပေ။

လင်ပတ်ဝင်သည် စာရတ်ပြည် တေခင်ပိုင်းဒေသ တိမ်ထဲခွန်ဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းခွဲမျှားအစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

လူကြည်ချမ်းကတော့ အစီအစဉ်ကျက်သော်လည်း အစီအစဉ်ဒေသတွင် အဓိက ကျင်လည်ကျက်စားသည်။

မျောက်ဖြူကြီး၏ အမည်ရင်းက ကျန်းယမ်ကော့ထန်၊ နယ်စားမြို့စား မှူးမျိုးမတ်နွယ်တစ်ယောက်။ သိုင်းလောကတွင် သွားလာလှုပ်ရှား ပျော်မွေ့နေသောကြောင့် ကျန်းယမ်ကော့ထန်၏ မျိုးရိုးကို သိသူနည်းသည်။ အမည်ရင်းထိုပင် ခင်မင်ရင်းနှီးသော သိုင်းသမားအချို့ကသာ သိကြသည်။ သိုင်းလောကတွင်တော့ သူ့ထို့ မျောက်ဖြူကြီးဟုသာ ခေါ်ကြသည်။

ကျန်းယမ်ကော့ထန်သည် သိုင်းပညာ အတော်ပင် အဆင့်မြင့်သည်။ မည်မျှလောက် အစောင့်အကြပ်ထူပြောပြီး လုံခြုံစွာ သိမ်းဆည်းထားသည့် ပစ္စည်းဖြစ်စေ မည်သူမျှ မရိပ်မိအောင် ပိရိသေသပ်စွာ အရယူနိုင်စွမ်း ရှိသည်။

စောရ သူ့ခိုးတစ်ယောက် မတုတ်သော်လည်း ခိုးရသွက်ရ၊ လျှို့ဝှက်လှုပ်ရှားရသည့်အလုပ်များတွင် ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်သလို ဝါသနာလည်းပါသည်။ မိမိကိုယ်ကိုးအတွက် ခိုးဝှက်ခြင်းတော့ မလုပ်။ သို့သော် ခိုးယူသင့်သည်ဟု အကျိုးအကြောင်း ခိုင်လုံလျှင်တော့ မည်သည့် အကျိုးအမြတ်ဆိုမျှ မမျှော်မှန်းဘဲ အရခိုးယူတတ်သည်။

ထို့ပြင် ခင်မင်သူများကို စသည့် နောက်သည့်သဘောမျိုးဖြင့်လည်း ခိုးဝှက်တတ်သည်။

သိုင်းသမားဆိုးများ၊ အထူးသဖြင့် သိုင်းသမားကောင်းကြီးများ အမည်ခံကာ မဆာမူများ ကျူးလွန်သော သူများ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ဖော်ထုတ်တတ်သည်။ အရေးမြို့ထားမှုများကို ခွာချပြတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် မျောက်ဖြူကြီးထို့ သိုင်းလောကတွင် လူချစ်လူခင်များသလို မလိုမုန်းထား ရန် ပြီး ဖွဲ့ သူတွေလည်း မနည်းပေ။

လင်ပတ်ဝင်နှင့် လူကြည်ချမ်းတို့သည် အဆင့်မြင့် သိုင်းကျမ်းတစ်ဆူ၏ သတင်းအနံ့ကို ရသောကြောင့် ရှမ်းယန်းမြို့သို့ ရောက်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျန်းယမ်ကော့ထန် အကြောင်းကို ကောင်းကောင်း သိထားသော လူကြည်ချမ်းက ကျန်းယမ်ကော့ထန် စိတ်ဝင်စားစေမည့် အကြောင်းများနှင့် တန်ဆာဆင်ပြောဆိုခဲ့ရာ ကျန်းယမ်ကော့ထန်က သူ၏ဖိတ်ခေါ်ချက်ကို လက်ခံခဲ့သည်။

ကျန်းယမ်ကော့ထန်ရောက်လာပါက ထိုသိုင်းကျမ်းမှာ မိမိတို့၏ မျိုးဆက်အမွေဖြစ်ကာ မတရားလှည့်စားသလို လူယူခြင်းခံခဲ့ရကြောင်း ယုတ္တိရှိအောင် လုပ်ကြံပြောဆိုဖို့ လည်း ကျကျနန စဉ်းစားစီစဉ်ထားသည်။

လုပ်ဇာတ်ဖြင့် မျောက်ဖြူကြီးကို အယုံသွင်းနိုင်ကာ မိမိတို့၏ အကြံအစည် အောင်မြင်ပြီးမြောက်မည်ဟု လူကြည့်ချမ်းက အပိုင်တွက်ထားသည်။

သို့ရာတွင်... လူကြည့်ချမ်း မျှော်လင့်မထားဘော အဖြစ်တွေ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

လူကြည့်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့ စစ်တုရင် ထိုးနေကြသော ဧည့်ခန်းထဲသို့ တိမ်တံခွန် သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာသည်။

အမောတကော ဝင်လာမှုကြောင့် အရေးကြီးသည့် အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း သိသာနိုင်သည်။

‘မြှောဝမ်း၊ ဟေ... အိုက်ပိ ဘာဖြစ်လာတာလဲ’ လင်ဖတ်ဝင်က ဆီး၍မေးသည်။

“မကောင်းတော့ဘူး... ဂိုဏ်းခွဲမှု၊ မကောင်းတော့ဘူး”

“ဘာမကောင်းတာလဲ၊ ရှင်းအောင်ပြော”

“မျောက်ဖြူကြီးတို့ ရုပ်သေးဂိုဏ်းက ဖမ်းခေါ်သွားကြပြီ”

တိမ်တံခွန်ဂိုဏ်းသား အိုက်ပိ၏စကားကို ကြားရသော အခါ လူကြည့်ချမ်းနှင့်လင်ပတ်ဝင်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ရုပ်သေးဂိုဏ်းသည် မျောက်ဖြူကြီးကို မလိုမုန်းစား ရန်ငြိုးပွားနေသော ရန်သူ ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ နှစ်ယောက် သိကြသည်။

သို့သော် ရုပ်သေးဂိုဏ်း၏ သိုင်းပညာစွမ်းက မျောက်ဖြူကြီးတို့ မယှဉ်နိုင်။ ယခု ရုပ်သေးဂိုဏ်းက မျောက်ဖြူကြီးအား အမိဖမ်းသွားသည်ဆိုသော သတင်းကို ကြားရသည်တွင် ယုံရခက်ခက် ဖြစ်နေကြသည်။

“ဘယ်လိုဖမ်းသွားတာလဲ”

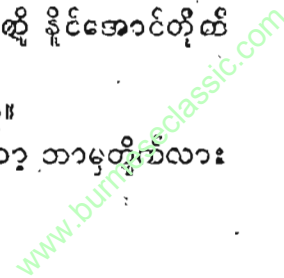
လူကြည့်ချမ်းက မေးသည်။

“ဒီအစိုင်း ခေါ်သွားကြတာတဲ့”

“ရုပ်သေးဂိုဏ်းက မျောက်ဖြူကြီးတို့ နိုင်အောင်တိုက် နိုင်သွားတာလား”

လင်ပတ်ဝင်ကလည်း စင်မေးသည်။

“ကျွန်တော် ကြားရသလောက်တော့ ဘာမှတို့က်လား ခိုက်လားလဲ မဖြစ်ခဲ့ဘူးတဲ့”

“ဒါဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မျောက်ဖြူကြီးက ရုပ်သေး
ဂိုဏ်းလက်ထဲ ရောက်သွားရတာလဲ”

လူကြည့်ချမ်းကလည်း ဤအကြောင်းကိုသိချင်နေသည်။
ထိုမေးခွန်းမျိုး မေးတော့မည့်ဆဲဆဲဖြစ်သည်။ လင်ပတ်ဝင်
ထဲ ဦးဆောင်မေးလျှင်လျှင် လူကြည့်ချမ်းလည်း အိုက်ပိပြန်
ဖြေမည်ဆိုသာ နားစွင့်နေတော့မည်။

“ရှမ်းယန်းကိုအလာ ဝါးရုံရွာမှာဝင်ပြီး ဝါးစိမ်း
အရက်အိုးတွေဝယ်တယ်၊ ပြီးတော့ ဝါးရုံရွာ သင်္ချိုင်း
ကျွန်း ဇရပ်ကြီးမော်မှာ ဝါးစိမ်းအရက် တစ်အိုးပြီးတစ်
အိုး ထိုင်ဆောက်တာ နောက်ဆုံးတော့ အရက်မူးပြီး အိပ်
ပျော်စွားတယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားတွေ
ရောက်လာပြီး အသေကောင်လို့ အိပ်ပျော်နေတဲ့ မျောက်
ဖြူကြီးကို အသာထမ်းခေါ်ဆွားကြတာပဲ”

လူကြည့်ချမ်း ခေါင်းတစ်ချက်ယမ်းမိသည်။

မျောက်ဖြူကြီး အရက်ကြိုက်သည်ကတော့မဆန်းမပါ။
ဝါးရုံရွာ၏ ဝါးစိမ်းအရက်ကလည်း အရက်ကောင်း
အဖြစ် အလွန်နာမည်ကြီးစည်။

အရက်ကြိုက်သောမျောက်ဖြူကြီး ဝါးရုံရွာ သို့ရောက်
လျှင် ဝါးစိမ်းအရက်ကို တစ်မူးသောက်မည့်ဆိုခြင်းကို
မည်သူမဆို ခန့်မှန်းသိနိုင်မည်။

ရုပ်သေးဂိုဏ်းလက်သို့ ကျရောက်ဆွားသော မျောက်
ဖြူကြီးမှာ အသက်ရှင်ဖို့ထက် စေ့ဖို့က ဆယ်ပုံမှာ ထိုးပုံ
သေချာနေမည်။

မျောက်ဖြူကြီး ကျန်းထမ်ကျော့ထန်တစ်ယောက် ရုပ်
သေးဂိုဏ်းတွင် သေသွားသည်က အကြောင်းမဟုတ်။
မျောက်ဖြူကြီးမရှိတော့လျှင် သူတို့ အကြံကြီး ကြံထားသမျှ
သဲထဲရေသွန်ဖြစ်သွားပေတော့မည်။

“နေပါဦး၊ မျောက်လောင်းသုံး ကောင်ကကော ဘယ်
ရောက်နေကြတာလဲ၊ မျောက်ဖြူကြီးနဲ့အတူ ရှိမနေကြဘူး
လား”

လူကြည့်ချမ်းက ရုတ်တရက်ဝင်မေးသည်။

မျောက်လောင်းသုံးကောင်ဆိုသည်မှာ မျောက်ဖြူကြီး
၏ ဆက်စွဲတပည့် လူငယ်သုံးယောက်ဖြစ်သည်။ အသက်ငယ်
ရွယ်ဆော်လည်း သိုင်းစညာမဆိုး။

မျောက်လောင်း သုံးကောင် မူးပေါင်းထိုက်ခိုက်လျှင်
တော်ရုံတန်ရုံသိုင်းသမား မယှဉ်နိုင်ပါ။

“မျောက်လောင်းသုံးကောင်လဲ အတူရှိနေတယ်၊ အတူ
ရှိနေရုံမကဘူး၊ သူတို့ဆရာနဲ့အတူသောက်ပြီး မူးလဲနေကြ
တယ်တဲ့”

“ကောင်းကြရောပေါ့”

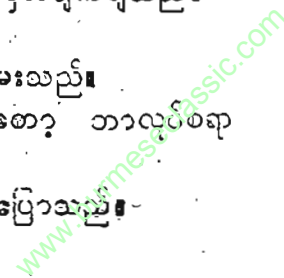
လူကြည့်ချမ်းက အင်တိုင်းတူးတူးနှင့်မှတ်ချက်ချသည်။

“ကျုပ်တို့ အာဆက်လုပ်ကြမလဲ”

လင်ပတ်ဝင်က လူကြည့်ချမ်းကို မေးသည်။

“အခုလိုအခြေအနေမျိုးဖြစ်လာမှတော့ ဘာလုပ်စရာ
ရှိတော့လို့လဲ”

လူကြည့်ချမ်းက စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပြောသည်။

“ရုပ်သေးဂိုဏ်းလက်ထဲက မျောက်ဖြူကြီးကို သွားကယ်ထုတ်ရင်အော့”

“ရုပ်သေးဂိုဏ်းက သိုင်းသမားတွေ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ အရင်စုံစမ်းရဦးမယ်။ သူတို့ရှိတဲ့နေရာကိုသိထားဦး။ သွားကယ်ဖို့ အချိန်မမီတော့ဘူး။ ရုပ်သေးဂိုဏ်းနဲ့ မျောက်ဖြူကြီးတို့အကြား ရှိနေတဲ့ပြဿနာက ပေါ့သေးသေးမယုတ်ဘူး။ သူတို့က မျောက်ဖြူကြီးထို့ ဖမ်းမိသွားမှတော့ အချိန်ကြာကြာ ချုပ်နှောင်ထားမယ်များ ထင်နေသလား။ အမြန်စီရင်ပစ်ကြမှာ။ အခုလောက်ဆိုရင် မျောက်ဖြူကြီး သေသွားလောက်ပြီ”

လူကြည်ချမ်းမြေ့သလိုပင် ရုပ်သေးဂိုဏ်းမှသိုင်းသမားများသည် မျောက်ဖြူကြီး ကျန်းမာမှုကော့ထန်ကို အမိဖမ်းနိုင်ပြီးသည်နှင့် အမြန်ဆုံးသုတ်သင်ရန် အစီအစဉ်ရှိသည်။

သို့ရာတွင် အသေကောင်လို အိပ်ပျော်နေသော မျောက်ဖြူကြီးအား လတ်စတုံးစီရင်ရသည်မှာ ပေါ့ပြန်ပြန်ရှိသောကြောင့် မျောက်ဖြူကြီးအမူးပြေတာ နိုးလာသော အခါတွင်မူ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သုတ်သင်ဖို့ လုပ်ဆောင်ကြသည်။

အဆုံးစီရင်ရန်နေရာကို ဝါးရုံရွာအရှေ့ဘက်အရှေ့ဘက် အစွန်အဖျားရှိအုတ်ဂူဟောင်းကြီးထို့ ရွေးချယ်ကြ၏။

မည်သူမည်ဝါ၏ အုတ်ဂူမုန်း မသိရသော်လည်း အန်ခိုအာဏာထက်ပြီး ရက်စက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပုံရသည်။

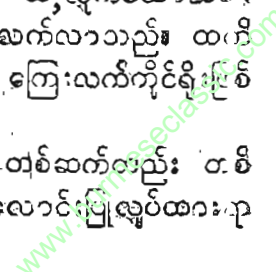
ထုထည်ကောင်းသော သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူအဝင်ဝနားတွင် ကျောက်ဖြူသား ယစ်ပလွင်တစ်ခု ရှိနေ၏။ ယစ်ကောင်တို့ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သော ကြေးပုဆိန်ဟောင်းကြီးတစ်လက်နှင့် ကြေးခားမောက်ကြီးတစ်ခုလည်းရှိနေသည်။

ရုပ်သေး ဂိုဏ်းသားများက မျောက်ဖြူကြီးကို ကျောက်ဖြူ ယစ်ပလွင်ပေါ်တင်ကာ ကြေးဝါးပုဆိန်ကြီးနှင့် ခုတ်ပိုင်းသတ်ဖြတ်ရန်စီမံနေကြသည်။ မျောက်ဖြူကြီးအမူးပြေကာ နိုးလာမည့်အချိန်ကိုစောင့်ရင်း ကြေးပုဆိန်ဟောင်းကြီးကို သွေးနေကြသည်။ ခု၊ နေကြသည်။

မျောက်ဖြူကြီး၏သိုင်းပညာကိုသိထားကြသည်မို့ ပေါ့ဆခြင်းမရှိရဲကြ။ လူမုန်းမသိအောင်မူးကာ အသေကောင်လို အိပ်ပျော်နေသော မျောက်ဖြူကြီးကို ကြိုးဖြင့်မြှင့်ခွာ တုတ်နှောင်ထားကြသည်။

ပုဆိန်ကြီးတွင် ကြေးညို အညစ်အကြေးတွေ အထပ်ထပ် တက်နေသော်လည်း သွေးလိုက် သလိုက်သောအခါ ပုဆိန်အသွားသည် ကြေးရောင်လင်းစက်လာသည်။ ထက်မြဲလာသည်။ လက်ကိုင်ရိုးမှာလည်း ကြေးလက်ကိုင်ရိုးဖြစ်သည်။

ပုဆိန်သွားနှင့်လက်ကိုင်ရိုးတို့ဆို ထစ်ဆက်တည်း တစ်လုံးတည်း တစ်စည်းတည်း သွန်းလောင်းပြုလုပ်ထားရာ

၁၂ • အတ္တဆိုလ် ဝင်းကြွယ်

ပုဆိန်သွားနည်းတူ ပုဆိန်လက်ကိုင်မှာစည်း ထုထည် ကောင်းစွာ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ ရှိနေသေးသည်။

အသွားရော အရိုးပါကြေးဖြင့် ထုထည်အပြည့် ပြုလုပ် ထားသည့်အတွက် ပုဆိန်ကြီးသည် အတော်ပင် လေးလံ သည်။

“မျောက်ဖြူကြီးလို့ နာမည်ကျော် တစ်ယောက်ထို့ အဆုံးစီရင်ဖို့ အသင့်တော်ဆုံးလက်နက်ပဲ၊ ဒီလူကြီး အမှူး ခြေပြီး နိုးလာတာနဲ့ တစ်ခါတည်း စီရင်မယ်၊ သူ့ကို သွတ်ဆင်မစ်တာ ဘယ်သူတွေ့လဲဆိုတာ ကောင်းကောင်း သိသွားရစေမယ်”

ရုပ်သေးဂိုဏ်းချုပ် ယောက်ဟိန်စို့က ကြုံးဝါးပြော လိုက်သည်။

မျောက်ဖြူကြီးကျန်းယမ်ကော့ထန်ကို ဖမ်းဆီးစီရင်မှု တွင် ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားများကို ဂိုဏ်းချုပ်ထိုက်ထိုင် ဦး ဆောင်သည်။

ကြေးပုဆိန်အသွားထို့ သွေးပြီး သူ့ပြုံး၍ အချိန်အနည်း ငယ်အကြာတွင် မျောက်ဖြူကြီးအမှူးပြေသာ အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။

“အလို့...ယောက်ဟိန်စို့တို့ လူစုပါလား၊ ဘာလဲ... ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်လို့ ဖမ်းထားကြတယ်ဗေ”

မှူးမှူးနှင့်အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာ၍ မျက်စိအစုံဖွင့်ကာ တစ်ချက်ပင့်ကြည့်မျှော်သည်နှင့် အခြေအနေကို အကဲခတ် မှီသွားသော ကျန်းယမ်ကော့ထန်ကပြောသည်။

“ထွတ်တယ်၊ ခင်ဗျားကို ဟောဟို ကြေးပုဆိန်ကြီးနဲ့ အပြတ်ရှင်းပစ်မလို့”

ရုပ်သေးဂိုဏ်းချုပ်က ခပ်ကြွားကြွားပြောသည်။ ရုပ် သေးဂိုဏ်းသား လူထွားကြီးတစ်ယောက်၏ လက်ထဲရှိ ကြေးပုဆိန်ကြီးထို့လည်း မေးငေါ့ပြုသည်။

ကိုလူထွားကြီးမှာ ရုပ်သေးဂိုဏ်းတွင် အသန်မာဆုံး အထွားကျိုင်းဆုံးဖြစ်လျက် ကြေးပုဆိန်ကြီးနှင့် မျောက်ဖြူ ကြီးအား ခေါင်းဖြတ်စီရင်ရန် တာဝန်ယူထားရသည်။

“ဪ...အင်း...အင်း...ဒီလိုကိုး၊ ဒါပေမယ့် အရက် မှူးနေတဲ့ မျောက်ဖြူကြီးကို ကြက်ကလေး ငှက်ကလေးလို့ ဖမ်းခေါ်လာနိုင်ဖေမယ့် အရက်မမှူးတော့တဲ့ မျောက်ဖြူ ကြီးထို့တော့ လက်ဖျားနဲ့စောင် တို့လို့ မရဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ မသိကြဘူး မှတ်တယ်”

ပြောပြောဆိုဆို မျောက်ဖြူကြီးသည် ငေါက်ခနဲ ခုန်ထ လာသည်။

တုပ်နှောင်ထားသည့်ကြိုးများလည်း ဘယ်လိုဖြေဖြုတ် လိုက်သည်မသိ၊ အကုန်ပြေလျော့ကျကုန်သည်။

မိမိတို့ဘက်တ အစပိုင်နိုင်နေပြီထူ စိတ်ချလတ်ချရှိနေ သော ယောက်ဟိန်စို့အပါအဝင် ရုပ်သေး ဂိုဏ်းသားတို့ အံ့အားတသင့် ဖြစ်ကုန်သည်။ ကြက်သေ သေကုန်ကြလေ သည်။

ထိတ်ထိတ်ကြသုခိုးကြီးများထက်ပင်စောရသူခိုးအတတ် တို့တွင် ထူးချွန်ကျွမ်းကျင်ပြီး သိုင်းမညာလည်း ပထမတန်း

အဆင့်တွင် ရှိသော မျောက်ဖြူကြီးလို့ လူတစ်ယောက် အတွက် ရုပ်သေးဂိုဏ်း၏ ကြိုးတုပ်ထားမှု လောက်က တော့ ဘာမျှအရေးလုပ်စရာမရှိ။

အလွယ်တကူပင် လွတ်အောင်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

* * *

“အိပ်ရေးဝဝအိပ်ရအောင် ဘေးကနေ ဝိုင်းစောင့် ရှောက်ပေးခဲ့တာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွင်း...အိပ်ရေး လဲဝပြီမို့ သွားလိုက်ဦးမယ်”

ကျန်းယမ်ကော့ထန်က ခပ်နောက်နောက် နှုတ်ဆက် စကားဆိုသည်။

စကားဆုံးသည်နှင့် လွှစ်ခနဲ ပြေးထွက်သည်။

ကြက်သေ သေသလို့ဖြစ်ကာ ငေးငိုင်နေကြသော ရုပ် သေးဂိုဏ်းသားတို့သည် ယခုမှ သတိ ပြန်ဝင်လာကြလျက် မျောက်ဖြူကြီးကို ပိတ်ဆို့ထားဆီးရန် ကြိုးစားကြလေ သည်။

ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားများဘက်မှ လူအင်အား(၂၀)ခန့် ရှိသည်။ ဂိုဏ်းချုပ်ယောက်ဖိန်စို အခါအခင် သိုင်းပညာ ကောင်းသူ ဦးယောက်ဆောက် ရှိသည်။

သတိ ပြန်ဝင်လာကြသည်နှင့် ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားများ သည် စုပေါင်း သိုင်းကွက်ပုံစံ အလျင်အမြန်ခင်းကျင်းကြ ဆိုသည်။

မဆိုစလောက်လေး နှောင့်နှေး သွားခဲ့ရာ စုပေါင်း သိုင်းကွက်ပုံစံ အပြည့်အဝ မခင်းကျင်းနိုင်မီမှာပင် ကိုယ် ဖော့ပညာကောင်းစော မျောက်ဖြူကြီးက မွေနှောက် ထိုးဖောက် ထွက်သွားသည်။

ထိုးဖောက်ထွက်ရာတွင် ရှောင်တိမ်းမှုများ၊ ကွေ့ပတ် မှုများနှင့်အတူ လှုပ်ရှားတိုက်ကွက်များလည်း ပါရှိသည်။ မျောက်ဖြူကြီးနှင့် ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်တိုးသော ရုပ်သေး ဂိုဏ်းသား သုံးယောက် အတိုးအရုံးလဲကျသည်။

ကျန်းယမ်ကော့ထန်ကို ရုပ်သေးဂိုဏ်းက ဝိုင်းဝန်းပိတ် ဆို့တားဆီးခြင်း မလုပ်နိုင်ကြပါ။

သချိုင်းကုန်းအပြင်ဘက်သို့ မျောက်ဖြူကြီး ရောက်ရှိ သွားသည်။

ရုပ်သေးဂိုဏ်းစားများကလည်း ငြာသံများပေးကာ နောက်မှအစဦးပြေးလိုက်လာကြသည်။ မျောက်ဖြူကြီးက သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်စေ့သို့ လျှပ်မြန်စွာ တက်သွားလေ သည်။

အခက်အလက်များ စေတည်သည့် သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင် ပေါ်သို့ တစ်သွားသော မျောက်ဖြူကြီးကို အမိလိုက်ဖမ်း ရန်မှာ အခြားသော သူများအတွက် အတော်တို့ ခက်ခဲ အကျပ်တွေ့ပေလိမ့်မည်။

ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားများအတွက်ကတော့ အကြိုက် ဖြစ် သွားသည်။

ရုပ်ဆေးဂိုဏ်းသည်သစ်ပင်တက်အထူးကျွမ်းကျင်သည်။ သစ်ပင်များပေါ်တွင် တိုက်ခိုက် လှုပ်ရှားမှုတွင်လည်း ပိုင် နိုင်သည်။ သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခက်များတွင် ကြိုးများ၊ ရစ်ပတ်၊ ကာ ဆိုင်းဆွဲလျက် လျင်မြန်စေပါးစွာ တိုက်ခိုက်ဆင် နိုင်သည်။

ထိုသို့ သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခက်များတွင် ကြိုးများနှင့် ဆိုင်း ဆွဲလှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်မှုတွင် ကျွမ်းကျင် ပိုင်နိုင်လှသော ကြောင့် ရုပ်သေးဂိုဏ်းဟူ၍ အမည်ကျော်ကြား လူသိများ ယာခြင်းဖြစ်သည်။

မျောက်ဖြူကြီး မှာသည် သစ်ပင်တက် ကျွမ်းကျင်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မိမိတို့၏ အစွမ်း ကိုတော့ ယှဉ်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု ရုပ်သေး ဂိုဏ်းသားများက အပိုင် တွက်ထားကြသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ယောက်ဟိန်စိုကပင် အထွေအထူးအမိန့် ပေး ညွှန်ကြား စရာမလို။

မျောက်ဖြူကြီးရှိနေသည့် သစ်ပင်ကြီး၏ ဘေးပတ်လည် သစ်ပင်များပေါ်သို့ ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားတို့လူစုခွဲတာတက် ကြသည်။

သစ်ဆိုင်များဆီသို့ ကြိုးများ လှမ်းပစ် ရစ်ခတ်ကာ ခို၍ တက်သွားကြသည်မှာ လျင်မြန် ဆွက်လက် လွန်းလှ သည်။

တစ်ခက်အတွင်းမှာပင်ဂိုဏ်းချုပ်မှအပ ရုပ်သေးဂိုဏ်း သားအားလုံး သစ်ပင်များပေါ်သို့ ရောက်ကုန်ကြ လေ သည်။

မျောက်ဖြူကြီး ကျန်းယမ်ကော့ထန်ကို စန်းရံထားနိုင် ကြပြီ။ မလွတ်တမ်းအမိဖမ်းဖို့သာလိုတော့သည်။

ရုပ်သေးဂိုဏ်းချုပ်ယောက်ဟိန်စိုကမူ အောက်ခြေမြေ ပြင်တွင် ရပ်ကျန်နေခဲ့သည်။ အခြေယနေကို စောင့်ကြည့် နေသည်။

“ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်”

မျောက်ဖြူကြီးတက်သွားသည့် သစ်ပင်ကြီး၏သစ်ကိုင်း သစ်ရွက်များအကြားမှ လက်နက်ပုန်းများ လွင့်ဖျံထွက် လာသည်။

ထိုသစ်ပင်ကြီး၏ မြောက်ဘက်ရှိ သစ်ပင်ပေါ် ရောက်နေ ကြလော့ ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားများကို မျောက်ဖြူကြီးက လက်နက်ပုန်းနှင့် လှမ်းပစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသစ်ပင်ပေါ် ရောက်နေကြသော ရုပ်သေးဂိုဏ်းသား များက တဟားဟားရယ်မောကြသည်။

မြေပြင်မှာတက် သစ်ပင်များပေါ်တွင် တိုက်ခိုက်မှုတွင် အထူးကျွမ်းကျင်လှသော ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားများအတွက် သည့်လိလက်နက်ပုန်းနှင့် လှမ်းပစ်မှုလော့ကတော့ ဘာမျှ အရေးစိုက်ရောမလိ။ ဘက်ယ့်ဘို့ ကလေးအစားစား ဖြစ် နေသည်။

ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားများ၏ လှောင်ပြောင် ရယ်မောသံ မဆုံးမိမှာပင် မျောက်ဖြူကြီးသည် တောင်ဘက်ရှိသစ်ပင် ဆီသို့ ရုတ်တရက် ခုန်ကူးသွားသည်။

ထိုသစ်ပင်ပေါ်တွင် ရုပ်သေးဂိုဏ်းသား သုံးယောက် ကြီးများဖြင့်ဆိုင်းတွဲလျက်ရှိနေကြသည်။ သို့သော် မျောက်ဖြူကြီးက မြောက်ဘက်ရှိ သစ်ပင်ပေါ်မှ ရုပ်သေးဂိုဏ်း သားများကို လက်နက်ပုန်းဖြင့် လှမ်းပစ်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မိမိတို့ဘက်သို့ ကူးမလာနိုင်ဟု ထင်မှတ်နေကြသောကြောင့် အသင့်ရှိပါလျက် အငိုက်မိခဲလိုက်ရသလို ဖြစ်ကုန်သည်။

ရှုတ်ခြည်း လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်မှု မလုပ်နိုင်ကြ။

သူတို့လှုပ်ရှားသည့် အချိန်တွင်တော့ မျောက်ဖြူကြီး သည် သစ်ပင်ကြီး၏ပင်စည်ကို တွယ်ကပ်လျှော ဆင်း၍ မြေပြင်သို့ ရောက်သွားခဲ့လေပြီ။

မြေပြင်ပေါ် ခြေချရပ်မိသည်နှင့် လျင်မြန်စွာပြေးလွှား ထွက်သွားသည်။ မီးခိုးလုံးတစ်လုံးကိုလည်း ပစ်ဖောက်ကာ မြင်ကွင်းဝေဝါး မထင်ရှားအောင် လှုပ်သွားခဲ့သည်။

သစ်ပင်တက်ကျမ်းပြီး သစ်ပင်များပေါ်တွင် လှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်မှုပိုင်နိုင်သော ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားများကို သစ် ပင်များပေါ် ရောက်အောင် များခေါ်ကာ မျောက်ဖြူ ကြီးက အဆင့်မြင့်ကိုယ်ဖော့ပညာ စွမ်းရည်တို့ပြကာ မြေ ပေါ် အမြန်ပြန်ဆင်း၍ လျင်မြန်စွာပြေးလွှား ထွက်လာ နိုင်ခဲ့သည်။

တစ်စုံတစ်ယောက် ရှိနေသည်ကို ခံစားသိရှိသည်။ သို့သော် လူရိပ်လူယောင်မူ ရှာလို့မရ။ မည်သည့်နေရာ တွင် ပုန်းအောင်းနေသည်ကိုလည်း စူးစမ်းဖော်ထုတ်ခြင်း မပြုနိုင်။

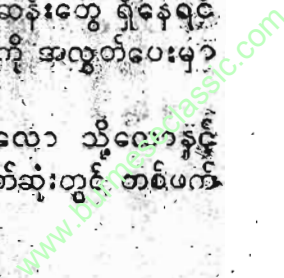
မျောက်ဖြူကြီး ကျန်းယမ်ကော့ထန် အတော်ပင်မကျေ မနပ် ဖြစ်နေရသည်။

ကျန်းယမ်ကော့ထန်သည် စောရ သူခိုးတို့၏ အတတ် အသိများကို ဝီစွမ်းရည်အနေဖြင့် ပိုင်နိုင်နေသူ ဖြစ်သည်။ နားအလွန်ပါးသည်။ မျက်စိ အလွန်ရှင်သည်။ မျောက်ဖြူ ကြီး မသိမမြင်ရအောင် ပုန်းအောင်းနေနိုင်သူဟူ၍ ယခု အချိန်အထိ မရှိသေး။

သည်နေ့တွင်တော့ မိမိကို တစ်ယောက်ယောက် က စောင့်ကြည့်နေကြောင်း သေသေချာချာ ခံစားသိရှိနေပါ လျက် ဘာမျှ အကောင်အထည်ရှာမရ ဖြစ်နေသည်။

“ရုပ်သေးဂိုဏ်းသား တစ်ယောက်ယောက်များလား၊ ရုပ်သေးဂိုဏ်းသားတွေ ဒီလောက်အစွမ်းမတောင်းနိုင်ဘူး၊ အင်း... ဂိုဏ်းချုပ် ယောက်ဟိန်စိုကတော့ ထူးထူးဆန်း ဆန်း ပညာတွေတတ်တယ်လို့ကြားဖူးတယ်၊ သူများလား၊ သူ့မှာ အစွမ်းထက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ပညာအဆန်းတွေ ရှိနေရင် ဟိုသခိုင်းကုန်းနားမှာကတည်းက ငါ့ကို အလွတ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး”

မျောက်ဖြူကြီး၏ စိတ်ထဲတွင် သို့လော သို့လောနှင့် အမျိုးမျိုး တွေးဘောနေမိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် တစ်ပက်

လူကို အရိပ်အယောင် ရှာမရနိုင်တော့သည့်အတွက် မိမိ
နောက်သို့ ထိုလူဆက်မလိုက်နိုင်ရန် မျက်ခြည်ဖြတ်ထွက်ခွာ
သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်သည်။

ထိုဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် ကိုယ်ဖော့ပညာကို အစွမ်းကုန်
သုံးကာ အလျင်မြန်ဆုံးသော အချိန်အဟုန်ဖြင့် ပြေးလွှား
ရန် အထွင်းအားစုစည်းကာ ခြေလှမ်းပြင် လိုက်သည့်အချိန်
မှာပင် ရိုးခနဲရိပ်ခနဲ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို မြင်ရသည်။

သူ့အနားသို့ လူတစ်ယောက် ရုတ်တရက် ရောက်လာ
သလိုလို့ ထင်လိုက်မိသည့် အချိန်မှာပင် သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့
ကြိုးတွင်းအစစ်ခု စွပ်ကျလာသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် စွပ်
မိသော ကြိုးတွင်း တင်းကျပ်သွားလျက် ကြိုးဖြင့်ရစ်ပတ်
တုပ်နှောင်ခံလိုက်ရသည်။

ကြိုးတုပ်ခံရပြီးမှ မိမိကို ဖမ်းဆီးခဲ့သူအား ထင်ထင်
ရှားရှား ခြင်္သေ့ရတော့သည်။

အဆက်(၁၆)နှစ် သာသာခိန်သာရှိသေးသည့် ကောင်
လေးတစ်ယောက်၊ အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည့်
ဝတ်စုံပေါ်တွင် သစ်ရွက်များကို ချိတ်ထားသည်။

“မင်းက ထယ်သူလဲ”

မျောက်ဖြူကြီးက ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် နာမည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိပါ”

မိမိနှင့် မျိုးနွယ်တူဖြစ်နေသောကြောင့် မျောက်ဖြူကြီး
မျက်လုံးမြှိုးသွားသည်။

“အလို့...မင်းက ကျန်းယမ်မျိုးနွယ်သား”

“မဟုတ်ပါဘူး”

“မင်းနာမည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိဆို”

“တူတိပါတယ်”

“ဒါဆို မင်းအမျိုးအနွယ်က ကျန်းယမ် မဟုတ် လို့
ဘာလဲ”

“ကျွန်တော် အဖေက ကျန်းမျိုးနွယ်၊ ကျွန်တော်
အမေက ယမ်မျိုးနွယ်၊ အဖေ့မျိုးနွယ်နဲ့ အမေ့မျိုးနွယ်ကို
သွပြီး ကျွန်တော် နာမည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိလို့ မှည့်ထား
တာ”

တရုတ်လူမျိုးများ၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာမှာ ဖခင်၏ မျိုး
နွယ်အမည်ကို သားသမီးများက ယူလေ့ရှိသည်။ မိခင်၏
မျိုးနွယ်အမည်ကို ယူသူများလည်း အနည်းအကျဉ်းရှိသည်။
သို့သော် ဖခင်၏မျိုးနွယ်နှင့် မိခင်၏မျိုးနွယ်ကို ပူးပေါင်း
ကာ ယူသူတော့ မရှိသလောက်ရှားသည်။

“အေး...အေး ထားပါတော့၊ မင်းဘယ်ဂိုဏ်းစား
လဲ”

မျောက်ဖြူကြီးသည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏ မျိုးနွယ်
အမည်နှင့်ပတ်သက်၍ ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ သူ့ထံထိုင်သည်
ထိုသာ ဆက်မေးသည်။

“ခင်ဗျာ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမှာ မျက်လုံးစေး ကလယ်လုပ်နှင့်
နားမလည်သည့်ဟန်မျိုးရှိသည်။

“မင်း ဘယ်သိုင်းအဖွဲ့ကလေးနားတာ”

“ဘယ်အဖွဲ့ကမှ မဟုတ်ဘူး”

“ဪ...မင်းက တစ်ကိုယ်တော် သိုင်းသမားလေး
လို့”

“ဦးလေးကြီးကလဲ ပြောစော့မယ်၊ ကျွန်တော်က သိုင်း
ပညာမှမတတ်တာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တစ်ကိုယ်တော် သိုင်း
သမား ဖြစ်နိုင်မှာလဲ”

“ဘာ...မင်းက သိုင်းပညာမတတ်ဘူး၊ ဟုတ်လား”

“မျောက်ဖြူကြီး တအံ့တဩမေးမိသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ငါ့ကို လိမ်မယ်ကြောင့်နော် ကောင်လေး”

“ကျွန်တော် မလိမ်ပါဘူး၊ သိုင်းပညာမတတ်လို့ မတတ်
ကြောင်း ပြောတာပါ”

“မင်း သိုင်းပညာမတတ်ရင် ငါ့ကို ဘယ်လိုပညာနဲ့
လှုပ်ရှားအမိဖမ်းခဲ့တာလဲ”

“ဪ...အင်း၊ အဲဒါက ဟို...မျောက်ဖမ်းပညာလို့
ပြောရမှာပဲ”

မိမိလို သိုင်းသမားရင့်မာကြီးတစ်ယောက်ကို မျောက်
ဖမ်းပညာဖြင့် ဖမ်းဆီးတုပ်နှောင်ခဲ့သည့်ဟူ ဆိုလာသော
ကြောင့် ကျန်းယမ်ကော့ထန် အောင့်သက်သက် ဖြစ်သွား
သည်။

သို့သော် မိမိကို သိုင်းလောကတွင် မျောက်ဖြူကြီးဟု
ခေါ်ကြလျက် မိမိတို့ထံတိုင်တလည်း ထိုအခေါ်အဝေါ်ကို
နှစ်သက်နေလေရာ မိမိအား ပီရီပြောင်မြောက်စွာ အမိ

ဖမ်းခဲ့သည်မှာ မျောက်ဖမ်းပညာဟုဆိုလျှင် နှင့်လျော်နေ
ကြောင်း စဉ်းစားမိတော့ အောင့်သက်သက်ဖြစ်မှုပပျောက်
သွားသည်။

ပြုံးစေပင် ဖြစ်လာသည်။

“မျောက်ဖမ်း ပညာတဲ့လား၊ အင်း...ဇာားလိုက်ဖါ
တော့၊ အဲဒီ မျောက်ဖမ်းပညာဆိုတာကို ဘယ်သူက သင်
သင်ပေးတာလဲ”

“သင်ပေးတယ်ရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အဖေ
နောက် အထူလှိုက်ရင်းက တတ်လာတာပါပဲ”

“မင်းအဖေက တောလိုက်မုဆိုးလား”

“မဟုတ်ဘူး”

“သူက ဘာလဲ”

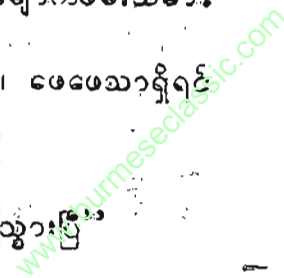
“ဘယ်လိုပြောရမလဲ၊ အဖေက မျောက်တွေဖမ်းပြီး
ရောင်းတယ်၊ ရှားပါးတဲ့မျောက်မျိုးတွေကို ရအောင်ဖမ်း
နိုင်တယ်”

“ဒီလိုဆိုရင် မင်းအဖေက ထိပ်တန်းမျောက်ဖမ်းသမား
ကြီးတစ်ယောက်ပေါ့”

“ဒီလိုပြောရင်တော့လဲ ရပါတယ်၊ ဖေဖေသာရှိရင်
ဒီနာမည်ကို သတောကျမှပဲ”

“မင်းအဖေမရှိတော့ဘူးလား”

“မရှိတော့ဘူး၊ မနှစ်စာပဲ ကွယ်လွန်သွားပြီ”

ကုန်းယမ်ရှောင်ရို၏ လက်စွမ်းယက်စကို ကြည့်ကာ မျောက်ဖြူကြီးသည် သည်ကောင်လေးဖခင်နှင့် တွေ့ဆုံချင် နေသည်။

ကွယ်လွန်သွားပြီဟု သိရသောအခါ စိတ်ပျက်ချင်သလိုသို့ ဖြစ်သွားသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကွယ်လွန်သွားတာလဲ”

မျောက်ဖြူကြီးက မေးလိုက်သည်။

“သစ်ပင်ပေါ်က ပြုတ်ကျပြီး သေဆုံးသွားတာပဲ”

“တုတ်ရဲ့လားကွာ၊ ပထမတန်း မျောက်ဖမ်းသမား တစ်စောင်က သစ်ပင်ပေါ်က ပြုတ်ကျပြီး သေသွားရ တယ်လို့ ကြားရတာ ယုံနိုင်စရာပဲ”

“ဒါ ဘာမှ မဆန်းပါဘူး၊ ကျွန်တော် အမေလဲ မြွေ ပေါက်ခဲရပြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့တာပဲ”

“ငင်းအမေက မြွေဖမ်းသမားလား”

“တုတ်တယ်၊ အဆိပ်မြွေဆိုးတွေကို ကျွမ်းကျွမ်းကွင်း ကျင့်ဖမ်းတတ်တာ၊ ဒါပေမယ့် ကံကြမ္မာမန်လာတဲ့အခါ ကျတော့ ဘာမှအဆိပ်သိပ်မပြင်းတဲ့ မြွေစိမ်းလေးအပေါက် ခံရပြီး သေသွားရတာပဲ”

“မင်းအမေကွယ်လွန်သွားတာ ဘယ်လောက် ကြာပြီ လဲ”

“ကျွန်တော် အဖေနဲ့ မတိမ်းမယိမ်း ရှေ့ဆင့် နောက် ဆင့်ဆိုသလို ကွယ်လွန်သွားတာပဲ၊ တစ်နှစ်လောက် ကြာ ပါပြီ”

“ငင်းက အဖေဆီက မျောက်ဖမ်းတဲ့ပညာပဲ ရခဲ့တာ လား၊ အမေရဲ့ မြွေဖမ်းတဲ့အတတ်ကိုကော အမွေဆက်မခံ ခဲ့ဘူးလား”

“ဘယ်လိုမေးလိုက်တာလဲဗျာ၊ အမေအမွေလဲ ဆက်ခံ တာပေါ့”

“ဒါဆို မင်း မြွေဖမ်းကျွမ်းတဲ့သဘောလား”

“ဗျတ်ကဲ့”

“မင်း အခု ဘာလုပ်ကိုင်စားသောက်နေသလဲ”

“မျောက်ဖမ်း၊ မြွေဖမ်းပေါ့... ဦးလေးရာ”

“အဲဒီအကောင်တွေကို အယ်မှာ သွားရောင်းအလဲ”

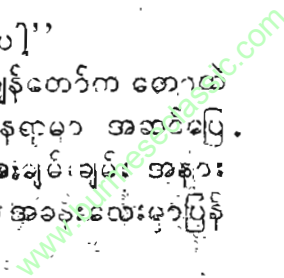
“ရောင်းစရာ မလိုပါဘူး၊ ဖမ်းလို့ရလာတဲ့ မျောက်တွေ မြွေတွေကို စိမ်းလဲ မြိုင်စံအိမ်က စားဖို့မျိုးကြီးကို ပေး လိုက်ရတာပဲ”

“မင်းက စိမ်းလဲ စံအိမ်ရဲ့ အလုပ်သမားလေးကိုး”

“စိမ်းလဲ စံအိမ်က ကျွန်တော်ကို စားဝရာပေးတယ်၊ အဝတ်အစည်း ပေးတယ်၊ နေစရာနေရာလဲ ပေးတယ်၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်ဟာ စိမ်းလဲ စံအိမ်ရဲ့ အလုပ်သမားလို့ ပြောနိုင်တာပေါ့”

“စိမ်းလဲ စံအိမ်မှာ မင်းနေတာပေါ့”

“နေတယ်လို့ပဲပြောရမှာပေါ့၊ ကျွန်တော်က တောထဲ တောင်ထဲ လှည့်လည်နေပြီး ကြုံရာနေရာမှာ အဆိပ်ပြေ သလိုအိပ်တာဦးလေးကြီးရ၊ အစားအမျိုးမျိုး အနား ယူချင်တဲ့အခါကျမှ စိမ်းလဲ ဂေဟာက အခမ်းလေးမှာပြန်

အိပ်တော့၊ ဒါနဲ့ကျွန်တော် အကြောင်းကိုသာ မေးနေတာ ဦးလေးကြီးရဲ့ နာမည်ကိုတောင် မသိရသေးဘူး”

* * *

“ငါ့နာမည်က ကျန်းယမ်ကော့ထန်၊ သိုင်းလောကမှာ တော့ မျောက်ဖြူကြီးလို့ခေါ်ကြတယ်”

“ဪ...မျောက်ဖြူကြီးဆိုတာ ဦးလေးကြီးကို”

“မင်းက အဲဒီနာမည် ကြားဖူးထားလို့လား”

“စိမ်းလဲ့စံအိမ်က သိုင်းသမားတွေ ပြောတာကို နား စွန်နားဖျား ကြားဖူးတာပါ။ သိပ် လျင်မြန်သွက်လက်ပြီး ပျော်ပျော်လဲနေတတ်တဲ့ သိုင်းသမားကြီး ဆိုသားပဲ။ သိုင်း ပညာလဲ အရမ်းကောင်းတယ်တဲ့”

ထိုစကားများကို ပြောရင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမျက်နှာ ပြုံးမြဲမြဲ ဖြစ်လာသည်။

“မင်းက ဘာရယ်တာလဲ”

“ဪ...တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဖြစ်သွားတာကို စဉ်းစား ပီလို့ပါ”

“ဘာများ တိုက်ဆိုင်နေတာလဲ”

“ကျွန်တော် ရှာတွေ့ထားတဲ့ မျောက်ဖြူသစ်ခွပန်းကို လာလှမယ်ထင်လို့ ဦးလေးကြီးတို့ အလစ် ချောင်းမြောင်း

ပြီး ဖမ်းလိုက်တာပါ။ အခု ဦးလေးကြီး နာမည်ကလဲ မျောက်ဖြူ ကြီးဖြစ်နေတယ်လေ။ ခစ်...ခစ်...ခစ်”

ကေခင်လေးက အသံထွက်ပင်ရယ်မောလိုက်သေးသည်။ ထို့နောက် မျောက်ဖြူကြီးကိုယ်ပေါ်တွင် တုပ်နှောင်လျက် ရှိနေသော ကြိုးများကို ဖြေပေးသည်။

ကျန်းယမ်ကော့ထန်သည် ပန်းမာလာများကို သိပ်စိတ် ဝင်စားမှုမရှိလှပေ။ သို့သော် မျောက်ဖြူသစ်ခွပန်းဆိုသည် ကိုတော့ ကောင်းကောင်း သိထားသည်။

သူ့အမည်နှင့် တူသည့် အိမ်ထောင်ခွဲပန်းနှင့် ယှဉ်ကာ ခင်မင်ရင်းနှီးသူများက နောက်ပြောင်ပြောဆိုလေ့ ရှိကြ သည်။

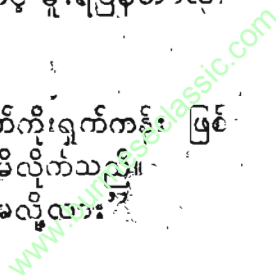
ရွှင်ရွှင်မြူးမြူး နေတတ်သော အကျင့်စရိတ် ရှိသည့် အတွက် သူ့ကိုမျောက်ဖြူသစ်ခွပန်းလှယူမည်ဟု တွေးထင် ကာ အကောင်ငယ်လေး တစ်ယောက်က အလစ်ချောင်း အမိမိမီးခွဲမှုတို့ ရယ်စရာတစ်ခု အဖြစ် ထဘောထားလိုက် လေသည်။

“မင်းက မျောက်ဖမ်းမြွေရှာ လုပ်နေတဲ့ ကောင်လေး မဟုတ်လား။ သစ်ခွပန်းကို ဘာကြောင့် ခူးရပြန်တာလဲ။ စိမ်းလဲ့ မြိုင်စံအိမ်အတွက်ပဲလား”

“မဟုတ်ဘူးခင်ဗျ...ဟို”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏အမှုအရာ ရှက်ကို ရှက်ကန် ဖြစ် သွားသည်ကို မျောက်ဖြူကြီးအစ်ခတ်မိလိုက်သည်။

“ဘာလဲ၊ မင်းရည်းစားကို ပေးမလို့လား”

စိတ်ပျော်လာနေသော မျောက်ဖြူကြီးက ခပ်မြူးမြူး ပင်ပေးလိုက်သည်။

“ဟာ...ရည်းစားမဖြစ်သေးပါဘူး။”

“အခု မဖြစ်သေးလဲ နောက်တော့ ဖြစ်လာမှာပေါ့၊ ကောင်မလေးနာမည်က တယ်သူတဲ့လဲ”

“ချင်ယုအင်း”

“အရပ်သူလေးပဲသား”

“မတုတ်ဘူး၊ မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းသူလေးပါ”

မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းကတော့ မျောက်ဖြူကြီး သိသည်။ အမျိုးသမီးများချည်းသာ ပါဝင်သည့် သိုင်းအဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သည်။

“မင်းက သိုင်းပညာလဲမတတ်ဘဲနဲ့ သိုင်းဂိုဏ်းသူ တစ်ယောက်ကို ကြိုက်နေရသလား”

“ကျွန်တော်အခွင့်ကြုံရင်သိုင်းပညာဆင်မစပါဦးလေး ကြီးရ”

“အေး...အေး၊ မင်းက အလှုပ်အရှားမြန်ပြီး အပုန်း အလှူလဲထူးချွန်တဲ့ ဖင်ကို အရည်အချင်းတွေ ရှိနေတာပဲ၊ နည်းလမ်းမှန်မှန်လေ့ကျင့်လိုက်ရင် သိုင်းပညာ ကောင်းကောင်း တတ်မှာပေါ့၊ ဝါနဲ့ကြိုတုန်း မင်းကို နည်းနည်း ပါးပါးသင်ပြစေမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲ ဦးလေးကြီးရယ်”

မျောက်ဖြူကြီးက ကျန်းယမ်းရှောင်ရီ၏ ချီးသားပွင့်လင်းသော စိတ်နေစိတ်ထားကို ဆင်တော့သည်။

ပျော်တတ်သော စိတ်ကြောင့် ကျန်းယမ်းရှောင်ရီနှင့် ချင်ယုအင်း ဆိုသော မိန်းကလေးတို့ ပြေလည် သွားကြ အောင် ကြားမှ ဝင်ကူညီပေးလိုသည့် ဆန္ဒသည် ရှိလေသည်။

ကျန်းယမ်းကော့ထန်က ကျန်းယမ်းရှောင်ရီ၏ အတွင်းအား အခြေအနေကို အရင်ဆုံးစူးစမ်းကြည့်ရှုသည်။ ရှိနေသည့်အတွင်းအားအနေအထားပေါ် မူတည်ကာ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော သိုင်းကွက်အနည်းငယ် သင်ပြ ပေးရမည်ဆို ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း စစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ သည်လို အတွင်းအား စူးစမ်း ကြည့်မှု မျိုးကို အတွင်းအားလေ့ကျင့်မှု ဂြိုဟားပြီးသူ သိုင်းသမား များကိုသာ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။

သိုင်းပညာ သင်ကြားဖူးခြင်း မရှိသေးသည့် သာမန် အရပ်သားများကိုမူ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုခြင်း မပြုကြသည် သာ များသည်။

ထိုသူ၏အရိုးအဆစ်နှင့်ဆီယံခန္ဓာ တည်ဆောက်ပုံအနေ အထားတို့ကို ကြည့်ကာ ကောင်းနိုး နာရာသိုင်းကွက်တို့ကို သင့်ပေးလိုက်သည်။ များသည်။

စည်းစနစ်ကျသော ရွေးရိုး သိုင်းသမားကြီး များက သာ မည်သူ့ကိုဆိုလက်ဆောင်ချီးမြှင့်သည့်အနေဖြင့် ဖြစ်စေ၊ တပည့်အဖြစ် လက်ခံ၍ ဖြစ်စေ သိုင်းပညာ တစ်ခုခု သင်ပြ ပေးတော့မည် ဆိုလျှင် အမှား အယွင်း အတိမ်း

အစောင်းမရှိရအောင် အပြည့်အဝစစ်ဆေး တတ်ကြလေသည်။

ကျန်းယမ်ကော့ထန်သည် ရှေးရိုးဆန်သူ မဟုတ်သော်လည်း စည်းကမ်းစားကျပ်သော မျိုးမျိုးမတ်နွယ်မိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ရာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေထိုင်တတ်သော်လည်း စည်းကမ်းတကျ လုပ်ဆောင်ရမည့်အခါများတွင် အစဉ်အလာ လုပ်နည်းကိုင်းနည်းများကို ပြည့်စုံတိကျစွာ လိုက်နာ လုပ်ဆောင်လေ့ရှိသည်။

နှစ်ယောက်လုံးသစ်ပင်တက်ကျွမ်းကျင်သူတွေ ဖြစ်သောကြောင့် မြေပြင်သို့ပင် ဆင်းမနေကြတော့။ သစ်ပင်ခွဆုံတစ်နေရာတွင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ကြကာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏ အတွင်းအားအခြေအနေကို စူးစမ်းစစ်ဆေးမှုလုပ်ကြသည်။

ကျန်းယမ်ကော့ထန်အတွက် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာတစ်ခုကိုတွေ့သိရသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတွင် ကျင့်စဉ် တစ်ခုခုဖြင့် လေ့ကျင့်ထားသော အတွင်းအားရှိပါ။ သို့သော် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း သွေးလေ့လည်ပတ်မှုပိုင်းမှာမူ အလွန်ပင် သန့်စင်ကောင်းမွန်သည်။

အတွင်းအားကျင့်စဉ်တို့ဖြင့် လေ့ကျင့် ထားသူများလို သွေးကြောကွက်နေရာများ လမ်းကြောင်း ပွင့်နေခြင်းမရှိသော်လည်း သွေး လည်ပတ်မှုမှာ အော့ဖွေနေသည်။

သဘာဝအတွင်းအား စွမ်းအင် တစ်မျိုးမျိုး ရှိနေသလို အနေအထားပင်ဖြစ်နေသည်။

သိုင်းသမားများက အတွင်းအားစုဝည်း အသုံးချသလို ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ အနေဖြင့်လည်း သူ့ကိုယ် အတွင်းရှိ သဘာဝ စွမ်းအင်ကို စိတ်တိုင်းကျ စုစည်း အသုံးပြုနိုင်နေသည်။

လေ့ကျင့် ပျိုးထောင်ရမှုများ မဟုတ်ဘဲ သဘာဝအလျောက်ရှိနေသော အင်အားစွမ်းရည်မို့ အတွင်းအား ချုပ်ထွေးကာ အတွင်းဒဏ်ရရှိနိုင်မည့် အန္တရာယ်ကလည်း မရှိသလောက်ပင်ဖြစ်နေသည်။

အစွမ်းထက် အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာများ သင်ကြားလေ့မျှင်ပေးလျှင် ထူးထူးချွန်ချွန်တတ်မြောက်နိုင်သည့် အခြေအနေရှိနေသောကြောင့် ကျန်းယမ်ကော့ထန်သည် သည်အောင်လေးကို အလွန်ပင် စာဘောကျသွားမိသည်။

မိမိ၏ သိုင်းမွေခံတပည့်အဖြစ်ပင် သတ်မှတ်၍ မိမိတတ်မြောက်ထားသမျှ သိုင်းပညာအားလုံး အကုန်အစင် သင်ကြားပေးလိုသည့်စိတ်ပင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

သို့ရာတွင်....

အခုအခြေအနေသည် လက်ဆောင်သိုင်းပညာဆင်ပေး မှသဘောမျိုးသာ ဖြစ်နေပေရာ မျောက်ဖြူကြီးအနေဖြင့် စိတ်ထင်တိုင်းလုပ်၍ မဖြစ်နိုင်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကို 'တောထည်သိုင်းကွက်'၊ 'သစ်ရွက်ခြွေစားသိုင်းကွက်' နှင့် 'နှစ်ပင်ဂါမိသိုင်း

ကွက်'တို့ကို သင်ကြားပေးရန် ဆုံးဖြတ် ရွေးချယ်လိုက်
သည်။

ဤသိုင်းကွက်သုံးကွက်သည် ကျန်းယမ်းကော့ထန် လေ့
ကျင့်တတ်မြောက်ယားသော သိုင်းပညာ၏ အစွမ်းအထက်
ဆုံး သိုင်းကွက်များဖြစ်သည်။

ထိုသိုင်းကွက်သုံးကွက်တို့၏ အခြေခံသဘောတရားတို့ကို
အရင် ရှင်းလင်းပြောပြသည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိသည် တစ်ခေါက်ရှင်းပြသည်နှင့်ပင်
'အောလည်သိုင်းကွက်' နှင့် 'စင်လိမ့်သိုင်းကွက်'တို့၏
အခြေခံသဘောတရားတို့ကို နားလည်သိရှိရမည်။

ဤသိုင်းကွက် နှစ်ကွက်နှင့် စာလျှင် ပိုအဆင့်မြင့်ကာ
သိုင်းဟန်အပြောင်းအလဲလည်း ပိုရှုပ်ထွေးသော သစ်ရွက်
ခြွေးသိုင်းကွက်'ကိုမူ နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ရှင်းလင်း
ပြောပြမှ သဘောပေါက်နားလည်သည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ၏ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်ပုံ
ကို လက်တွေ့သိရှိရသည့်အတွက် အထူးပင်ချီးမွမ်းမိသည်။
ကောင်လေးကိုလည်း ပို၍သဘောကျ နှစ်သက်သည်။

အကယ်၍ အခြေအနေ အချိန်အခါပေးလျှင် မိမိ၏
သိုင်းမွေခံတပည့်မဟုတ်သည့်ကိုင် အခါအခွင့်သင့်လျှင် သင့်
သည့်အလျောက် မိမိ၏သိုင်းပညာများကို သင်ကြားလေ့
ကျင့်ပေးသွားရန်လည်း စိတ်ဆုံးဖြတ်ထိုက်သည်။

အခြေခံသဘောတရားတို့ကို ရှင်းလင်းပြသပေးပြီးသည့်
နောက် ကျန်းယမ်းကော့ထန်က သိုင်းကွက်များကို လက်
တွေ့ လှုပ်ရှားသင်ပြပေးသည်။

ဤအခါတွင်မူ မထင်မှတ်သော အခက်အခဲကို တွေ့ရှိရ
၏။ ကျန်းယမ်းရှောင်ရိသည် လက်တွေ့လေ့ကျင့်မှုတွင် တော့
အတော်ပင် တုံ့နှေးသည်။

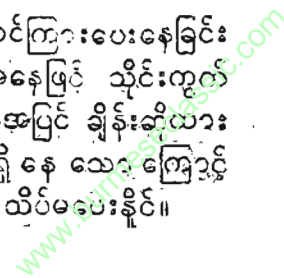
သိုင်းကွက်တို့၏ အခြေခံသဘောတရားများကို တတ်သိ
နားလည် နေသော်လည်း သိုင်းဟန် လှုပ်ရှားမှုကိုသည်
သိုင်းကွက်ပုံစံအတိုင်း စနစ်တကျ ပေါ်ထွက်မလာ။ မှား
ယွင်းမှုလေးများ၊ ချွတ်ချော်မှုလေးများ ရှိနေသည်။

မပြောပလောက်မီ ဆိုနိုင်သော်လည်း တကယ်ရင်ဆိုင်
တိုက်ခိုက်မှုများတွင်တော့ အရူးအနိုင်ကိုပင် အဆုံးအဖြတ်
ပေးနိုင်သည့် ချွတ်ယွင်းချက်ကလေးများ ဖြစ်ကြသည်။

ဤအတွက်ကြောင့် မျောက်ဖြူကြီးမှာ မချင့်မရဲ ဖြစ်
နေရသည်။

ရက်အနည်းငယ် ကြစ်ကြပ်မတ်မတ် ကြည့်ရှု ပြုပြင်
လေ့ကျင့်ပေးလျှင် မှားယွင်း ချွတ်ချော်မှုလေးများ
ပပျောက်နိုင်သည်။

တပည့်အဖြစ်ခံကာ သိုင်းပညာ သင်ကြားပေးနေခြင်း
မဟုတ်ဘဲ လက်ဆောင် ချီးမြှင့်သည့်အနေဖြင့် သိုင်းကွက်
အနည်းငယ် သင်ပေးနေခြင်းဖြစ်သည့်အပြင် ချိန်းဆိုသား
သည် နေရာဆို သွားရန်ကလည်း ရှိနေသော ကြောင့်
မျောက်ဖြူကြီးအနေဖြင့် အချိန်လည်း သိပ်မပေးနိုင်။

“မင်းက သိုင်းလက်တွေ့လေ့ကျင့်တဲ့ နေရာမှာတော့ လွှဲအပ်ချက်လေးတွေ ရှိနေသေးတယ်။ ငါ့အနေနဲ့ကလဲ သွားစရာကိုစွဲလေးတွေ ရှိနေတာကြောင့် မင်းကို အချိန် ယူပြီး အနီးအပ်ကြပ်မ၊ မပေးနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ရနိုင် သမျှ အချိန်လေးအတွင်းမှာ ဟောသည့်သိုင်းကွက် လေ့ ကျင့်မှုကိုပဲ အဖြစ်နိုင်ဆုံး ကြည့်ရှု ပြုပြင်ပေးမယ်။ ကဲ... တောလည် သိုင်းကွက်ကို သိုင်းကွက်ပုံစံ မှန်ကန်အောင် ပြုပြင်ပြုန်းမုန်းမှန်မှန် လေ့ကျင့်ပြစမ်း။”

မိမိက ဟောနာပို့ လောတကြီးက သိုင်းကွက်သုံးကွက် ယင်ပေးသည့်အတွက် များနေကာ လိုက်ခမိခြင်းနေရလေ သည်လားဟု တွေးမိသောကြောင့် မျောက်ပြူ ကြီးက သိုင်းကွက် တစ်ကွက်တည်းကိုသာ သေသေချာချာ ကြပ်မ လေ့ကျင့်ပေးရန် စီမံပြောကြားသည်။

အခြားသိုင်းကွက် နှစ်ကွက်နှင့် စာလျှင် ‘တောလည် သိုင်းကွက်’လေ့ကျင့်ရာတွင် အများအယွင်း အနည်းဆုံးမို့ ထိုသိုင်းကွက်ကို ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ‘တောလည်သိုင်းကွက်’တို့ လေ့ ကျင့်ပြသည်။ မိမိတတ်သိစားသော အခြေခံသဘော တရားကို အာရုံသွင်းကာ စိတ်လောလည်းကြီးတဲ့ ဖြည်း ဖြည်းနှင့်မှန်မှန် သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားသည်။

မျောက်ပြူကြီးက အနီးကပ်ကြည့်ရှုကာ လိုအပ်သည် များကို ဖြောဆိုပြုပြင်ပေးသည်။

အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် လေ့ကျင့်ပြစေသည်။ တစ်ကြိမ် တက်ဘစ်ကြိမ် သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုမှာ ပိုမိုအရှိန်အဟုန်မြင့် စေသည်။ မြန်ဆန်စေသည်။

ကိုးကြိမ်ကိုးခါတိုင်အောင် ထပ်ပြန်စာလဲလဲလေ့ကျင့်ပြီး သောအခါ တောလည်သိုင်းကွက်ကို အများအယွင်းလင်း စွာ လှုပ်ရှားနိုင်လာသည်။ လျင်မြန်သွက်လက်မှုလည်း ရှိလာ သည်။

‘တောလည်သိုင်းကွက်’ကိုတော့ မင်းအဘော်လေး ပိုင် မှီဝဲ ကျွမ်းကျင်သွားပြီ။ ကျန် သိုင်းကွက်နှစ်ကွက်ကိုတော့ ခင်ဘာသာပဲ ပြုပြင်ချင်းချင်း တတ်မြောက်အောင် လေ့ ကျင့်သွားပေစော့။ အလောတကြီးသာအဖြစ်ရေနေ့၊ စိတ် ချည်ရှည်ထား။ ကိုယ်ဘာမှားပြီး ဘာလိုနေသလဲဆိုတာ သိ သိုင်းကွက်အခြေခံသဘောတရားနဲ့ချိန်ထိုးပြီး သိအောင် ဆွဲ...

“ပြီးတော့ တစ်ခု သေသေချာချာမှာခဲ့မယ်။ အရေး အကြောင်းပေါ်လို့ တိုက်ရခိုက်ရတဲ့အခါ တောလည် သိုင်းကွက်ကိုပဲ သုံး။ သစ်ရွက်ခြွေခေးသိုင်းနဲ့နှစ်ပင်လိမ်သိုင်း သွက်ပွေ့ကို ထုတ်ပေးနဲ့။ တစ်ဖက်လူကို မခိုင်မှန်းသိရင် ချောင်သာပြေး။ ဟုတ်လား။”

“ကောင်းပါပြီ ဦးလေးကြီး။ ကျွန်တော်မှတ်ထားပါ မယ်”

ပထမတန်းအဆင့်ရှိ သိုင်းသမား ၂၀-ကျော်ရှိသည်။ ကျန်ဂိုဏ်းသားများ၏ သိုင်းပညာကလည်း အဆင့်မနိမ့်။ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းသည် များပြားသည်။ မြောက်ပိုင်းနယ်စပ်ဒေသရှိ သိုင်းအဖွဲ့အစည်းအားလုံးပင် ကြီးကြာဂိုဏ်း၏ မိတ်ဆွေရင်းချာများဖြစ်ကြသည်။ ပြည်ပ သိုင်းလောကတွင်လည်း မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတွေ့ရှိသည်။

ကြီးကြာဂိုဏ်းကို ရန်ရှာမည်လူမရှိ။ အန္တရာယ်လည်း ပေါ်ပေါက်နိုင်သောကြောင့် ညဘက်ကင်းစောင့်တာဝန် ကျသည့် သိုင်းသမားများသည် ပေါ့ပေါ့ဆဆရှိကြသည့် တိုင် အေးအေးဆေးဆေးရှိနေကြသည်။

'ပုံမှန်ကင်းလွည့်ကြည့်ရှုမှုတို့တော့ ဂိုဏ်းစည်းကမ်းချက် များအတိုင်း လုပ်ဆောင်ကြသည်။

တပ်လှန့်ထားသည့် အခြေအနေနှင့် နိုးနိုးကြားကြား တော့ မရှိကြ။ သူတို့၏ စခန်း ပရဝဏ်အတွင်းသို့ ဝံ့ဝံ့စား စား ဝင်ရောက်လာမည့်သူ မရှိနိုင်ဟု စိတ်ချနေကြသည်။

ဝတ်စုံနက်နှစ်ယောက်တို့မှာကိုယ်ဖော့ပညာမဆိုး၊ လှုပ် ရွားပုံလည်း ပီရီသေသပ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက်လာကြသည် ကို ကြီးကြာဂိုဏ်းစခန်း၏ ညစောင့်ကင်းသမားများ မသိ လိုက်ကြပေ။

ထိုဝတ်စုံနက်နှစ်ယောက်မှာ လင်ပတ်ဝင်နှင့် လူကြည် ချမ်းတို့ဖြစ်ကြသည်။

အခန်း (၂)

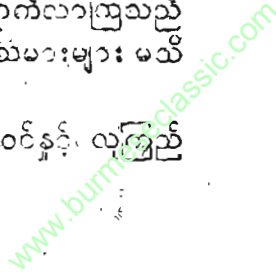
ညသည် တိတ်ဆိတ်အေးမြနေသည်။

ကြီးကြာဂိုဏ်း၏ စခန်းပရဝဏ်မှာလည်း အိပ်မောကု နေသလိုရှိသည်။ ညစောင့် ကင်းလွည့် တာဝန်ကျသော သိုင်းသမားတို့မှလွဲ၍ ကြီးကြာဂိုဏ်းသားတို့ အနားယူ အိပ်စက်နေကြလေပြီ။

စခန်းပရဝဏ်ပတ်လည်ကို တာရံထားသော အုတ် တံတိုင်းတစ်ခုခုရာပေါ်သို့ ဝတ်စုံနက်နှစ်ယောက် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို တက်လာကြသည်။

အုတ်တံတိုင်းပေါ်မှတစ်ဆင့် အနီးရှိ အဆောင်တစ်ခု ၏ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ဆက်၍တက်သွားကြသည်။

ကြီးကြာဂိုဏ်းသည် မြောက်ဘက်နယ်စပ် ဒေသတစ် လွှားတွင် လူအင်အား အတောင့်တင်ဆုံးသော သိုင်း ဂိုဏ်းကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။

တစ်ကိုယ်တော် သိုင်းသမားအဖြစ် သိုင်းလောကတွင် ဟိုစင်စစ်၊ သည်စပ်စပ် သွားလာလှုပ်ရှားနေသော လူကြည့်ချမ်းသည် အဆင့်မြင့် အငွမ်းထက် သိုင်းကျမ်းတစ်ဆူ ဖြစ်သော 'ကိုယ်ယောင်ဖျောက်ဖျက်သိုင်း' ကြိုးကြာဂိုဏ်း တွင်ရှိနေကြောင်း သတင်းအတိအကျရရှိခဲ့သည်။

ကြိုးကြာဂိုဏ်းလို အင်အားစောင့်တင်းပြီး မိတ်ဆွေ သက်တောကလည်း များပြားသော သိုင်းအဖွဲ့ကြီးတစ်ခု၏ လက်တွင်းရှိအဆင့်မြင့်သိုင်းကျမ်းတစ်ဆူကိုမိမိတစ်ယောက် တည်းအစွမ်းအစဖြင့် အရယူရန် ခဲယဉ်းကြောင်း သဘောပေါက်သည့်အတွက် တိမ်တိခွန်ဂိုဏ်းကို ချဉ်းကပ် အဆုတ် အသွယ်လုပ်ခဲ့သည်။

မူလအကြံကတော့ တိမ်တိခွန်ဂိုဏ်း၏ အကူအညီနှင့် ကြိုးကြာဂိုဏ်းထံ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ပြီး ကိုယ်ယောင် ဖျောက်ဖျက်သိုင်းကျမ်းတို့ အရယူဖို့ ဖြစ်သည်။ ဂိုဏ်းခွဲမှူး လင်ပတ်ဝင်ဦးဆောင်သော တိမ်တိခွန်ဂိုဏ်းလက်ရွေးစင် သိုင်းသမား ၁၄-ယောက်နှင့်အတူ မြောက်ဘက် နယ်စပ် ဒေသသို့ လာခဲ့ကြသည်။

သို့ရာတွင် ကြိုးကြာဂိုဏ်း၏ အင်အားအနေအထား သည် သူတို့ထင်ထားသည့်ထက်ပိုမိုခိုင်မာတောင့်တင်းသည် ကို ပတွေ့သိရလေရာ ဘစ်မျိုး တစ်ဖုံ အကြံအစဉ်ပြောင်းကာ လူကြည့်ချမ်းက ဈေးထဲဖြူ ကြိုး ကျန်းယမ်းကော့ထန် တို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။

မျောက်ဖြူကြိုးကို ရုပ်သေးဂိုဏ်းက ဖမ်းဆီးသွားသည် တွင် လူကြည့်ချမ်းနှင့်လင်ပတ်ဝင်တို့မှာ ဘယ်သို့ ဆက်လုပ် ရမည်ကို မသိတော့အောင်ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

လူကြည့်ချမ်း၏သဘောကတော့ 'လက်လျှော့ကာ ပြန် သွားချင်သည်။

လင်ပတ်ဝင်ကတော့ ရှမ်းယမ်းမြို့သို့ပင် ခရီးရှည်လာ ရောက်ခဲ့ပြီမို့ အောင်မြင်မှု ရလို့ရငြား စွန့်စားကြည့်ချင် သည်။

လင်ပတ်ဝင်၏စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြမှုကို မဟန့်ဘားသာတော့ ဘဲ သဘောတူလက်ခံရလေသည်။

ကြိုတင်စီစဉ်မှုများ ကျကျနန လုပ်ဆောင်ပြီးနောက် လင်ပတ်ဝင်နှင့် လူကြည့်ချမ်းတို့နှစ်ယောက်သည် သည်နေ့ ညကြိုးကြာဂိုဏ်းစခန်း မရဝက်အတွင်းသို့ ဇာတ်တစ်စိတ် ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

* * *

လူကြည့်ချမ်း၏အဆက်အသွယ်များထဲမှ ရရှိထားသော သတင်းများက 'ကိုယ်ယောင်ဖျောက် ဖျက်သိုင်းကျမ်း' တို့ ကြိုးကြာဂိုဏ်းချုပ်ဖိုးစောယောင်ကိုယ်တိုင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားသည်တို့အကြောင်းသည်။

သိမ်းဆည်းထားသည့် နေရာအတိအကျကိုတော့မသိရ။
သိုင်းကျမ်း သိမ်းဆည်းထားသည့်နေရာ ဖော်ထုတ် သိ
ရှိနိုင်မည့် နည်းလမ်းတစ်ခုကိုလည်း လင်ပတ်ဝင်က စဉ်း
စားမိထားသည်။

ထိုနည်းလမ်းသည် အတော်တို့ စွန့်စားရမည့် ဖြစ်ပြီး
အန္တရာယ်လည်းများစွာ။

ကိုယ်ယောင်ဖျောက်မေ့စွဲသိုင်းသိမ်းဝှက်ထားသည့် နေ
ရာကိုဖော်ထုတ်နိုင်ဖို့က ဆယ်ပုံနှင့်ချစ်ပုံခန့် အခွင့်အလမ်း
ရှိနေသည်ပို အန္တရာယ်များသော်လည်း စွန့်စားကြည့်ကြ
ရပေတော့မည်။

လူကြည်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့သည် ကြိုးကြာဂိုဏ်း
ချုပ်ပိုးစောယောင်၏ အိပ်ခန်းဆောင်ရှိရာသို့ တဖြည်း
ဖြည်းချင်းကပ်လာကြသည်။

ကြိုးကြာဂိုဏ်းချုပ်ပိုးစောယောင်သည် အသက်(၂၅)
နှစ်အရွယ်သာ ရှိသေးသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်
သည်။ ရုပ်ရည်ချောမောသည်။ ယောက်ျားမရှိသေး။

အပျိုစင် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်၏ အိပ်ခန်းဆောင်
သို့ ချင်းနင်း သွားနေရသောကြောင့် လူကြည်ချမ်းနှင့်
လင်ပတ်ဝင်တို့နှစ်ယောက် အလိုလိုပင် ရင်ခွန် ချင်သလိုလို
ဖြစ်နေကြသည်။

စိတ်ထိုအတတ်နိုင်ဆုံး တည်ငြိမ်အောင်ထားလျက်သွား
လမ်း လာလမ်း၊ ဝင်လမ်း ထွက်လမ်းတို့ကို သေသေ
ချာချာ ကြည့်ရှုမှတ်သားနေကြသည်။

လင်ပတ်ဝင်၏ အကြံအတိုင်းလက်တွေ့အကောင်အထည်
ဖော်ရာတွင် ကြိုးကြာဂိုဏ်းစခန်း ပရဝဏ် အပြင်ဘက်သို့
အမြန်ဆုံးပြန်ထွက်နိုင်ရေးသည် အဓိက ကျသည်။

အမြန်ဆုံး ပြန်မထွက်နိုင်လျှင် ကြိုးကြာဂိုဏ်းသားများ
လက်ထဲသို့ ကျရောက်ကြရမည်ဖြစ်စေ ကိုယ်ယောင်ဖျောက်
မေ့စွဲသိုင်းကျမ်းရှိသည့် နေရာကို သိရသည့်တိုင် ဘာမျှ
အကျိုးရှိတော့မည် မဟုတ်ပေ။

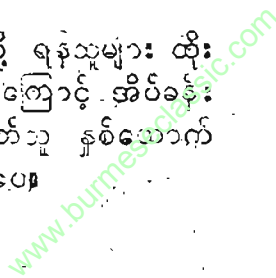
နောက်ဆုံးတော့ ကြိုးကြာဂိုဏ်း အပျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ်
ပိုးစောယောင်၏ အိပ်ခန်းဆောင် ခေါင်မိုးပေါ်သို့ သူတို့
နှစ်ယောက်ရောက်ရှိသွားကြသည်။

အိပ်ခန်းဆောင် ဝန်းကျင်သည် တိတ်ဆိတ်နေသည်။
ကင်းစောင့်အမျိုးသမီး သုံးယောက်ပင် ငြိမ်ငြိမ်တိတ်တိတ်
ရှိနေကြသည်။ ကင်းလှည့်သော အခါတွင်ပင် မြေသံလုံလုံ
နှင့် ညင်ညင်သာသာ လျှောက်လှမ်းကြသည်။

ထိုအမျိုးသမီး သုံးယောက်သည် ပိုးစောယောင်၏
ဓက်စွဲကိုယ်ရံတော် ရွှေကြိုးကြာမယ် (၁၂) ခေတ်ထဲမှဖြစ်
ရမည်ဟု လူကြည်ချမ်းတို့ သိလိုက်ကြသည်။

ကင်းစောင့် ရွှေကြိုးကြာမယ် သုံးယောက်သည် နိုးနိုး
ကြားကြားရှိနေကြသည်။

သူတို့လည်း စခန်းပရဝဏ်အတွင်းသို့ ရန်သူများ ထိုး
ဖောက်ခင်မသာတု စိတ်ချနေကြသောကြောင့် အိပ်ခန်း
ဆောင် ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ဝတ်စုံနက်ဝတ်သူ နှစ်ယောက်
တိတ်တဆိတ်ရောက် နေသည်ကို မသိကြပေ။

ကင်းလှည့်ရမည့်နေရာလမ်းကြောင်း အတိုင်းသာ တစ်ယောက်တစ်လှည့် တာဝန် ကျေပွန်စွာ ကင်းလှည့်နေကြသည်။

သူတို့အတွက် အခွင့်အလမ်းသာအောင် ဖန်တီးသည့် အလား အိမ်ခန်းဆောင်၏ လေသာပြတင်းပေါက် ငါးခုတွင် သုံးခု၏ တံခါးများက ပွင့်နေကြသည်။

အစောင့်အကြပ်များ ရှိသည့်အတွက် အိမ်ခန်းဆောင်ထဲ လေကောင်းလေသန့်များ ဝင်စေရန် လေသာပြတင်းသုံးခုကို ဖွင့်ထားဖန်တူသည်။

လူကြည်ချမ်းကလက်မြှောက်ကာ အသံတိတ် အချက်ပြပြီး လေသာပြတင်းတစ်ခုမှနေ၍ အိမ်ခန်းဆောင်ထဲအသားတိုးဝင်စွားသည်။

လူကြည်ချမ်းဝင်ခွားသည်နှင့် လင်ပတ်ဝင်သည်စိတ်ထဲမှ တင်နှစ်၊ သုံးလေးစသည်ဖြင့် မှန်မှန် ရေတွက်သည်။

သုံးရာအထိ ရေတွက် ရောက်ရှိသည့်နှင့် ညာသက်တွင် ဆင့်ကိုင်ထားသော ကျောက်စလစ် ခဲလုံးသုံးခုကို နေရာသုံးနေရာသို့ ခွဲဖြန့် ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။ အားသိပ်မထည့်သောကြောင့် ကျောက်စလစ် ခဲလုံးလေးများ လွင့်ထွက်ခွားသည့် ဖော့ခွင်းသံက ခပ်သဲ့သဲ့သာ ပေါ်ထွက်လာသည်။

“ဒေါက်...ဒေါက်”

ပစ်လွှတ်လိုက်သော ကျောက်စလစ်ခဲလုံးလေး သုံးလုံးက အဆောင်ခံရုံ၊ ခေါင်မိုးနှင့် သစ်ပင်တို့ကို ထိမိသည့်

အသံများကတော့ အနည်းငယ် ကျယ်ကျယ်လှောင်လှောင်ပေါ်ထွက်သည်။

ကျောက်စလစ်ခဲလုံးလေးများ ပစ်လွှတ်ပြီးသည်နှင့် လင်ပတ်ဝင်သည် ကြိုတင်ကြည့်ရှု ရွေးချယ် ထားသော ပြန်ထွက်လမ်းအတိုင်း လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားသွားသည်။ ထိုသို့ ပြေးလွှားရင်း မီးခိုးပုန်းတစ်လုံးပစ်ဖောက်သည်။ အချက်ပေးမီးကျည်လည်း ပစ်လွှတ်သည်။

လင်ပတ်ဝင်၏ လုပ်ဆောင်ချက် များသည် ကြိုးကြာဂိုဏ်းဝင်များကို တိုက်ခိုက်ရခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကြိုးကြာပရဝင်အတွင်း သောသော ရုတ်ရုတ်နှင့် အခြေအနေအခြေ ရှုပ်လှေ့ကုန်စေရန်သာ ရည်ရွယ်သည်။

* * *

အိမ်ခန်းဆောင်ထဲသို့ လူကြည်ချမ်း ညင်သာစွာ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

စိတ်ထဲမှ တစ်နှစ်သုံးလေး ဂဏန်း များကို စည်းချက်မှန်မှန် ရေတွက်ရင်း ကြိုးကြာဂိုဏ်း အပျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ် ဝိုးဖော့ယောင် အိပ်စက်နေသော ခုဘင်အနီးသို့ချဉ်းကပ်သွားသည်။

နှစ်ရာခြောက်ဆယ်သုံးအထိ ရေတွက် ပြီးချိန်တွင် ဝိုးဖော့ယောင်အိပ်နေသောခုဘင်နှင့် ဆယ်ငါးခုခန့်အကွာသို့ ရောက်သည်။

ခုတင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ဖန်မီးအိမ်လေး တစ်ခုကို မီးစာအနိမ့်ဆုံးသို့ ချကာ ခပ်မှိန်မှိန် ထွန်းထားသည်။ ခပ်မှိန်မှိန် ဖန်မီးအိမ် အလင်းရောင်သည် သိပ် အားမကောင်းလှသော်လည်း ခုတင် အနီးဝန်းကျင် ကိုတော့ မြင်သာသည်။

ခုတင်ထက်ရှိ ဖဲမွေ့ရာကြီးပေါ်တွင် ပိုးစောယောင် သည် အသက်မှန်မှန်ရှုလျက် အိပ်မောကျနေသည်။

ကြိုးကြာဂိုဏ်း အပျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ် ပိုးစောယောင် ကို လူကြည့်ချမ်း ယခုမှ ပထမအကြိမ် တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အရွယ် သိပ်မကြီးသေးဘဲ ရုပ်ရည်ချောမောလျက် စိတ်ထက်သည်တူတော့ ကြားဖူးထားသည်။

ခြင်ထောင်ကြီး ချထားသော်လည်း ပိုးသား ဇာခြင် ထောင်မို့ ခြင်ထောင်ထဲတွင်အိပ်နေသော ပိုးစောယောင် ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

သေသေချာချာ အာရုံစူးစိုက်၍ကြည့်ရှုမိတ ကောင်းကောင်းတွေ့နိုင်သည်။

လူကြည့်ချမ်းက အာရုံစူးစိုက်ကာ ကြည့်လိုက်မိသည်။

အပျိုစင်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ အိပ်စက်ရာနေရာ ဖြစ်သောကြောင့်လားတော့မသိ အမွှေးနံ့သာနံ့များက သင်းဖျံ့နေပြန်သေးသည်။

ထိုရနံ့မွှေးမွှေးတို့တွင် ကိုယ်သင်းနံ့ ကလည်းရောယှက်ပါနေလျက် လူကြည့်ချမ်း၏စိတ်ကို တိမ်းမှူးအောင် လှမ်း မိုးနေသည်။

လူကြည့်ချမ်းသည် ဂဏန်းများ ဆက်လက်ရေးတွက်နေပင် မေ့သွားသည်။ သူ သည်နေရာသို့ ရောက်ရှိလာသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်း အာရုံမရောက်တော့။

ရုတ်တရက် ထိမှန်သံ သုံးချက်ကို ကြားရတော့မှ လူကြည့်ချမ်းမှာ အိပ်မောကျနေရာမှ လှုပ်နှိုးခံလိုက်ရသလိုဖြစ်သွားသည်။

ထင်ပတ်ဝင်တ ကျောက်စသစ်ခဲနှင့် ပစ်ပေါက်ကာ ကြိုးကြာဂိုဏ်းသားများကို လှန်လိုက်ကြောင်းကိုလည်း သိလိုက်သည်။

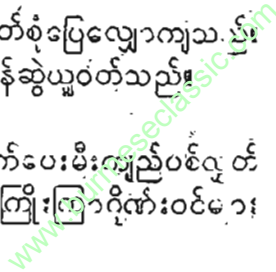
မိမိ လုပ်ဆောင်ရမည့် တာဝန်ကိုလည်း သတိရလာ အသက်ရှူသဖြင်းဖြင်း မဖြစ်ရအောင် ထိန်းသည်။ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။ မှောင်ရိပ်ကျရာတွင် ကျောက်ရုပ်တုတစ်ခုလျှင် ဖြစ်အောင် လုပ်ထားလိုက်သည်။

သိုင်းပညာစွမ်းသည့်အတိုင်း ပိုးစောယောင်သည် နားပါးကာ အအိပ်ဆတ်သည်။

ကျောက်စသစ်ခဲလေးများထိမှန်သည့် ပုံမှန်မဟုတ်သော အသံတို့ကိုကြားသည်နှင့် အိပ်မောကျနေရာမှ ဆတ်ခနဲ ထထိုင်သည်။

ကပိုကရိဖြစ်နေသော ညအိပ်ဝတ်စုံပြေလျော့ကျသည့် ပိုးစောယောင်က ကမန်းကတန်းပြန်ဆွဲယူဝတ်သည်။

“ပုန်း...ရှု...ခွင့်...”
မီးခိုးဗုံးပစ်ဖောက်သံနှင့် အချက်ပေးမီးကျည်ပစ်လွှတ်သံတို့ ဆက်၍ပေါ်ထွက်လာသည်။ ကြိုးကြာဂိုဏ်းဝင်မား

၏ အော်ဟစ်သံ၊ ပြေးထွားသံများကိုလည်း ကြားရသည်။

ပိုးစောယောင်သည် ခုတ်ပေါ်မှ အမြန် ခုန်ဆင်းသည်။

လူကြည်ချမ်းက ပိုးစောယောင် အယ်ကိုသွား၍ ဘာကို လုပ်မည်နည်းဟု သေသေချာချာ ကြည့်နေသည်။

* * *

‘နှင်းဆီဖြိုင် တည်းခိုရိပ်သာ’၏ အထူးတည်းခိုဆောင်သို့ မျောက်ဖြူကြီး ကျန်းယပ်ကော့ထန် ရောက်ရှိလာချိန်တွင် မိုးဝင်းစ ဖြစ်သည်။

အထူးတည်းခိုဆောင်၏ တံခါးအား လုံး ပိတ် လျက် တိုက်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

သည်လို့ မိုးသင်းစ အချိန်အခါတွင် လူကြည်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့နှစ်ယောက် အိပ်ရာမှ နိုးနေကြလိမ့်မည်ဟု မျောက်ဖြူကြီးက မျှော်လင့်မထားပါ။ မိမိ ရောက်ရှိသွားပြီး နိုးယူရလိမ့်မည်ဟု တွက်ဆသားပြီးဖြစ်သည်။

မျောက်ဖြူကြီးသည် သူတစ်ပါးကို အိပ်ရာမှ စောစောစီးစီး သွားမနှိုးချင်ပါ။

သို့သော် ချိန်းဆိုထားသည့်အချိန်ထက် များစွာနှောင့်ကျမှ ရောက်လာနိုင်သည့်အတွက် ရောက်သည်နှင့် အချိန်ပင်

မဆိုင်းဘဲ လူကြည်ချမ်းတို့အား တွေ့ဆုံရန် ဆောလျှင်စွာ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မျောက်ဖြူကြီးသည် တည်းခိုရိပ်သာတာဝန်ခံကို သွားတွေ့ကာ အထူးတည်းခိုဆောင်၏ တံခါးသော့ ဟောင်းယုတကတွေ ဘာတွေမလုပ်။ သူ့လို စောရသူခိုး အတတ်ပညာများ ကျွမ်းကျင်နှုတ်ပေးသော သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်အတွက် တံခါးအားလုံး ပိတ်ထားသည့် အထူးတည်းခိုဆောင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ရန်မှာ ငှက်ပျောသီးအခွံနှာစားသည်ထက်ပင် လွယ်ကူနေပေသည်။

အထူးတည်းခိုဆောင်ထဲသို့ လှမ်းဝင်မိသည်နှင့် ထူးခြားချက်တို့ မျောက်ဖြူကြီး သတိပြုမိသည်။

အထူးတည်းခိုဆောင်သည် စိတ်ဆိတ်လွန်းနေသည်ဟု လူကြည်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့ အထူးတည်းခိုဆောင်ထဲတွင် ရှိမနေကြကြောင်းလည်း မျောက်ဖြူကြီး ချက်ချင်းပင် သိသည်။

တည်းခိုဆောင်ရိပ်သာမှ ထွက်ခွာသွားကြသည့် အရိပ်လက္ခဏာများကိုတော့ မတွေ့ရ။

တိစ္ဆာဝစ်ခုခုကြောင့် လူကြည်ချမ်းတို့နှစ်ယောက် အပြင်သို့ ထွက်သွားကြရာမှ တည်းခိုရာနေရာသို့ ပြန်ရောက်မလာကြသေးဘဲ ရှိနေသည့်ကို စူးစမ်းနားလည်လိုက်သည်။

“ယူပစ်ရာကိစ္စလုပ်ပြီးရင် သူတို့ ဒီကိုပြန်လာကြမှာပဲ၊ သူတို့ကို လိုက်ရှာမနေစော့ဘူး၊ ဒီကပဲ စောင့်နေတော့မယ်”

ဤသို့စဉ်းစားကာ မျောက်ဖြူကြီးသည် အထူးတည်းခိုဆောင် ညှော်ခန်းထဲတွင် အေးအေးသတ်သာ ထိုင်နေလိုက်သည်။

ထိုင်၍မှ ဖင်မငွေးသေးမီ ခြေသံသဲသဲများ ကြားရသည်။

ထို့နောက် သူ့ရှေ့မှောက်သို့ လူငယ်လေး (၃)ယောက် ရောက်ရှိလာကြသည်။

မျောက်လောင်း သုံးကောင်တို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။

အကင်းပါးကာ ကွက်ကျော်မြင်တစ်ယောက် မျောက်လောင်းသုံးကောင်သည် မိမိနှင့်လူကွဲသွားပြီးသည့်နောက်တွင် လူကြည်ချမ်းတို့နှင့် တွေ့ဆုံရန် ချိန်းဆုံထားသည့် အနီးတစ်ဝိုက်တွင် မိမိရောက်အသာကို စောင့်နေကြမည်ဟု သိထားသည့်အတွက် မျောက်ဖြူကြီး ဘာမျှမအံ့ဩပေ။

မျောက်လောင်း သုံးကောင်တို့သည် မျောက်ဖြူကြီးအတွက် နံနက်စာကို ယူလာကြသည်။ မျောက်ဖြူကြီး စားသောက်နိုင်ရန် တည်ခင်းပေးကြသည်။

“လူကြည်ချမ်းနဲ့ လင်ပတ်ဝင်တို့နှစ်ယောက် ဝတ်စုံနက်တွေ ဝတ်ပြီး ကြီးကြာဂိုဏ်းစခန်းထဲကို သွားကြပါဘယ်၊ ကြီးကြာဂိုဏ်းစခန်းပရဝဏ်ထဲမှာ ရှက်ရက်သံသံဖြစ်သွားအောင် လှန်ပြီး သိုင်းကျမ်းရှိတဲ့နေရာကို အတိအကျ သိရအောင်စုံစမ်းဖော်ထုတ်ကြဖို့ ပြောဆိုတိုင်ပင်နေတာကိုလဲ ကြားရပါတယ် ဆရာကြီး”

ဒုတိယနှင့် တတိယ မျောက်လောင်းတို့က အစားအသောက်များ တည်ခင်းပေးလိုက်ကြသည်။ ပထမမျောက်လောင်းက ပြောသည်။

“မျောက်ဖြူကြီးက ဘာမျှပြန်မပြော။”

ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ကာ အသာပြုံးရယ်သည့် နံနက်စောစောစာကို အားရပါးရ စားသောက်သည်။

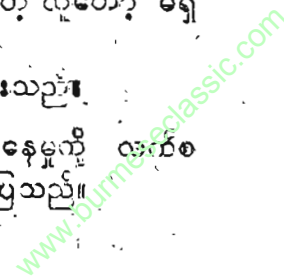
နံနက်စောစာ တည်ခင်းပေးပြီးနောက် ဒုတိယနှင့် တတိယမျောက်လောင်းတို့ အထူးတည်းခိုဆောင် အပြင်တက်သို့ ထွက်သွားကြသည်။ အထူးတည်းခိုဆောင် ညှော်ခန်းထဲတွင် ပထမ မျောက်လောင်းသာ ကျန်နေခဲ့တော့သည်။

မျောက်ဖြူကြီး စားသောက်မှု လက်စသတ် လုလုတွင် ညှော်ခန်းထဲသို့ ဒုတိယမျောက်လောင်း ဝင်ရောက်လာစေသည်။

“လူကြည်ချမ်း ပြန်လာနေပါတယ်၊ သူ့ ကြည့်ရတာ အထော်ကြီးကို မောဟိုက် ပင်ပန်းနေပုံ ရပါတယ်၊ သူ့နောက်က နောက်ယောင်ခံ လိုက်လာတဲ့ လူတော့ မရှိပါဘူး။”

ဒုတိယမျောက်လောင်းက သတင်းပေးသည်။

မျောက်ဖြူကြီးလည်း စားသောက်နေမှုကို လက်စသတ်ပြီး ညွှာလက်ကို တစ်ချက်ခွဲ ယမ်းပြသည်။

ပထမမျောက်လောင်းနှင့် ဒုတိယ မျောက်လောင်းတို့ နှစ်ယောက်လုံး ဧည့်ခန်းထဲမှ လှစ်ခနဲ ထွက်သွားကြလေ သည်။

သူတို့ထွက်သွားပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင် တည်းခို ဆောင်ထဲသို့ လှည့်ကြည့်ချမ်း ဝင်ရောက်လာသည်။

သူဝတ်ထားသော စတီဗ်နက် ဖရိတ်ရုံ ဖြစ်နေသည်။ ချွေးများစိုရွဲကာ ဖုန်များ၊ အမှိုက်များ ပေကျ နေလေ သည်။

ဧည့်ခန်းသည် တည်းခိုဆောင် အဝင်ဝနားတွင် ရှိရာ အစင်ဝမှ စင်လာသည်နှင့် ဧည့်ခန်းထဲသို့ တန်း၍ ရောက် လာသည်။

လှည့်ကြည့်ချမ်းသည် အတော်ကြီးကို မောတိုက် ပင်ပန်း လာပုံရသည်။

ဧည့်ခန်းထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် နီးရာ ထိုင်ခုံတစ်ခုတွင် ဖွဲ့အိတ်ကြီးပစ်ချလိုက်သလို ဝုန်းခနဲ ခြေဖမ်းလက်ပစ် ထိုင်ချ သည်။

ဧည့်ခန်းထဲတွင် ရှိနေသော မျောက်ဖြူကြီး ကိုပင် မြင်ပုံမရ။

“ဘော်ဘော် ပင်ပန်းသွားတာထက် ထင်ပါရဲ့”
မျောက်ဖြူကြီးက အသံပြု နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။
ထိုအခါတွင်မှ လှည့်ကြည့်ချမ်းမှာ အနီးကပ် မိုးကြိုးအပစ် ခံရသလို ထိတ်လန့်ကာ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်နေရာမှ ဝုန်း ခနဲခနဲထသည်။

“သိပ်လဲ လန့်မသွားပါနဲ့၊ ကျုပ်ပါ... ချမ်းဇာားတဲ့ အချိန်အဘိုင်း ရောက်မလာဘာထို တောင်းပန်ပါတယ်”
မျောက်ဖြူကြီးက ခပ်နှေးနှေးပြောသည်။

“ဟင်... ခင်ဗျား... မျောက်ဖြူကြီး”
လှည့်ကြည့်ချမ်းမှာတော့ အံ့ဩတုန်လှုပ်မှုမပြေ တုန်တုန် သင်ယင်ပြောသည်။

“ဟုတ်တယ်... ကျုပ် မျောက်ဖြူကြီးပဲ၊ ကဲ... ထိုင်စမ်း ဝါဦးလေ”

လှည့်ကြည့်ချမ်းပြန်ထိုင်ချသည်။

“ခင်ဗျားကို ရုပ်သေးဂိုဏ်းက ဖမ်းသွားတယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်”

“ခင်ဗျား... ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကို ရောက်လာတာလဲ”

“ဒါလားမထူးဆန်းပါဘူး၊ ကျုပ် လူမှန်းသူမှန်းမသိ အောင် အရက်မူးပြီး အိပ်ပျော်နေတုန်း သူတို့က လာဖမ်း ခေါ်သွားကြတယ်၊ ကျုပ် အမူးပြေပြီး အိပ်ရာက နိုးလာ တော့ ပြန်လာတယ်၊ ဒါပါပဲ... အဲ... နည်းနည်း ပါးပါး ညှပ်ရှား တိုက်ခိုက် ရတာလေးတွေတော့ ရှိခဲ့တာပေါ့”

“ဪ... အင်း... အဲဒီလိုတဲ့လား”

၅၂ ● အတ္တဆိုလ် ဝင်းကြွေ

လူကြည်ချမ်းသည် လယ်ဝင်း လိုက်ကာ ပြောသော်
လည်း အံ့အြာတန်လှုပ်စွကတော့ ပျောက်ချင်ပုံ မရသေး။
မျက်နှာမှာသွေးဆုတ်ကာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေဆဲ။

“ခင်ဗျားကကော့မိုးလင်းမှမော့ကြီးပန်းကြီးနဲ့ဘယ်တ
နေပြန်လာတာလဲ”

“ဒါလား...ဟို...အဲ...အင်း... အရေးပေါ် ကိစ္စလေး
တစ်ခု ဖုန်းရရှိဖို့ သွားလုပ်တာ ဆိုပါတော့ဗျာ”

ဤအဖြေ စကားအရမည် လူကြည်ချမ်းတွင် လျှို့ဝှက်
ဖုံးကွယ် ထားချက်တွေ ရှိနေကြောင်း မျောက်ဖြူကြီး
သိလိုက်သည်။

“လင်မတ်ဝင်ကော...ပြန်မလာသေးဘူးလား”

“ကြော်... အဲ...အင်း...သူ့ လာပါလိမ့်မယ်၊ ဘော်ကြာ
နေ ရောက်လာမှာပါ”

“ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ ဘာအကြောင်း ကိစ္စ အတွက်
ကြောင့် ဖိတ်ခေါ်တာလဲဆိုတာ စောသေချာချာ ပြောပြ
နိုင်မလား”

“ဟာ...ပြောပြရမှာပေါ့၊ ဒီကိစ္စ ခင်ဗျားကို လုံးဝ
အားကိုးရမှာ”

“လင်မတ်ဝင်လာတဲ့အထိ စောင့်ရမှာလား”

လူကြည်ချမ်း စကားတို့ဆိုင်းနေရာ မျောက်ဖြူကြီးက
အသာ ထောက်ပေးလိုက်၏။

“စောင့်နေစရာ မလိုပါဘူး၊ လင်မတ်ဝင် ပြန်မရောက်
သေးလဲ ပြောလို့ရပါတယ်”

“ဒါဆိုရင်လဲ ပြောပေတော့”

“ထွတ်ကဲ့...ပြောမယ်...ဒီလိုဗျာ၊ အဲ...သင်းကျမ်း တစ်ခု
တို့ အရ ပြန်ယူပေးဖို့ဆိုပါတော့...အဲဒီ သိုင်းကျမ်းက ဟို
သင်း...”

မျောက်ဖြူကြီး၏ စိတ်ကို ဆွေးပေးနိုင်မည့် လှစ်ဇာတ်
တစ်ခု ဖန်တီးပြောဆိုရန် လူကြည်ချမ်းက သေသေချာချာ
ဤဆစီစဉ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်တွင်မူ သူ့အတွက် စိတ်လှစ်ရှားဖွယ်ရာများ
ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး အမောဘေးကာလည်း ပြေးလွှားလှုပ်ရှား
လာခဲ့ရလျက် စိတ်မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေသည်။

ပြောရမည်ကလည်း လုပ်ဇာတ်ဖြစ်နေရာ အလိုလိုကမင်
လိပ်ပြာမလှနိုင်သော အကြောင်းခံရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် မူရင်း ကြံဆထားသည့် စကား များကို
အစိစစန့်ကျကျ ပြောမထွက်ဘဲ တုံ့နှေးနှေးနှင့် ဟိုဒါ့ကဲ့
သည်ပတ်ဖြစ်နေသည်။

ဆည်အတိုင်းဆိုလျှင် အတွေ့အကြုံ ရင့်ပြီး အကဲခတ်
တော်သော မျောက်ဖြူကြီးက မိမိလုပ်ဇာတ် ခင်းနေ
ကြောင်းကို ရိပ်မိသွားနိုင်သည်မို့ လူကြည်ချမ်းသည်စိတ်ကို
တည်ငြိမ်သမှု တည်ငြိမ်အောင် ထားကာ မှင်လေခဲသန့်နှင့်
ပြောပြလေတော့သည်။

* * *

“ဝါးရုံရွာမှာ မျောက်ဖမ်းကောင်းတဲ့ ကျန်းတော့ ယိုနဲ့ မြွေအရှာတော်တဲ့ ယမ်ဟူလန်းဆိုတဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူတို့လင်မယားမျောက်ဖမ်းမြွေရှာထွက်ကြရင်း တောထဲမှာ အဆင့်မြင့် အစွမ်းထက်တဲ့သိုင်းကျမ်းတစ်ဆူရှာတွေ့ခဲ့ကြတယ်။”

လူကြည်ချမ်းက စပြောသည်။

မျောက်ဖြူကြီး၏စိတ်ထဲတွင် တစ်ခုခုများယွင်းမှု ရှိနေသလိုလို ခဲစားမှု ပေါ်လာသည်။ ဘာမျှတော့ မပြော၊ လူကြည်ချမ်းပြောသည်များကိုသာ စိတ်ဝင်စားထန်ပြုကာ နားထောင်နေသည်။

“အဲဒီလင်မယားက သိုင်းပညာ မတတ်တာကြောင့် သူတို့တွေ့လာတဲ့ သိုင်းကျမ်းအကြောင်း ကြီးကြာဂိုဏ်းကို သွားပြောတယ်။ သိုင်းကျမ်းကိုလဲ ပြတယ်။ ကြီးကြာဂိုဏ်းက အဆင့်မြင့်အစွမ်းထက်တဲ့ ရှေးဟောင်းသိုင်းကျမ်း ဖြစ်မှန်းသိတာနဲ့ တစ်ခါတည်း အပိုင်စီး အရယူလိုက်တယ်။ ကျန်းတော့ယိုနဲ့ ယမ်ဟူလန်းတို့ လင်မယားကိုလဲ သတ်ပစ်လိုက်ကြတယ်။ ကြီးကြာဂိုဏ်းက မတရား အရယူထားတဲ့ သိုင်းကျမ်းကိုပြန်ယူဖို့ ကိစ္စပါပဲ။”

အရက်ကောင်းကြိုက်သော မျောက်ဖြူကြီးသည် ရှမ်းယန်းမြို့သို့အလာ လမ်းတွင်ရှိသော နာမည်ကျော်ဝါးစိမ်းအရက်များ ထွက်ရှိသည့် ဝါးရုံရွာသို့ ဝင်ရောက်မည်မလွဲဟူ လူကြည်ချမ်းက တွက်ထားသည်။

မျောက်ဖမ်းစာမား ကျန်းတော့ယိုနှင့် မြွေရှာသူ ယမ်ဟူလန်းတို့မှာ ဝါးရုံရွာဇာတိများဖြစ်ကြကာ ရွာမှာထက် တောထဲတွင် အနေများပြီး လွန်ခဲ့သောနှစ်က လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ကွယ်လွန်သွားကြလျက် မည်သည့် အကြောင်းကြောင့် ကွယ်လွန်ရကြောင်း ဝါးရုံရွာသူရွာသားများ သေသေချာချာမသိကြဘဲ ထင်ကြေးပြင့်သာ ဟိုလိုလိုသည်လိုလို ပြောဆိုနေကြသည့်အကြောင်းများကို လူကြည်ချမ်း ကြားသိထားသည်။

ဝါးရုံရွာတွင်ဝင်၍ ဝါးစိမ်းအရက်အောက်သော မျောက်ဖြူကြီးသည် ထိုအကြောင်းများကို တစ်စွန်းတစ်စကြားကောင်းကြားဆီနိုင်သည့်အတွက် သူ၏လုပ်ဇာတ်ထွင်ကျန်းတော့ယိုနှင့် ယမ်ဟူလန်းတို့ ဖုန်းမောင်နှံတို့ လူကြည်ချမ်းက အဓိကဇာတ်ကောင်များအဖြစ် ထည့်သွင်းဖန်တီးထားခဲ့သည်။

မျောက်ဖြူကြီး အနေဖြင့် ထိုအကြောင်းကို စာစိစွန်းတစ်စ မကြားခဲ့သည်ထားဦး။ စုံစမ်းကြည့်လျှင် ကျန်းတော့ယိုတို့ လင်မယားနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောဆိုနေကြသော သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာ ကောလံဟလများကြောင့် မျောက်ဖြူကြီးက သူဖန်တီးထားသော လုပ်ဇာတ်ကို ယုံသွားမည်ဟု လူကြည်ချမ်းက တွက်ထားသည်။

သူ့တွက်ကိန်းနှင့် သူတော့ ယုတ်နေသည်။ အကယ်၍ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်စွာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှင့် လမ်းတွင် ခဆံ့စည် ခဲလျှင် ချောက်ဖြူကြီး အနေဖြင့်

လူကြည့်ချမ်း၏လှုပ်တတ်ကို အဟုတ်ထင်ကောင်း ထင်သွား နိုင်သည်။

ယခုတော့ ကျန်းယမ်းရှောင်ရုံနှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ကာ သူ၏ မိဘများအကြောင်းကိုလည်း အတော်လေး ကြားသိလာ ခဲ့ရာ လူကြည့်ချမ်း လှုပ်တတ် ဆင် ပြောနေကြောင်း ချောက်ဖြူကြီး ကောင်းကောင်း ဆင်ဘောပေါက်သည်။

ထို့သော် လူကြည့်ချမ်း၏ လှုပ်တတ်ကို ယုံကြည်သည့် အလွင်ဆောင်ကား စကားထောက်လျက် မေးခွန်းလည်း ထုတ်လိုက်သည်။

“မိတ်ဝင်စားစရာမဲ့၊ ဒီအကြောင်းတွေ ဆင်များဘယ် လိုလုပ်ပြီး ပြည့်ပြည့်စုံစုံဆီနေတာလဲ”

“ကျန်းတော့ယိုရဲ့သားနဲ့ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့တယ်သေ၊ ကောင်လေးကပြောပြလို့ သိခဲ့ရတာပေါ့”

ကျန်းတော့ယိုနှင့် ယမ်ဟူသန်းတို့တွင် သားတစ်ယောက် ရှိကာ သိုလှူငယ်လေးမှာလည်း ရွာမှထွက်သွားပြီး ဘာ သတင်းမှ ကြားရတော့ကြောင်းကို လူကြည့်ချမ်းသိသား ခဲ့သည်။ ထိုအဖြစ်မှန်ကို အခြေခံကာ ခပ်တည်တည်နှင့် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရုံ တစ်ယောက် စိမ်းလဲ မြိုင်စံအိမ်သို့ ရောက်ရှိနေသည်ကို ဝါးရုံရွာမှ လူများ မသိကြသလို လူကြည့်ချမ်းလည်း မသိပဲ။

“ဪ... ဒီလို့ကိုး၊ ဒီကောင်လေး အခု ဘယ်မှာရှိ နေလဲ”

လူကြည့်ချမ်း မည်သို့လုပ်ကြံလိမ့်မည် ပြောဆိုဦးလေမည် နည်းဟု သိလိုသောကြောင့် မျောက်ဖြူကြီးက မေးလိုက် သည်။

“ကြိုးကြာဂိုဏ်းက ဖမ်းထားတယ်၊ ကြည့်ရတာ ကျူ ဝင်ခတ် ကျူ ငုတ်မကျန်ရအောင် လုပ်ပေးပုံပဲ”

သည်လုံမေးခွန်းမျိုး မေးလာမည် မထင်သောကြောင့် အဖြေပေးရန် ကြိုထင်ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိသော လူကြည့် ချမ်းမှာ ဇာတ်နာအောင်လုပ်သည့်သဘောဖြင့် ကြိုးကြာ ဂိုဏ်းအပေါ်တွင်သာ ပုံချလိုက်သည်။

“ကြိုးကြာဂိုဏ်းက တယ်ရမ်းကား ရက်စက်ကြတာ ပါကသား”

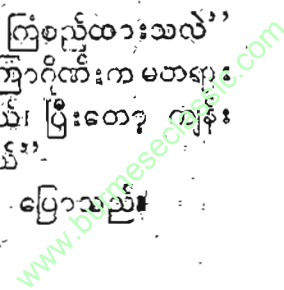
မျောက်ဖြူကြီး၏ စကားက လူကြည့်ချမ်းကို အား အစော်တက်သွားစေသည်။ မိမိလှုပ်တတ်ဖန်တီးဆွဲဆောင် မှုထဲသို့ မျောက်ဖြူကြီး တိုးဝင်သွားလေပြီဟူလည်း တွက် သည်။

“ဒါကြောင့် မိတ်ဆွေကြီးကို အားကိုးတ ကြီးမိတ်ခေါ် ရတာပေါ့၊ ဒီလိုမတရားမှုတွေကို မိတ်ဆွေကြီးလဲ အရမ်း မုန်းတီးမုန်း ကျွေးတတ်သိထားတယ်လေ”

“ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်မယ်လို့ ကြံစည်ထားသလဲ”

“အဖြစ်က ရှင်းနေတာပဲ၊ ကြိုးကြာဂိုဏ်းက မတရား ရယူထားတဲ့ ဆိုင်းကျမ်းကို ပြန်ယူရမယ်၊ ပြီးတော့ ကျန်း တော့ယိုရဲ့သားလေးကို ကယ်ထုတ်ရမယ်”

လူကြည့်ချမ်းက အားတက်သရော ပြောသည်။

၅၈ ● ဆန္ဒခိုင်ခံ့ ဝင်းကြွယ်

“သိုင်းကျမ်းကိုကော”

“အင်း... ကျွန်တော်စိတ်ကူးက သိုင်းကျမ်းကို ကျန်း
ကော့ယိုရဲ့သားလေးက အပ်လိုက်ရုံပဲ။ ဒါပေမယ့် ကောင်
လေးက အသက်ငယ်သေးပြီး သိုင်းပညာလဲ မတတ်တော့
သူ့လက်ထဲ အဆင့်မြင့်အစွမ်းထက် သိုင်းကျမ်းအပ်လိုက်ရင်
အန္တရာယ်တွေ ပိတ်ခေါ်သလို ဖြစ်သွားနိုင်တယ်...”

“ဒါကြောင့် အခု လောလောဆယ်မှာတော့ သိုင်း
ကျမ်းကို အရယူခွင့်ပြီးရင် မိတ်ဆွေကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်
ရယ်၊ လင်ပတ်ဝင်ရယ်သုံးယောက် တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ
ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးထားတာ သင့်တော်မယ် ထင်
မိတာပဲ”

မြောက်ဖြူကြီးမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာနေထိုင်
ရသည်ကို သဘောကျသည်။

တစ်စုံတစ်ရာကို တာဝန်ယူထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေး
ရသည့်အလုပ်မျိုးလုပ်လေ့ရှိ။ ဝါသနာလည်း မပါ။

ထို့ကြောင့် လူကြည်ချမ်း၏စကားများက ‘အသားလို့
၍ ဒေရီးတောင်းခြင်း’သာ ဖြစ်သည်။ မြောက်ဖြူကြီး၊
လူကြည်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့ သုံးယောက် အတူပေါင်း
ကာ သိုင်းကျမ်းကို ထိန်းသိမ်းပေးထားမည် ဆိုရာတွင်
တကယ်လက်တွေ့တွင် လူကြည်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့လက်
သို့သာ သိုင်းကျမ်းရောက်ရှိမည်သဘောပင်။

“ခင်ဗျားအစီအစဉ်တွေက ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေ
မယ့် ကျုပ်အကြောင်းလဲခင်ဗျားသိပါတယ်၊ အတည်တကျ

မနေဘဲ ဟိုသွားသည်လာ လှုပ်ရှားနေရတာကိုပဲ ကျုပ်က
ကြိုက်တာ၊ ကိစ္စတစ်ခုခုကို တာဝန်ယူလုပ်ရတာမျိုးတော့
မလုပ်ချင်ဘူး။ အခုကိစ္စမှာလဲ ခင်ဗျားနဲ့ လင်ပတ်ဝင်တို့
သာ တာဝန်ယူကြပါ။ ကျုပ်က ကျုပ်တတ်နိုင်တာကို ခဏ
ဝင်ကူညီပေးတဲ့သဘောပဲလုပ်ချင်တယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်ဘာ
လုပ်ပေးရမလဲဆိုတာကိုသာ ပြော”

“မိတ်ဆွေကြီးက ဒီလိုဆန္ဒရှိနေတယ်ဆိုတော့ မိတ်ဆွေ
ကြီးဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်ရစေမှာပေါ့”

“ဟုတ်ပါပြီဗျေ၊ ပြောစရာရှိတာကိုသာ ရှင်းရှင်းပြတ်
ပြတ်ပြောပါ”

“ကြိုးကြာဂိုဏ်းကလေးက ရောက်နေတဲ့ သိုင်းကျမ်းကို
အရလှပေးဖို့ပါပဲ”

“ရပါတယ်၊ ကျုပ်ကဒီကိစ္စမှာတာဝန်ယူတာမဟုတ်ဘဲ
ကိုယ်လုပ်နိုင်တာကို ဝင်လုပ်ပေးတာဆိုတော့ အဲဒီအတွက်
ထိုက်သင့်တဲ့အဖိုးအခတို့တော့ ပေးရလိမ့်မယ်”

“ခင်ဗျား”
လူကြည်ချမ်း အာမေခိုက်သံပြုမိသည်။

မြောက်ဖြူကြီးသည် သူ့စိတ်ဝင်စားသောကိစ္စများ၊ သူ
လုပ်ပေးသင့်သည်ထင်သောအလုပ်များတွင် အဖိုးအခမပူ
ဘဲ အလကားပဲတင်းသဘောမျိုး လုပ်ပေးလေ့ရှိကြောင်း
သိထားသည်။

ထို့ကြောင့် မျောက်ဖြူကြီး၏စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်မည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဝမ်းစားကြံဆကာ နှိပ်စားပြောဆိုသိမ်း သွင်းခဲ့သည်။

ယခု မျောက်ဖြူကြီးက ထူးထူးဆန်းဆန်း အဖိုးအခ အောင်းဆီလာသည်အတွက် အံ့အားသင့်မိသည်။

“ခင်ဗျားကလဲ ဘာစာအံ့တလှလုပ်နေတာလဲ၊ အလုပ် တစ်ခုအပ်ရင် ထိုက်ဆင့်တဲ့ အဖိုးအခစေးရတာ သိုင်း လောကထိုးစံပဲ၊ ဒါလေးကိုမှ ခင်ဗျားက နားမထည်ဘူး လား”

မျောက်ဖြူကြီးက ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောသည်။

“ဟို...ဟို...နားထည်ပါဇာလ်”

လှကြည်ချမ်းက မနန်းကတန်းအခြေပေးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် လင်ပတ်စင် အမောတကောပြန်ရောက် လာသည်။

* * *

လင်ပတ်စင် ပြန်ရောက်လာသည့်အတွက် လှကြည်ချမ်း အတော်လေး ဖားတက်သည်။

“ဟော...ခင်ဗျား ပြန်ရောက်လာတာ အတော်ပဲ၊ ဒီမိတ်ဆွေကြီးက ကျွန်တော်တို့ကိုကူညီပြီး သိုင်းကျမ်းရယူ

ပေးဖို့သဘောတူတယ်၊ ဒါဝေမယ့် အဲဒီအတွက် အဖိုးအခ တော့ ပေးရမယ်တဲ့”

လှကြည်ချမ်းက လင်ပတ်စင်ကိုဆီး၍ပြောသည်။

“အင်း...ဒါကတော့ ပေးရမှာပေါ့”

လင်ပတ်စင်က မောသံနှင့်ပြောပြီး နီးရာခုံထစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

ထူသည် ကြိုးကြာဂိုဏ်းစခန်းပရဝေဏ်ထဲမှ အပြင်သို့ ရောက်အောင် ထွက်လာနိုင်ခဲ့သော်လည်း အတော်ကြီးကို ကြိုးစားလှုပ်ရှားခဲ့ရလျက် ကံကောင်းသောက်မမှုလည် ရှိသည့်အတွက်မိမိက အောင်မြင်ခဲ့ရသည်။

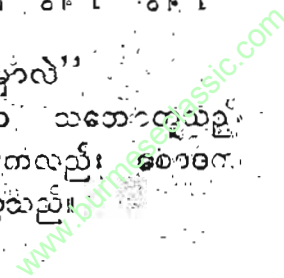
ကြိုးကြာဂိုဏ်းသည် ပေါ့သေးသေးမဟုတ်။

သူတို့၏ စခန်းပရဝေဏ်ထဲဝင်ကာ ‘ကိုယ်ယောင်မျောက် မှော်သိုင်းကျမ်း’ ရယူဖို့ကိစ္စမှာ အထူးပင်ခက်ခဲကာ စွဲ စားရမည့်အလုပ်ဟုလည်း သူ ကောင်းကောင်းနားလည် သည်။

ထိုကိစ္စ အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သူကို အဖိုးအခအဖြစ် ထိုက်သင့်သလိုပေးဖို့ ဝန်မလေးပေ။ အချောင်ရလို့စိတ်ရှိသူ လှကြည်ချမ်း၏ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် ဖြစ်မနေ။

“ဒါ... ဒါဆို နယ်လော့ကပေးရမှာလဲ”

မေးလိုက်သည်နှင့် လင်ပတ်စင်က သဘောတူသည့် သဘောတူပြန်သည့်ပုံ လှကြည်ချမ်းကလည်း စောစော တက်မနေတော့ဘဲ မေးလိုက်လေတော့သည်။

“တစ်သိန်းပေးရမယ်”

လင်ပတ်ဝင်ပြန်မပြေခင် မျောက်ဖြူကြီးက ကြားဖြတ်ကာ ပြောလိုက်သည်။

လှကြည်ချမ်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ လင်ပတ်ဝင်ပင်လျှင် မျက်မှောင်ကြုတ်ခဲ့သည်။

(ထိုခေတ်ကာလက ငွေတစ်သိန်းသည် အလွန်ပင်များပြားသော ငွေကြေးပမာဏဖြစ်သည်။)

စကားချပ်။

“ဘယ်လိုလဲ၊ ပေးနိုင်မလား”

မျောက်ဖြူကြီးက ဆက်ပြောသည်။

ပြောပုံဆိုတန်သည် ကြေးစားသိုင်းသမားတစ်ယောက် နှင့်ပင်တူနေသည်။

မျောက်ဖြူကြီးသည် ကြေးစားသိုင်း သမားများကို မျက်စိစပါးမွှေးစူးကာ သိပ်ကြည့်မရကြောင်းကို လှကြည်ချမ်းထံ သိထားကြသည်။

ယခု မျောက်ဖြူကြီးကိုယ်တိုင်က ကြေးစားသိုင်းသမားတွေလို ငွေကြေးစကားဆိုပာလေရာ ထူးခြားနေသည်။ လှကြည်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

“မပေးနိုင်ဘူးဆိုရင်လဲ ကျုပ်သွားတော့မယ်၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့ အချိန်ဖြုန်းမနေနိုင်ဘူး”

မျောက်ဖြူကြီးက ဖော်ပြောပြန်သည်။ ထသွားတော့မည့်အသွင်လည်း ပြုသည်။

“နေပါဦး၊ နေပါဦး”

လှကြည်ချမ်းက ကမန်းကထန်းတားသည်။

ကြီးကြာဂိုဏ်းစခန်းပရဝဏ်ထံ ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားခဲ့သည့် သူတို့၏ အစီအစဉ် အောင်မြင်သည်ဟု ဆိုရမည်။ ကိုယ်ယောင်ဖျောက်မှော်သိုင်းကျမ်း ဝှက်ထားသည့်နေရာကို လှကြည်ချမ်း သိရှိခဲ့ရသည်။

သိုင်းကျမ်းရရှိနိုင်ရန် လက်တစ်ကမ်းလောက်သာ လှိတော့သည့်အခြေအနေမို့ လှကြည်ချမ်းတွင် လိုချင်မက်မောတပ်မက်လော့တစ်စိတ်လည်း အတော် ပြင်းပြထက်သန်နေသည်။

လှကြည်ချမ်းမှာလည်း ဓာတ်ပတ်ဝင်နည်းတူ ကြီးကြာဂိုဏ်းစခန်းပရဝဏ်ထံသို့ တစ်ခါဝင်ခံပြီးသည်နှင့် အတော်ကြီးကို ဖြိုသွားရသည်။

သည်တစ်ကြိမ်တွင် အလွန် ကံကောင်းလှသောကြောင့် ပြန်ထွက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း နောက်တစ်ကြိမ်တွင် သည့်လိုမျိုး ကံကောင်းနိုင်တော့မည် မဟုတ်သည်ကို လှကြည်ချမ်း သိသည်။

ကိုယ်ယောင်ဖျောက်မှော်သိုင်းကျမ်း ရှိနေသည့်နေရာကို အတိအကျသိခဲ့ရသော်လည်း ကြီးကြာဂိုဏ်းစခန်းထဲသို့ သူကိုယ်တိုင် ဝင်ရောက်ဖို့ကို လှကြည်ချမ်းစိတ်မကူးတော့ပါ။ မျောက်ဖြူကြီးမှလွဲ၍ အခြားမည်သူမျှ ကိုယ်ယောင်ဖျောက်မှော်သိုင်းကျမ်းကို ဝင်ရောက်ယူဝင်နိုင်ခြင်းမရှိသည်ကိုလည်း သေသေချာချာနားလည်သည်။

ပေးရမည့် ငွေကြေးပမာဏ များလှသော်လည်း လူကြည်ချမ်းအနေဖြင့် နှစ်မြှာတွန်တို့နေ၍မဖြစ်တော့။ ကိုယ်ခဏာပေးဖျက် မှော်သိုင်းကျမ်း ရအောင်ရေးအတွက် သည်မျှတော့ အကုန်အကျခံရပေတော့မည်။

* * *

ထသွားရန်တန်ပြင်နေရာမှ မျောက်ဖြူကြီးက လူကြည်ချမ်းကို တစ်ချက်ငဲ့စောင်းကြည့်သည်။

“ကောင်းပါပြီ၊ ပေးပါမယ်”

လူကြည်ချမ်းက ပြောလိုက်သည်။

“တကယ် သဘောတူပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဒါဆိုရင် အခုခပေးပေတော့”

လူကြည်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်မိပြန်သည်။

“ငွေတစ်သိန်းစလုံး ပေးရမှာလား”

လင်ပတ်ဝင်က မရဲတရဲမေးသည်။

“ဒါပေါ့”

“ဟို...ဟို...အခု ကျွန်တော်တို့လက်ထဲမှာ ငွေစောင်တွေ များများစားစားဘယ်မှာရှိမှာလဲ”

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ထဲမှာ အခုလောလောဆယ် ငွေသားဘယ်လောက်ရှိနေလဲ”

“ကျွန်တော် ဆီမှာတော့ တစ်သောင်းခွဲကျော်ကျော်လောက်ပဲရှိပါတယ်”

“ခင်ဗျားဆီမှာကော”

မျောက်ဖြူကြီးက လူကြည်ချမ်းတက်လှည့်ကာ မေးလိုက်ပြန်သည်။

“တစ်သောင်းလောက်ပါ။ အခုနှစ်ဆောင်းခွဲကိုပဲ စရန်အဖြစ်ယူထားပါလား။ ကျန်တာထို အလုပ်ပြီးတာနဲ့ ပေးစေမယ်”

လူကြည်ချမ်းက ပြန်ဖြေရင်း အပေးအယူ စကားညှိသည်။

“စရန်ဆိုလဲငါးသောင်းခြောက်ဆောင်းလောက်တော့ ပေးမှပေါ့”

မျောက်ဖြူကြီး၏အသွင်က ကြွေးတောင်းသူလိုမျိုးပင် ရှိလာသည်။

“ကျွန်တော်တို့ကလဲ ပေးလိုက်ချင်မိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့လက်ထဲမှာ နှစ်သောင်းခွဲလောက်ပဲ ရှိနေ...”

“ဒီလိုလုပ်ကြမယ်လေ”

မျောက်ဖြူကြီးက ကြားပြတ်ကာ ပြောသောကြောင့် လူကြည်ချမ်း၏စကား တစ်စိုင်းတစ်စနှင့် ရပ်တန့်သွားသည်။

လူကြည်ချမ်းနှင့် ယင်ပတ်ဝင်တို့သည် မျောက်ဖြူကြီး စာအက်ပြောမည်နည်းဟု နားစွင့်နေကြသည်။

မျောက်ဖြူကြီး ခေတ္တစဉ်းစားလိုက်ပြီး....

“ငွေသား နှစ်သောင်းခွဲရယ်၊ ခင်ဗျားဝတ်ထားတဲ့ လက်စွပ်နဲ့ ဆွဲကြိုးတွေရယ်ပေးပေါ့၊ အဲဒီ လက်စွပ်နဲ့ ဆွဲကြိုး တွေက သုံး သေးသောင်း လောက်တော့ တန်ကောင်း ပါရဲ့”

မျောက်ဖြူကြီး ပြောပုံက ကြွေးရှင် ကြွေးစောင်းသလို ပင်မထုတ်တော့၊ ကြွေးဖြင့် ပစ္စည်းသိမ်းတော့မည့်အသွင် ပင်ဖြစ်လာသည်။

လူကြည်ချမ်းနှင့် စားလျှင် ယင်ပတ်ဝင်ထံတွင် ရတနာ ပစ္စည်း ပိုများများ ရှိသည်။ သို့အော် ယင်ပတ်ဝင်သည် ပွဲလမ်းရှိသော ရတနာများ ထုတ်ဝတ်လေ့ရှိသည်။

ရှမ်းယန်မြို့သို့ ခရီးဝေး ထွက်လာသည့် အခါတွင် ရတနာပစ္စည်း တစ်ခုတလေမျှပင် ယူမလာခဲ့၊ လုံခြုံရာ တွင် အပ်နှံသိမ်းဆည်းထားခဲ့သည်။

လူကြည်ချမ်း ကတော့ ယန်ဟိတ် ထုတ်တတ်သည့် ဝါ သနာရှိသောကြောင့် အချိန်တိုင်းလိုလို ယက်ဝတ်ရတနာ များဝတ်ဆင်သည်။ ခရီးချည်ထွက်လာချိန်တွင်ပင် ဆွဲကြိုး နှင့်လက်စွပ်များ ဝတ်လာခဲ့သည်။

ယခုတော့ သိဆက်စွပ်နှင့် ဆွဲကြိုးတို့သည် ငွေသားအစား ပေးချေဖို့ အာင့်ယူလာသလို ဖြစ်နေလေပြီ။ လူကြည်ချမ်း

များမပေးချင်သော်လည်း အခြေအနေကရှောင်လို့မရသည်။ ခေါင်းညှိတ်သဘောတူလိုက်ရလေသည်။

ငွေအသပြာ နှစ်သောင်း ငါးထောင်၊ ဆွဲကြိုးတစ်ကုံး နှင့်လက်စွပ်တစ်ကွင်းတို့ကို မျောက်ဖြူကြီး လက်သို့ အပ် လိုက်ကြသည်။

“ဘယ်နှစ်ရက်အတွင်း ကိစ္စပြီးပြတ်အောင်လုပ်ဆောင် ပေးမှာလဲ”

စရန်ပေးချေမှု လုပ်ပြီးသော အခါ လူကြည်ချမ်းက မေးသည်။

“ကိစ္စက အခု ပြီးပြတ်သွားပါပြီ”

“ဒါ- အာကိုဆိုလိုတာလဲ”

“ဒီမယ် လူကြည်ချမ်း၊ ကျန်းတခုယိုနဲ့ ယမ်ဟူလန်းဘို့ရဲ့ သား ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနဲ့ ကျုပ်တွေ့ပြီးပြီ၊ သူ့ဘနစ် ပါးသေဆုံးသွားတာ မှန်ပေမယ့် ခင်ဗျားပြောသလို ကြိုး ဩဂိုက်က သတ်ဖြတ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး...”

“ကျန်းတခုယိုက သစ်ပင်ပေါ်ကကျပြီးသေတာ၊ ယမ် ဟူလန်းကတော့ မြွေပေါက်ခံရလို့ ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ သား ကလဲ အိမ်တော်တစ်ခုမှာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အလုပ် ထုပ်နေတာ၊ ခင်ဗျားက မဟုတ်မဟပ် လုပ်ငတ်တွေနဲ့ ထျပ်ကို လှည့်ဖြားနှိုင်းမယ်ထင်နေတာလား...”

“ဒီပိုက်ဆံတွေနဲ့ ဒီလက်ဝတ် ရတနာတွေကို ကျုပ် အပေါ် အထင်သေးလှည့်စားတဲ့အတွက် လျော်ကြေး စရန်

၆၈ ● ကမ္ဘာ့ဆိုင် ဝင်းကြွယ်

အဖြစ် ကျုပ်ယူခဲ့တာ၊ ကျန်နေတဲ့ ဝါးသောင်းထိုစော့
ကျုပ်လှိုချင်တဲ့အခါ လာယူမယ်”

မျောက်ဖြူကြီး၏ စကားများကို နားထောင်ရင်း
လူကြည်ချမ်းနှင့် လင်ပတ်ဝင်တို့နှစ်ယောက် အကြီးအကျယ်
ပင် မျက်စိမျက်နှာပျက်ကုန်ကြသည်။

မြောစရာရှိသည်များ ပြောပြီးသည်နှင့် မျောက်ဖြူကြီး
ထွက်သွားသည်။

အခန်း (၁၃)

တောအုပ်ကြီး တစ်ခု၏ တောစပ်၊ တောအစနေရာ
တစ်နေရာ။

တောအစ ဖြစ်သော်လည်း သစ်ကြီး ဝါးကြီးများရှိ
သည်။ တောအုပ်ကြီး အတွင်းဘက်လောက် သစ်ပင်ကြီး
များ မထူထပ်သော်လည်း ခပ်စိပ်စိပ် ပေါက်နေကြလေ
သည်။

တောအုပ်ကြီး အတွင်းဘက်နှင့် ခြားနားသည်ကတော့
ခပ်နိမ့်နိမ့် သစ်ပင်တွေ အများစုရှိလျက် မြင့်မြင့်မားမား
သစ်ပင်မြင့်ကြီးများ အနည်းအကျဉ်းသာ ရှိနေခြင်းပင်။

အနည်းအကျဉ်းသာ ရှိသော သစ်ပင် မြင့်ကြီးများမှ
အမြင့်မားဆုံးသော သစ်ပင်ကြီးထိပ်ဘက်ပိုင်းရှိ သစ်လျှိုင်း
တစ်ခုပေါ်တွင် ကျန်းယမ်းရွှေ့ရုံတိုင်နေသည်။ မြေဖြူရွာ
ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသည်။

ထိုတောဝပ်နေရာသည် မြေဖြူရွာနှင့်အတော်ကွာလှမ်း
အညီ။

သို့သော် သစ်ပင်မြင့်ကြီးပေါ်မှ လှမ်းကြည့် နေသည့်
အပြင် ကျန်းသစ်ရှောင်ရိ၏မျက်စိအာရုံကလည်း ထက်မြက်
ကောင်းမွန်သောကြောင့် မြေဖြူရွာဝန်းကျင်ရှိလှုပ်ရှားမှု
များကို လှမ်းမြင်နိုင်သည်။

မြေဖြူရွာသည် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ အခြေစိုက် ရွာ
ဝယ်လေးဖြစ်သည်။

ထိုရွာလေးတွင် သာမန်ရပ်သူရွာသား ဟူ၍မရှိ။ တစ်
ရွာလုံးမှာ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသမီးများနှင့် ထို
ဂိုဏ်းဝင်တို့၏ မိသားစုများသာဖြစ်ကြသည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းသည် အမျိုးသမီးများတို့သာ ဂိုဏ်း
ဝင်အဖြစ် လက်ခံသော်လည်း အိမ်ထောင်ပြုရယူ စည်း
ကမ်းသတ်မှတ်ထားချက်မရှိပေ။ မိမိနှစ်သက် သဘောကျ
ရာဆင်တော်ရာ အမျိုးသား များနှင့် အိမ်ထောင်ပြုနိုင်
သည်။

အိမ်ထောင်ပြုရန် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်၏သဘောတူ
ခွင့်ပြုချက်တော့ ရယူရသည်။

အိမ်ထောင်ကျပြီးသောအခါ ခင်ပွန်းသည်၏နေအိမ်သို့
လျှောက်ပါနေထိုင်ခွင့်တော့မရှိ။ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း တည်ရှိရာ
မြေဖြူရွာကလေးတွင်ပင် နေထိုင်ကြရသည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင် အမျိုးသမီးများ၏ အိမ်ထောင်
ဖက်များသည် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းအပေါ် သစ္စာရှိကြရသည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းက ဆတ်မှတ်ထားသော စည်းကမ်းများ
ကိုလိုက်နာကြရသည်။

သမီးမိန်းကလေး မွေးဖွားလျှင် မြေနတ်မယ် ဂိုဏ်းဝင်
အဖြစ် လက်ခံသည်။ သားငယ် ကျားလေး မွေးလျှင်မူ
မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ မိသားစုအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုကာ
မြေဖြူရွာတွင် နေထိုင်ခွင့်ပြုသည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်မဟုတ်သော အမျိုးသမီးနှင့်လက်
ထပ်လျှင်မူ မြေဖြူရွာမှ ထွက်ခွာသွားကြရသည်။ ထိုကံဆင်
သော မင်္ဂလာ လက်ဖွဲ့တို့စော့ အစဉ်အဆက် သတ်မှတ်
ထားချက်များနှင့်အညီ ပေးအပ်ချီးမြှင့်သည်။

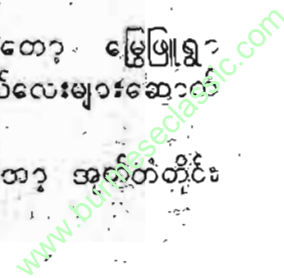
မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင် အပျိုဝင်အမျိုးသမီးများသည် မြေ
ဖြူရွာ အရှေ့ဘက်ခြမ်းရှိ မြေနတ်မယ် ရိပ်ငြိမ် ပရဝဏ်
ထဲတွင် နေထိုင်ကြရသည်။

မြေနတ်ရိပ်ငြိမ်ပရဝဏ်သည် မြေဖြူရွာအရှေ့ဘက်ခြမ်း
တစ်ခုလုံးဖြစ်ကာ အုတ်တံတိုင်း ဝိုင်းပတ် ကာရံထား
သည်။

မြေနတ်ရိပ်ငြိမ်ပရဝဏ်ထဲတွင် အဆောင်များ ဆောက်
လုပ်ထားသည်။

အိမ်ထောင်သည် ဂိုဏ်းဝင်များကတော့ မြေဖြူရွာ
အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင် သီးသန့်အိမ်ဝယ်လေးများဆောက်
ကာ မိသားစုအလိုက် နေထိုင်ကြသည်။

မြေဖြူရွာ အနောက်ဘက်ခြမ်းကဲ့တော့ အုတ်တံတိုင်း
ကာရံထားခြင်းမရှိ။

သာမန် ရွာစည်းရိုး၊ ခြံစည်းရိုးများသာ ခတ်ထားသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် သူ နှစ်သက်ခင်မင်နေသော မြေနှုတ်မယ်ရိုက်စင် မိန်းကလေး ချင်ယုအင်း မြေဖြူရွာမှ ထွက်အလာကို စောင့်မျှော်နေခြင်းဖြစ်သည်။

မြေဖြူရွာထဲမှ ထွက်လာသောလူတစ်စုတို့ လှမ်းမြင်ရသည်။

အတန်ဝေးသောကြောင့် ဘာမျှသိပ်မသိကွဲ။ လူတစ်စု ဖြူသည်လောက်သာ မဝီအပြင်တွေ့ရသည်။

သို့သော် ထိုလူစုထဲတွင် ချင်ယုအင်းပါလာသည်ကို တော့ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ကောင်းကောင်းသိလျှင်ကွဲ။ ချင်ယုအင်း၏ လှုပ်ရှားတန်လေးများကို သူ ခေါင်းထဲတွင် စွဲနေအောင် မှတ်မိသည်။

ချင်ယုအင်း ရွာထဲမှ ထွက်လာသည်တို့ ရိုးထိုးရိပ်တိပ် လှမ်းမြင်သည်နှင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ရင်ထဲတွင် ထူးခြားသော တငြိမ့်ငြိမ့်လှုပ်ခါမှုဖြစ်ပေါ်လာစမြဲ။

မြေဖြူရွာထဲမှ အတူထွက်လာကြသော ထိုလူစုသည် ရွာပြင်သို့ရောက်ပြီး မကြာမီမှပင် မိမိတို့သွားစရာရှိရာသို့ အသီးသီး ဦးတည်သွားကြသည့်အတွက် လူစုကွဲသွားသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ စောင့်မျှော်နေရာ တောစပ်ဆီသို့ တစ်စုံတစ်ဦးတ ရှေးရှုစာနေသည်။ သဲကွဲစွာ မမြင်ရသေးသော်လည်း လာနေသူမှာ ချင်ယုအင်းဖြစ်ကြောင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ အတတ်သိသည်။

သူ ရင်ပို၍ ခုန်လာသည်။

ထို့နောက် ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့်လာနေသော ချင်ယုအင်း၏ ကြော့ရှင်းသော ဣယ့်နေဟန်ထားကို ထင်ထင်ရှားရှားမြင်လာရသည်။ မျက်နှာသွင်ပြင်ကတော့ မသဲကွဲသေး။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ သစ်ပင်မြင့်ကြီးထက်မှ အောက်သို့ အသာဆင်းလာသည်။ သူ မျက်လုံးကတော့ တောစပ်ဆီသို့ လာနေသော ချင်ယုအင်းထဲမှခွာ။

ချင်ယုအင်းထိုလှမ်းကြည့်ရင်း သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်းလာရာ သစ်ပင်တက် အလွန်ကျွမ်းကျင်သူမို့သာ တော်ပေစော့သည်။

မဟုတ်လျှင် သစ်ပင်ပေါ်မှ အောက်သို့ ပြုတ်ကျသွားနိုင်သည်။

ကြိုစင်ချိန်းဆိုထားခြင်း မရှိကြသည့်တိုင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီနှင့် ချင်ယုအင်းတို့နှစ်ယောက်သည် လပြည့်နေ့ညနေတိုင်းဆိုသလို ဆည်တောစပ်ရှိ သစ်ပင်ကြီးအောက်တွင် ဆုံကြလေ့ရှိသည်။

လပြည့်နေ့ ညနေပိုင်းဆိုလျှင် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီသည် သည်သပင်မြင့်ကြီးပေါ်သို့ ရောက်လာမြို့။ ပန်းတစ်မျိုးမျိုးကိုလည်း ယူလာစမြီး

ချင်ယူအင်းကလည်း သည်ဘောစပ် သည်သစ်ပင်မြင့်ကြီးရှိရာသို့ ရောက်လာစမြီး ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီလက်ဆောင်ပေးသည့်ပန်းများကို လိုလားမြတ်နိုးစွာထက်ခံယူသည်။

ချင်ယူအင်းသည် ပန်းချစ်သုတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီကတော့ ပန်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ သိပ်စိတ်ဝင်စားမှုရှိလှပါ။ ချင်ယူအင်း ပန်းကြိုက်တတ်ပုံနားရိပ်မိသောကြောင့်သာ တောထဲဘောင်ထဲတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိလာသော ပန်းအမျိုးမျိုးကိုခူးယူကာ လက်ဆောင်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

များသောအားဖြင့် သူ့ခူးလာခဲ့ပြီး လက်ဆောင်ပေးသောပန်းတို့ကို ဘာပန်းမှန်းပင်မသိပေ။

ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီသည် သစ်ပင်ထက်တော်ပြီး တောလည်းကျွမ်းဝင်ရာ သူ့ခူးယူလာသည်တို့မှာ ထူးခြားရှားပါးသည့် သစ်ခွပန်းတွေကများသည်။

ပန်းချစ်သော ချင်ယူအင်းသည် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီယူလာပေးသော အဖိုးထန်သစ်ခွပန်းများကို အလွန်စင် မြတ်နိုးစားနိုးထားသည်။

သည်လိုဆုံးတွင်ပင် ပန်းလက်ဆောင် ပေးနေသည်မှာ သိပ်တော့ အချိန်ကြော့လှသေးပါ။ လပြည့်နေ့ပေါင်း ၇

နေ့ပင် မပြည့်သေး။ သူ့သို့နှစ်ယောက်အကြား ခင်မင်မှုကတော့ ခိုင်မာ၍နေလေပြီ။

သို့သော် ခင်မင်သည့် 'မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း' အဖြစ်မှ ရှေ့တစ်ဆင့်မှ မတက်နိုင်ဘဲရှိနေသည်။

ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီက မိမိ၏စိတ်ထဲတွင် ရှိနေလှည့် ချစ်မေတ္တာကို ချင်ယူအင်းအား ဖွင့်ဟပြောဆိုဖို့ ဝန်လေးနေသည်။ မပြောရ။

ချင်ယူအင်းမှာလည်း ရိုးသားရည်မှန်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လျက် စည်းကမ်းတကျ နေသိုင်းမှုတွင်လည်း အသားသေနေရာ ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ၏ စိတ်ထဲတွင် မည်သို့သော ခံစားမှုမျိုး ရှိနေသည်ကို မိန်းကလေးတို့၏ သဘာဝသိစိတ်ဖြင့် ရိပ်မိသင့်သလောက် ရိပ်မိနေသော်လည်း ရေလာမြောင်းပေးအလုပ်မျိုးတော့ မပေး

ပြောရမည်ဆိုလျှင် ချင်ယူအင်းကဲ့သို့တိုင် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီအပေါ် ဘယ်လိုသဘောထားရှိနေသည်ကို တိတိကျကျ ခွဲခြားမသိပေ။

ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီနှင့်ဆုံရကား အဖိုးတန် ရှားပါးသည့် ပန်းများကို လက်ဆောင်ရတာကိုတော့ ကြည်နူးနှစ်သက်မှုရှိနေသည်။

သေသေချာချာ အချိန်ကိုက်ကာ ဆင်းလာသောကြောင့် ချင်ယူအင်း သစ်ပင်ကြီးအောက်သို့ လျှောက်လှမ်းအဝင်မှာပင် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီလည်း သစ်ပင်မြင့်ကြီး ထက်မှ အောက်သို့ လက်ဆင်းရောက်ရှိသည်။

သစ်ပင်ခြေရင်းတွင် အသာရပ်ကာ ချင်ယုအင်းကိုကြိုဆိုသည်။

“ဟော... ယုအင်း”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက စတင်နှုတ်ဆက်သည်။

“ဪ... ရှောင်ရိ”

ချင်ယုအင်းက တုံ့ပြန်နှုတ်ဆက်သည်။

မိန်းကလေး၏မျက်လုံးသည် အလို့အလျောက်ပင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏ ထက်ထဲတွင် ထိုင်ထားသော ပန်းဆီသို့ ရောက်သည်။

သည်စာပြည့်နေ ညနေတွင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ ယူလာသည်မှာ ရွှေရောင်၊ အနီရောင်နှင့် အညိုရောင် သုံးရောင်စပ်တွင် အနက်စက်လေး နှစ်ခုပါရှိသော သစ်ခွပန်း ဖြစ်သည်။

ထိုသစ်ခွပန်းကို မြင်လျှင်သည်နှင့် ချင်ယုအင်း၏ မျက်နှာ ဝင်းပကြည်ရွှင်သွားသည်။

“ဟယ်... ရွှေနဂါးမုတ်ဆိတ် သစ်ခွပန်း ပါလား”

ပါးစပ်မူလည်း လွတ်ခနဲပြောထွက်သည်။

ရွှေနဂါးမုတ်ဆိတ်သစ်ခွပန်းသည် သိပ်မရှားမါးသော်လည်း ပင်စောက် ပင်မြင့်ကြီးများ၏ ထိပ်ဖျားပိုင်းအတိုင်း များတွင်သာ တွယ်ကပ်ပေါက်လေ့ရှိရာ ခူးယူရန်အလွန်မင်ခက်ခဲသည်။

မြောက်ပိုင်း နယ်စပ်ဒေသတွင်သာမက မြောက်ဘက်ပိုင်းတစ်လွှားရှိ ပြည်နယ်များရှိ မိန်းကလေးများ အထူး

နှစ်သက် သဘောကျသည့် သစ်ခွပန်းလည်း ဖြစ်သည်။ ရက်ရှည်စွာလည်း ထား၍ရသည်။

ဆွတ်ခူးပြီးသည့်တိုင် ခြောက်လလောက်အထိ မညှိုးမနွမ်း လက်ဆတ်လှပစွာရှိနေသည်။ အထားအသိုကောင်လျှင် ကောင်းသလို တစ်နှစ် နီးပါးလောက် အထိပင်ခံသည်။

ဤအချက်ကြောင့် ရွှေနဂါးမုတ်ဆိတ် သစ်ခွပန်း ပန်ဆင်ထားလျှင် ငယ်ရွယ်နုပျိုကာ အရွယ်တင် လှပသည်တို့ဆိုရိုးစကားရှိသည်။

ရွှေနဂါးမုတ်ဆိတ် သစ်ခွပန်း တက်ခူးရန်အလွန်မင်ခက်လှလျက် အရခူးညှို့မှုကပင် စွန့်စားခန်းတင်ရပ် ဖြစ်သည်။ တော်ရုံတန်ရုံမေတ္တာစေတနာနှင့် ဤသစ်ခွပန်းကို ဆွတ်ခူးကာ လက်ဆောင်ပေးမည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့်...

ရွှေနဂါးမုတ်ဆိတ် သစ်ခွပန်း လက်ဆောင် ရရှိကာ ပန်ဆင်နိုင်သူ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေဖြင့် တစ်မျိုးဂုဏ်စင်နိုင်ပေသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကအော့ ရွှေနဂါးမုတ်ဆိတ် သစ်ခွပန်းအကြောင်း ဘာမျှ မကြားဖူးချေ။ ယခု ချင်ယုအင်းပြောမူပင်ကြားဖူးကာ မိမိခူးလာသော သစ်ခွပန်း၏အမည်မှာ ရွှေနဂါးသစ်ခွဟုသိသည်။

ချင်ယုအင်း၏ အပျော်မျက်နှာလေးကြောင့် စိတ်ချမ်းမြေ့သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ရွှေ့နဂါးမုတ်ဆိတ်သစ်ခွကိုကမ်း
ပေးသည်။

ချင်ယုအင်းက လက်ထမ်းကာ ယူမည်အပြုတွင်....

“ဒေါင်...ဒေါင်...ဒေါင်”

“ဒေါင်...ဒေါင်”

မြွေဖြူရွာလေးမှ အရေးနဂါ အချက်ပေး ခေါင်း
လောင်းသ စိစိညှည်းပင် တွက်လာသည်။

ချင်ယုအင်းမှာ သစ်ခွပန်းကို ယူရန် လှမ်းလှိုက်သော
လက် လမ်းစာစိစက်မှာပင်တုံ့ ရပ်သည်။

စိစိညှည်းပင်လာသော အချက်ပေးခေါင်းလောင်းသံ
သည် ဓားဖြင့် ဖိခနဲဖြတ်လိုက်သလို ရုတ်ခြည်းပင် ရပ်
တန့်သည်။

ဘာသံမျှပင် ကြားရတော့?

“တာ”

ချင်ယုအင်းလည်း အလန်ဘကြားရေရွတ်ကာ မြွေဖြူ
ရွာဆီသို့ တစ်ဟုန်ဆုံးပြန်ပြေးသည်။

ဘာဖြစ်မန်းသေသေချာချာမသိနိုင်သေစိလည်း မြွေဖြူ
ရွာတွင် အန္တရာယ်ကြီးတစ်ခု ကျရောက် လာအည်ကတော့
သိသာသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည် သိုင်းလောကနှင့် ပတ်သက်မှု
ရရှိသော်လည်း သည်အချက်လောက်ကို နားလည်မိ တွေးမိ
တာ ချင်ယုအင်း၏နောက်မှ မြွေဖြူလိုက်လာခဲ့သည်။

ချင်ယုအင်းက ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးကာ မြွေကုန်သုတ်
သည်။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည် ကိုယ်ဖော့ပညာ ရယ်လို့
ကျကျနန မတတ်မြောက်သော်လည်း ထောလည်၍မြွေရှာ
ဈောက်ဖမ်းလုပ်နေသည့်အတွက် ပင်ကို သဘာဝအရပင်
ပေါ့ပါးမြန်ဆန်သွက်လက်သည်။

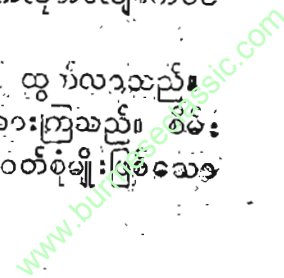
ကိုယ်ဖော့ပညာ သုံးကာ ဖြေးနေသော ချင်ယုအင်း၏
နောက်တွင် ကျန်မနေ။ အတူတကွ လိုက်ပါလာနေနိုင်
သည်။

ရွာမှ ချင်ယုအင်းနှင့်အတူ ထွက်လာကြသူများမလည်း
အရေးပေါ် အချက်ပေးသံကြောင့် နောက်ကြောင်းပြန်
လာကြရာ ရွာနှင့်လှမ်းမကမ်းတွင် အားလုံး ပြန်ဆုံမိကြ
သည်။

ရွာသို့ အတူဆက်ကာ ပြေးသွားကြသည်။

သူတို့လူစု၏ အင်အားမနည်းပေ။ (၂၁)ခန့် ရှိသည်။
ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည် ထိုလူစုတွင် အလိုအလျောက်ပင်
အတူဧရာပါသွားသည်။

မြွေဖြူရွာလေးထဲမှ လူသုံးယောက် ထွက်လာသည်။
အစိမ်းရင့်ရောင် ဝတ်စုံများ ဝတ်ထားကြသည်။ စိမ်း
လဲမြိုင်စံအိမ်မှ သိုင်းသမားများ၏ ဝတ်စုံမျိုးဖြစ်သော

ကြောင့် ကျန်းယမ်းရှောင်ရီ၏ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား
သေးသည်။

သို့ဆော် စိမ်းလဲမြိုင်စံအိမ် သိုင်းဝတ်စုံမှာ ကျောက်
စိမ်းရောင်ဆန်ဆန် ခပ်နုနုအစိမ်းရောင်ဖြစ်လျက် ထိုသူတို့၏
ဝတ်စုံစိမ်းက ပိုရင့်နေပြီး ဇတ်စုံပုံစံကလည်း သေသေ
ချာချာကြည့်လျှင် ကွဲပြားနေသည်။

စိမ်းလဲမြိုင်စံအိမ်မှ သိုင်းသမားတွေမဟုတ်။

“ဒီလူစု ကျန်းသေးတာကိုး၊ အကုန် ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြ
စမ်း”

အစိမ်းရင့်ရောင်ဇတ်စုံဝတ်ထားသူသုံးယောက်အနက်မှ
တစ်ယောက်က အမိန့်ပေးသည်။

လူသုံးယောက်တည်းနှင့် လူ(၂၀)ခန့်ကို ဘယ်လိုများ
ဖမ်းချုပ်လေမည်နည်းဟု ကျန်းယမ်းရှောင်ရီ တွေးကြည့်
လို့က်ဆဲမှာပင် ‘ဒေါက်...ဒေါက်’ ‘ဒေါက်...ဒေါက်’
ဟူသော အသံများ ခပ်သံ့သံ့ မြည်လျက် မွန်ထွန်ထွန်အနံ့
က လှိုင်လာသည်။

ထို့နောက်....

မြေဖြူရွာဆီသို့ သွားနေကြသည့်လူစုမှာ တစ်ယောက်
ပြီး တစ်ယောက် ခွေယိုင်လဲကျသည်။

ချင်ယုအင်းလည်း လဲကျသည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရီ တစ်ယောက်ကတော့ ဘာမျှမဖြစ်။
မားမားမတ်မတ် ရပ်မြဲရစ်နေသည်။

ဘာတွေဖြစ်လျက်နေသည်ကို ကျန်းယမ်းရှောင်ရီ မစဉ်း
စားတတ်ပါ။

အတူတူပြေးလာကြသူတွေ အကုန်လဲကျကုန်လျက် မိမိ
အစ်ယောက်တည်းကတော့ ဘာမျှမဖြစ်။ ရပ်နေနိုင်သည်
ကိုလည်း အံ့ဩနေသည်။

သို့သော် မစဉ်းစားတတ်ဘဲ သည်လိုဝေးဝိုင်ရပ်နေ၍
မဖြစ်ကြောင်းကိုအော့ နားလည်သည်။

သို့ကြောင့် ကျန်းယမ်းရှောင်ရီသည် ခွေယိုင်လဲကျ
သွားသော ချင်ယုအင်းကို ပွေ့ထူချီမကျာ တစ်တုန့်ထိုး
ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

ချင်ယုအင်းတို့ တစ်တွေမှာ မူးစေ့ အားပျော့စသည့်
အဆိပ်ငွေ့ဖြင့် ရုတ်တရက် အတိုက်ခိုက်ခံရသည့်အတွက်
အဆိပ်သင့်ကာ မူးဝေလဲကျကုန်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအဆိပ်ငွေ့၏ အာနိသင်မှာ အတွင်းအားများကို
ပြောင်းလွှဲရှုပ်ထွေးစေလျက် အာရုံကြောများကို ထုံထိုင်း
အားနည်းသွားစေနိုင်သည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရီမှာ သိုင်းသမားတစ်ယောက်မဟုတ်
သည့်အတွက် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် ကျင့်စဉ် တစ်ခုခုဖြင့်
လေ့ကျင့် စည်ဆောက်ထားသော အတွင်း အားမရှိ၍
သဘာဝအလျောက် ဖြစ်စေသော အင်အားစွမ်းရည်တို့
သာ ရှိသည်။

ထိုအင်အားစွမ်းရည်တို့သည် အငွေ့အားနှင့် မြင်တူ
ကတိ အတွင်းအားလုံးနှင့် အသုံးပြုနိုင်သော်လည်း ကျင့်

စဉ်အတိုင်း ကျကျနန လေ့ကျင့် စုဆောင်း စားသောက်
အတွင်းအားနှင့် သွေးသား သဘာဝချင်း ကွဲပြားသည်။

ထို့ကြောင့် အစိမ်းရင့်ရောင် ဝတ်စုံဝတ်များ ဖောက်
လွတ် တိုက်ခိုက်သော အဆိပ်ငွေ့များသည် ကျန်းယမ်း
ရှောင်ရုံ၏ ကိုယ်ခန္ဓာထဲတွင် သဘာဝအလျောက်ဖြစ်တည်
နေသော အင်အားစွမ်းရည်တို့ကို ရှုပ်ထွေးသွားအောင်
မလုပ်နိုင်။ သည်တော့ အာရုံကြောများ ထုံထိုင်းသွားမှု
လည်း မရှိ။

“ဟာ... ဟိုကောင် ဘာလို့ မူးဝေလို့င်း အဆိပ်ငွေ့
ဒဏ်ကို ခံနိုင်တာလဲ၊ သူ့ကို အလွတ်ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး၊
တိုက်ခိုက်ပြီး အမိလိုက်ဖမ်းကြမယ်”

အော်တစ် ဖြောဆိုသံနှင့်အတူ အစိမ်းရင့်ရောင် ဝတ်စုံ
ဝတ် လူနှစ်ယောက် ကျန်းယမ်းရှောင်ရုံနောက်သို့ ပြေးလိုက်
ကြသည်။

သိုင်းလောကတွင် ကိုယ်ဖော့ ပညာ နှင့် ပတ်သက်၍
နာမည်ကြီးလှသော မျောက်ဖြူကြီးပင် ရွာမတွေ့နိုင်
အောင် အဖြေးအလွှား အရှောင်အပုန်းကျွမ်းကျင်လှသော
ကျန်းယမ်းရှောင်ရုံကို ထိုသိုင်းသမားနှစ်ယောက် ဘယ်မှာ
လျှင် မိအောင် လှိုက်ဖမ်းနိုင်ပါမည်နည်း။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် မျက်ခြည်ပြတ်သွားသည်။

နောက်မှ လိုက်လာသူများကို မျက်ခြည်ပြတ်နိုင်သည့်
တိုင် မရပ်မနားဘဲဝေးနိုင်သမျှ ဇေးဝေးသို့ရောက်အောင်
ပြေးရမည်ဟု သိုင်းလောကတွင် ဆိုရိုးရှိသည်။

အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့် သိုင်းသမားများသည်
ဤလုပ်ရိုးအတိုင်း လုပ်ဆောင်ကြသည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရုံကတော့ သိုင်းသမားမဟုတ်။ သည်
တော့ သိုင်းလောက၏ ဆိုရိုးတွေ့ဘာတွေကို ဘယ်မှာလျှင်
သိနိုင်မည်နည်း။

ထို့ပြင် ချင်ယုအင်းအတွက် စိုးရိမ် ပူပန်စိတ်ကလည်း
ရှိနေပြန်သေးသည်။ သတိမရတစ်ချက် ရတစ်ချက်နှင့် မူး
ဝေနေသော ချင်ယုအင်းတစ်ယောက် မရပ်မနား ပြေး
လွှား သယ်ယူသွားမှုကြောင့် အခြေအနေပိုဆိုးလာမည်ကို
စိုးရိမ်သည်။

အတန်ကြာပြေးမိပြီး လယ်တဲဟောင်း တစ်ခုနားသို့
ရောက်သောအခါ တစ်ထောက်နားရန် ကပ်သည်။

ထိုလယ်တဲဟောင်းကြီးသည် နှစ်ထပ်ဖြစ်သည်။ အမိုး
တစ်ခြမ်းမရှိဘဲ အောက်ထပ်နံရံအချို့ ပေါက်ပြဲနေသည်မှ
အပ ကျန်နေရာများ အကောင်းအတိုင်းရှိသေးသည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရုံသည် ချင်ယုအင်းကို လယ်တဲဟောင်း
အပေါ်ထပ်သို့ ခေါ်တင်သွားသည်။ အကောင်းအတိုင်းရှိ
နေသော အမိုးတစ်ခြမ်း၏တစ်နေရာတွင် အသာချသား
သည်။

သက်သောင့်သက်သာရှိစေရန် ပြုပြင်ပေးသည်။ မိမိ တတ်သိထားသမျှ တောတွင်း အရေးပေါ် အသက်ကယ် ပြုစုနည်းဖြင့် ပြုစုပေးသည်။

“မြွေဆိုးကောင်တွေကော”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏ ပြုစုပေးမှုကြောင့် အနည်းငယ် နေသာထိုင်သာရှိလာသော ချင်ယုအင်းကမေးသည်။

အသံကတော့ အားနည်းဖျော့တော့နေသည်။ မောသံ လည်း ပါနေသည်။

“မြွေဆိုးကောင်တွေ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက နားမလည်သလိုပြန်မေးသည်။

“ကျွန်တို့က အလစ်ဝင်ပြီး အဆိပ်ငွေ့နဲ့ တိုက်ခဲ့တဲ့ တွေကိုပြောတာ၊ သူတို့က မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားတွေလေ”

“သူတို့ကို မျက်ခြည်ဖြတ်ထားခဲ့ပြီ၊ ဒါကြောင့် အေးအေးဆေးဆေးနားနေနိုင်အောင် ဒီလယ်တဲတောင်းပေါ် တက်လာခဲ့တာ၊ နားလျှိုက်ရတော့ ယုအင်းလဲ အတော် လေး သက်သာလာပြီ မဟုတ်လား”

“မျက်ခြည်ဖြတ်ထားနိုင်ပြီဆိုပေမယ့် စိတ်ချလက်ချ နား နေထိုင်မဖြစ်သေးဘူး ရှောင်ရိရဲ့၊ မြွေဆိုးကောင်တွေက ခြေရာခံပြီး လိုက်လာလိမ့်မယ်၊ ဒီနေရာက မြန်မြန်သွားမှ”

“ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုသွားကြစို့”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်နေရာမှ ဆတ်နေထရပ်ကာ လှေကားဆီသို့သွားသည်။

ချင်ယုအင်းမှာ အနည်းငယ်သာနေသာ ဘိုင်သာရုံ ရှိနေ သေးသည်။ အဆိပ်ငွေ့ဒဏ်က မပြယ်သေး၍ လှုပ်လှုပ်ရှား ရှားလှုပ်၍မရ။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ ထသွားရာနောက်သို့ လိုက်နိုင်။ ခပ်ခွေခွေလေး လဲလျောင်းလျက်သားကျန်နေ ခဲ့သည်။

“ယုအင်း...လာလေ၊ သွားကြမယ်ဆီ”

ချင်ယုအင်း ပါမလာသောကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ ထည် လှေကားထိပ်နားအရောက်တွင် အောက်မဆင်း သေးဘဲ နောက်လှည့်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မအရမ်းမောနေတယ်၊ ထရစ်ပြီးလမ်းမသျှောက် မှိုင်ဘူး”

“ဟင်...ဟုတ်လား”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိလည်း သည်တော့မှ ချင်ယုအင်း၏ အခြေအနေကို သိသွားလျက် ပွေ့ချီခေါ်ရန် နောက်ပြန် လှည့်သွားဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်ချိန်တွင် လယ်တဲဟောင်းကြီးထံ သို့ မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက် ပြေးဝင်လာသည်။

အော်ဟစ်သံနှင့် ခြေသံများလည်း ကြားနေလေရာ မြွေဆိုးဂိုဏ်းသား နှစ်ယောက်တည်းမဟုတ်။ အပြင်ဘက် တွင် လေး ငါးယောက် အနည်းဆုံးရှိနေသေးကြောင်းခန့် ခန်းနိုင်သည်။

“ဟော...ဟိုမှာ”

လှေကားထိပ်တွင် မားမားကြီး ရပ်သလို ရှိနေသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကိုမြင်သောအခါ မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားတစ်

ယောက်က အော်ဟစ်လျက် လှေကားအတိုင်း ပြေးတက်လာသည်။

“ယုအင်းရေ...ရန်သူ ပြေးတက်လာနေပြီ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ပါးစပ်မှ လွှတ်ခနဲ အော်ဟစ်ပြောဆိုမိသည်။

“ရိုက်ချလိုက်ပေါ့!”

ချင်ယုအင်းက ပြန်ပြောသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် ညာလက်ဝါးတစ်ချက် ရုတ်တရက် ရိုက်ထုတ်လိုက်လေသည်။

* * *

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည်သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဟုတ်ပေ။ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှုအတွေ့အကြုံလည်း လုံးဝမရှိ။

မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားက တိုက်ခိုက်ရန် အနေအထားဖြင့် လှေကားအတိုင်း ပြေးတက်လာသောအခါ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ဘာလုပ်ရမည်မသိဘဲ ပါးစပ်မှ အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်မိသည်။

ချင်ယုအင်း၏ ပြန်ပြောသံကြားသည်နှင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီလည်း အလို့အလျောက်ပင် ညာလက်ဝါးတစ်ချက် လှစ်ရှားရိုက်ချသည်။ သူ လှေကျင့်တတ်မြောက်ထားသော ‘တောလည်သိုင်းကွက်’ ကို သုံးလိုက်မိသည်။

“ဖြောင်း....”

“အား”

“ဝုန်း”

တောလည်သိုင်းကွက်၏ သိုင်းဟန် မှန်ကန်သည့်အတွက် လက်ဝါးရိုက်ချက်က မြွေဆိုးဂိုဏ်းသား၏ရင်ဘတ်ပေါ်ရှိ သွေးကြောကွက်သုံးကွက်ကို ကျကျနနထိမိသည်။ မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားမှာ လှေကားပေါ်မှ ကျွမ်းပျံကာ အောက်သို့ ပြုတ်ကျသည်။

သည်မျှလောက် ထိချက်မှန်ကာ ပြင်းထန်လိမ့်မည်ဟု ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ထင်မထားခဲ့ပေ။ မိမိကိုယ်တိုင် လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်ကိုပင် မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်မိသည်။ အိပ်မက်တွေ မက်နေသလားဟုပင်ထင်သည်။

ကျန်မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားမှာ အံ့အားသင့်သလို ဖြစ်သွားသည်။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ထို့နောက် ဓားရှည်ကို ဝှေ့ယမ်းအကာအကွယ်ပြုပြီး လှေကားမှ တက်လာပြန်သည်။

“ဟော...တက်လာပြန်ပြီ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက အော်ပြောမိပြန်သည်။

“စောစောကလိပဲ ရိုက်ချ”

ချင်ယုအင်းက ပြန်ပြောသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီလည်း တောလည် သိုင်းကွက်ကိုပင် သုံးကာ ဘယ်ဇက်ဝါးနှင့် ရိုက်ချသည်။ ထိုမြွေဆိုးဂိုဏ်းသားလည်း စောစောက သူ့အဖော်နည်းတူပင် လက်ပါး

ရိုက်ချက် အသိခံရလျက် အောက်ထပ်သို့ ပြုတ်ကျသွားပြန်သည်။

လယ်တဲဟောင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြသော ရန်သူနှစ်ယောက်လုံးကို တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်း လိုက်နိုင်သောကြောင့် ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ ဝမ်းသာအားဘက်သည်။ ရန်သူများကို ရှင်းပစ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ချင်ယုအင်းကို လှမ်းပြောမည် အပြုမှာပင် အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ မြေဆိုးဂိုဏ်းသား(၅)ယောက် လယ်တဲဟောင်းထဲသို့ ရောက်လာကြသည်။

အပြင်ဘက်တွင် ကျန်နေသူများ ပြေးဝင်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများက လှေကားထိပ်တွင်ရှိနေသော ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီကို ထက်နက်ပုန်းများနှင့် ဝိုင်းပစ်ကြသည်။

“ဟာ... ဒုက္ခပဲ၊ ပစ်ကုန်ကြပြီ”

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ အသန်ဘကြားအော်ဟစ်ရင်း လက်နက်ပုန်းများကို ရှောင်သည်။ ပင်ကိုဗီဇအရပင် အရှောင်အတိမ်း အပုန်းအအောင်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာကာ လျင်မြန်သွက်လက်သောကြောင့် ထက်နက်ပုန်းများ မထိမိအောင် ရှောင်တိမ်းနိုင်သည်။

သို့ရာတွင်...

မြေဆိုးဂိုဏ်းသား(၅)ယောက် ဝိုင်းပစ်ထွက်ကြသော ထက်နက်ပုန်းတို့က များပြားသောကြောင့် အထိမခံရ

အောင် ရှောင်နိုင်သော်လည်း ဟန်ချက်ကိမ္မာပြည့်မထိန်းနိုင်။

ဟန်ချက် တိမ်းဝောင်းမှုဖြစ်ကာ လှေကားအောက်သို့ လိမ့်ကျသည်။

သစ်ပင်တက် ကျွမ်းကျင်သူမှို အကျတော့မဆိုး။ အရှိန်ကို သတ်နိုင်သည့်အတွက် အကျတော်သည်။ ထိုခိုက် အနာတရ မဖြစ်။ လှေကားရင်းတွင် ကျကျနန မထိတတ်ရပ်နိုင်သည်။

လှေကားရင်းတွင် ခြေချရပ်မိသော ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီကို မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများက စိုင်းစန်း တိုက်ခိုက်ကြသည်။

တောလည် သိုင်းကွက်မှာ တစ်ယောက်ချင်း ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရသော သိုင်းကွက်ဖြစ်သည်။ ယခု အများနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီမှာ တောလည် သိုင်းကွက်ကို မသုံးရဲတော့။

တစ်ယောက်ချင်း ရင်ဆိုင်သည့် သိုင်းကွက် ဆိုသော်လည်း ထိုထိမိမိ ထက်ထက်မြက်မြက်လှုပ်ရှား၍ တိုက်ကွက်ဖော်လျှင် တောလည်သိုင်းကွက်နှင့် ရန်သူများသားငါးယောက်ကို ထိန်းထားနိုင်ပေသည်။

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီမှာ ယခုမှ ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်ဖူးကာ လက်တွေ့ တိုက်ခိုက်ရသည့်အတွက် ရန်သူအများကို တောလည်သိုင်းကွက်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ဖို့ စိတ်မရဲ။

ထို့ကြောင့် ရန်သူအများနှင့် ရင်ဆိုင်နိုင်သည့် သစ်ရွက်ခြွေ သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုရလေတော့သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိထံတွင် ဓားရှည်ဆောင်ထားမှု မရှိပေ။

လတ်တလော သူ့လှေကားပေါ်မှ ရိုက်ချခဲ့သည့် မြွေဆိုးဂိုဏ်းသား၏လက်မှလွတ်ကျသောဓားရှည်က လှေကားရင်းနားတွင် ရှိနေရာ ထိုဓားရှည်ကိုပင် အမြန်ကောက်ယူကိုင်စွဲကာ ဓားကွက်များ ဖော်ထုတ်ရလေသည်။

ဓားရောင်တွေ ဖွေးခနဲလက်ခနဲ ဖြစ်သည်။

လူရိပ်လူယောင်တို့ လှုပ်ရှားရောထွေးကုန်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည် သစ်ရွက်ခြွေဓားသိုင်းကွက်ကို ကောင်းစွာ ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်ခြင်း မရှိသေးပါ။

ရန်သူငါးယောက်ကို မိမိတစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်ရမည့် အခြေအနေမို့ တောလည်သိုင်းကွက်ကိုလည်း ဆက်လက် သုံးစွဲရန် စိတ်မရဲသောကြောင့်သာ စွန့်စားထုတ်သုံးရခြင်း ဖြစ်သည်။

စတင် ရင်ဆိုင်မိသည်နှင့် မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားတို့ အပြိုပြို အလဲလဲ ဖြစ်ကုန်ကြရာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမှာ ဟုတ်မှဟုတ် ရဲ့လား ဟုဖင် သံသယပွားမိသည်။ ထို့ပြင် မိမိနှင့်အတူ ဝိညာဉ်လိုလို အခိုးအငွေ့လိုလို တစ်စုံတစ်ရာက လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်နေသယောင်လည်း ထင်မြင်ခံစားရသည်။

ရန်သူငါးယောက်နှင့် အကြိတ်အနယ် သူသေကိုယ်သေ တိုက်ပွဲဝင်နေချိန်မို့ အထွေအထူး စူးစမ်းစဉ်းစားခြင်း မလုပ်နိုင်။ 'သစ်ရွက်ခြွေ ဓားသိုင်းကွက်' အပြည့်အဝ၏ သိုင်းဟန် လှုပ်ရှားမှုများကိုသာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြည့်ဝ ကုန်စင်အောင် ထုတ်သုံးတိုက်ခိုက်သည်။

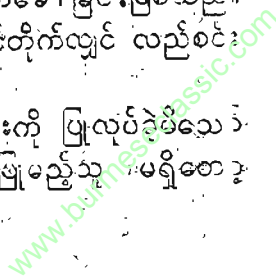
လက်တွေ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှု လုံး စ မ လုပ် ဖူး သည့် အတွက် တိုက်ပွဲအခြေအနေပေါ် မူတည်ကာ သိုင်းဟန် လှုပ်ရှားမှု အပြောင်းအလဲများကိုပင် မလုပ်။ သင်ကြားထားရသည့် သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှု အစီအစဉ်အတိုင်းသာ ပြုလုပ်သည်။

သစ်ရွက်ခြွေ ဓားသိုင်းကွက်၏ အခြေခံသိုင်းဟန် လှုပ်ရှားမှု (၁၂)မျိုးကို တစ်ပြီးတစ်ခု အစီအစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက လှုပ်ရှားမှုများ ရပ်ကာ ဓားရှည်ကို ပြန်သိမ်းသည်။

မျောက်ဖြူကြီး လေ့ကျင့်ပြသပေးခဲ့သည့် လှုပ်ရှားဟန်များအတိုင်း လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်သူများကို အပြတ် မချေမှုန်းနိုင်သေးလျှင် ထိုသူ့ဓားသိမ်းလိုက်မှုမှာ အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျန်နေသေးသောရန်သူက အပိုင်ဝင်တိုက်လျှင် လည်စင်းခံရမို့သာ ရှိသည်။

အန္တရာယ် ဖိတ်ခေါ်မှု အမှားကြီးကို ပြုလုပ်ခဲ့မိသော်လည်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကို ရန်ပြုမည့်သူ မရှိတော့ပါချေ။

မြေဆိုးဂိုဏ်းသား ဝါးယောက်လုံး အတုံးအရုံး လဲကျနေကြလေပြီ။

“ယုအင်းရေ...ဘာမှ ပူခနေနဲ့တော့၊ ရန်သူ မြေဆိုးကောင်တွေအကုန်ရှင်းသွားပြီ”

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီက ချင်ယုအင်းကို လှမ်းအော် ပြောလိုက်သည်။

“တစ်ယောက် ကျန်နေပါသေးတယ်လေ”
အေးစက်စက် စကားသံတစ်ခုပေါ်လာသည်။

ရုတ်တရက် ပေါ်လာသောစကားသံကြောင့် ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီရော ချင်ယုအင်းပါ အံ့ဩသွားကြသည်။ အသံပေါ်လာရာဆီဆို နှစ်ယောက်လုံး လှမ်းကြည့် လိုက်ကြသည်။

လယ်တဲဟောင်း အဝင်တံခါးဝတွင် လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သက်လတ်ပိုင်းအရွယ်လောက်ရှိသည်။ အရုပ်အမောင်း ရှောင်းသည်။ မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများဝတ်သော အစိမ်းရင့်ရောင် စက်စုံကို ဝတ်ထားသည်။ စက်စုံက အတော်ပွသည်။ ထိုသူ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ခပ်ဖားဖား ဖြစ်နေလေသည်။

မုက်နှုတ်ကတော့ ဖြူဖပ်ဖြူရောင်နှင့်၊ ဘာအမူအရာမှ မရှိ။ လူသေကောင်၏မုက်နှုတ်လို့မျိုးမို့ ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီ မှာ ကျောချမ်း၍ပင် သွားရသည်။

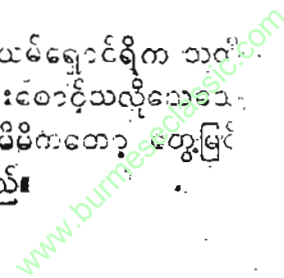
သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတများ ရှိသင့်သလောက် ရှိနေသော ချင်ယုအင်းကမူ ထိုသူသည် လူမုက်နှုတ် သားရေ မုက်နှုတ်ဖုံး စွပ်ထားကြောင်း ရိပ်မိသည်။

ထိုသူ တယ်အချိန်တွင် လယ်တဲဟောင်း၏ တံခါးဝဆီ ရောက်ရှိ လာသည်ကို ချင်ယုအင်းတို့ နှစ်ယောက်လုံး မသိကြချေ။

ချင်ယုအင်းက လေ့ကားထိပ်နားရှိ အခန်းထဲတွင် ထိုင်၍ အောက်ထပ်ရှိ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို အကဲခတ်ကြည့်နေသည်။

အဆိပ်ငွေ့ သင့်ထားသောကြောင့် အားအင် ကုန်ခန်း မောပန်းလျက် သိင်္ဂလှိုင်လှိုင်ရှားရှားမလုပ်နိုင်သော်လည်း အန္တရာယ်အခြေအနေ အပြောင်းအလဲများ ပေါ်လာလျှင် ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီကို အချိန်မီလှမ်းသတ်ဖေးနိုင်ရန်အပေါ် ထပ်မံနေ့၍ ကင်းစောင့်သလို စောင့်ကြည့်ပေးနေခဲ့သည်။

ထိုသူ ရောက်လာသည်ကို ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီက သက်မမုန့်င်၍ မသိသည်ထားလိုက်ဦး။ ကင်းစောင့်သလိုသေသေချာချာ စောင့်ကြည့်ပေးနေသော မိမိကတော့ တွေ့မြင်သိရှိသင့်သည်ဟု ချင်ယုအင်းတွေေးသည်။

တာမျှခရိပ်မိ မသိရဘဲ စကား ပြောသံကြား၍ လှမ်း ကြည့်မှပင် လူရောက်နေသည့်ကို သိရပေရာ ထိုလူ၏ သိုင်း ပညာပထမတန်းအဆင့်တွင် ရှိနေမည်ဟုလည်း ချင်ယုအင်း ခန့်မှန်းမိသည်။

လူမျက်နှာ သားရေမျက်နှာဖုံး စွပ်ထားသည်ကတော့ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်သည်။

ချင်ယုအင်း သိသမျှသော ပထမတန်း သိုင်းသမားများ သည် လူမျက်နှာ သားရေမျက်နှာဖုံး စွပ်ထားရန် မဆို ထားဘိ။ ရှပ်ဖျက်ခြင်းမျှပင် မလုပ်ကြ။ ကိုယ်ပိုင်မျက်နှာ အတိုင်း ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်ပင် လှုပ်ရှားကြသည်။

“တော်လောက်ပါပြီဗျာ...ညွှန်တော် တိုက်လား ခိုက် လား ဆတ်မလုပ်ချင်တော့ဘူး”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက ပြောလိုက်သည်။

“မင်းမတိုက်ခိုက်ချင်ဘူးဆိုရင် ဒီနေရာကနေပြီး ဝေး ဝေးကို သွားပါ။ ငါက ဟိုကောင်မလေးနောက်ကိုလိုက် လာတာ သူ့ကိုဖမ်းခေါ်သွားဖို့ပဲ။ မင်းကို အန္တရာယ်ပေး စရာ အကြောင်းမရှိဘူး”

“ဟာ...သူ့ကို ထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော် ထွက်မသွား ခိုင်ဘူး”

“မင်းက ဒီကောင်မလေးကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက် ပေးမယ်ပေါ့”

“ဟုတ်တယ်”

“မင်းလို အထောင်ငယ်လေးက ငါ့ကို ယှဉ်နိုင်မှာတဲ့ သား၊ စဉ်းစဉ်းစားစားလုပ်နော်၊ အသကား သက်သက် အသေမခံချင်နဲ့”

“ဘာမှ စဉ်းစားစရာမလိုဘူး”

လူကြီးက တဖျားဟား ရယ်မောလိုက်ကာ...

“ဓာယ်ဟုတ် ပါလားကွ...အသက်စွန့် တိုက်ခိုက် မယ် ပေါ့”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက ဘာမျှပြန်မပြော။

“လက်စသတ်တော့ မင်းက ဒီကောင်မလေးကိုကြိုက် နေတာကိုးကွ”

လူကြီးက ဆက်ပြောအသော စကားကြောင့် ကျန်းယမ် ရှောင်ရီ ထူပူဖိန်းရှိုန်းသွားသည်။

“ဒါဆိုလဲ ငါက ညှာမနေတော့ဘူး၊ ဟောဒီမှာ လာ ပြီ...လက်ဝါး ကြည့်”

လူကြီးတ ပြောပြောဆိုဆို ညာလက်ခါးဖြင့် ဆတ်ခနဲ လှမ်းရိုက်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ထိတ်လန့်သွားကာ အသန့်တကြား ခုန်ရှောင်သည်။ လက်ဝါးရိုက်ချက်မှသိသိလေးလွတ်သည်။ လူကြီးက ရှေ့သို့လှမ်းတက်ကာ ဘယ်ညာ လက်ဝါး ရိုက် ချက်များ ဆင့်ကဲရိုက်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် ဓားရှည်ထို ဝင့်မည်ပြုပြီးမှ ထစ်ဖက်လူကြီးက လက်နက်မဲ့ တိုက်ခိုက်နေသည်ကို မိမိက ဓားရှည်ကိုင်ကာ ရင်ဆိုင်သည်မှာ မသင့်လျော်၊ လက်နက်မဲ့

ပင် ရင်ဆိုင်မည်ဟု စိတ်ကူးပေါ်ကာ ဓားရှည်ကို လွှတ်ချလိုက်သည်။

ဓားရှည်ကို ဝင့်မလို့လှုပ်ပြီးမှ လွှတ်ချလိုက်သည့် ပြုမူမှုကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ တစ်ချက် တုံ့ဆိုင်သလို ဖြစ်သည်။

ဓားရှည် လွှတ်ချပြီးနောက် ခုန်လွှား ရှောင်ထွက်ရာ မဆိုစလောက်လေး နောက်ကျသည်။ သူ၏ ဘယ်ဘက်ပခုံးကို လက်ဝါးရိုက်ချက်ထိသည်။

“ဖုန်း...”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ တစ်ပထမလည်က လဲကျသည်။

* * *

“ရှောင်ရီ၊ ဘယ်ထိသွားလဲ၊ ဘာဖြစ်သွားလဲ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ လဲကျသွားသည်တွင် ချင်ယုအင်းက စိုးရိမ်တကြီး လှမ်းပြောသည်။

လူကြီး၏လက်ဝါးရိုက်ချက်မှာ အားသိပ်မပြင်းလှပါ။ ရှောင်အထွက်တွင် အလံခံရသောကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ တန်ချက်မထိန်းနိုင်ဘဲ ပတ်ချာလည်ထွက်ကာ လဲပြိုကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် အနာတရဖြင့် ခြင်းမရှိ။
“ဘာမှပြစ်ပါဘူး၊ မစိုးရိမ်နဲ့”

သူက ပြန်ဖြေပြီး လဲကျနေရာမှထသည်။

“မင်းကလဲ ဒီကောင်လေး ရှောင်ရီအပေါ် မေတ္တာ ခို့နေတာကိုး၊ ဟား...ဟား...ဟား”

လူကြီးက မှတ်ချက်ချသလိုပြောပြီး သဘောကျစွာ ရယ်သည်။

ပါးစပ်က ရယ်သံထွက်နေသော်လည်း မျက်နှာ အမူအရာကတော့ မပြောင်းလဲ။ အေးတီအေးဝက်၊ လူသေမျက်နှာကြီးနှင့်ရှိနေသည်။

ချင်ယုအင်းမျက်နှာလေးရဲ့ခနဲဖြစ်သွားသည်။ ကျန်းယု ရှောင်ရီလည်း မျက်နှာအထားရ ခက်သွားသည်။ သူက ချင်ယုအင်းကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။

ရွက်ရွံ့မှုဖြင့် ခေါင်းလေးငုံ့နေသော ချင်ယုအင်းကို မြင်ရသည်။ တစ်ချက်သာကြည့်လျက် စိတ်မလုံသောကြောင့် ချက်ချင်း အကြည့်ထို ရုပ်သိမ်းသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ချင်ယုအင်းက မျက်လွှာလေးပင့်ကာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို တစ်ချက်ခိုးကြည့်သည်။ အနေရခက်သလိုဖြစ်နေသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ အမူအရာကို အက်ခတ်မိသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် အကြည့်ချင်းမဆုံကြပါ။

တစ်ယောက်ကြည့်သည်ကိုလည်း တစ်ယောက်က မမြင်မသိကြပါ။

ထူးဆန်းသောလူကြီးကတော့ သိလိုက်မြင်လိုက်သည်။ လူကြီးက ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညှိတ်သည်။ သူကကျေနပ်စွာ ပြုံးကောင်းပြုံးနေလေမိမည်။

သို့သော် သူ့မျက်နှာမှ သားရေမျက်နှာပုံကြောင့် ဖင်ကံမျက်နှာပေါ်မှ အမူအရာတို့ကို မမြင်နိုင်ပါ။

“တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ခိုးကြည့်ပြီး အဆိုနီဖြန်းမနေနဲ့၊ လာ... ငါတို့ ဆက်တိုက်ကြမယ်”

လူကြီးက ပြောလိုက်ရာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် တောဘက်သိုင်းကွက်ပုံစံဖြင့် အသင့်ပြင် သိုင်းကွက်နင်းသည်။

“ဟေ... ရှင် ဘာဖြစ်လို့ ဓားရှည်မတိုင်တော့တာလဲ၊ စာစောက မြွေဆိုးငါးကောင်ကို အပြတ်အနှိုင်းယူပစ်လိုက်တဲ့ ဓားကွက်နဲ့ ဒီလူကြီးကို အနှိုင်းတိုက်ပါလား”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက ဗက်နက်မဲ့ သိုင်းဟန်ကိုခင်းသော ကြောင့် ချင်ယုအင်းက လှမ်းပြောသည်။

“ကောင်လေး၊ ဓားရှည်တိုင်ချင်တိုင်ပေါ့”

ထူးဆန်းသောလူကြီးကလည်း ပြောသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ချီတုချတုဖြစ်နေသည်။

သူသည် စိတ်နေစိတ်ထား အလွန်ဖြောင့်မတ်ပြီး ရိုးစည်းရိုးသားပေရာ တစ်ဖက်လူကြီးက ဗက်နက်မကိုင်သည့် အတွက် သူကလည်း ဓားရှည်ကိုင်၍ မဘိုက်ဘိုက်လို့။

ထို့ပြင် ဓားကိုင်စွဲကာ တိုက်ခိုက်ရသော ‘သစ်ရွက်မြွေ ဓားသိုင်းကွက်’ကို ဗက်နက်မဲ့တိုက်ခိုက်သည့် ‘တောလည် သိုင်းကွက်’လေးကို ပိုင်နိုင်ခြင်းမရှိ။

တစ်ယောက်ချင်း ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှုတွင် တောလည် သိုင်းကွက်ကိုသာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ပို၍အားထားသည်။

“ဓားရှည်ကိုင်ပြီး တိုက်ပါရှင်”

ချင်ယုအင်းက ပြောသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ သိုင်းပညာ အခြေအနေမှန်ကို သူမ မသိပေ။

စိမ်းလဲမြိုင်စံအိမ်မှ လူတစ်ယောက်မို့ သိုင်းပညာ အတန်အသင့်တတ်မည်ဟု တွေးထင်ထားသည်။

စောစောပိုင်းက မြွေဆိုးဂိုဏ်းသား ငါးယောက်ကို တစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်ကာ လျင်လျင်မြန်မြန် ထိထိမိမိ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည့်အတွက် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် စိမ်းလဲမြိုင်စံအိမ်မှ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာ ကစ်ကွက်ကောင်း နှစ်တွက်ကောင်း တစ်မြောက်ထားသည်ဟု ချင်ယုအင်းက တွက်ဆနားလည်သည်။

မြွေဆိုးဂိုဏ်းသား ငါးယောက်ကို အနှိုင်းယူ ချေမှုန်းခဲ့သည့် ဓားသိုင်းကွက်နှင့်တိုက်ခိုက်လျှင် ထူးဆန်းသော လူကြီးကို အနှိုင်းမယူနိုင်လျှင်သော်မှ အပြန်အလှန်တော့ ရင်ဆိုင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို ဓားရှည်ကိုင်၍ တိုက်ခိုက်ရန် စိုးစေဘိတိုက်တွန်းမေ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“မင်းကောင်လေး ပြောနေတာ မကြားဘူးသား ကောင်လေး၊ သူ့ကို ကြိုက်နေတယ်ဆိုရင် သူ့ပြောသလို သူ့မပေါ့ကွ”

ထူးဆန်းသောလူကြီးက ရယ်သံတစ်ဝက်နှင့်ပြောသည်။
ထို့နောက် သူနှင့် မိရာနေရာတွင်ကျနေသည့် မြွေဆိုး
ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်၏ဓားရှည်ကို ခြေဦးနှင့် တော့ကာ
တန်တင်လိုက်သည်။

ခြေတော့ကန်ချက် အချိန်အဆ မှန်လှသည်။
ဓားရှည်သည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံထံသို့ တည့်တည့်မတ်
မတ်ပင် တန်း၍ဝင်လာသည်။ ဝင်လာသည်မှာ ဓားဦး
ဘက်ကပင် မဖွတ်။ ဓားနှောင့်ဘက်မှ ပြောင်းပြန်အနေ
အထားဖြင့် လွင့်ဖုံလာခြင်း ဖြစ်သည်။

အားအင် အရှိန်အဟုန်ကလည်း မပြင်း။ ကျန်းယမ်
ရှောင်ရုံ၏ လက်တစ်ကမ်းအကွာသို့ ရောက်လာ ရုံ ဆာ
အရှိန်ရှိသည်။ အရှိန် သေလှ လှ ဖြစ် သော ဓားရှည်ကို
ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံ အလွယ်ပင် ဆီးဖမ်းလှလိုက်နိုင်သည်။

“ကိုင်း...စတိုက်ပေတော့”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံ၏ လက်ထဲသို့ ဓားရှည်ရောက်သွား
သောအခါ လူကြီးက ပြောသည်။

“တိုက်လေ...ဝင်တိုက်၊ မြွေဆိုးကောင်တွေကို အပြတ်
ရှင်းပစ်ခဲ့တဲ့ ဓားသိုင်းကွက်ကိုသုံး”

ချင်ယုအင်းကလည်း တိုက်တွန်းသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံလည်း သစ်ရွက်ခြွေ ဓားသိုင်းကွက်
တို့ သုံးကာ လူကြီးကို ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်သည်။

သစ်ရွက်ခြွေ ဓားသိုင်းကွက်ကို ကျန်းယမ် ရှောင် ရုံ
အပြည့်အဝ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လေ့ကျင့်အောင်မြင်ခြင်း မရှိ
သေးသည့်အပြင် စိတ်လှုပ်ရှား တွေ့ဝေနေချိန်လည်းဖြစ်ရာ
သူ၏ ဓားဟန် လှုပ်ရှားမှုများတွင် လစ်ကွက် ဟာကွက်
လေးများ ရှိနေသည်။

လူကြီးသည် ဟိုခုန် သည်လွှားနှင့် ရှောင်တိမ်းသည်။
ဓားချက်အထိမခံရသော်လည်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံ၏ ဓား
ချက်များက လူကြီးကို လွှမ်းမိုးထားသလို ဖြစ်နေသည်။

“တွေ့လား... ဓားသိုင်း ကွက် ထုတ် သုံး လိုက် တော့
အသားစီးရပြီ၊ ဖိတိုက်...ဖိတိုက်”

ချင်ယုအင်းက အားတက်သရောပင် အားပေးသည်။

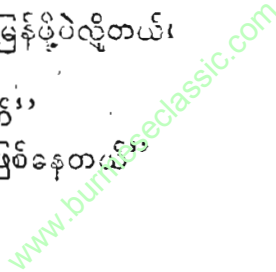
ထူးဆန်းသော လူကြီးသည် ဓားချက်များကို ပွတ်ကာ
သိကာ ရှောင်တိမ်းရင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံ၏ လွတ်ကွက်
ဘာကွက် လိုအပ်ချက်များကို တီးတိုးရေရွတ်ထောက်ပြနေ
သည်။

“ဒီဓားချက်က အယောင်ပြဓားချက်၊ မြန်ဖို့ပဲလို့တယ်၊
အား ဘာမှထည့်စရာ မလိုဘူး”

“အဲဒါကမဲ့ အားထည့်ရမယ့် ဓားချက်”

“ဓားကိုသုံးတာ ခပ်စောင်းစောင်း ဖြစ်နေတယ်”

“ရှေ့ထက်ဖို့ မလောနဲ့”

ထူးဆန်းသောလူကြီး ပြောဆိုထောက်ပြနေသည်တို့မှာ မိမိ၏ လိုအပ်ချက် အစစ်အမှန်များ ဖြစ်နေသည့် အတွက် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ အဖို့ အတွေးရ ခက်ပြီးရင်း ခက်နေသည်။

လူကြီးကို ကြည့်ရသည်မှာ မိမိထက်ပင် သစ်ရွက်ခြေ ဓားသိုင်းကွက်ကို အဆများစွာ တစ်ဆီပိုင်နိုင်နေပုံရသည် ဟုလည်း စိတ်ထဲကထင်မိသည်။

အံ့ဩ အတွေးပွားနေသော်လည်း ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ သည် ထိုလူကြီး ထောက်ပြသည့် အတိုင်း လိုက်နာဖြုတ် မှုတွေတော့ အလိုအလျောက်ပင် လုပ်မိသည်။ ဤသို့ဖြုတ် သူ၏ဟာကွက်လွတ်ကွတ်များ နည်းလာသည်။ လိုအပ်နေမှုများ ပြည့်စုံလာသည်။

ဓားချက်ဓားဟန်တို့လည်း သေသပ်စနစ်ကျလာသည် ထက်မြက်တိမိလာသည်။

မိမိ၏ ဓားချက် ဓားကွက်တွေ စနစ်ကျန လာသောကြောင့် ထိုလူကြီးကို ခုတ်မိထိုးမိလေမည်လားစွာ ကျန်းယမ်း ရွှောင်ရီ စိုးရိမ်စိတ်စင်ပိသေးသည်။

ဆိုရာတွင်....

ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ၏ ဓားချက်များ ထက်မြက် ပြည့်စုံ လာသော်လည်း တစ်ဖက်လူကြီးကတော့ သိုးကာသိကာ နှင့် ရွှောင်ရီတိမ်းနိုင်နေဆဲ။

ဟာကွက်များ ရှိခဲ့ချိန်ကလည်း သီသီလေး ကပ်ရွှောင် ရှောင်ရီ ယခုဟာကွက်တွေ လျော့နည်းကာ သစ်ရွက်ခြေ

ဓားသိုင်းကွက်စွမ်းရည် အပြည့်နီးပါး ရှိလာတော့လည်း ကပ်ရွှတ်အောင်ရွှောင်နေနိုင်ဆဲ။

ထို့ပြင် ထူးဆန်းသည်မှာ ထိုလူကြီးသည် ကျန်းယမ်း ရွှောင်ရီကို တစ်ကွတ်တလေမျှပင် တန်ပြန်တိုက်စစ် မဆင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ၏ ဓားချက်များကိုသာ ရွှောင်တိမ်းနေသည်။

ရွှောင်တိမ်းရင်း နောက်သို့ ဆုတ်၍ ဆုတ်၍ သွားရာ ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ သစ်ရွက်ခြေဓားသိုင်း၏ အခြေခံလှုပ် ရွားမှုသိုင်းဟန်(၁၂)မျိုးကို သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် ပြန်လည် လှုပ်ရွားပြီးချိန်တွင် သူတို့နှစ်ယောက် ထေထဲတောက်ကြီး အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သွားကြသည်။

“ရော...မြေဆေး၊ မင်းကောင်မလေး ကဆိပ်ပြယ် သွားအောင် လုပ်ပေးပြီး မြွေနှုတ်မယ် ဂိုဏ်းပင် တွေကို အမြန်သွားကယ်၊ ဒီးမြေဆေးကို မြေဆိုးဂိုဏ်းဝင် ဟစ် ယောက်ဆီက ဟာ၊ မင်းလူထဲချစ် မိသွားတဲ့ မြေဆိုး ဂိုဏ်းဝင်တွေ ကိုယ်ပေါ်မှာလဲ ဖြေအဆေး ပုလင်းတွေရှိလိမ့် မယ်၊ ရှာယူ၊ ငါသွားပြီ”

လယ်တဲဟောင်းကြီး အပြင်ဘက်သို့ရောက်သော အခါ ထူးဆန်းသော လူကြီးက ပြောသည်။ အစိမ်းရောင် ကြွေ ပုလင်းငယ်လေး တစ်ခုလည်း ပစ်ပေးသည်။ ထိုနောက် လှစ်နေပြေးထွက်သွားသည်။

၁၀၄ ● ဆန္ဒဆိုက် ဝင်းကြွယ်

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီ၏စားချက်များအကြားရွှေောင်တိမ်း
လှုပ်ရှားရင်း ပြောဆိုကာ ကြွေပုသင်းထုတ်ပေးပြီး ပြေး
ထွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီမှာ သစ်ရွက်ခြေ ဓားသိုင်းကွက်၏
အခြေခံလှုပ်ရှားမှု သိုင်းဟန်အမှတ် ခုနစ်ကိုလှုပ်ရှားလျက်
စာန်းလန်းကြီးကျန်နေခဲ့သည်။

ယူဘယ်လက်ထဲတွင်တော့ ထူးဆန်းသောလူကြီးလှမ်း
ပစ်ပေးထားခဲ့သော ကြွေပုသင်းလေးတို့ ခပ်တင်းတင်း
ဆုပ်ကိုင်လျက်။

ဆခန်း (၁၄)

လယ်တဲဟောင်းကြီးထဲသို့ ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီ ပြန်ဝင်
လာခဲ့သည်။

“ဟိုလူကြီးကော”

လယ်တဲဟောင်းကြီးထဲ ဝင်မိသည်နှင့် ချင်ယုအင်းက
ဆီးမေးသည်။

“သူ ထွက်သွားပြီ”

ထိုလူကြီး၏ သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်အစွမ်းထက်မည်ကို
ချင်ယုအင်း အကဲခတ်သိရှိနေသည်။

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီက အပြတ်အနှိုင်း ချေမှုန်းနိုင်မည်
ဟုလည်း မမျှော်လင့်။

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီက အားကြီး မာန်ဘက် စွန့်စား
တိုက်ခိုက်နေ၍ အလွယ်နှင့်အနိုင်ရယူနိုင်ဖို့လည်း ခက်မည်
ဟုနားလည်သောကြောင့် ထိုလူကြီးထံ စစ်ကူဖောင်းရန်

ဖြစ်စေ၊ အခြားနည်းလမ်း တစ်ခုခုလုပ်ဆောင်ရန် ဖြစ်စေ ရှောင်ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်မည်ဟုလည်း ချင်ယုအင်း တွေး သည်။

ထို့ကြောင့် အထွေအထူး စပ်စုမေးမြန်းနေခြင်း မပြု တော့။

“ဟေ့ ရှင်... သာလိုက်ရှာနေတာလဲ”

လဲကျနေသော မြေဆုံးဂိုဏ်းသားများ အကြားတွင် ကျန်းကျန်း၊ ကျန်းကျန်းနှင့် လုပ်နေသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ ကိုသာမေးလိုက်သည်။

“အဆိပ်တွေ မြေဆေး ရှားကြည့်နေတာ”

“တွေ့လား”

“ဒါလို့ထင်ရတာပဲ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ကြော့ပုလင်းခလေး တစ်ခုကို မြှောက်ပြလိုက်သည်။

မြေဆုံးဂိုဏ်းသားတို့၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ပစ္စည်းပစ္စယ အတော်လေးများသည်။ မြေဆေးရှာဖွေ သိပ်မလွယ်။ ထူး ဆန်းသော လှည်းပေးသွားသည့် အဖြူရောင်ကြော့ပုလင်း လေးမျိုးကိုတွေ့၍ အလွယ်နှင့်ယူပြလိုက်နိုင်သည်။

“ဟာကယ့် မြေဆေးဟုတ်ပါလား”

“ဟုတ်မယ်ထင်ရတာပဲ၊ စမ်းကြည့်ပါလား”

“အင်း”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည် ချင်ယုအင်းရှိနေသော လယ် တဲဟောင်းအပေါ်ထပ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်တက်လာခဲ့သည်။

ကြော့ပုလင်းအဖြူလေးကို အဖုံးဖွင့်ကာ ချင်ယုအင်းမျက်နှာ နားသို့ အသာကပ်ပေးသည်။

ပုလင်းထဲကိုကြည့်နိုင်ရန် လုပ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ချင်ယုအင်းကလည်း အဖုံးပွင့်နေသော ကြော့ပုလင်း လေးထဲသို့ အသာကုန်းကြည့်သည်။

ပုလင်းလေးထဲတွင် ဆေးမြစ်လိုလိုအရာများ၊ အသာ အဝအနာလိုလိုများနှင့် အမျိုးအမည် ခွဲခြားမသိနိုင်သော ပစ္စည်းသေးသေးမွှေးမွှေးလေးများ ရောနှောလျက် ရှိနေ သည်ကို တွေ့ရသည်။

ပြီးတော့ စူးရှသည့် အနံ့ပြင်းပြင်းကလည်း ထွက်နေ သည်။

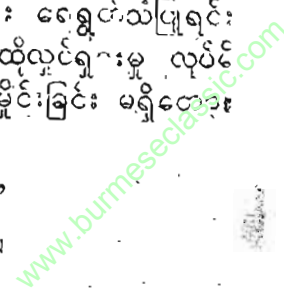
ပုလင်းလေးထဲသို့ ကုန်းကြည့်သော ချင်ယုအင်း၏ နှု ခေါင်းဝသည် ပုလင်းအဝနား ကပ်မိသလိုရှိသည်။ စူးရှ သည့် အနံ့ပြင်းပြင်းကိုရှု လိုက်မိသည်။

“အိုး”

မွန်သွားသောကြောင့် ချင်ယုအင်း ရေခွက်သံပြုရင်း ခေါင်းတိမ်းကိုယ်ထို့ လုပ်မိသည်။ ထိုလှင်ရှားမှု လုပ်ငံ သောအခါ မောပန်းလေးလံ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း မရှိတော့ပေ ပါပီးသွက်ဆက်နေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါမြေဆေးအစစ်ပဲ”

သူမက အားရဝမ်းသာပြောသည်။

ပုလင်းလေးကိုလှမ်းယူကာ နှာခေါင်းစတွင် တေ့ကပ် လျက် ဆက်လက်ရှူသည်။ သတိထားကာရှူသည့်အတွက် မွန်တက်သွားမှုမျိုးမရှိတော့။

လေးငါးခါ ရှူလိုက်ပြီးချိန်တွင် တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ ပါးလန်းဆန်းသွားသည်။

“ကျွန်မ အဆိပ်ပြယ်သွားပြီ”

ချင်ယူအင်းက ပုလင်းလေးကိုဖယ်ပြီး ပြောသည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိက ဖွင့်ထားသော ပုလင်းအဖုံးကို ပြန်၍ အသေအချာပိတ်သည်။

“ဖြေဆေးရပြီဆိုတော့ ယူအင်းတို့ ဂိုဏ်းဝင်တွေကို အမြန်သွားကယ်ကြတာပေါ့”

“ဗျာတ်တယ်၊ သွားကြမယ်”

နှစ်ယောက်သား လယ်တဲဟောင်းကြီးအောက်သို့ဆင်း လာခဲ့ကြသည်။ ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ၏လက်ချက်ကြောင့် လဲ ကျနေကြသော မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားတို့ကိုယ်ပေါ်မှ ဖြေဆေး ပုလင်းလေးများကို ယူလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် မြွေဖြူရွာဘက်သို့ အမြန်ထွက်လာကြသည်။

မြွေဖြူရွာ အရှေ့ဘက်ခြမ်း၊ မြွေနတ်ရိပ်ငြိမ်ပရဝဏ် သို့ ကျန်းယမ်းရှောင်ရိနှင့် ချင်ယူအင်းတို့နှစ်ယောက် ချဉ်း ကပ်လာကြသည်။

မြွေနတ်ရိပ်ငြိမ် ပရဝဏ် အဝင်အထွက်တံခါးကြီးတွင် မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားသုံးယောက် စောင့်ကြပ်နေသည်။ ထိုလူ ၃-ယောက်သည်အရက်တစ်အိုး၊ အသားကြော်တစ်ပန်းကန် အနီးတွင်ထိုင်ကာ အရက်ကျိုက်လိုက်၊ အသားကြော်ကိုက် လိုက်နှင့်ရှိနေကြသည်။

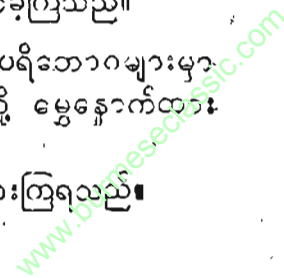
ကင်းစောင့်နေသည်နှင့်မင်မတူ။ အရက်ဝိုင်းဖွဲ့နေသည့် သဘောပင်ဖြစ်သည်။

ကြည့်ရသည်မှာ မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းကို အဆိပ်ငွေ့ဖြင့် အလစ်ဖမ်းတိုက်ခဲ့၏ကာ အပိုင်အနှိုင် စီးနင်းသိမ်းပိုက်နိုင် မှုကြောင့် မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားများမာန်ဘက်ကာ အောင်ပွဲ ခံနေကြဟန်တူသည်။

အစောင့်တာဝန်ကျသူများ အရက်ဝိုင်းဖွဲ့နေကြသည့် အတွက် ကျန်းယမ်းရှောင်ရိနှင့် ချင်ယူအင်းတို့နှစ်ယောက် မြွေနတ်ရိပ်ငြိမ်ထဲသို့ တာအနှောင့်အယှက် အဟန့်အတား မှုမရှိဘဲ အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

မြွေနတ်ရိပ်ငြိမ်ထဲရှိ ပစ္စည်းများ၊ ပရိဘောဂများမှာ ပြန်ကျခဲ့နေသည်။ မြွေဆိုးဂိုဏ်းသားတို့ မွေနှောက်ထား ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဆူဆူညံညံ အသံများကိုလည်း ကြားကြရသည်။

ထိုအသံများသည် မြေနှုတ်ရိပ်ငြိမ် ပင်မ စားသောက်ဆောင်ဆီမှ ပေါ်ထွက်လာကြောင်း ချင်ယုအင်းသိသည်။ မြေဆိုးဂိုဏ်းသားတွေ သောက်စားမူးရူး ပျော်ပါးနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပင်မ စားသောက်ဆောင်သို့ သွားကာ မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများကို အဘင်းဝင်ဘိုက်ခိုက်ပစ်ဖို့ ချင်ယုအင်း စိတ်ကူးမိသေးသည်။

သို့သော် မိမိတို့နှစ်ယောက်တည်းသာ ရှိနေသည်ကို သတိရ၍ ထိုအတွေးကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်။ အဆိပ်သင့်နေသော မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်များကို အရင်အဆိပ်ဖြေရေးရည်၊ ပြီးမှ အင်နုစိုအားနှင့် မြေဆိုးဂိုဏ်းကို ထိုက်ခိုက်ဆောင်းထုတ်ပစ်မည်။

မိမိဂိုဏ်းဝင်များ ဘယ်နေရာတွင် ရှိနေမည်နည်းဟု ချင်ယုအင်း စဉ်းစားကြည့်သည်။

“မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်တွေ သိုင်းလှေကားရေ ခန်းမဆောင်ထဲမှာ ရှိနေကြတယ်”

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ၏ နားထဲတွင် တိုးညှင်းလှသော အသံလေးတစ်ခုကြားမိသည်။ အသံလေးသည် ခြင်အော်သံထက်ပင် တိုးလှပေရာ ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ တစ်ယောက်တည်းသာ ကြားရသည်။

သူ့အနားတွင်ရှိနေသော ချင်ယုအင်းပင်မကြား။

တယ်သူများ မိမိကို လာသတင်းပေးအကြောင်းကြားနေလေသနည်းဟု ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ အဖြေရှာမိသည်။

ကျေနပ်လောက်သော အဖြေကိုကား ရေပါ။ “ကျွန်မတို့ဂိုဏ်းဝင်တွေ ဘယ်နေရာမှာရှိမလဲမသိဘူး” ချင်ယုအင်းက တီးတိုးရေရွတ်သည်။

“သူတို့ သိုင်းလှေကားရေ ခန်းမဆောင်မှာ ရှိလိမ့်မယ်”

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ လွတ်ခနဲ ပြောလိုက်သည်။ “ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီမှာရှိနိုင်တယ်၊ လာ...လာ...”

* * *

သိုင်းလှေကားရေခန်းမဆောင်ဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် သွားကြသည်။

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီမှာ မြေနှုတ်ရိပ်ငြိမ်ထဲသို့ တစ်ခါမျှ မရောက်ဖူး။ သိုင်းလှေကားရေခန်းမဆောင် ဘယ်မှာရှိသည်ကိုလည်း မခေါ်။

မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်သော ချင်ယုအင်း ရှေ့ဆောင်ခေါ်ရာနောက်သို့သာ အသာလိုက်ပါလာရသည်။

သိုင်းလှေကားရေခန်းမဆောင်ထဲတွင် မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်များရှိနေကြသည်။

အဆိပ်ငွေ့ဇက်သင့်ကာ အားအင်ကုန်ခန်းနေကြသော မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်များသည် လဲသူလဲ၊ ခွေသူခွေနှင့် ရှိနေကြသည်။

သိုင်းလှညာကလေး ခန်းမဆောင်ထဲတွင် မြွေဆိုးဂိုဏ်း သား အစောင့်အကြပ်များပင်မရှိ။ အဆိပ်ငွေ့ သင့်ကာ မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်အောင် အားကုန်မောပန်းနေသော မြွေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်တို့ တယ်လို့မှ ထွက်မပြေးနိုင်ဟု ယူဆ ကာ သည်အတိုင်း ထားဟန်တူသည်။

ချင်ယူအင်းသည် အားရဝမ်းသာပင် မြွေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း ချုပ်ရှိရာသို့ အသော့ပြေးသွားသည်။ ဂိုဏ်းချုပ်ကို အရင် ဆုံး အဆိပ်ပြေပေးရန်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင်... ဂိုဏ်းချုပ်ရှိရာသို့ မရောက်မီမှာပင် ချင်ယူအင်း အရပ် ကြိုပြတ်ဆုသလို လဲပြိုကျသွားသည်။

ချင်ယူအင်းဘေးနားမှ အတူပါလာသော ကျန်းယမ် ရှောင်ရုံမှာလည်း ရုတ်တရက်အံ့အားသင့်ကာ ခြေလှမ်း လည်း တို့ရပ်သည်။

“ယူအင်း... တယ်လို့ဖြစ်သွားတာလဲ”
ပါးစပ်မှလည်း စိုးရိမ်တကြီးမေးသည်။
“သူ အဆိပ်ငွေ့ သင့်သွားတာပါ”

ခပ်အေးအေး ပြောလိုက်သည့် စကားသံ ပေါ်လာ သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံ ချာခနဲလှည့်ကာကြည့်လိုက်ရာ သူနှင့် ဆယ်ပေသာသာသာခန့် အကွာတွင် အစိမ်းရင့်ရောင်ဝတ် စုံဝတ် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရ သည်။

“မင်းတို့နှစ်ယောက် ပြန်ရောက်လာနိုင်တယ် ဆိုတာ တွက်မိလို့ ငါ့ကိုယ်တိုင် ဒီမှာ စောင့်နေတာ၊ မင်းတို့ တကယ်ရောက်လာတာကိုး”

အစိမ်းရင့်ရောင် ဝတ်စုံဝတ် အမျိုးသမီးကြီးက ဆက် ပြောသည်။

“ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ”
ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံက မေးလိုက်သည်။

“အဲဒါ မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ဆားအော်ပို့”
အဆိပ်ငွေ့သင့်တာ လဲကျသွားသော ချင်ယူအင်းက ပြောသည်။

မိမိ၏ ‘အကြောဆိုင်း အတွင်းအားချုပ် အဆိပ်ငွေ့’ ကို ခံနိုင်ရည်ရှိပြီး အဆိပ်ငွေ့ သင့်နေသော မြွေနှုတ်မယ် ဂိုဏ်းဝင် ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကိုပင် ပွေ့ချီကယ် ထုတ်ကာ ထွက်ပြေးသွားသော ကောင်လေးကို မြွေဆိုး ဂိုဏ်းချုပ် ဆားအော်ပို့က အထူးစိတ်ဝင်စားသွားသည်။

ထိုကောင်လေးနှင့် ကောင်မစေးတို့ကို အမိဖမ်းရန် မြွေဆိုးဂိုဏ်းသား (၇)ယောက်ကိုပင် စေလွှတ်လိုက်သည်။

တစ်ဖက်မှလည်း ထိုကောင်လေးနှင့် ကောင်မလေး သည် မိမိ၏လူများလက်မှ တစ်နည်းနည်းနှင့် ရှောင်တိမ်း ထွက်နိုင်လျှင် မြွေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်များကို ကယ်တင်ရန် ပြန်လာနိုင်သည်ဟုလည်း ထွက်မိသည်။

ထို့ကြောင့် အဆိပ်ငွေ့ဒဏ်သင့်နေသော မြွေနှုတ်မယ် ဂိုဏ်းဝင်များကို မြွေနှုတ်ရိပ်ငြိမ် သိုင်းလှညာကလေးခန်းမ

ဆောင်ကြီးထဲတွင် စုဝေးထားရှိပြီး သူမအိမ်ထဲတွင် စေ့ငံ
ကြည့်နေခဲ့သည်။

ကောင်လေးရောက်လာလျှင် စိတ်ချလက်ချ ဝင်လာနိုင်
ရေးအတွက် မြွေဆိုးဂိုဏ်းဝင်များကို စိတ်ကြိုက် အောင်
ပွဲခံ စားသောက်စားယစ်ခွင့်ပင် ပေးထားသည်။

မူးယစ်သောက်စားနေကြသော မြွေဆိုးဂိုဏ်းဝင်များ
ကို ဖွဲ့ပြီး ဘာအန္တရာယ်မျှ မရှိနိုင်တော့ဟု စိတ်ချလက်ချ
ဝင်ရောက်လာသော ထိုကောင်လေးကို သိုင်းခလုကျင့်ရေး
ခန်းစာဆောင်မှစောင့်ကစား အပိုင်အခိဖမ်းယူရန် ကြံစည်
ထားလေသည်။

ရောက်လာသည်မှာ ကောင်လေး တစ်ယောက်တည်း
သာ မဟုတ်ဘဲ ကောင်မလေးပါ ပါလာလျက် အဆိပ်ငွေ့
သင့်နေမှုမလည်း ပြေပျောက်ကာ အကောင်းပကတိ ပြန်
ဖြစ်နေသည့်အတွက် မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ပို၍ခံစားမှုရှိလာ
ရသည်။

ယည်ကောင်လေးထံတွင် 'အကြောဆိုင် အတွင်းအား
ချုပ် အဆိပ်ငွေ့' ကို ပြန်နိုင်သော ဆေးကောင်း ဝါး
ကောင်းဖြစ်စေ၊ နည်းလမ်းကောင်း တစ်ခုခုဖြစ်စေ ရှိနိုင်
မည်ဟုပင် တွေးမိသည်။

ကောင်မလေးကို 'အကြောဆိုင် အတွင်း အားချုပ်
အဆိပ်ငွေ့' ဖြင့်ရုတ်တရက်တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီး ကေခင်လေး
ကို လက်ရဖမ်းချုပ်ရန် အဆဲးပေး၍ ထွက်လာခဲ့သည်။

* * *

မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နှင့်ရင်ဆိုင်နေရပြီဟု သိရသောအခါ
ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ တကယ်ပင်တုန်လှုပ်မိသည်။

သို့ရာတွင် မိမိ ချစ်သူကို ကာကွယ်ပေးရန် ဝန်မလေး
တတ်သော လူငယ်တို့၏ သဘာဝအတိုင်း ထွက်ပြေးဖို့
တော့စိတ်မကူး။ ကြောက်လန့်သည့်တိုင် အသက်စွန့် တိုက်
ခိုက်ဖို့အသင့်ရှိသည်။

ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီသည် ဘာမျှထပ်မပြောတော့။ မြွေ
ဆိုးဂိုဏ်းချုပ် အားအင်ပိုက် အတင်းစင် တိုက်ခိုက်လေ
တော့သည်။

တောလှည့်သိုင်းကွက်ကို သုံးကာ ညာလက်ဝါးဖြင့်
သားအော်ပိုင်း ဘယ်ညှပ်ရိုးနေရာကို လှမ်းရိုက်သည်။

သိုင်းကွက်က အဆင့်မြင့် သော်လည်း တိုက်ခိုက်ပုံက
တော့ ရိုးစင်းသည်။ လက်ဝါးရိုက်ချက်ဦးတည်ရာနေရာကို
ရှုပ်ရှင်းလင်းလင်းကြို သိနေနိုင်သည်။

ဆားအော်ပိုင်း အဆင့်မြင့်သိုင်းပမား မဆိုထားဘိ၊
တစ်ယခန်းစား သိုင်းပမားတစ်ယောက်ပင် ရွှောင်ဘိမ်း
နိုင်သည်။

“ဟွန်း”

မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်က သွောင်သံ အစ်ချက်ပြုကာ ညာ
ထက်ကို လှမ်းကန် လှုပ်ရှားသည်။ ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ၏
ပျော့ခွေကြောကို လှမ်းထိုးပိတ်သည်။ ညာတံတော့ပင်ဆစ်
နေရာတွင် စစ်ခန့် နာသလိုဖြစ်သည်။

၁၁၆ ● ဆရာ့ဆီဝင်းကြမ်း

သူမ၏ ညာလက်သည်လည်း တုံ့ဆွဲ ခံရ သယောဇ် ခံစားရသည်။ ဦးတည်ရာ ပျော့ခွေကြောဆီသို့ လက်လှမ်း မရောက်တော့။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏ လက်ဝါး ရိုက်ချက် ကတော့ အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်ရှိ။ ဦးတည်ရာနေရာသို့ တန်းဝင်သည်။

ဆားအော်ပို့လည်း ကမန်းကတန်းပင် ညာဘက်သို့ ယိမ်းကာ ရှောင်လိုက်ရသည်။ မိမိရရ အထိ မခံရသော လည်း လုံးလုံးလျားလျားလွတ်အောင်တော့ မရှောင်နိုင်။ တယ်ဘက်ပခုံး အစွန်းနားကို ရှုပ်၍ ရိုက်မိသည်။

မြေဆိုးရိုက်ချုပ် ဟန်ချက်ပျက်မလို့ ဖြစ်သည်။ လဲကျ တော့မည်ကဲ့သို့ တစ်ချက် ယိမ်းယိုင်သည်။ ဟိုယ်ဟန်ထိ အချိန်မီ ဖြန့်ထိန်းနိုင်၍ လဲကျမသွား။ သို့သော် ရိုက်ချုပ် တစ်ယောက်အနေဖြင့် ပထမရင်ဆိုင်သည့် သိုင်းကွက်တွင် ပင် အခြေယိုင်သည်မို့ သိက္ခာကျစရာဖြစ်သည်။

ဆားအော်ပို့ မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သည်။

ဒေါသလည်း အကြီးအကျယ်ထွက်သည်။ ပြင်းထန်သော ဒေါသကြောင့် မျက်လုံးများ မီးစင်းဝင်း တောက်သည်။ အဆားတွေ ဆတ်ဆတ်တုန်သည်။

တယ်လက်ကို ဆတ်ခနဲ ပင့်မြှောက်သည်။ ဘယ်လက် ချေခင်းငါးချောင်းကို ပန်းဖူးသဏ္ဍာန် စုကပ်လျက် ကျန်း ယမ်ရှောင်ရိ၏ ညာဘက် နားထင်ထို ထိုးစိုက် ချသည်။

လှုပ်ရှားဟန်သည် မြေတစ်ကောင် ပေါက်ချ လှိုက်သလို ခြန်သည်။

ထိုးစိုက်ချမှုတွင် အတွင်းအားကိုလည်း အပြည့် ထည့် ထားသည်။

မြေဆိုးရိုက်၏ ကြမ်းတမ်း ရက်စက်လှသော အသက် ခြွေမြေပေါက်ဟန်သိုင်းကွက်ဖြစ်သည်။

မြေဆိုးရိုက်သည် ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်း ရှိလောက်လည်း သူတို့ကိုယ်သူတို့ လမ်းမှန်သိုင်းသမား များဟု ယူဆထား အည်။

ရက်စက်ကြမ်းတမ်းသောသိုင်းကွက်များကို အတတ်နိုင် ဆုံး အသုံးမပြုဘဲ ထိန်းသိမ်းကြလေ့ရှိသည်။

အသက်ခြွေ မြေပေါက်ဟန်သိုင်းကွက်ကတော့ မြေဆိုး ရိုက်၏ သိုင်းပညာတွင် အရက်စက်ဆုံး အကြမ်းတမ်းဆုံး ဖြစ်ပေရာ ရိုက်ချုပ်၏ အထူးခွင့်ပြုချက်မရဘဲ အသုံးမပြု ရဟု ကျပ်တည်းစွာတားမြစ်ထားသည်။

ဆားအော်ပို့ ရိုက်ချုပ်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ငါး နှစ်ကာလအတွင်း အသက်ခြွေမြေပေါက်ဟန် သိုင်းကွက် ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ အသုံးပြုခွင့်မပေးခဲ့သေးပေ။

ယခုမူ ရှက်ဒေါသစိတ်ဖြင့် သူမကိုယ်တိုင် လှုပ်လေး တစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်ရာတွင် ထုတ်သုံးခဲ့လေပြီ။

မြွေနှုတ်မယ်ရိုက်နှင့် မြေဆိုးရိုက်တို့မှာ အစဉ်အဆက် တ ပြိုင်ဘက်တွေဖြစ်ခဲ့ကြရာ အသက်ခြွေ မြေပေါက်ဟန် သိုင်းကွက်အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိနေသည်။

ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီနှင့် မြွေဆိုး ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်မှုကို လှမ်းကြည့်နေကြသော မြွေဆိုးတစ်ဖက် ဂိုဏ်း ဝင်အဝေးဝေးမှာ အလန်တကြားဖြစ်ကုန်ကြသည်။

“ခုကွဲ”

ချင်ယုအင်းဆီလျှင် အလန်တ ကြားပင် အော်ဟစ်လိုက် မိသည်။

ဘယ်လိုဖြစ်သည်မသိ၊ ဆားအော်ပို့၏ ဘယ်လက်သည် အကြောများသေကုန်သလို ဖြစ်သည်။ တောင့်တင်းသွား သည်။ လှုပ်ရှားမှုလည်း ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သည်။

အားပြည့် အင်ပြည့် ထိုးစိုက် ချလိုက်သော ဘယ်လက် ချောင်းများသည် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ၏ ညာဘက် နား ထင်မရောက်မီ လမ်းခုလတ်မှာပင် တုံ့ရပ်သည်။

ဆားအော်ပို့၏ ထူးခြားလှသော အဖြစ်ကြောင့် ကျန်း ယမ်းရွှောင်ရီ အံ့အံ့တဩဖြစ်မိသည်။ အရမ်းအံ့ဩလှသော ကြောင့် ကာလုပ်ရမည့်မုန်းပင်မသိ၊ မျက်လုံး အပြူးသား နှင့်သာ ဝေးကြောင်ကြည့်နေမိသည်။

ထိုအခိုက်....

သူ ညာလက်ကို စစ်ယောက်က မုတ်လိုက်သလို ခံစား သည်။ ညာလက်လှုပ်ရှားသွားသည်။ ဆားအော်ပို့၏ ကျော ခွေကြောနေရာပေါ်သို့ ထိခတ်မိသည်။

ထို့နောက်....

ဆားအော်ပို့ ဖင်ထိုင်လျက်လဲကျသည်။

ပျော့ခွေကြောနေရာကို လက်ချောင်းဖြင့် မိမိရရမင်း မိတ် လက်ချောင်းဖြင့်သာ ထိခတ်သည့်အတွက် အကြော ပိတ်ခံရသည့်အခြေအနေအထိတော့မရောက်၊ ဖင်ထိုင်လျက် လဲကျရုံသာကျသည်။

ဆားအော်ပို့သည် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီကို အလန်တကြား ကြည့်မိသည်။ မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ဆားအော်ပို့မှာ ရင်ဆိုင် တိုက်ပွဲနှိမ့်ဖူးသည်မှာ အတော်ကိုများပေပြီ။

အနိုင်ရသည်လည်းရှိ၊ ရှုံးနိမ့်မှုလည်းကြုံရသလို လက် ရည်မျှကာ အနိုင်အရှုံးပေါ်သည့်ပွဲများလည်း ကြုံခဲ့ဖူး သည်။

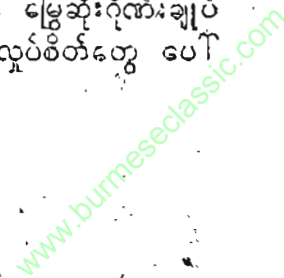
ယခု သည်ကောင်လေးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့် အခြေအနေ မျိုးတော့ တစ်ခါမျှ မဖြစ်ဖူးခဲ့ပါ။

တစ်ဖက်ကောင်လေး ဘယ်ပုံဘယ်နည်း လှုပ်ရှားသည် လိုပင် ကျကျနနအက်မခတ်နိုင်။ ကောင်လေး၏ တိုက်ချက် များ အထိခံရသော်လည်း မသိကဲ့သို့ ထိမိ ခိုကပ်သည်ကို လည်း မသိ။

တစ်ဖက်ကောင်ကို ငြိုးစားမိသည်တွင် မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ဆားအော်ပို့ မဖြစ်စဖူး ထိခတ်လန်တုန်လှုပ်စိတ်တွေ ပေါ် လာသည်။

“တိုယ်ယောင်ဖျောက်ဖျော်သိုင်း”

ပါးစပ်မှ လွတ်ခနဲရေရွတ်မိသည်။

ဖင်ထိုင်လျက်လဲကျေနာမှ ဆတ်ခနဲ ပြန်ထမိသည်နှင့် တစ်ကြိုးတည်း သုတ်ခြေစာင် ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရိကိုယ်တိုင်ပင် တအံ့ဘဲ ဩ ဖြစ်နေ၏။ မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ကြံ့ထိအောင် ဘယ်တို့ တိုက်ခိုက်မိသည်ကို သူ့ဘာသာမင် မခံ။

ချင်ယုအင်းအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးသည့်စိတ်ဖြင့်သာ စွန့်စား တိုက်ခိုက် ကာကွယ်ရသည်။ မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်တို့ ယှဉ်နိုင် မည့်ဘူး ကျန်းယမ်ရွှောင်ရိက ထင်ပင်ထင်မထားပါ။

လက်တွေ့တွင် မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ထွက်ပြေးသွားအောင် ပင် လုပ်လို့နိုင်ရာ ဘာတွေ ဘယ်လို့ဖြစ်ကုန်သည်ကို နား မလည်နိုင်တော့။

ဇေးတီဝိုင်တိုင်ပင်ဖြစ်နေသည်။
“ဖြေဆေးတိုက်လေ”

ချင်ယုအင်းပြောတော့မှပင် ကျန်းယမ်ရွှောင်ရိဆတိဝင် လာသည်။

ဖြေဆေးပုလင်းလေးကို ထုတ်သည်။ ချင်ယုအင်းကို အရင် နှာဝတွင်တေ့ ကပ်ကာ အဆိပ်ဖြေပေးသည်။

အဆိပ်ဖြေသွားသည်နှင့် ချင်ယုအင်းကလည်း ဖြေဆေး ကိုထုတ်ကာ မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်ကို အဆိပ်ဖြေပေး၏။ ကျန်းယမ်ရွှောင်ရိကလည်း နီးရာ မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင် တစ်ယောက်ကို အဆိပ်ဖြေပေးသည်။

တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အဆိပ်ဖြေပေးလို့က်ရာ နောက်ဆုံးတွင် အကြောဆိုင် အတွင်းအားချုပ် အဆိပ် ငွေ့မိထားသူအားလုံး အဆိပ်ပြယ်ကာ ပြန်လည် လှုပ်ရှား နိုင်လာကြသည်။

မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်က ဂိုဏ်းဝင်များကို တာဝန်များ အသီးသီးပေးကာ လူစုခွဲဖြန့်စေလွှတ်လိုက်သည်။ သူမတို့ယုံ တိုင်လည်း ဂိုဏ်းဝင်တစ်စုနှင့်အတူ မြွေနတ်ရိပ်ငြိမ်အတွင်း လှည့်၍ စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။

မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ် ဦးဆောင်သော အဖွဲ့တွင် ကျန်းယမ်ရွှောင်ရိနှင့် ချင်ယုအင်းတို့ နှစ်ယောက်လည်း လိုက်ပါသွားသည်။

မြွေနတ်ရိပ်ငြိမ်ထဲတွင် မြွေဆိုးဂိုဏ်းဝင် တစ်ယောက်မှ မရှိကြတော့။

မြွေဖြူရွာ အနောက်ဘက်ပိုင်းတွင်လည်း မြွေဆိုးဂိုဏ်း ဝင်များ မတွေ့ရတော့ကြောင်း သတင်းပို့ချက်များရောက် လာသည်။

မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်သည် ဂိုဏ်းဝင်များကို အတူခေါ်ကာ ရေးကြီးသုတ်ပျာ ထွက်ခွာသွားခဲ့လေပြီ။ စေ့စပ်သေချာ သော မြွေနတ်ဂိုဏ်းချုပ်က မြွေဖြူရွာ အနီးဝန်းကျင်

တစ်ဝိုက် ကင်းရှည်အဖွဲ့များစေလွှတ်ကာ လှည့်လည်ကြည့်ရှုစေသည်။

ကင်းရှည်အဖွဲ့များသည် အပူတပြင်း ဆုတ်ခွာသွားသော မြေဆိုးဂိုဏ်း၏ ခြေရာလက်ရာ အစအနများကိုသာ တွေ့ကြရသည်။ မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများကိုမူ မတွေ့တော့။

အခြေအနေများအားလုံး ရှင်းလင်း အေးဆေးသွားသောအခါတွင် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်က ကျန်းယမ်ရှောင်ရီအတွက် အထူးညစာ စားသောက်ပွဲတည်ခင်းကာ ဝိုက်ဖြူ ညှော်ခံသည်။

“စပ်စုတယ်လို့တော့ မထင်ဘူးနဲ့၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းနဲ့ ဘယ်လိုပြဿနာဖြစ်ခဲ့လို့ သူတို့က အဆိပ်ငွေ့တွေ ဘာတွေဆုံးဖြီး အခုလို့ မြေနတ်မယ်တစ်ဂိုဏ်းလုံးကို ရက်ရက်စက်စက် လှုပ်ကြတိုက်ခိုက်ခဲ့တာလဲ၊ လျှို့ဝှက်ထားစရာရှိတယ် ဆိုရင်တော့ မမြောပါနဲ့၊ ရမပါတယ်”

ညစာစားသောက်ရင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက စူးစမ်းမေးမြန်းသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် စပ်စုတတ်သူ တစ်ယောက်မဟုတ်ပါ။ ထို့ပြင် သိုလ်းလောက၏ အရှုပ်အထွေး ကိစ္စများကိုလည်း စိတ်မဝင်စားပေ။ မိမိ၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမိသော ချင်ယုအင်းနှင့်လည်း ဆက်နွယ် ပတ်သက်နေသည့် ကိစ္စမို့ မေးမြန်းကြည့်မိခြင်းဖြစ်သည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်က တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

“လျှို့ဝှက်ထားတာရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းတင်တို့ တစ်ဂိုဏ်းလုံးကို မြေဆိုးဂိုဏ်းရဲ့အန္တရာယ်ကနေ ကူညီကယ်တင်ပေးခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဆိုတော့ သိသင့်ပါတယ်၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းဟာ အစတုန်းကတော့ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းနဲ့အတူတူပါပဲ။ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းရဲ့ ထူးခြားတဲ့ စည်းကမ်းတွေနဲ့ မိသားစု နေထိုင်မှု အစီအစဉ်တွေကို ခွဲတော့မကျလို့ တစ်စင်ထောင်ပြီး ခွဲထွက်သွားကြတဲ့ လူတွေရဲ့ အဆက်အနွယ်တွေဆိုပါတော့”

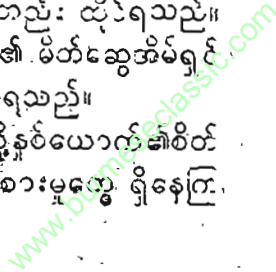
ချင်ယုအင်းအပေါ် မေတ္တာ သက်ဝင်နေသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ မိသားစုနေထိုင်ရေး အစီအစဉ်ဆိုသည်တို့ စိတ်ဝင်စားမိသည်။ မေးကြည့်မည့် ကြံမိသော်လည်း စပ်စုလွန်းရာ ကျနေမည် လားဟု တွေးကာ နှုတ်ဆွဲနေသည်။

“ချင်ယုအင်းရေ... ငါတို့ဂိုဏ်းရဲ့ မိသားစု နေထိုင်မှု အစီအစဉ်တွေအကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်ပါ”

မြေနတ်မယ် ဂိုဏ်းချုပ်က ချင်ယုအင်းကို လှမ်းပြောသည်။

ဂုဏ်ဖြူခံညှော်သည်ဖြစ်သော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် မြေနတ်မယ် ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် တစ်စားပွဲတည်း ထိုင်ရသည်။ ချင်ယုအင်းကတော့ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ မိတ်ဆွေအိမ်ရှင်အနေဖြင့် ထိုစားပွဲမှာပင် အတူထိုင်ခွင့်ရသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီနှင့် ချင်ယုအင်းတို့နှစ်ယောက်၏စိတ်ထဲတွင် မည်သို့သော သဘောထား ခံစားမှုတွေ ရှိနေကြ

သည်ကို လူကခတ်တော်သော မြွေနတ်မယ် ဂိုဏ်းချုပ်က ရိပ်မိသည်။

စကားကလည်း လမ်းကြောင်းသင့်သည်မို့ မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ မိသားစုနေထိုင်မှု အစီအစဉ်များကို ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ သိထားနှင့်စေရန် ချင်ယုအင်းကိုအပြောခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ချင်ယုအင်းမျက်နှာလေး ရဲ့ခနဲတော့ ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ဣန္ဒြေကိုဆညီကာ မြွေနတ်မယ် ဂိုဏ်း၏ မိသားစုနေထိုင်မှု အစီအစဉ်များကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှင်းလင်းပြောပြသည်။

“ဒီအစီအစဉ်တွေက ကောင်းပါတယ်၊ စည်းကမ်းတကျ ထိန်းသိမ်းပြီးသား ဖြစ်သွားတာပေါ့?”

ချင်ယုအင်း ရှင်းပြပြီးသောအခါ ကျန်းယမ်းရှောင်ရိက ပြောသည်။

ချင်ယုအင်းနှင့် လက်ထပ်ခွင့်ရလျှင် မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ အစီအစဉ်အတိုင်း လိုက်နာနေထိုင်နိုင်ပါသည်ဟု သွယ်ဝိုက်ပြောသည့် သဘောမျိုးရှိနေသောကြောင့် ချင်ယုအင်း မျက်နှာ ရဲ့ခနဲဖြစ်သွားပြန်သည်။

“စည်းကမ်းလေးတွေ ရှိနေတာဆိုတော့ ချုပ်ချယ်တယ်ထင်ကြတဲ့ လူတွေလဲ ရှိနိုင်တာပေါ့၊ မကျေနပ်လို့ မလိုက်နာနိုင်ဘဲ တစ်သီးတခြား ခွဲခွာ ထွက်သွားကြတာကို တာမှမပြောလိုပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ကတော့ ငါတို့အပေါ် ရန်သူလို သဘောထားကြတယ်၊ ဒါကြောင့်

နှစ်ဖက်အကြား တိုက်ခိုက်မှုတွေ ကြီးကြားကြီးကြား ဖြစ်လာခဲ့တာ မျိုးဆက်သုံးဆက်ကို ရှိနေပြီ၊ ငါတို့ဘက်က တတ်နိုင်သမျှ သည်းခံပြီး ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းနေခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုလို အဆိပ်ဇွေ့တွေပါသုံးပြီး အကောက်ညှဏ်နဲ့ ရက်ရက်စက်စက် လုပ်လာတာကိုတော့ သည်းခံထိန်းသိမ်းနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ မြွေဆိုးဂိုဏ်းကိုဒဏ်ခတ်တိုက်ခိုက်ရမယ်”

မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်က ပြောသည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိကို ပြောခြင်းဖြစ်သော်လည်း မိမိ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ညစာစားပွဲသို့ တက် ရောက် နေကြသော မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ အကြီးအမှူး တာဝန်ခံများနှင့် လက်ရွေးစင် ဂိုဏ်းဝင်များကို အသိပေးလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ညစာ စားသောက်ပွဲပြီးတော့ အတော် ညဉ့်နက်နေပေပြီ။

အပြင်လူ ယောက်ျားလေးကို ညအိပ် ဧည့်သည်အဖြစ် လက်မခံရဟူ မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းတွင် စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက် ရှိနေသည့်အတွက် ကျန်းယမ်းရှောင်ရိလည်း နှုတ်ဆက်ကာ မြွေဖြူရွာမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

အိမ်တိုင်ရာရောက် မြင်းလှည်းဖြင့်လိုက်ပို့ ရန် စီစဉ်ပေး
သော်လည်း ကျန်းယမ်းရှောင်ရိက စိမ်းလုံမြှိုင်စံအိမ်သို့
ပြန်အိပ်ရန် စိတ်ကူး မရှိသောကြောင့် ထိုအစီအစဉ်ကို
လက်မခံ၊ မိမိတစ်ယောက်တည်း ခြေကျင်လျှောက်၍သာ
ထွက်လာခဲ့သည်။

မိမိနောက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက် လိုက်လာသလိုလို
ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ၏စိတ်ထဲ ခံဝေးရသည်။ သေသေချာချာ
စူးစမ်းကြည့်ရှုကာ ရိုးခနဲရိပ်ခနဲ လှုပ်ရှားဟန်တို့ထံ မသ
မကွဲ ဖြိုးခနဲဖျတ်ခနဲ မြင်ရသည်။

မိမိသိမြင်ပူးသော ကိုယ်ဟန် လှုပ်ရှားမှုလိုလို ထင်မိ
သည်။

ချင်ယူအင်းကို လာခေတ္တနေကျ တောစပ်နေရာလေးသို့
အရောက်တွင်တော့ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို စဉ်းစားမိကာ
ခြေလှမ်းလည်း တုံ့ရပ်လိုက်သည်။

အသံပြုကာ ခေါ်လိုက်တော့မည်အလုပ် သူ့ရှေ့သို့ လူ
တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

“ဟော... ဦးလေးကြီးကိုး၊ ကျွန်တော်လဲ ထင်တော့
ထင်လိုက်မိသား၊ ဦးလေးကြီးပဲ ဖြစ်ထိန်းမယ်လို့”

ရောက်လာသူမှာ ချောက်ဖြူကြီး ကျန်းယမ်းကော့ထန်
ဖြစ်သောကြောင့် ကျန်းယမ်းရှောင်ရိက ပြောသည်။

“တယ်လိုလဲ၊ အဆင်ခြေသွားပြီလား”

ချောက်ဖြူကြီးက မေးသည်။

“ဘာအဆင်ပြေရမှာလဲ”

“မင်းနဲ့ မင်းကောင်မလေး ချင်ယူအင်းကို ကိစ္စပေါ့
တဲ့”

“ဟာ...ဦးလေးကြီးကလဲ”

“လုပ်မနေနဲ့ ကောင်လေး၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းက မြေနတ်
မယ် ဂိုဏ်းတစ်ခုလုံးကို အဆိပ်ငွေ့တွေနဲ့ အပိုင်လုပ်ကြံတာ
တို့ မင်းက ကယ်အင်ပေးတာဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ အကျိုးကို
အကြီးအကျယ် အဆင်လိုက်တည်း၊ မင်းက မြေနတ်မယ်
ဂိုဏ်းချုပ်ဆိုမှာ သူတို့သမီးကောင်မလေး စကားအရိပ်အမြက်
လောက် ပြောလိုက်ရုံနဲ့ ပွဲသိမ်းသွားပြီ၊ မင်းပြောခဲ့တယ်
မဟုတ်လား”

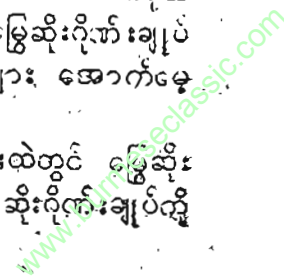
“ဟင့်အင်း...မပြောခဲ့ပါဘူး”

“မင်းကလဲကွာ...တယ်နွေးတာကြီး၊ ဒီလောက် အခွင့်
အလမ်းကောင်းကြုံနေတာ တာကြောင့် မပြောခဲ့တာလဲ၊
ငါ့မှာဖြင့် ဒီလိုအခွင့်အရေးမျိုးရမအောင် ကြားထဲက ဝင်
ကူညီပေးလိုက်ရတာ ဖပ်ဖပ်ကိုမောသွားတာပဲ”

“ဒါ...ဒါဆို ကျွန်တော်ကို တိုက်တဆိတ် ကူညီတိုက်
ခိုက်ပေးတာ ဦးလေးကြီးလား”

“ငါမဖျတ်လို့ မင်းက ဘယ်သူလို့ထင်သလဲ၊ မင်းကိုယ်
မင်း မြေဆိုးဂိုဏ်းသား ခုနစ်ယောက်နဲ့ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်
တို့ယ်တိုင်ကို အနိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်တယ်လို့ များ အောက်မေ့
နေလား”

သည်တော့မှပင် လယ်တဲ ဟောင်းကြီးထဲတွင် မြေဆိုး
ဂိုဏ်းသားများကို အနိုင်ယူခဲ့မှုနှင့် မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ကို

၁၂၈ ● ကတ္တုဆိုလ် ဝင်းကြွယ်

ထွက်ပြေးသွားအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့မှတို့မှာ မျောက်ဖြူကြီး၏ လျှို့ဝှက်ကူညီပေးမှုတို့ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံ သိရှိရလေတော့သည်။

“မျက်နှာသေကြီးနဲ့ လူကြီးကကော”

“အဲဒါလဲ ငါပဲပေါ့ဟ၊ လူမျက်နှာ သားရေမျက်နှာဖုံးစွပ်ထားတာ၊ အခွင့်ကောင်းရတုန်း သတို့သမီး မတောင်းခဲ့ရဘဲ မင်းက ချင်ယူအင်းနဲ့နီးစပ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မယ်စိတ်ကူးထားလို့လဲ”

“တိုလေ... ယူအင်းက ကျွန်တော်အစေခါ ဘယ်လိုသဘောထားတယ်ဆိုတာ သိရအောင် အရင်စုံစမ်း အကဲခတ်မှာပေါ့”

“စုံစမ်းတာတွေ အကဲခတ်တာတွေ လုပ်မနေနဲ့တော့၊ ကောင်မလေးက မင်းကို သဘောကျနေပါဇာယ်”

“ဟုတ်မှလဲလုပ်မါ ဦးလေးကြီးရာ”

“ငါက အာမခံတယ်၊ ငါပြောသလို မဟုတ်ရင် ငါဇက်ကိုဖြတ်”

“အင်း... ဟွတ်တယ်ပဲ ထားလိုက်ပါတော့”

“ထားတိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်ကို ဟွတ်နေတာလား... မြေနင်းစင်ဆိုင်ကို ပြန်သွားကြရအောင်”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

“သတို့သမီး သွားတောင်းမယ်လေကွာ၊ တစ်ခါဘည်းကိစ္စပြတ်စွားတာပေါ့”

“အခုပဲ နှုတ်ဆက် ထွက်လာတာ၊ အခုချက်ချင်း ပြန်သွားတာ မသင့်လျော်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ မိုးလဲအရမ်းချုပ်နေပြီ”

“ဒါဆို မနက်ဖြန် မနက်မိုးလင်းရင် သွားမယ်”

“အခြေအနေ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့”

“ဒါနဲ့ မင်း ဒီနေ့ည ဘယ်မှာအိပ်မှာလဲ”

“စိမ်းလဲ မြိုင်စံအိမ်ကိုပြန်အိပ်မယ်”

တကယ်တော့ ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံသည် စိမ်းလဲမြိုင်စံအိမ်သို့မပြန်ဘဲ အဆင်ပြေရာ တစ်နေရာရာတွင် အိပ်ဖို့ စိတ်တူးရှိသည်။ ဘယ်နေရာတွင် အိပ်ရမည်ကို မရွေးရသေးသောကြောင့် အလွယ်တကူ အဖြေပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကောင်းပြီ၊ မနက်ကျမှ မင်းကိုလာခေါ်မယ်”

စကားဆုံးသည်နှင့် မျောက်ဖြူကြီး ပြေးထွက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် မျောက်ဖြူကြီးလာခေါ်လျှင် အလွဲလွဲအချော်ချော်တွေ ဖြစ်ကုန်မည် စိုးသောကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံမှာ အဆင်ပြေရာနေရာတွင် ညအိပ်ရန် မဖြစ်တော့။

စိမ်းလဲမြိုင်စံအိမ်သို့သာ ပြန်အိပ်ရလေတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် မနက်စောစော စားသောက်ပြီး ချိန်မှာပင် စိမ်းလဲ မြိုင်စံအိမ်သို့ မျောက်ဖြူကြီး ရောက်ရှိ လာသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရို၏ အခန်းလေးဆီသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက် မြိုက် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

စိမ်းလဲ မြိုင်စံအိမ်၏ အနောက်မြောက်ဘက်စွန်း၌ နွေ ရာသီ အဖန်းဖြေ ဥယျာဉ်လေး၏ သို့လှောင်ရှင်ဝယ်လေးထဲ မှ အခန်းငယ်ထေးတစ်ခုကို ကျန်းယမ်ရှောင်ရိုအတွက် လေးထားကြသည်။

ထိုပန်းဥယျာဉ်အေးသို့ နွေရာသီမှ အသွားအလာ အနည်းငယ်ရှိကြပြီး တျန်အချိန်များတွင်တော့ လာရောက် သူ မရှိသလောက်ဖြစ်သည်။ သီးသန့် နေရာလေးတစ်ခုဟု ပင် ဆိုနိုင်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိုသည် စိမ်းလဲ မြိုင်စံအိမ်တွင် အနေ နည်းသည်။ တောထဲတောင်ထဲတွင် လှည့်လည်သွားလာ ရင်း သင့်ရာတွင် အိပ်စက်ကာ အဆင်ပြေသလိုစားသောက် နေတတ်ပေရာ ထိုအခန်းလေးမှာ သူ့အတွက် အထူးဆင့် လျော်နေသည်။

ထိုအခန်းငယ်လေးမှာ အိပ်စက်ရန်အတွက်သာဖြစ်၏။ စားသောက်ရန်အတွက်တော့ (စံအိမ်တွင် ရှိနေသော အချိန်များတွင်) စားဖို့ဆောင်သို့ သွားရောက်စားသောက် သည်။

အပြင်ထွက်နေချိန်များအတွက် ငါ့အိပ်သည့်ရိက္ခာများ ထိုလည်း စားဖို့ဆောင်မှ တေး ငင်းယူသွားနိုင်သည်။

စားဖို့ဆောင်တွင် နံနက်စောစော သွားရောက် စား သောက်ပြီး မိမိ၏ အခန်းငယ်လေးသို့ ကျန်းယမ်ရှောင်ရို ပြန်အလာ အခန်းထဲတွင် ထိုင်လျက်သား ရှိနေသော မျောက်ဖြူကြီးကို တွေ့ရလေသည်။

မျောက်ဖြူကြီး၏အစွမ်းအစကို သိသင့်သလောက် သိရှိ သားမြီးသည်မို့ မိမိအခန်းလေးထဲတွင် ရောက်နေသည်ကို ထုန်ယမ်းရှောင်ရို မအံ့ဩတော့ပေ။

“ဟော... ဦးလေးကြီး ရောက်လာပြီကိုး၊ ဓာယ်သား သားနေပါလား”

ဝတ်ကောင်းစားလှနှင့် ထည်ထည်ဝါဝါ ရှိနေသည့် အတွက်သာ နှုတ်ဆက်မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“သတို့သမီးအဖောင်းသွားရမှာဆိုတော့ ဒီလိုစတ် စားရမှာပေါ့၊ ကဲ... မင်းလဲ အဝတ်အစားလဲလေ”

“ကျွန်တော်မှာ အဝတ်အစားကောင်းကောင်း မရှိ သေးဦးလေးကြီးရဲ့”

မျောက်ဖြူကြီးက ရယ်မောဆိုက်ပြီး...

“ငါလဲ အထင်သားပဲ၊ ဒါကြောင့် မင်းအတွက် ဝတ်စုံ ကောင်းစား ယူလာခဲ့တယ်၊ ရော့... ဒါကွိုပ် လဲဝတ် နဲ့”

အဝတ်ထုပ်တစ်ခု ထုတ်ပေးသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီဖြေဖွင့်ကြည့်ရာ အစိမ်းရောင်ပိုးသား
ဝတ်စုံ အကောင်းစားတစ်စုံတွေ့ရသည်။ ကျန်းယမ်ရှောင်
ရီ လဲလှယ်ဝတ်လိုက်ရာ အနည်းငယ် ပွသယောင်ရှိသော်
လည်း အဆင်ပြေနေသည်။

“ကိုင်း...သွားကြရအောင်”
နှစ်ယောက်သား စိမ်းလဲမြိုင်စံအိမ်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြ
သည်။

စိမ်းလဲ မြိုင်စံအိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့အရောက်တွင်
မြင်းလှည်းတစ်စီး အသင့်စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ဟော...ဦးလေးကြီးက မြင်းလှည်းပါ စီစဉ်ထားတာ
ဦး”

“မကောင်းဘူးလားကွ”
“အင်း...ကောင်းပါတယ်”

နှစ်ယောက်သား မြင်းလှည်းပေါ်တက်လိုက်ကြသည်။
တက်ပြီးသည်နှင့် မြင်းလှည်းမောင်းသမားက မြင်းလှည်း
ကို အသားကျလေးမောင်းနှင့်ထွက်လေတော့သည်။

မျောက်ဖြူကြီး ဦးဆောင်တိုက်တွန်း စီစဉ်သော
ကြောင့်သာ လိုက်လုပ်ရသည်။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏စိတ်
ထဲတွင် ဟန်ပါမလားဟု ‘ထင်’ကာ မလုံမလဲရှိနေသည်။
ယခုမှ အားလုံး အဆင်ပြေ ချောမောနေရာ ကျန်းယမ်
ရှောင်ရီလည်း စိတ်ရွှင်၍လာသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီတို့၏မြင်းလှည်း မြေဖြူရွာထိပ်သို့
ရောက်လာကြသည်။

“အလို...ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်”

မျောက်ဖြူကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာရေရွတ်သည်။
ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ စိတ်ထဲတွင်လည်း မြေဖြူရွာ၏
အခြေအနေမှာ ပုံမှန်မဟုတ်။ ထူးခြား ပြောင်းလဲနေ
သလိုလိုထင်မိသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် စိတ်ထဲမှာလဲ ထူးခြားသလိုလို
ထင်မိတယ်”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက ပြောလိုက်သည်။

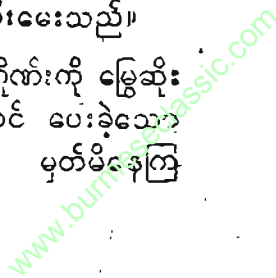
“ဘယ်လိုလဲဆိုတာ ဆိုရအောင် ရွာထဲ ဝင်ကြည့်ကြ
မယ်”

မြင်းလှည်းမောင်း သမားက မြင်းလှည်းကို ဆက်၍
မောင်းသည်။ မြေနယ်စင်အဝင် ဝင်းတံခါးတွင်
အစောင့် ဆိုင်းသမားနှစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။

“ဆရာလေးပါလား၊...ချင်မူအင်းကို လာတွေ့ တာ
လား”

အစောင့်အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က ဆီးမေးသည်။

မြေနယ်စင်ဂိုဏ်းဝင်များသည် ဆူတို့ဂိုဏ်းကို မြေဆိုး
ဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်မှ ကာကွယ် တယ်ထင် ပေးခဲ့သော
ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို မျက်မှန်းတမ်းလျက် မှတ်မိနေကြ
သည်။

“ဟုတ်တယ်...ဒီကောင်လေးက မိန်းကလေး ချင်ယု အင်းကိုတွေ့ဖို့လာတာ၊ မင်းတို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကိုလဲ ဝါရဝ လာပြုတာ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ချက်ချင်း အပြေပေးနိုင်ဘဲ နှုတ် ဆိုင်းနေရာ မျောက်ဖြူကြီးက ဝင်ပြေးသည်။

“ညီမလေးချင်ယုအင်းကော ဂိုဏ်းချုပ်ကော မရှိကြ သွား၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းကိုတိုက်ခိုက်ဖို့ ထွက်သွားကြပြီ၊ ဒီမှာ ဆီမိစောင့် ရွာစောင့်လောက်ပဲကျန်နေတာ။”

“ဘယ်အချိန်က ထွက်သွားကြတာလဲ”

“ဒီနေ့မနက် အရုဏ်မတက်ခင်”

“ဘယ်နေရာကို သွားကြတယ် ဆိုတာကို ပြောနိုင် မလား”

“အဲဒါတော့ ပြောရခက်တယ်၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းရဲ့ တည် နေရာကတော့ မြေဟောက်ထောင်ကြားမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် မနေ့ကကိစ္စဖြစ်သွားတဲ့နောက်မြေဆိုးဂိုဏ်းကမြေဟောက် ဖောက်ကြားမှာ ဆက်နေချင်မှ နေကြမှာ၊ သူတို့ ခြေရာ ဖျောက်သွားကြဖို့များတယ်”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီမှာ အလာ ကောင်းသော်လည်း အခါနှောင်းဆိုသည့်အဖြစ်မျိုး ကြုံရပြီ။

မြေဖြူရွာမှ ပြန်လှည့် လာခဲ့ကြရလေတော့သည်။

“သိပ် စိတ်ပျက်မှနေပါနဲ့ကွာ၊ အခုအခြေအနေကမင်း အတွက် အသုံးချတတ်ရင် အခွင့်အလမ်းကောင်းလို့ ဆို နေမယ်”

မြင်းလှည်းပေါ်တွင်ခေါင်းကြီးငိုက်စိုက်ချလျက်ရှိသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို မျောက်ဖြူကြီးက အားပေး စကား ပြောသည်။

“ဘယ်အခါအခွင့်အရေးကောင်းစရာ ရှိနေ ပြန်တာလဲ”

“မင်းစဉ်းစားကြည့်လေ၊ ဒီနေ့ အရုဏ်မတက်မီ အင် အားအပြည့်နဲ့ ထွက်သွားကြတာကို ထောက်ရင် အရမ်းကို အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်းကိစ္စကြောင့် ဆိုတာ ထင်ရှား တယ်၊ သူတို့ဂိုဏ်းအတွက် အရေးပါတဲ့ကိစ္စမှာ မင်းကလဲ ဝါစင် ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်ရင် ပြီးသွားတာပေါ့ တွ...”

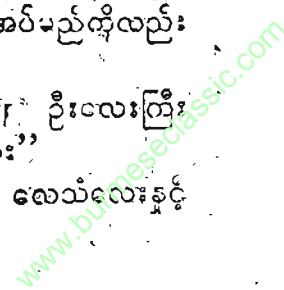
“သူတို့ ဘယ်သွားကြမုန်းတောင် မသိတော့၊ ဘယ်လို လုပ်ပြီး သူတို့နဲ့အတူ ပူးပေါင်းနိုင်မှာလဲ”

“ဘယ်သွားမုန်း မဆိုတာကို သိအောင် စုံစမ်းလို့ မရ တော့ဘူးတဲ့လား”

စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်နေသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ အတွက် မျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည်လေး ထန်းလာလေပြီ။ သို့သော် မြေနတ်ဖယ်ဂိုဏ်းနောက်သို့ လိုက်လံ စုံစမ်းရှာ ဖွေဖို့ကတော့ အတော်ပင် ကြိုးစားဖို့လိုအပ်မည်ကိုလည်း သိနေသည်။

“ဟုတ်တယ်...သိအောင် စုံစမ်းရမယ်၊ ဦးလေးကြီး ကော ကျန်းယမ် တို့လိုက်လှည့်ပေးမှာလား”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက မျှော်လင့်ချက် လေသံလေးနှင့် မေးသည်။

“မင်းနဲ့ငါ လေးငါးရက်လောက် အတူ ခရီးဆန်ကြ တာပေါ့၊ အဲဒီရက်တွေအတွင်းမှာ မင်းကို တတ်နိုင်သမျှ ကူညီပေးမယ်၊ ဆန္ဒပြစရာ ရှိတာတွေလဲ သင်ပေးမယ်၊ နောက်ပိုင်းကျတော့ မင်းဘာသာမင်း ကိုယ့်အာသာကိုယ် ဆက်လုပ်ပေးတော့”

“ကျေးဇူးတင်မိစာယ် ဦးလေးကြီးရာ”

* * *

မျောက်ဖြူကြီးနှင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီတို့ နှစ်ယောက် အတူခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

“အလုပ် တစ်ခုခု လုပ်ရင် ပြင်းပြတဲ့ စိတ်ဆန္ဒရှိဖို့က အရေးအကြီးဆုံးပဲ၊ ပြင်းပြတဲ့ စိတ်ဆန္ဒနဲ့ ကြီးကြီးစား စားလုပ်ရင် အောင်မြင်ဖို့အခွင့်အလမ်းတွေ ပေါ်လာလိမ့် မယ်၊ ပေါ်လာတဲ့ အခွင့်အလမ်းကို မိမိရရဆုပ်ကိုင်နိုင်ရင် အောင်မြင်မှု ရမှာကေနပ်ပါ...”

“အခုမင်းက ချင်ယူအင်းကို တွေ့အောင်ရှာမယ်ဆိုတဲ့ ဆန္ဒက ပြင်းပြထက်သန်နေတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီ ပြင်းပြ တဲ့ စိတ်အားထက်သန်မှုကို မလျော့စေနဲ့၊ လုံ့လ ပီရိယလဲ ကောင်းကောင်းစိုက်၊ ဒါဆို ရှာတွေ့မှာ သေချာတယ်”

မျောက်ဖြူကြီးက ကျန်းယမ်ရှောင်ရီတို့ ခရီးအတွင်း မြောပြခဲ့သည်။

ခရီး အတူသွားကြရင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ သိုင်း လေ့ကျင့်မှုကိုကြည့်ရှုကာ လိုအပ်ချက်များကို ထောက်ပြ ပြုပြင်ပေးသည်။ တကယ်တော့ ယခုလို ခရီးအတူ ထွက် ခြင်းသည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ သိုင်းလေ့ကျင့်မှုကို အနီး ကပ် ကြည့်ရှုကူညီပေးရန် မျောက်ဖြူကြီးက အဓိက ရည် ရွယ်ချက် ထားရှိသည်။

နေရာတစ်နေရာရာတွင် အတည်တကျမနေဘဲ လွတ်လွတ် လပ်လပ် သွားလာနေထိုင်တတ်သော မျောက်ဖြူကြီးအဖို့ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ သိုင်းလေ့ကျင့်မှုကို အချိန်ပေးကာ ကြည့်ရှုပြုပြင်ပေးဖို့ အဆင်မပြေ။

သူ၏ဗီဇ ဝါသနာအထံနှင့် မကိုက်ညီ။

ယခု လေးငါးရက် ခရီးအတူ ထွက်ကြသည်တွင် တစ် ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ဖြတ်ဆိုသလို အဆင်ပြေသွားခဲ့ပေသည်။

ကြပ်မကြည့်ရှု သွန်သင်ပေးသောဆရာ အနီးကပ်ရှိနေ သည့်အတွက် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ သိုင်းလေ့ကျင့်မှုမှာ လည်း များစွာတိုးတက် အောင်မြင်သည်။ ‘နှစ်ပင်လိမ် သိုင်းကွက်’ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ကျမ်းကျင်တတ်မြောက်သည်။ တောလည်သိုင်းကွက်နှင့် သစ်ရွက်ခြွေ သိုင်းကွက်တို့လည်း ပိုအစွမ်းထက်လာကြသည်။

ခရီးအတူ ထွက်ခွာကြ၍ သုံး ရက် မြောက်နေ တွင် မျောက်ဖြူကြီးက လျှို့ဝှက်သင်္ကေတ အမှတ်အသားတစ်ခု ရှိ တွေ့မြင်သည်။

“ကောင်လေး...ဒီမှာ လာကြည့်စမ်း”

မျောက်ဖြူကြီးက ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကိုခေါ်၍လျှို့ဝှက်
စာကော်စာ အမှတ်အသားကို ပြသည်။

ဘာမျှ ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ့ မဟုတ်ပါ။ သစ်ရွက်
လေးတစ်ရွက် ထက်ပိုင်းပြတ်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

“ဒါ... သိုင်းသမားတစ်ယောက်ယောက် ထားရစ်ခဲ့တဲ့
လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်မှု သင်္ကေတပဲ”

မျောက်ဖြူကြီး ပြောမှစင် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတ ဖြစ်
ကြောင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ သိရလေတော့သည်။ သူ့
အနေဖြင့်မူ ထိုသစ်ရွက်လေးကို တွေ့ပင်မခဏ့မိပါ။ သတိ
ပြုမိ၍ တွေ့လျှင်လည်း သူ့သာသာသူ့ ပြတ်နေခြင်း ဖြစ်
မည့်အာသာ ထင်မိပေလိမ့်မည်။

“ချင်ယုအင်းထားခဲ့တဲ့ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတဖြစ်နိုင်လား
ဟင်... ဦးလေးကြီး”

“ဒါက မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်မှမဟုတ်တာ။ သူတို့ဂိုဏ်း
ဝင်တွေသုံးတဲ့ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတကို ဘယ်သိမှာလဲ။ ဒါပေ
မယ့် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းနဲ့ မြေဆိုးဂိုဏ်းတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်
သင်္ကေတဖြစ်ဖို့ကတော့ များပါတယ်”

“တခြားဂိုဏ်း တစ်ခုခုကတော့ မလိစ်နိုင်ဘူးလား
ဦးလေးကြီးရဲ့”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုလောလောဆယ်
ဒီဒေသဘက်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဆိုလို့ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း
နဲ့ မြေဆိုးဂိုဏ်းတို့ပဲ ရှိနေကြတာ မဟုတ်လား။ အခြား
ဂိုဏ်းတွေက ပုံမှန်ပဲရှိနေကြတာ။ ဒါကြောင့် သူတို့ဂိုဏ်း

နှစ်ဂိုဏ်းရဲ့ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတ ဖြစ်ဖို့များဘယ်သို့ ပြော
တာ”

“ကျွန်တော်ကတော့ ချင်ယုအင်းထားခဲ့တဲ့ လျှို့ဝှက်
သင်္ကေတဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်”

“အေးကွား၊ မင်းဆုတောင်းသလိုဖြစ်ပါစေဟုတ်လား”

ခရီးဆက်လာခဲ့ရာတွင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် သစ်
ရွက်များကို သတိထားကာ ကြည့်ရှုသည့် အလေ့အကျင့်
ရလာခဲ့သည်။

သောရက်မြောက် ညနေပိုင်းတွင် သစ်ရွက်ထက်ပိုင်း
ပြတ် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတတစ်ခုကို တွေ့ရပြန်သည်။

“မင်း ဆုတောင်းသလို ဒါဟာ ချင်ယုအင်းထားခဲ့တဲ့
လျှို့ဝှက်သင်္ကေတသာဖြစ်မယ်ဆိုရင် သူတို့သွားကြတဲ့လမ်း
ကြောင်းအတိုင်း ငါတို့လိုက်လာမိမိကွ”

မျောက်ဖြူကြီး၏စကားကြောင့် (မိမိဆုတောင်းပြည့်
မပြည့် မသေချာသော်လည်း) ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ စိတ်အား
တော့ ထက်ကြွလာရသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီနှင့်ငါးရက်အတူ ခရီးဆန်ပြီးနောက်
မျောက်ဖြူကြီး နှုတ်ဆက်စကားဆိုကာ လမ်းခွဲထွက်သွား
၏။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို ငွေအသပြာအတော်များများ
ပေးထားခဲ့သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ တစ်ယောက်တည်း ခရီးဆက်ရလေ
တော့သည်။

သူ့စိတ်ထဲတွင် ဤသစ်ရွက် ထက်ပိုင်းပြတ်လေးသည် ချင်ယုအင်းထားရစ်ခဲ့သော လျှို့ဝှက်သင်္ကေတဖြစ်နိုင်မည် ဟူသော 'အစွဲလေး' ရှိနေရာ လျှို့ဝှက်ချက်တို့ဖော်ထုတ်သိရှိ ချင်စိတ်လည်း ပြင်းပြနေသည်။

သစ်ရွက်ထက်ပိုင်းပြတ်လေးသည် ခရီး လမ်းကြောင်း တစ်ခုခု အတွက် လမ်းညွှန် ဖြစ်လေမည်လားဟု အတွေး ပွားသည်။

ဤအတွေးဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ရာ သစ်ရွက် ထက်ပိုင်း ပြတ်သည် သစ်ပင်၏ အနောက်မြောက်ထောင့် နေရာတွင် ရှိနေသည်ကို သတိပြုမိသည်။

အနောက်မြောက်ဘက်ဆီသို့ သွားရန် ညွှန်နေ သလိုလို ထင်မိသည်။

မည်သည့်နေရာဟူ၍ ဦးတည်ရာ မည်မည်ရရ မရှိဘဲ လမ်းသင့်လျှင်သင့်ခံလို့ခြေဦးတည်ရာ သွားနေသည့်အတူတူ သစ်ရွက် ထက်ပိုင်းပြတ်ကညွှန်ပြသည်ထူထင်စရာဖြစ်သော အနောက်မြောက်ဘက်ဆီသို့ သွားရန် စိတ်ကူးပေါ်လာ သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီသည် အနောက်မြောက် အရပ်ဆီသို့ ရှေးရှုကာ သွားလေတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် သစ်ရွက်ပိုင်းပြတ် လျှို့ ဝှက်သင်္ကေတကို တွေ့ရပြန်သည်။ သစ်ရွက် ထက်ပိုင်းပြတ် သည် သစ်ပင်၏မြောက်ဘက်ထောင့်နေရာတွင် ရှိနေလေ သည်။

စာခန်း (၅)

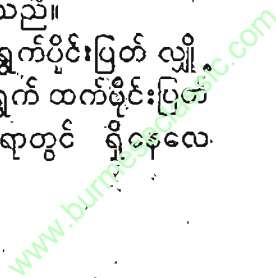
ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ တစ်ယောက်စည်း ခရီးဆက်လာခဲ့ သည်။

သူသည် မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန်ပြီးနောက် စောထဲ ကောင်ထဲတွင် တစ်ကိုယ်တော် လှည့်လည်သွားလာနေထိုင် လရာခဲ့သည့် မိုးအဖော်မပါသော်လည်း မိမိဘာသာ သွား လာ နေထိုင်တတ်သည်။ ဘာမှ အခက်အခဲမရှိ။

တစ်ကိုယ်တည်း ခရီးနှင်လာခဲ့ရာ နှစ်ရက်အကြာတွင် သစ်ရွက်ထက်ပိုင်းပြတ် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတကို တွေ့ရပြန် သည်။

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီက သစ်ရွက်ထက်ပိုင်းပြတ်ကို သေ သေချာချာ ကြည့်ရှုအကဲခတ်သည်။

အချိန်ယူ အကဲခတ်လျက် စဉ်းစားခန်းမည်း ထုတ် သည်။

၁၅၂ ● အတ္တဆိုထံ ဝင်းကြွယ်

လျှို့ဝှက်သင်္ကေတတွေအကြောင်း အကျမ်းမဝင်သော်လည်း တောထဲတောင်ထဲ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ဖူးအတွေ့အကြုံများအရ ထိုသစ်ရွက်ကို ထက်ပိုင်း ဖြတ်ခဲ့သည်မှာ အချိန်မကြာသေးကြောင်းလည်း အကဲခတ်မိသည်။

ဖြတ်သွားသောသစ်ရွက်မှ စိမ်းနဲ့ သင်းဆင်းလေးပင် ကျန်နေဆဲ။ သာမန် အရပ်သားများ သိနိုင်မည်မဟုတ်သော်လည်း တောကျွမ်းသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ နှာခေါင်းကတော့ စိမ်းနဲ့ သင်းသင်းကိုရှုမိသိရှိသည်။

သစ်ရွက်ကို ဖြတ်၍ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတ ပြုလုပ်ထားရစ်ခဲ့သောခြေရာခန့်တော့မည့် အခွင့်အလမ်းပေါ်လာပြီမို့ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ စိတ်အားအထူးတက်ကြွလာသည်။ ပို၍ မြန်မြန်သွက်သွက်လျှောက်သည်။

နှစ်နာရီကျော်ကျော်လောက် အကြာတွင်တော့ ခြေရာများကွဲတွဲရသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီလည်း ထိုခြေရာများအကိုင်း အမြန်ပင်လိုက်သွားလေတော့သည်။ ခြေရာတို့မှာ အမျိုးသမီးခြေရာများ ဖြစ်သောကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီအားထက် သရော ပိုရှိနေသည်။

အကယ်၍ သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံ အတန်အသင့်ရှိလျှင် ထိုခြေရာတို့၏ ထူးခြားချက်ကို ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ သတိပြုမိပေလိမ့်မည်။

ခြေရာတို့သည်အားဘက်ပင် ထင်ထင်ရှားရှားရှိနေသည်။ ထိုနေရာသည် ရွှံ့ခြေပျော့လည်းမဟုတ်။ တောတွင်း လူသွေးလမ်းဖုံဖုံလေးသာဖြစ်သည်။

သည်လို့ ခြေရာထင်ထင်ရှားရှားရှိရန် တောင် ဓားစိုက်ကာ နင်းမှသာဖြစ်နိုင်သည်။

ထို့ပြင် ခြေရာတို့သည် လူသွားလမ်း ဖုံဖုံသေးပေါ်တွင် ရုတ်တရက်ကြီးပေါ်၍ လာခြင်းဖြစ်သည်။ အဆက် အစပ်ခြေရာလက်ရာများကို စောစောပိုင်းတုန်းက အစအနပင် မတွေ့ခဲ့ရ။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည်ယောက်ျားခြေရာ၊ မိန်းမခြေရာဟူသည်လောက်တို့သာ ခွဲခြားသိနိုင်၍ အမျိုးသမီးခြေရာမှန်း သိသည်နှင့် စိတ်လှုပ်ရှား တက်ကြွသွားရာ သေသေချာချာစူးစမ်းဆစ်ခြင်မှုပင် မလုပ်နိုင်တော့ပါ။

* * *

၁၅၂

အသံလေး တစ်ချက်ကြားရသည်။ ခပ်သဲသဲလေး မျှသာပါ။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် နားပါးသည်။ ထို့ပြင်မျောက်ဖမ်းသမား လှုပ်လာသမို ကြိုးကွင်းပစ်လည်း အထူးကျွမ်းကျင်သည်။ ခပ်သဲသဲမျှသာ ကြားထိုက်ရသည့် အသံ

လေးသည် ကြိုးကွင်း ဝေ့ခင်းသံ ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း သိသည်။

ထိုသို့ သိလိုက်ချိန်မှာပင် သူ့ထံသို့ ကြိုးကွင်း တစ်ခု တန်းဝင်လာသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ခြေလှမ်း တုံ့ရပ်ခြင်းမရှိ။ အရှိန် နှင့်အင်အားကိုပင် ရုတ်ခြည်း ပိုမြင့်စင်အသုံးချကာရှေ့သို့ တစ်ပတ်ကျွမ်းပစ်၍လှမ်းသည်။

တစ်ပတ်ကျွမ်းပစ်ပြီး မြေပေါ်ခြေမိသည်နှင့် နီးရာ သစ် ပင်ဆစ်ပင်ပေါ်သို့ မျောက်တစ်ကောင်ထက်ပင် ပိုမြန်ဆန် သော လှုပ်ရှားမှုဖြင့် တက်သည်။

မျောက်ဖမ်း သမားကောင်း တစ်ယောက်၏ ပင်ကို ကျွမ်းကျင်မှုဖြင့် အလွှ်အလျောက် လှုပ်ရှားလှိုက်ခြင်း ဖြစ် သည်။

သာမန်အားဖြင့် ဆိုလျှင် ရုတ်တရက်ကို အတိုက်ခိုက်ခံ ရသောအခါ ခြေလှမ်းတုံ့ရပ်ကာ နောက်သို့ ဖြစ်စေ၊ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်သို့ ဖြစ်စေ ခုန်ရှောင်ကြ ပေလိမ့် မည်။

ထိုသို့ လုပ်ဆောင်လျှင် လှမ်းပစ်လာသော ကြိုးကွင်း စက်ကွင်းမှ လွတ်စရာ အကြောင်းမရှိ။ ခြေလှမ်း တုံ့ရပ် လိုက်သည်နှင့် ကြိုးကွင်းက စွပ်မိလျက် ခုန်ရှောင်မှုသည် စွပ်မိသော ကြိုးကွင်း မြဲမြံတင်းကျပ်အောင် လုပ်ပေးသလို သာဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ခြေလှမ်း တုံ့ရပ်ခြင်း မပြုဘဲ ပို၍ အရှိန်မြင့်ကာ ရှေ့ တစ်ပတ်ကျွမ်းပစ် တက်လှမ်းမှသာ ကြိုးကွင်း စက်ကွင်းမှ လွတ်မြောက်နိုင်ပေသည်။

မျောက်များလို့ ကြိုးကွင်းပစ် အမိဖမ်းနေကျဖြစ်သော ကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည် ဤသဘောကို ကောင်း ကောင်းသိနေသည်။

ထို့ကြောင့် ရုတ်တရက်ကြိုးကွင်းနှင့် လှမ်းပစ် တိုက် ခိုက်မှုကြောင့် အငိုက်အမိခံရတော့မလိုရှိသော်လည်း အလို့ အလျောက် တုံ့ပြန်မှုကို လျင်မြန်သွက်လက်စွာ လုပ်ဆောင် ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

မြေမြင်တွင် ရှိနေလျှင် ဆက်၍ ကြိုးကွင်း ပစ်စွပ်နိုင် သည့် အန္တရာယ် ရှိနေပြန်သောကြောင့် နီးရာသစ်ပင်သို့ အမြန်တက်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင်...

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ အထွက် တံဆိုးသည်မှာ သူ့အပြေး အလွှားတက်လိုက်သော ဆစ်ပင်ထက်တွင် သူ့ကိုရန်မူမည့် လူတစ်ယောက် ရှိနေခြင်းပင်။

ထိုရန်မူမည့်လူမှာလည်း မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ဆားဂအာ် ပို့ဖြစ်နေသည်။

မြေပြုချွတ်မှ ကမ်းတန်း ထွက်ခွာ သာခဲ့ကြသော မြေဆိုးရိုက်သည် အစောလေးပင် ပရမ်းပတာ ဖြစ်နေသည်။

စည်းလွတ်ကမ်းလွတ် သောက်စား မူးယစ်နေကြရာမှ ဖြုန်းစားကြီး အခြေအနေများ ပြောင်းလဲကုန်ကာ ရုတ်တရက် ထွက်ခွာလာရသည်မို့ စုစည်းစည်းလည်း မရှိ။

မိမိတို့နောက်သို့ မြေနတ်မတ်ရိုက်က အနားနှင့်အမြန် ဆီသလို လျှက်လံတိုက်ခိုက်မည်ကို မြေဆိုးရိုက်ချုပ်က သိရှိသည်။

မြေဆိုးရိုက်၏ လတ်တလော အနေအထားမှာ မြေနတ်မတ်ရိုက်ကို တင်းတင်းမာမာ ရင်ဆိုင်ခြင်း ပြုနိုင်ကြောင်းကိုလည်း နားလည်သည်။

ဘို့ကြောင့်မြေနတ်မတ်ရိုက်နှင့် ရင်ဆိုင်ရလျှင်အကြိတ် အနယ်တိုက်ခိုက်ကြခြင်းမပြုဘဲ လူစုခွဲဖြန့်ကာ ရှောင်တိမ်း ထွက်ကြရန် အရေးပေါ် ညွှန်ကြားချက် ပေးခဲ့သည်။

ဆားအေရီပို့ တွက်မိသည့် အတိုင်းပင် မြေနတ်မတ်ရိုက်က အင်ပြည့်အားပြည့်နှင့် သူတို့နောက်အမီလိုက်သွားကာ တိုက်ခိုက်ကြသည်။

မြေဆိုးရိုက်ဝင်များကလည်း အရေးပေါ် ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ထူစု ခွဲဖြန့်ကာ ရှောင်တိမ်း ထွက်ပြေးကြသည်။

အရေးပေါ် ညွှန်ကြားချက်ထုတ်ခဲ့ချိန်က မြေဆိုးရိုက်ဝင်တို့ အရက်မူးကေခင်းနေတန်း ဖြစ်လျက် မြေနတ်မတ်

ရိုက်၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရသော အခါတွင်မူ အမူးပြေပြေ ခါစ ဖြစ်သည်။

အရေးပေါ် ညွှန်ကြားချက်တွင် ဘယ်သို့ လူစုခွဲရမည်၊ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ပြန်ဆုံကြမည် စသည်တို့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပေးသော်လည်း အရက်မူးနေကြသည့် မြေဆိုးရိုက်ဝင်တို့ မှာ သိပ်မမှတ်မိကြ။

အတိုက်ခံရလျှင် လူစုခွဲရှောင်ထွက်ပြေးရမည် ဆိုသည် လောက်ကိုသာ သိရှိကြသည်။

ထို့ပြင် မြေဆိုးရိုက်တစ်ရိုက်လုံးလိုလို လူစုခွဲ ရှောင်တိမ်းရမှု အတွေ့အကြုံလည်း သူတို့တွင် မရှိ။ ယုံသို့သော အခြေအနေမျိုးကို တွေ့ရလိမ့်မည် တူလည်း မျှော်လင့်ထားကြသောကြောင့် ကြီးမားလှေကိုင်ပူပင် လုပ်ပေးကား။

သည်အစော မြေဆိုးရိုက်၏ လူစုခွဲ ရှောင်တိမ်းမှုသည် စည်းကမ်းထကျဟုတ်။ ပရမ်းပတာ ဖြစ်နေသည်။

သည်ကြားထဲ မြေနတ်မတ်ရိုက်ကလည်း တိုက်ခိုက်နေရာ ပွဲသန်၍ ပြေးကြသူများလို ခြေစိုင်းတည့်ရာကို အားထုန်သူတို့က ထွက်ပြေးခဲ့ကြသည်။

မြေနတ်မတ်ရိုက်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ရင်ဆိုင်ရသည်နှင့် ဆက်ပြီး ရှောင်တိမ်း ထွက်ပြေးကြသောကြောင့် စနစ်ထကျမရှိသည့်တိုင် မြေဆိုးရိုက်မှ ထိခိုက်ကျဆုံးမှုတွေ တင်းခဲ့သည်။

အထိအခိုက်ကင်းစွာ ရှောင်တိမ်းထွက်ပြေးနိုင်ကြသော်လည်း မြွေဆိုးဂိုဏ်းအနေဖြင့် လူပြန်စုရန်ကတော့မလွယ်ဘဲ ရှိနေသည်။

ဆားအော်ပို့သည် စုရပ်နေရာတွင်စောင့်ဆိုင်းပါသော်လည်း ဂိုဏ်းဝင်တစ်ယောက်မျှ ရောက်မလာကြ။

တယ်လိုဖြစ်နိုင်ကြောင်းတွေ့မိသည့်အတွက် ဆားအော်ပို့သည် စုရပ်နေရာတွင် တစ်ယောက်တည်းဆိုင်စောင့်မနေတော့ဘဲ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများလုပ်ကာ ထူစုတွဲသွားသော ဂိုဏ်းဝင်များ ပြန်လည်စုစည်းမိအောင် လှမ်းရအေးတော့သည်။

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီတို့ တွေ့ခဲ့ရသော သစ်ရွတ်ထက်ပိုင်းပြတ်များသည် လူပြန်စုရန် မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်တားခဲ့သော လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများသာ ဖြစ်သည်။

လျှို့ဝှက်သင်္ကေတကြောင့် မြွေဆိုးဂိုဏ်းဝင် အတော်များများ ဂိုဏ်းချုပ်ထံ ရောက်ရှိစုစည်းလာကြရာ ဆားအော်ပို့က အစုအဖွဲ့များစနစ်တကျဖွဲ့ကာ သီးသန့်တာဝန်နှင့် ညွှန်ကြားချက်များပေး၍ ခွဲဖြန့်စေလွှတ်လိုက်သည်။

သူတို့ယ်တိုင်ကတော့ ကျန်နေသေးသော ဂိုဏ်းဝင်များကို စောင့်ဆိုင်းရင်း နောက်ချန်နေရစ်သည်။

သည်နေ့တွင် ဂိုဏ်းဝင်နှစ်ယောက် ဆားအော်ပို့ထံ ရောက်လာခဲ့ရာ တစ်ယောက်က မသင်္ကာဖွယ် လူငယ်တစ်ယောက် သူတို့ရှိရာလို့လာနေသည်ကိုတွေ့ခဲ့ကြောင်းသတင်းပို့သည်။

ဆားအော်ပို့ ချောင်းမြောင်းစုံ စမ်းရာ ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီဖြစ်နေကြောင်း သိခဲ့သည်။

မြေနတ်ရိပ်ငြိမ်တွင် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့စဉ်က ထူးခြားသည့် ဖြစ်ရပ်များ ပေါ်ခဲ့သည့်အတွက် ဆားအော်ပို့သည် ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီကို ရှိန်နေသည်။ အရမ်းမလုပ်ရဲ။ ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီကို များခေါ်ကာ အပိုင်ဖမ်းဆီးရန် အစီအစဉ်များ လုပ်ခဲ့သည်။

သူတို့များခေါ်သော ခြေရာလမ်းကြောင်း အတိုင်း ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ တိုးဝင်လာလေရာ ပစ်ကွင်းနေရာသို့ အရောက် ကြီးကွင်းနှင့် အပိုင် လှမ်းပစ်ခဲ့သော်လည်း ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ၏ ကြီးကွင်းပစ်မှုတွင် ကျွမ်းကျင်လျက် အလိုအလျောက် လျင်မြန်စွာ တုံ့ပြန် ရှောင်တိမ်းနိုင်မှုကြောင့် အမိဖမ်းလွှဲရေး အစီအစဉ် ပျက်ခဲ့ရလေတော့သည်။

* * *

ရုတ်တရက် ပက်ပင်းကြီးရင်ဆိုင်တိုးမိရာ သစ်ပင်ပေါ်ရှိ ဆားအော်ပို့ရော သစ်ပင်ပေါ် အလျင်အမြန် တက်လာသော ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီပါ အံ့ဩကြီး အံ့ဩလျက် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ထိုနောက် နှစ်ယောက်လုံး အသံပြန်စင်လာကြလျက် ဆားအော်ပို့က လက်ဝါးဖြင့် ဆီးရိုက်လျက် ကျန်းယမ်း ရှောင်ရိကလည်း သစ်ပင်အောက် အမြန်ပြန်ဆင်းသည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ၏ရင်ခေ့ကံတွင် လက်ဝါးရိုက်ချက် ထိသည်။

ရိုက်စွန်းက အားကုန်ထည့်ကာ ရိုက်ချလိုက် သော်လည်း သည်ကောင်လေးကိုတစ်ခါတည်းလက်စားလှုပ်ခတ် အရင်လက်စွမ်းကာ စစ်ဆေး စူးစမ်းစွဲချားပြုဖို့ ရင်တရက် သတိရကာ ဆားအော်ပို့က လက်ဝါးရိုက်ချက် အားကို ချက်ချင်း ပြန်လျော့ချသည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိကလည်း အောက်သို့ ပြန်ဆင်းသွားရာ လက်ဝါးရိုက်ချက် အထိခံရသော်လည်း အားအင်မတော့ အပြည့်အစုံဆက်ရောက်။ လက်ဝါးရိုက်ချက် အားအဟုန်၏ ထက်ဝက်ခန့်ကိုသာ ခံရသည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်၏ လက်ဝါးရိုက်ချက် အားထက်ဝက်ခံဆိုသည်ကလည်း တကယ်တော့ ပေါ့သေးသေး မဟုတ်။ ကျန်းယမ်းရှောင်ရိမှာ အသက်ရှူကျပ်ကာ ရင်ဘတ်ထိုး အောင့်သွားသည်။

အကယ်၍သာ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိသည့် အနေအထားတွင် ဆိုလျှင် ကျန်းယမ်းရှောင်ရိသည် သစ်ပင်အောက်သို့ ကားခန့် ပြုတ်ကျသွားမှာ သေချာသည်။ ယခု သစ်ပင်

အောက် ပြန်ဆင်းနေချိန်မှို့ သူ့ကို အောက်သို့ ပိုမြန်မြန် ရောက်အောင် ဖိတွန်းချသလိုဖြစ်သည်။

ဟန်ချက်ထိန်းချက်ကတော့ မျက်သည်။

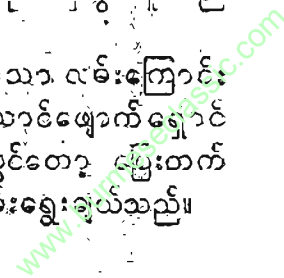
အကယ်၍ ကျန်းယမ်းရှောင်ရိသာ သစ်ပင် အတက် အဆင်း အထူးကျွမ်းကျင်ခြင်းမရှိလျှင် လက်ဝါးရိုက်ချက် အထိခံရမှု ဒဏ်အပြင် သစ်ပင်ဝေါ့မှ ပြုတ်ကျမှု ဒဏ်ရာကိုပါ ထပ်ဆောင်းခံရလျက် အတော်ကြီးကို အထိနာသွားနိုင်သည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိသည် ဟန်ချက်ထွက်သွားမှုကို တအံ့မျှသော အချိန်တိုင်းလေးအတွင်းမှာပင် ပြန်ထိန်းနိုင်သည်။ သစ်ပင်အောက်သို့ အဆင်ပြေချောမောစွာ ရောက်ရှိသည်။ ရင်ဝတွင်းတော့ တစ်ဆို့ကာ အသက်ရှူကျပ်စန့်ဆဲ။

သည်နေရာသည် အန္တရာယ် စက်ကွင်း ဖြစ်နေပေရာ အမြန်ဆုံးရှောင်တိမ်း ထွက်ပြေးမဖြစ်မည်ကို ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ သိသည်။ ထို့ကြောင့် သစ်ပင်အောက်သို့ ရောက်သည်နှင့် တုံ့ဆီမ်းမနေ။ ထွက်ပြေးလေတော့သည်။

ပြေးသည့်ဆိုရာတွင် မြေပြင်၌ မြေတင်ကာ ပြေးခြင်း မဟုတ်။ ထိုသို့ပြေးလျှင်လည်း မြေဆိုးဂိုဏ်းမှလွတ်နိုင်မည် မဟုတ်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိသည် သူပိုင်နိုင်သော လမ်းကြောင်း အတိုင်း သစ်ပင်ပေါ်တက်ကာ ကိုယ်ယောင်ဖျောက် ရှောင်တိမ်း ထွက်ပြေးသည်။ သည်တစ်ခါတွင်တော့ ပြေးတက်မည့် သစ်ပင်တို့ လေသေချာချာ စူးစမ်းရွေးချယ်သည်။

သစ်ပင်ပေါ်တွင် ပုန်းအောင်းနေသူရှိ မရှိ သေချာ
အောင် ကြည့်ပြီးမှ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းသည့် သစ်ပင်ပေါ်
တက်မြှေးသည်။

ထိုနေရာမှာ သစ်ပင်တွေ အတော်လေး ထူထူထပ်ထပ်
ရှိနေမှုက ကျန်းယမ်းရှောင်ရိအတွက် တစ်ဝန်းသွားသလို
ဖြစ်နေသည်။

မြေဆိုးဝင်းကျွယ်က ကျန်းယမ်းရှောင်ရိကို လတ်နက်
ပုန်းနှင့် လှမ်းပစ်သည်။ ကျန်းမြေဆိုးဝင်းဝင် နှစ်ယောက်
ကလည်း လက်နက်ပုန်းများနှင့် ဝိုင်းပစ်ကြသည်။ လက်နက်
ပုန်းများ ပလုပွဲသွားသည်။

“ဇလွတ်စေနဲ့... လိုက်ကြ”

လက်နက်ပုန်းနှင့် လှမ်းပစ်ပြီးနောက် မြေဆိုးဝင်းကျွယ်
က အော်ဟစ် အမိန့်ပေးသည်။ သူတို့ယ်တိုင်လည်း ကျန်း
ယမ်းရှောင်ရိ တက်မြှေးသွားသည့် သစ်ပင်ကြီးဆီသို့ အမြန်
ပင် ကူးသွားသည်။ ဂိုဏ်းဝင် နှစ်ယောက်လည်း သူ၏
နောက်မှ လိုက်လာသည်။

သစ်ပင်များအကြားတွင် ကျန်းယမ်းရှောင်ရိကို မျောက်
ဖြူကြီးပင်လျှင် တွေ့အောင်မရှာနိုင်ခဲ့ပေရာ မြေဆိုးဝင်း
ဝင်များအဖို့တော့ ပြောဖွယ်ရာမရှိတော့။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ၏ အစအန၊ အရိပ် အငွေ့ ထို့ပင်
မတွေ့ကြရ။

ဝင်လုဆဲ နေဝန်းကြီး၏ အလင်းရောင်က သိပ်တောက်
တောက်ပပ မရှိတော့။ အားပျော့စပြုပြီ။

သစ်ပင်များအုပ်အုပ်စည်းစည်း ပေါက်ရောက်နေသော
တောတန်းလေး ထဲတွင်ဧတု? အမှောင်က စိုးမိုးစပြုပြီ။
မှောင်ရိပ်သန်းစ တောတန်းလေးထဲတွင် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု
က ရှိနေသည်။

မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်။

ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လှမ်းနေသည်။ သာမန် ကျေး
တောသူတစ်ယောက် မဟုတ်သည်ကတော့ သေချာသည်။
နောက်ကျောတွင် ဓား ရှည်တစ် လက် ဆိုင်းလွယ်ထား
သည်။ ခါးစည်းအကြားတွင်သည်း ဓားမြှောင်တို့တစ်လက်
နှင့် ဓားပျံနှစ်စင်း ထိုးထားသည်။

ခရီးဆောင်အိတ်ရှည်နှင့် လက်နက်ပုန်း အိတ်ငယ်လေး
ကိုလည်း သိုင်းလွယ်လျက်။

“ဝုန်း...”

ရုတ်တရတ် သစ်ကိုင်းတစ်ခု ကျိုးကျလာသည့် အတွက်
မိန်းကလေးခြေလှမ်းတုံ့ကာ နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်သည်။
လက်ကလည်း လွယ်ထားသော ဓားရှည် လက်ကိုင်ပေါ်
အလိုလိုရောက်သည်။

တတယ်ဧတု? သစ်ကိုင်းကျိုးကျခြင်းမဟုတ်။ သစ်ကိုင်း
တစ်ကိုင်း ကွေးညွတ်ကျလျက် ထိုသစ်ကိုင်းတွင် ခိုတွဲ ပါ
လာသော လူတစ်ယောက် ပြုတ်ကျသွားခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ဆိုတွဲအားသူ ပြုတ်ကျသွားသည်တွင် ကွေးညွတ်ကျ
သောသစ်ကိုင်းလည်း ပြန်လည် ထောင်ကြွတ်ကပ်သည်။

ပြုတ်ကျသွက်တော့ မြေပြင်တွင် ဖွဲ့အိတ်တစ်ခုလို ပုံပုံ
ကြီးလိကျလျက်။

ပြန်ထမလော့။

မိန်းကလေးက သတိရှိရှိဖြင့် ထိုသူအနားသို့ ထိုးကပ်
စွားသည်။

“တို့ပါ... ယု... အင်း”

လိကျနေသူထံမှ အသံတိုးတိုး ပေါ်ထွက်သည်။

“ဟင်... ရှောင်ရီ”

မိန်းကလေးချင်ယုအင်းလည်း အသံကြားသည်နှင့်ချက်
ချင်းမှတ်မိကာ လိကျနေသောကျန်းယမ်ရှောင်ရီ အနားသို့
အပြေးဝစ်သွားသည်။ ဇေးတွင်ခူးထောက်ထိုင်ကာစိုးရိမ်
တကြီးမေးသည်။

“တောဖြစ်တာလဲဟင်... ဘာဖြစ်တာလဲ”

“မြွေ... ဆိုး... ခိုက်... ချုပ်”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် ဤမျှသာ အနိုင်နိုင် ပြောနိုင်
ကာ သတိလစ် မေ့မြောသွားသည်။

ချင်ယုအင်းသည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို ဖေးမယူကာ
စစ်ဆေးကြည့်သည်။

အမှောင်က မှိသိပ်သည်းလာသည့် အတွက် သဲသဲကွဲကွဲ
မမြင်ရ... သေသေချာချာစစ်ဆေးခြင်းမပြုနိုင်။ သွေးစေး

များပေကျနေကာ ကိုယ်ခန္ဓာလည်း ချစ်ချစ်တောက် ပူးန
သည်ကိုသာ သိရသည်။

ချင်ယုအင်းသည် ခရီးဆောင် မီးခွက် ဝယ်လေးကို
အပြန်ထုတ်ကာ မီးထွန်း ညှိလိုက်သည်။ မီးခွက်ဝယ်၏
အလင်းရောင်ဖြင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ကိုယ်ကို စစ်ဆေး
ကြည့်သည်။

ရင်မောက်တွင် လက်ဝါးရိုက်ချက်၌ သိခံရသော ဒဏ်
ရာကိုတွေ့ရသည်။

ညာပခုံးနှင့် ဘယ်နံစောင်းတို့တွင် လက်နက်ပုန်းဘစ်ခု
စီစိုက်ဝင်နေသည်။ မြွေဆိုးစိုက်၏ မြွေစိမ်းဆူးလက်နက်
ပုန်းများဖြစ်ကြောင်း မြင်ရုံနှင့်သိသည်။

လက်နက်ပုန်းများသည် သွေးကြောကွက်များ ပေါ်
တွင်မဟုတ်ဘဲ သွေးကြောကွက်လွတ်ရာ အသာပေါ်တွင်
သာ စိုက်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒဏ်ရာ နက်သည့်တိုင်
သွေးကြော အာရုံကြောများကိုမထိခိုက်၊ အပြင်အပဒဏ်ရာ
ထိချက်မျိုးသာ ဖြစ်သည်။

စူးနစ်ဝင်နေသော လက်နက်ပုန်းကို နှုတ်ယူခြင်း မပြု
ရသေးသည့်အတွက် ဒဏ်ရာတစ်ဝိုက် နီရဲရောင်ကိုင်း နေ
သည်။

အတွင်းဒဏ် အကြီးအကျယ်ခံစားမရှိ၊ အတွင်းဒဏ်ရ
လျှင်လည်း အနည်းအကျဉ်းသာဖြစ်လိမ့်မည်။

ချင်ယုအင်းက မြွေစိမ်းဆူး လက်နက်ပုန်းနှစ်ခုကို ဆွဲ
နှုတ်မစ်သည်။ ဒဏ်နက်ပုန်း အထိခံရသည့် ဒဏ်ရာတွင်

ဆေးများ ထည့်လိမ်းပေးသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ချစ်ချစ်
တောက် ပူပြင်းနေသည့် အတွက်ကတော့ စိုးရိမ် ဖွယ်ရာ
ဖြစ်သည်။

ဇက်ရာများ ရနေသည့်ကြားမှ အအိပ်ပျက်အစားပျက်
နှင့် အပြင်းအထန်လှုပ်ရှားခဲ့ရမှုကြောင့် မန်းဝင်ပြီးအဖျား
ကြီးနေပုံရသည်။

သိုင်းလောကတွင် သွားလာ လှုပ်ရှားနေသော ချင်ယု
အင်းသည် တီခိုက်ရှုနာမှု ဇက်ရာများနှင့် ဖော်ရုံတန်ရုံ
အတွင်းဇက်ဖြစ်မှုကို ပြုစုကုသပေးတယ်သည်။ အဖျား
တက်နေမှုကိုစောစောလျက်ပေးရမည်မှန်းမသိနားလည်း
မလည်။

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ သတိလစ်နေသည်မှာလည်း အပြင်း
ဖျားနေမှုကြောင့် ဖြစ်ပေရာ အဖျားကျအောင် အမြန်လုပ်
ပေးဖို့လိုအပ်သည်။ သည်ခေတ် သမားတော် ရှာမှ ဖြစ်တော့
မည်။

ချင်ယုအင်းသည် အဖျားတက် သတိလစ် နေသော
ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီကို ဧည့်ခံပေးကာ သမားတော် ရှာရန်
အမြန်ပင်ထွက်လာခဲ့သည်။

တောတန်းလေးမှ ထွက်ကာ ခရီးပြင်းလာခဲ့ရာ တစ်
နာရီခန့် အကြာတွင် ရွာလေးတစ်ရွာသို့ ရောက်လာလေ
သည်။

ချင်ယုအင်းသည် ရွာထဲသို့ မဝင်သေးဘဲ ရွာအစပ်နား
ရှိ တဲအိမ်ငယ်လေး တစ်ခုတွင် သမားတော် အကြောင်း
စုံစမ်းသည်။

“စန်းကြူမြို့လေးကသမားတော်ကြီး စူးခိုင်ထုံးဆိုတ
နာမည်ကြီးပဲ။ ဆေးချက်ပိုင်ပြီး ဆေးစွမ်းလဲ အချမ်းထက်
တယ်။ အဲ...ငွေကတော့ အတော်ကိုမက်တာ။ သူတောင်း
သလောက် ငွေမပေးနိုင်ရင် လူနာကို ငဲ့စောင်းပြီးတောင်
မကြည့်ဘူး။”

ထိုတဲအိမ်လေးတွင်တစ်ယောက်တည်း နေထိုင်နေသော
အမျိုးသမီးကြီးက ပြောသည်။

“စန်းကြူမြို့လေးဆိုတာ ၊ ဘယ်လောက် ဝေးသလဲ”
ဆေးစွမ်းထက်သော သမားတော်၏သတင်းကိုရသည့်
အတွက် အတော်လေး အားတက်သွားသော ချင်ယုအင်း
ကမေးသည်။

“သိပ်မဝေးဘူး။ ဒီရွာရဲ့မြောက်ဘက် သုံးမိုင်လောက်
မှာရှိတာ”

“ဟုတ်ကဲ့...ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ဟာ...လူမမာကိုကျောပိုးပြီးခြေကျင်သွားမလို့လား၊
မဟုတ်တာကွယ်။ သမားတော် ဆီ မရောက်ဘဲ လမ်းခုလတ်
မှာတင်အသက်ထွက်သွားလိမ့်မယ်။ လူမမာကို ဒီမှာထား

ခဲ၊ မင်းက သမားတော်ကို ပင့်ခဲ့ပေါ့၊ ငါ့ဆီကမြင်းကို ယူဆီးသွား”

သဘောကေစင်းခော အမျိုးသမီးကြီးက သူ့စာတံနှိုင်း သမျှ အကူအညီတွေပင် ပေးနေသည်။

“သမားတော်ကြီးက ဒီအထိလိုက်လာမပါမလား”

“သူက ငွေခက်ပါတယ်လို့ ပြောပါပေကော၊ သူ့လိုချင် တဲ့ ခြေကြွခနဲပေးရင် လိုက်လာလိမ့်မယ်”

“ဒါဆို ကျန်မ သမားတော်သွေးပင့်မယ်၊ လူမမာတို့ နည်းနည်း ဂရုပိုက်ကြည့်လိုက်ပါနော်”

“ရတယ်၊ မင်းသေ မြန်မြန်သွားပြီး မြန်မြန်လာ”

“ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့”

အမျိုးသမီးကြီး၏မြင်းမှာ အကောင်စိ သိပ်မထွားသော် လည်း အပြေးသန်သည်။ အပေလည်း လုံသည်။ အပြင်း ဖွန်စိုင်းနှင်းခဲ့ရာ နာရီဝက်အတွင်းမှာပင် စန်းကြူမြို့လေး သို့ ရောက်သွားသည်။

နာမည်ကျော် အမားတော်ကြီးတစ်ယောက်မို့ စူးခိုင် ထုံး၏အိမ်ကို အလွယ်အကူပင် စုံစမ်းတွေ့ရှိသည်။

အိုင်တံခါးကတော့ မိတ်နေပြီ။

ချင်ယူအင်းက တံခါးရှိ ကြေးတွင်းကို ထိုင်ထိုင်ကာ တံခါးခေါက်သံ ပေးလိုက်သည်။

ပိတ်နေသောတံခါး ဟပွင့်သည်။

“ဘာဆိုစွလဲ”

တံခါးဖွင့်ပေးသော ဂင်တိုတီလုက မေးသည်။ သမား တော်ကြီး၏အိမ်မှ တံခါးစောင့်ပြန်ဟန် တူသည်။

“အပြင်းဖျားနေတဲ့ လူ မမာ တစ် ယောက် အ တွက် သမားတော်ကြီးကို လာပင့်တာပါရှင်”

ချင်ယူအင်းက ရည်မှန်ရှိကျိုးစွာ ပြောသည်။

“သမားတော်ကြီး မရှိဘူး”

တံခါးစောင့်က မာမာပြတ်ပြတ်ပြောလျက် တံခါးကို ပြန်ပိတ်မည် ပြုသည်။

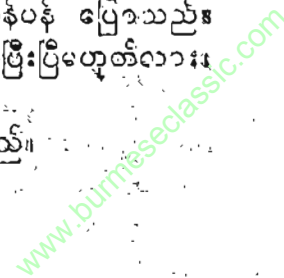
ကျန်းသမရွှေငင်ရုံကို အမြန်ဆုံးဆေးတုသေးဖို့ အရမ်း အရေးကြီးနေသည်မို့ သမားတော်ကြီးစူးခိုင်ထုံးကို မရ ရအောင် ပင့်ခေါ်ရန် ချင်ယူအင်း စိတ်ပိုင်း ဖြတ်ထား သည်။

ထို့ကြောင့် တံခါးမပိတ်နိုင်ရန် တံခါးရွက်အား အမြန် လှမ်းဆွဲထားလိုက်သည်။

“ခြေကြွခနဲ ဆေးဖိုးဝါးခ ကောင်းကောင်း ပေးပါ မယ်ရှင်၊ လူမမာ အရမ်းအဖျားဘက်နေလို့ပါ”

ပါ.စပ်မူလည်း တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောသည်။ “သမားတော်ကြီး မရှိဘူးလို့ ပြောပြီးပြီဟုတ်လား၊ စကားသပ်ခရည်နဲ့ကော့၊ ထွတ်သွား”

တံခါးရောင့်က ပိုမိုတင်းမာလာသည်။ ချင်ယူအင်းတို့ပင် တွန်းထုတ်သည်။

ကောင်း ကောင်း မွန် မွန် ပြောဆို၍ မရလျှင် ရသည့် နည်းနှင့် လှုပ်ရထော့မည်မို့ ချင်ယုအင်းက သူ့ထို့ တွန်း ထုတ်သည့် တံခါးစောင့်၏လက်ကို ဆတ်ခဲနဲဖမ်းချုပ်လို့က် သည်။

တံခါးစောင့်မှာ ကြောင်လက်ထဲရောက်သည့် ကြွက်တစ် ကောင်ပမာ ဖြစ်သွားရှာလေတော့သည်။

သည်တော့မှ တံခါးစောင့်လည်း မိမိကိုချုပ်ဖမ်းသော မိန်းကလေးကို အလွန်တကြား အကဲခတ်မိသည်။ မိန်းက လေး၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် လက်နက်တွေရှိနေသည်ကို တွေ့ရ တော့ တံခါးစောင့် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သိုင်းကညာ တစ်ယောက်ဝါလား။

တံခါးစောင့်မှာ ရုတ်ခြည်းပင် တုန်တုန်လင်ယင် ဖြစ် သည်။

“သမားတော်ကြီး ဘယ်မှာလဲ”

ချင်ယုအင်းက မေးသည်။

သူမအသံက မာမာတင်းတင်း ဖြစ်နေပြီ။

“အိမ်မှာ မရှိပါဘူးခင်ဗျာ”

တံခါးစောင့်က ပြန်ဖြေသည်။

အသံကလည်း ပျော့ပျော့တုန်တုန်။

“ဟုတ်ပြီ၊ အိမ်မှာမရှိရင် ဘယ်သွားနေလဲ”

တံခါးစောင့်က မဖြေချင်သလိုလို့ လှုပ်နေသေးသည်။

ချင်ယုအင်းက ဝေးမြောင်ကိုဆွဲထုတ်ကာ လည်မျိုတွင်တေ့

လို့က်ရာ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် အဖြေပေးရလေ တော့သည်။

“လိန်လိန်တို့အိမ်ထို့ သွားပါဇာဏ်”

“လိန်လိန်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ”

“ဟို...ဟို...ဟိုသင်း”

“မေးတာဖြေစမ်း၊ သေသွားချင်သလား”

လည်ပင်းပေါ်တင်အားသော ဓားသွား ဖိဖောသည်။ သွေးပင်စို့ကာ စစ်ခနဲဖြစ်ရာ တံခါးစောင့်မှာ ကွယ်ဝှက် မနေရဲတော့။ ထုတ်ဖော် ပြောရလေတော့သည်။

“သမားတော်ကြီးရဲ့ ပျော်တော်ဆက်မိန်းကလေးပါ”

“ဟုတ်ပြီ၊ အိမ်ထဲလိန်ထိန်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ အိမ်ကို လိုက်ပို့စမ်း”

လည်ပင်းကို ဓားတေ့ကာခေါ်ရာ တံခါးစောင့်မှာ နှုတ်ကြောက်ဆုတ်ကြောက်ဆုတ်နှင့် လျှောက်လှမ်းသွားရလေ တော့သည်။

မိုးချုပ်နေသည်မို့ ဇမိမ်းဘေးတွင် လူသွားလူလာမရှိ။ ရှင်းလင်းနေသည်။ သမားတော်ကြီး စူးခိုင်ထုံး၏ အိမ်မှ အစောင့်ကို ချင်ယုအင်းက ဓားတေ့ ခေါ်လာသည်ကို ဆတိပြုမိသူ မရှိကြပါ။

အတန်ငယ်သွားပြီးနောက် သင်္ဘောအိမ်တစ်လုံး ရှေ့ သို့ ရောက်လာကြသည်။ ဓားလုံးများနှင့် ခြံခတ်လှက် ခြံ တံခါးက ပိတ်နေသည်။

“အိမ်အိမ်ပါ၊ ကျုပ် သွားပါရစေတော့”

“မသွားခင် ရှင်ဆရာတို့ လှမ်းခေါ်ပေးခဲ့ပါဦး”
ချင်ယုအင်း၏ ခေခိုင်းမှုကို တံခါးစောင့် မလွန်ဆန်ရဲ။
လှမ်းခေါ် ပေးလိုက်ရသည်။

“ဆရာကြီး...ဆရာကြီး”

“ဘယ်သူလဲ”

ခြံဝင်းထဲမှ မေးသံပေါ်လာသည်။ အသံက အမျိုးသမီး
ကြီး တစ်ယောက်၏ အသံ။

“ကျွန်တော် လောက်ဖုန်းပါ။ ဆရာကြီးတို့ လူနာလာ
မင့်ထဲလူက လိုက်အဖို့ခိုင်းလို့”

“သမားတော်ကြီး အလုပ်များနေတယ်၊ ယခုမရှုပ်နဲ့”

ခြံတံခါးပစ်မဖွင့်ဘဲ မောင်းထုတ်သောကြောင့် ချင်ယု
အင်း ခေါ်သထွက်သွားသည်။

“ဟို...ကျုပ် ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲ”

တံခါးစောင့် လူကြီးက မေးသည်။

“မလိုဘူး၊ ရှင်သွားတော့”

ခေါ်သထွက်နေသော ချင်ယုအင်းက တံခါးစောင့်
လူကြီးကို ပိကြိမ်းလိုက်၏။ ထိုလူကြီးမှာလည်း သည်ထို
အပြောမျိုးစောင့်နေရာ သူမဝကားဆုံးသည်နှင့် တစ်ကြိမ်း
တည်း ထွက်သွားလေတော့သည်။

ချင်ယုအင်းက မြေးထွက်သွားသော တံခါးစောင့်
လူကြီးကို လိုက်ဖမ်းမနေတော့ပါ။ စေ စေ ပိတ်နေသော
တံခါးကိုသာ မကျေမနပ်နှင့် ကြည့်နေသည်။

ဝင်းတံခါးပိတ်ထားလျှင် ထိုခြံဝင်းထဲသို့ စင်၍မရနိုင်
တော့ဘူးလား။ သည်ခြံစည်းရိုးနှင့် ဝင်းတံခါးသည် ချင်
ယုအင်းအတွက်တော့ အထားဆီးမဟုတ်ပါ။

ခြံစည်းရိုးကို ကျော်ကာ ဝင်းခြံထဲ အသာခုန်စင်လိုက်
သည်။

ခြံဝင်းထဲတွင် ခြေချမိသောအခါ ထိုထိုကိုကိုင်းညွတ်
တာ ခေါင်းမော့လျက် အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်၏။
ခြံဝင်းထဲတွင် တစ်လှုပ်ရှားမှုမျှမရှိ။

ရှင်းလင်းနေသည်။

ငြိမ်သက်နေ၏။

ခြံဝင်းအလယ်လောက်တွင် ရှိနေသော သစ်သားအိမ်
ထေးကုလည်း ငြိမ်သက်နေသည်။ ပြတင်းပေါက်တစ်ခုတွင်
မီးရောင် လင်းလက် နေသည်မှ အပ တစ်အိမ်လုံးလည်း
ချောင်၍နေသည်။

စိတ်ကျေနပ်အောင် အကဲခတ် ကြည့်ရှုပြီးနောက် ချင်
ယုအင်းသည် မီးရောင်လင်းနေသော ပြတင်းပေါက် ရှိရာ
သို့ ခြေဖော့နင်းကာ ညင်ညင်သာသာ ချဉ်းကပ်သွား၏။
ပြတင်းပေါက်ထောင့်တစ်နားလောက်မှ အတွင်းဘက်သို့
အသာ လှမ်းကြည့်သည်။

အိပ်ခန်းဖြစ်ဟန်တူသော အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် လူသံ
ယောက် ရှိနေသည်ကို ထွန်းထားသော ဖန်မီးအိမ်
အလင်းရောင်ဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရ၏။

ယောက်ျားနှစ်ယောက်နှင့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်
ယောက်ျားနှစ်ယောက်သည် သက်ဆက်ဆံစဉ် အရွယ်
များသာဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်က ပိန်ပိန်သွယ်သွယ်၊ ထ
ယေစက်က ခပ်ဝဝတောင့်တောင့်။

မိန်းကလေးကတော့ အသက်(၁၀)နှစ်သာသာခန့်သာ
မဝင့် ရှိပေဦးမည်။ အသားဖြူဖြူ အရပ်အမောင်းအနေတော
့စိုက်လုံးကိုယ်ပေါက် ပြည့်ပြည့်တင်းတင်းနှင့် စွဲမက်စွဲ
ရောပင်။

အင် လိန်လိန်ဆိုသူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ သူမ မှန်းဆမိသည်။
ထောက်ျားနှစ်ယောက် ရှိနေရာ မည်သူသည် သေ
တောကြီး စူးခိုင်ထူး ဖြစ်မည်ကို ခန့်မှန်းရခက်နေသည့်
ပိန်ပိန်သွယ်သွယ်လူက အခန်းထဲရှိ ခုတင်ပေါ်တွင်
ဆင်း ကျော့မှီကာ ထိုင်နေသည်။ မိန်းမပျိုလေးက
အနား ခုတင်စောင်းတွင် တင်ပါးလွှဲထိုင်ကာ ပန်း
တစ်လုံးကို ခွဲစိတ်လှေ့စိတ် ထိုသူ အဆင့်စားနိုင်ရန် လုပ်
နေသည်။

ခပ်တောင့်တောင့်လူကတော့ ခုတင်တေးရှိ ထိုင်ခုံ
ထိုင်နေသည်။

ချင်ဇွဲအင်း ချောင်းကြည့်လိုက်ချိန်တွင် ခပ်ဝဝတော
တောင့် လူသည် ထိုင်နေရာမှ ထာ မိန်းမပျို၏ ထ

အောင်း တစ်ဖက်ကို ဆုပ်ဆိုင်၍ အခန်းအပြင်သို့ အသာ
သွန်းထုတ်သည်။

“ရှင်တို့နှစ်ယောက် ဘာတွေများ တိုးတိုးတိတ်တိတ်
ထုပ်ကြဦးမလို့လဲ”

မိန်းမပျိုလေးက အသာထရပ်ရင်း မူထလိုလိုနဲ့ သလိုလို
အသလေးနှင့် ပြောသည်။

“ငါတို့ အလုပ်ကိစ္စ တိုင်ပင်စရာရှိလို့ပါ။ နင် ဖတ်အ
အေး ဆေးဆေး သွားနားနေလို့က်ဦး”

ပိန်ပိန်သွယ်သွယ်လူက ပြောသည်။
“ဟူတ်ကဲ့ရှင်...”

မိန်းမပျိုလေးသည် ခွဲလက်စ သစ်သီးပန်းကန်ကို ယူ
ကာ အခန်းပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။

“ကဲ...ပြောစမ်းပါဦး ခင်ဗျားကိစ္စက”
မိန်းမပျိုလေး ထွက်သွားပြီးသောအခါ ပိန်ပိန် သွယ်

သွယ်လူက ခပ်ဝဝ တောင့်တောင့်လူ့စို့ မေးလိုက်သည်။
“ခင်ဗျားကိုပဲ အားကိုးရတော့မှာပဲ စူးခိုင်ထုံးဏှ”

ခပ်ဝဝ တောင့်တောင့်လူက ရယ်ကျဲကျဲနှင့် ပြန်ပြော
သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် လူကြည့်ချမ်းရဲ့၊ ဟျုပ်တာကူညီပေး
ရမယ်ဆိုတာသာ ပြောစမ်းဗျာ”

“ဟိုသင်းလေ... ဟိုဆေးမျိုး၊ အဲဒါ ခင်ဗျားဆီမှာ ရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဘာဆေးလဲ”

လှကြည်ချမ်းက စူးခိုင်ထုံး၏ နားရွက်နားသို့ ကပ်တီးတီးတိုးပြောသည်။

လှချင်ယုအင်း အာရုံစိုက်ကာ နားထောင် သော်လည်း ပြောရုံက တိုးလွန်းသောကြောင့် ဘာမျှ မကြားရပေ။ လှကြည်ချမ်း ဟူသော အမည်ကို ကြားဖူး သလိုလည်း ဖန် ချင်ယုအင်းထင်မိသည်။

“အကြံကတော့ ပိုင်ပါပေ့ဗျား၊ ခင်ဗျားမို့လို့ ဒီအကြံ မျိုးစဉ်းစားမိတာ”

လှကြည်ချမ်း၏ နှစ်ကိုယ်ကြားတီးတိုးစကားကို နားထောင်ပြီးနောက် စူးခိုင်ထုံးက ခေါင်းစာဆတ်ဆတ်ညီညီ ပြီးမှတ်ချက်ချသည်။

“ကျွန်တော်က အကြံ ထုတ်ရုံသာ ထုတ်နိုင်တာပဲ၊ တကယ်လက်တွေ့ အောင်မြင်ဖို့ကတော့ ခင်ဗျား ပေါ်မှာ မူတည်နေပါတယ်”

“ခင်ဗျား လိုချင်တဲ့ဆေးမျိုး ကျုပ်ဖော်စပ် ပေးနိုင်မိမိ ဖယ်”

“ကျေးဇူး ပါပဲဗျာ”

“ကျွန်တော် အတွက်အကျိုးအမြတ်ကတော့”

လှကြည်ချမ်းက လက်နှစ်ချောင်းဆောင်ပြကာ...

“ခင်ဗျားလို့ ငွေနှစ်သောင်းပေးမယ်လေ”

ချင်ယုအင်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ထိုအချိန်ကာလက အကောင်းဆုံး မဆမတန်း ဆေးတစ်ဖုံစာမှ ငွေနှစ်ရာတန်ဖိုးရှိနေရာ ငွေနှစ်သောင်း ပေးရလေခက်အောင် ဘယ်လိုဆေးမျိုးဖြစ်မည်နည်းဟု စဉ်းစားကြည့်မိသည်။

“ခင်ဗျားက လူ့ရေး သိုင်းကျမ်းရေး အပိုင်ရမယ့်အပြင် လုပ်ဇာတ် တိုင်ဇာတ်မယ် ဆိုရင် ဂိုဏ်းတစ်ခုလုံးစောင့်ခင်ဗျားစိတ်ကြိုက်ခြယ်လှယ်နိုင်မှာ၊ ကျွန်တော် အတွက်ငွေနှစ်သောင်းပဲ ပေးမှာဇာ”

“ဘယ်လောက် လိုချင်တယ်ဆိုတာ ပြောဗျာ”

“ငွေနှစ်သိန်း... ပြီးတော့”

“ပြီးတော့ ဘာရှိဆေးလဲ”

“သိုင်းကညာ ငယ်ငယ်ချောချောလေး သုံးလေးငါးယောက်လောက်ပေါ့”

“ခင်ဗျားအတော့ လုပ်ပြီ”

“ကိုင်း... တယ်လိုလဲ”

“ငွေနှစ်သိန်းကတော့ ကျွန်တော်ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး ပေးနိုင်ပါတယ်၊ သိုင်းကညာပျို ငယ်ငယ်ချောချောလေးတွေကတော့ ကျွန်တော် အကြံအစည် အောင်မြင်ပြီးမှ ရနိုင်မှာ”

“ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်လေ၊ ငွေနှစ်သိန်း စလုံးလဲ အကုန်အစင် ပေးစရာမလိုပါဘူး၊ ငါးသောင်းပဲပေး

အရမ်းလည်း ကြောက်သည်။

“ဒီခြင်းထဲမှာ မြင်းလည်းရှိတယ် မဟုတ်လား”

ချင်ယူအင်းက မေးသည်။

အသံတိုးသော်လည်း အကြိတ်ကာ မေးသည့်အတွက်

ခြမ်းခြောက်မှုတန်တိတ်တို့ အပြည့်ရှိနေသည်။

စူးခိုင်ထူးက ရှိကြောင်းပြောသည့် သဘောဖြင့် မျက်
တောင်များ ပုတီးခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်ပြသည်။

“ရှင်ခြေထောက်တွေ ရွှေ့ကပ်ထမ်း သွားနိုင်အောင်
အကြောတချို့ ပြေဖွင့်ပေးမယ်၊ မြင်းလည်းရှိတဲ့ နေရာတို့
လိမ့်လိမ့်မာမာနဲ့ သွား၊ ကြားထား”

ချင်ယူအင်းက တေကပ်ထားသော ဓားသွားကို ခပ်
ပိပိလေး ဤတိုက်ပွတ်ဆွဲလိုက်ရာ စပါးလုံး တစ်ထောက်၏
ထစ်စက်မှုရှိသော ဓားဒဏ်ရာအစင်းကြောင်းပေါ်လျက်
သွေးများလည်း စိမ့်ထွက်သည်။

စူးခိုင်ထူးမှာ ကြောက်လွန်းလှ၍ တစ်ကိုယ်လုံး ခွေး
ပြန်သည်။ အသံမထွက်နိုင်အောင် အကြော ထိုးပိတ်ထား
ခြင်းသာ မခံရလျှင် ငယ်သံပါအောင် စူးစူးဝါးဝါး
အော်ပီမည်အမှန်။

ချင်ယူအင်းက စူးခိုင်ထူး ခြေထောက်များ လှုပ်ရှား
ထမ်းလျှောက်နိုင်ရုံ သွေးကြောအချို့တို့ ပြန်ပြေဖွင့်ပေး
သည်။ လည်ပင်းပေါ် ဓားသွား တင်ထားတော့သော်
လည်း စူးခိုင်ထူးမှာ အနည်းငယ်မျှပင် တလန်ကဆန်
မလုပ်ရ။ ချင်ယူအင်းပြောသမျှ ကျိုးနွံစွာ နာခံသည်။

သူ၏မြင်းလည်းရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းသွားရသည်။

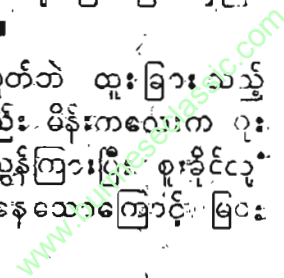
ထိုမြင်းလည်းမှာ စူးခိုင်ထူး၏မြင်းလည်းပင်ဖြစ်လျက်
ခြင်းအနောက်ထက် ချောင်းကျကျနေရာ အမှောင်ရိပ်တွင်
ရပ်ထားသည်။ လိန်လိန်၏အိမ်သို့ ခပ်လျှို့လျှို့ လာပြီး
မယောင်မလည်နှင့် တိတ်တဆိတ် ပြန်ထွက်လေ့ ရှိသည့်
အတိုင်း မြင်းလည်းရပ်ထားရာမှောင်ရိပ်ဆီသို့ စူးခိုင်ထူး
လာနေသည်ကို လှမ်းမြင်သောအခါ မြင်းလည်းမောင်း
သမားသည် အလိုက်သိစွာပင် ကြိုထင်၍မြင်းလည်းတံခါး
ကို ဖွင့်ပေးသည်။

စူးခိုင်ထူးနှင့်အတူ ချင်ယူအင်း ဝါလာသော်လည်း
သည်လို မိန်းမမျိုးလေးများကို မြင်းလည်းပေါ် တင်ကာ
အတူစီးသွားနေကျမို့ အထွေအထူး သံသယမဖြစ်ပါ။

စူးခိုင်ထူးကလည်း မြင်းလည်းပေါ်သို့ အသာပင်လှမ်း
တက်ရာ အခြေအနေအရပ်ရပ်သည် အေးဆေးစွာ အဆင်
ပြေသွားသည်။

ချင်ယူအင်းက သွားရမည့်နေရာနှင့် အစီအစဉ်တို့ကို
မြင်းလည်းမောင်းသမားအား ပြောလိုက်ပြီး မြင်းလည်း
ပေါ် ခပ်တည်တည်ပင် တက်သည်။

ခါတိုင်းသွားလာသလိုမျိုး မဟုတ်ဘဲ ထူးခြားသည့်
ခရီးထမ်းကြောင်း ဖြစ်နေသော်လည်း မိန်းကလေးက ဝူး
ခိုင်ထူးရှေ့မှောက်တွင် ပြောဆိုညွှန်ကြားပြီး စူးခိုင်ထူး
ကလည်း ဘာမျှဝင်မပြောဘဲ ရှိနေသောကြောင့် မြင်း

ထား။ ခင်ဗျားအကြံအစည်အောင်ပြီဆိုမှ ကျန်တဲ့ငွေတွေပေး။”

“တယ်အတောကောင်းပါလား။ ငွေလေးပုံ တစ်ပုံစီ လက်ဝှမ်းယူတယ်”

“ဟုတ်တယ်...ခင်ဗျား အကြံအောင်သွားပြီဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်ရဲ့ဆေးထိုးတော့ ထပ်ဗျာဒနရဦးမှာပဲ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော် အတွက် ငွေအပြည့် မပေးလို့ မရဘူးလေ”

“ဒီထို့ကဲ့...ကောင်းပါပြီဗျာ။ မနက်ဖြန်ကျရင် ငွေငါးသောင်း ခင်ဗျားလက်ထဲ အပ်ပါမယ်။ ဆေးကတော့ တယ်တော့ရမှာလဲ”

“ငွေငါးသောင်း စေးတဲ့အချိန်မှာ ဆေးလုံးငါးလုံး ရစေမယ်”

“ကောင်းပြီ... ခါဆို ကျွန်တော် သွားတော့မယ်... ခင်ဗျားမှာလဲ လုပ်စရာတွေ ရှိနေအေးတယ် မဟုတ်လား။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ”

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးပါဦး”

စူးခိုင်ထုံးက လူကြည့်ချမ်းတို့ ခြံဝင်းတံခါးအထိ လှိုက်ပို့ပေးအည်။

ပို့ပေးပြီးနောက် အိမ်ခန်းထဲပြန်လာသည်။ အိမ်ခန်းထဲ ပြန်ရောက်လျှင် လိန်ယိန်ကို လှမ်းခေါ် လှိုက်မည်စွာလည်း စိတ်ကူးထားသည်။

အိမ်ခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင် လှိုက်သည်နှင့် ဝယ်ရွယ်နေပျိုချောမောသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကိုတွေ့ရသည်။ လိန်ယိန်တော့မဟုတ်ပါ။

မိန်းမမူတွင် ဝါသနာထုံသော စူးခိုင်ထုံး၏ မျက်လုံးများ ဝင်းလက်လာသည်။

သို့သော်...

စူးခိုင်ထုံး၏ တပ်မက်စိတ်မှာ တစ်ဖန်မျှသာ ကြာသည်။ မိန်းကလေးက လျှင်မြန်စွာလှုပ်ရှားကာ အကြောများ ထိုးပိတ်ထိုက်ရာ စူးခိုင်ထုံးမှာ လှုပ်လည်း မသွပ်ရူးခဲနိုင်၊ စတားလည်း မမြောနိုင်၊ အဆံ့ပင်မပြုနိုင်ဘဲ ကျောက်ရုပ်ကြီးတစ်ခုလို တောင့်တောင့်ငြိမ်ငြိမ်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။

တပ်မက်စိတ်တို့ ကြွတ်ပျောက်ငှက်ပျောက်ပင် ချောက်ဆုံးကုန်သည်။ ဤမိန်းကလေးမှာ တပ်မက်စရာ မဟုတ်။ ကောင်းကောင်း အန္တရာယ်ပေးနိုင်သည့် ကြောက်စရာသာ ဖြစ်ကြောင်းလည်း ကောင်းကောင်းနားလည်သွားလေပြီ။

တောင့်တောင့်ငြိမ်ငြိမ်ကြီး ဖြစ်သွားသော စူးခိုင်ထုံး၏ လည်ပင်းပေါ်တွင် ချင်ယုအင်းက ဓားသွားတင်လိုက်ရာ စူးခိုင်ထုံး၏ တို့ဖ်ပေါ်တွင် တစ်ခဲကည်းသော လှုပ်ရှားနိုင်သည့် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည့် မျက်လုံးပြုး ထွယ် ဝိုင်းစက်တာ ကလယ်ကလယ် ဖြစ်သွားသည်။

လှည်း မောင်းသမားကလည်း အထွေထွေ စဉ်းစားမနေ
တော့။

ချင်ယူအင်း စေခိုင်းသည်အတိုင်းသာ လုပ်လေစော့
သည်။

မြင်းလှည်းသည် လိန်လိန်တို့ခြံဝင်း နောက်ဖေးဘက်
အပေါက်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်သည်။ စူးခိုင်ထူး၏ အိမ်
နားတွင် ခဏရပ်သည်။

ချင်ယူအင်း မြင်းလှည်းပေါ်မှဆင်းကာ စောစောပိုင်း
က ချည်ထားရစ်ခဲ့သော စီးမြင်းကို လှည်း။ ထိုမြင်းကို
မြင်းလှည်းနောက်ဘက်တွင် ကြိုးချည်ချည်နှင့် ချည်သည်။
ထို့နောက် မြင်းလှည်းပေါ် ပြန်တက်သည်။

ခဏ ရပ်တန့်နေသော မြင်းလှည်းလည်း ဆက်လက်
ထွက်ခွာသည်။

ခပ်သွက်သွက် မောင်းနှင်လာခဲ့ရာ အချိန်သိပ်ကြောဘဲ
ကျန်းယမ့်ရှောင်ရိက္ခို ထားခဲ့သည့် တဲအိမ်ခလေးသို့ ရောက်
သည်။

* * *

တဲအိမ်နှင့်မလှမ်းမကမ်းသို့ အရောက်မှာပင် ချင်ယူအင်း
က စူးခိုင်ထူး၏ အပိတ်ခံထားရသော အကြောအားလုံး
လို့ ဖြေဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“အဲဒီအိမ်ပေါ်မှာ အရမ်းများနေတဲ့ လူတစ်ယောက်
ရှိတယ်။ သူ့ကို သေဆေးချာချာ ကုသပေးပါ။”

တဲအိမ်ရှေ့တွင် မြင်းလှည်းရပ်သောအခါ ချင်ယူအင်း
က ပြောသည်။

စူးခိုင်ထူးမှာ တနင့်တပိုး ထမ်းထားရသော ဝန်လှင်
ကြီး ပပျောက်သွားသလို ခံစားရသည်။ သူ့ကိုအယ်လိုဗေး
စီရင်ဇော်ခတ်လေမည်နည်းဟု တစ်စိတ်စိတ် တထိတ်ထိတ်
ဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့ရာမှ ခရီးလမ်းဆုံးသို့ရောက်သောအခါ
အဖျားတက်နေသော လူတစ်ယောက်ကို ကြည့်ရှုကုသပေး
ရန်ဆိုတော့ အတော်ကြီးကို စိတ်ပေါ့ပါးသွားသည်။

ဆေးအတတ် ကျွမ်းသော ဝါရင့် သမားတော် ငါစိ
ယောက်အတွက် အများစာကနေသူ့ကို ကုသပေးဖို့ ဘာမျှ
ဝန်လေးစရာ အကြောင်းမရှိပါ။

သည်မြင်းလှည်းမှာလည်း သူ၏ သီးသန့်ကိုယ်ပိုင် မြင်း
လှည်းဖြစ်ရာ ဝါရင့်သမားတော်တစ်ယောက်ပီပီ လက်ဆွဲ
ဆေးသေတ္တာလည်း မြင်းလှည်းအိမ်ထဲတွင် အဆင်သင့်မပါ
ရှိနေသည်။

ချင်ယူအင်း မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းသည်။
“ဒီမှာပဲ စောင့်နေ”

ချင်ယူအင်းက မြင်းလှည်းမောင်းသမားကို ခပ်တည့်
တည့်နှင့်အစိန်ပေးလိုက်ချိန်မှာပင် စူးခိုင်ထူးလည်း ဆက်စွဲ
ဆေးသေတ္တာကို ဆိုင်ကာ မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းလာ
သည်။

ဆေးထူးဆေးပေးရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်နေသည့်အပြင် မိန်းကလေး၏ လက်ဝဲဘက်နံရိုးလည်း သိမြီးဖြစ်ရာ စူးခိုင်ထူးကဆန်ကျင်အခွံဖို့ စိတ်မကူး။

မြင်းလည်းရပ်သံကြားရသည့် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးလည်း တဲအဝသို့ ထွက်ကြိုလာသည်။

“သူ့ တယ်လို့နေသေးလဲ”

ချင်ယုအင်းက အိမ်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးတို့ မေးလိုက်သည်။

“သတိ ဖြန့်ရနေပါပြီ၊ အဖျားတွေ့ ဓာတ်တုန်းပဲ”

အမျိုးသမီးကြီးက ပြန်ဖြေသည်။

“ယမားတော်ကြီး... ကြပါ”

စူးခိုင်ထူးက ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆေးကုပေးမည့်အသွင် ရှိသည့်အတွက် ချင်ယုအင်း၏လည်း လေးစားမှုပြတော့ ဖိတ်ခေါ်သည်။

စူးခိုင်ထူးက လက်စွဲတော် ဆေးအိတ်ကိုပိုက်ကာ တဲအိမ်လေးပေါ် တက်သည်။ ချင်ယုအင်းနှင့် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးတို့က နောက်မှကပ်၍ လိုက်ပါသွားကြသည်။

တဲအိမ်ထဲရှိဝါးကွပ်ပျစ်လေးတစ်ခုပေါ်တွင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ လဲလျောင်းလျက် ရှိနေသည်။ အဖျား တက်နေသောကြောင့် ညည်းသံသဲ သဲ ပေါ်ထွက်နေသည်။

“ကျွန်မ အမားတော် ပင့်လာခဲ့ပြီ ရှောင်ရီ၊ ရှင်နေကောင်းသွားတော့မှပေါ့”

ချင်ယုအင်းက အသံမြို့ပြောကြားသည်။

မိန်းနေသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ မျက်လုံးများ ပွင့်လျက် ချင်ယုအင်းတို့လိုကြည့်သည်။

“ကျေး...ဇူး...တင်...ပါ...တယ်”

ပါးစပ်မှ ခပ်သဲ သဲ ပြောသည်။

စူးခိုင်ထူးက ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ ဘေးနားတွင်ထိုင်ကာ စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုများလုပ်သည်။

“အဖျားကတော့ အတော်ကြီးတယ်၊ ဒါပေမယ့်ဘာမှ ပူမနေပါနဲ့၊ အဖျားကျသွားအောင် ကုနိုင်ပါတယ်”

စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးနောက် စူးခိုင်ထူးက ပြောလိုက်သည်။

လက်စွဲဆေးသေတ္တာကို ပွင့်ကာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို တိုက်ကျွေးရန် ဆေးတစ်ခွက်ဖော်စပ်သည်။

“အဲဒီဆေးကို ရှင်အရမ်းမအိုက်ပါနဲ့”

ချင်ယုအင်းက ဝင်ပြောသည်။

“အလို...ကျုပ်ကတော့အားပေး လူမမာကိုဆေးကုရင် ဆေးတိုက်ရမှာပေါ့၊ ဆေးမတိုက်ဘဲ ကုတဲ့ ဆေးဆရာကြားဖူးလို့လား”

စူးခိုင်ထူးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာပြောသည်။

ချင်ယုအင်း အကျပ်တွေ့နေသည်။ စူးခိုင်ထူးဖော်စပ်သည့်ဆေးအပေါ် သံသယဝင်သည်။ သို့သော် ထိုဆေးကို ဝမ်းသစ်ကြည့်ရန်ကလည်း သူမအနေဖြင့် ဘာမျှနားမလည်၊ သူမမျက်စိရှေ့ မောက်တွင်ပင် ဆေးဖော်စပ် သော်လည်း ပါဝင်အော ဆေးအမယ်တွေကို တစ်ခုမျှမဝင်မည်။

“မိန်းကလေးကလဲကွယ် ဆမားတော်ကြီးကို အားနာစရာ”

အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက ဝင်ပြောသည်။

“မင်းက ကျုပ်အပေါ် သံသယရှိနေတာတိုင်း၊ ဖြစ်မယ်ဆိုရင်လဲဖြစ်စရာပါ။ ဒါပေမယ့် ဒီလူကို ကျုပ်ကုသဖူးဖို့ သတော့တူလက်ခံပြီးပြီ။ အစွမ်းထက်တဲ့ ဆေးကောင်းစားကောင်းတွေနဲ့ အဖျား ကျသွားအောင် ကုသပေးမှာပါ...”

“ပြီးတော့ မင်းနဲ့ကော ဒီလူနဲ့ကော ကျုပ်ကတော့ မပတ်သက် မဆက်သွယ်ခဲ့ဘူး၊ မင်းတို့ အပေါ် မကောင်းကြံစရာ ဘာအကြောင်းရှိနိုင်မှာလဲ၊ ကျုပ်က မကောင်းကြံရင်လဲ မင်းကကျုပ်တို့ အလွတ်ပေးမှာတယ်လား”

စူးခိုင်ထူး ပြောသည်မှာ ကျိုးကြောင်း သင့်ထင့်နေသောကြောင့် ချင်ယုအင်းလည်း ဘဇုန် မဖြောင့်တော့ သံသယစိတ်ကို ကြိုးစားဖြေဖျောက်သည်။

စူးခိုင်ထူးက ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုက်ဆေးစာခွက်တိုက်သည်။ ထို့နောက် ရွှေအပ် ငါးချောင်းဖြင့် ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုက်ကိုယ်ပေါ်ရှိ သွေးကြောကွက် နေရာတို့ကို ထိစိုက်လိုက်၊ အသာထောက်ဆွဲလိုက်လုပ်သည်။

မကြာမီပင် ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုက်ကိုယ်လုံးချွေးများ စိုရွှေအောင်ထွက်သည်။ စူးခိုင်ထူး၏ စီစဉ် ပြုစုပေးမှုဖြင့် ချင်ယုအင်းက ချွေးများကို သန့်စင်အောင် သုတ်ပေးရသည်။

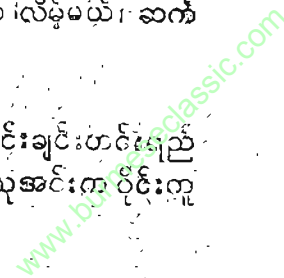
နောက်ထပ် ဆေးအသစ်အစုံခွက် ဖော်စပ်ကာ တိုက်သည်။ ရွှေအပ်ခုနစ်ချောင်းဖြင့်လည်းထိုးစိုက်ကုသသည်။ ချွေးများ ထွက်လာပြန်ကာ ချင်ယုအင်းက သန့်စင်ပေးရသည်။

တတိယခြောက်ဆေး ထပ်ဖော်စပ် စိုက်ကျွေးလျက် ရွှေအပ်ဆယ်ချောင်းဖြင့် ထိုးစိုက် ကုသပေးပြီးသောအခါ ဆွင်တော့ ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုက်ကိုယ်မှ ချွေးတွေ အများအပြားမထွက်တော့။

ချွေးစို ရုံသာရှိသည်။ ကံယုံပူကတော့ အတော်ကြီးကို ချိုသွားသည်။ လူကတော့မှ နဲ့နေဆဲ။

“အဖျားအတွက် စိုးရိမ်စရာမရှိတော့ပါဘူး၊ အားရှိအောင် ကြက်ပေါင်းချင်း ဟင်းရည်နဲ့ အားဆေး တိုက်ရမယ်၊ ပြီးရင် သွေးကောင်းကောင်းအိပ်ပါစေ၊ အိပ်ရာကနီးရင် သိသိသာသာကြီး သက်သာသွားပါလိမ့်မယ်၊ ဆက်သောက်ဖို့ ဆေးပေးထားခဲ့မယ်”

စူးခိုင်ထူးက ပြောသည်။ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက ကြက်ပေါင်းချင်းဟင်းရည် ထိုချက်ချင်း စီမံချက်ဖြုတ်ပေးသည်။ ချင်ယုအင်းက ပိုင်းကူ

ပေးလိုသော်လည်း ဝူးခိုင်ထူးကို လုံးလုံးလျားလျားစိတ် မချနိုင်သေးသောကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ အနားတွင် ပင်နေသည်။

ကြက်ပေါင်းချင်းဟင်းရည် ပူပူနွေးနွေးနှင့်အားဆေး များ သောက်ဆုံး ပြီးနောက် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ နှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်သွားသည်။

သုံးရက်စာ ဆေးများဖော်စပ်ပေးခဲ့ပြီးနောက် ဝူးခိုင် ထူးလည်း လက်စွဲဆေးသေတ္တာတို့ပိတ်သိမ်းသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိအိပ်ပျော်ရာမှ နိုး လာ သည် အ ထိ စောင့်ကြည့်ပေးရန် ချင်ယုအင်းပြောချင်သည်။ တစ်ဖက်မှ လည်း သမားစောကို ထိုမျှလောက် အချိန်ကြာကြာခေါ် ထားရန် မသင့်ကြောင့်လည်း တွေးမိသည်။

“အခုဇွဲ ကုသပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဘယ် ဇောက်များ ကန်တော့ရမလဲ မသိဘူး။”

ချင်ယုအင်းက ပြောလိုက်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ အဖျားကျသွားလျက် နှစ်နှစ်ခြိုက် ခြိုက် အိပ်ပျော်နေသည်မှာ မျက်မြင်ဖြစ်ရာ ဝူးခိုင်ထူးကို သမားတော်တစ်ဦးအဖြစ် သတ်မှတ်ဆက်ဆံသည်။

ဝူးခိုင်ထူးအနေနှင့်ကတော့ သည့်နေရာမှ အမြန်ထွက် ခွာသွားနေချင်သည်။ တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ စေးစရာမလို။ မိမိကိုသာ အိမ်ပြန်ခွင့်စေးရန် ပြောလိုက်ချင်သည်။

သို့သော် တစ်ဖက်မိန်းကလေးက သူ့ကို သမားတော် တစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ဆက်ဆံပြောဆိုလာမှုကို ရိပ်မိ

သည့်အတွက် မိမိဘက်ကလည်း သမားတော်တစ်ယောက် အနေမျိုးတုံ့ပြန်ကာ ဆေးကုသခံ့ကို လက်ခံယူမှသာ ဖြစ် မည်ဟူလည်း အတွေးပေါ်သည်။

စေတနာလည်း ဖော်ပြပါရှိသော တုသခကိုစောင်း ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်သည်။

“ငွေတစ်ဆယ်ကျသင့်ပါတယ်”
စိတ်ဆိုးဖြတ်ပြီးနောက် ဝူးခိုင်ထူးက ပြောလိုက်သည်။

ငွေတစ်ဆယ်ဆိုသည်မှာ သူ၏ နေအိမ်ဆေးခန်းသို့လာ ရောက်ပြသ၍ ကုသမှုခံယူသူကို (ရောဂါဝေဒနာသိပ်မကြီး လျှင်) တောင်းဈေးသည့် ဆေးဖိုးဝါးခထက် အနည်းငယ် လေး မြင့်သည်။

ယခု သူကုသပေးရသည်မှာ အတော်ကြီးကို အဖျားကြီး တာ ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာကလည်း ရှုပ်ထွေးလျက် ခရီးဝေးဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း အတန်အသင့် ကွာလှမ်း သောနေရာသို့ ညကြီးမင်းကြီး လိုက်ပါ ကုသပေးရပေရာ (သုံးရသည့် ဆေးအမယ်များကလည်း ပထမတန်းစား အကောင်းစားတွေဖြစ်သည်။) ငွေမက်သော ဝူးခိုင်ထူး၏ လောဘစိတ်နှင့် ဆိုလျှင် သုံးရာမျိုး၊ လေးရာမျိုးတော့ တောင်းပေလိမ့်မည်။

“ဒါ ကျုပ်ဆေးခန်းက ပုံမှန်လူတို့ နှုန်းထားထက် နည်းနည်းပိုတယ်”

ချင်ယူအင်း၏မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့ဩစဉ်အရိပ်အသွင်
ပေါ်သွားသည်ကို အကဲခတ်မိသည့်အတွက် စူးခိုင်ထူးက
ဆက်ပြည့်မြောလို့က်သည်။

သူပြောသည်ကလည်း မုသားဟုမဆိုနိုင်ပါ။

ချင်ယူအင်းလည်း စူးခိုင်ထူးက လောသမဗက်ဘဲ စေ
တနာထားကာ ဆေးတုသမူ တောင်းယူသည်ဟု နားလည်
လို့က်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ သမားတော်ကြီးရဲ့
မြင်းလှည်းကိုယူသုံးရတဲ့အတွက် မြင်းလှည်းခပေါ် ထပ်ဖြည့်
ပြီး နှစ်ဆယ်ကန်တော့ပါတယ်”

မိမိ၏က အသာစီးကြီး ယူသလိုမျိုး မဖြစ်စေအောင်
ချင်ယူအင်းကပြောကာငွေသားနှစ်ဆယ်ထုတ်၍ စူးခိုင်ထူး
ကို ရိုသေစွာ ဝေးသည်။

စူးခိုင်ထူးက ငွေကို လက်ခံယူလို့က်ပြီး...

“ကျေးဇူးပါပဲ၊ ကဲ... ကျုပ်သွားလို့က်ဦးမယ်”

လူကြည်ချမ်းနှင့်စူးခိုင်ထူးတို့ ပြောဆိုအပေးအယူလုပ်
ကြသော ဆေးနှင့် အကြံအစည်တို့အကြောင်းကို ချင်ယူ
အင်း ဖျတ်ခနဲသတိရ၏။

စူးခိုင်ထူးကို မေးကြည့်ရန် စိတ်ကူးမိုသော်လည်း ထို
ကိစ္စကို စူးခိုင်ထူးက အလွယ်ဖြေမည်မဟုတ်။ တင်းတင်း
မာမာလုပ်ကာ မေးရမည်ကို စဉ်းစားမိပြန်တော့ စိတ်
တစ်မျိုးဖြစ်သည်။

ကျန်းယမ်းရှောင်ရိကို အမှန်တကယ် ကုသပေးခဲ့ပြီး
စေတနာထားသည်တို့လည်း ပြခဲ့သော စူးခိုင်ထူးအပေါ်
ယခုလောလောဆယ်တွင် သူမ အမြင်ကြည်သလို ဖြစ်နေ
သည်။

ထို့ကြောင့်...

“သမားတော်ကြီးကို လိုက်ဖို့ပါတယ်”

ခည့်ဖို့ နှုတ်ဆက်စကားသာဆိုလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်။

နေထွက်တပြုလောက်တွင် ကျန်းယမ်းရှောင်ရိအိပ်ပျော်
နေရာမှ နိုးလာသည်။ အဖျားမရှိတော့၊ လူကလည်း လန်း
ဆန်း၍နေ၏။

နေထောင်းသွားပြီ။

ချင်ယူအင်းသည် စူးခိုင်ထူးအပေါ် အမြင်သိပ်မကြည်
သော်လည်း တကယ်ပင် ထိထိရောက်ရောက် ကြိုးစား
ကုသပေးခဲ့မှုအတွက်တော့ ကျေးဇူးစင်မီသည်။

“ရှောင်ရိ ဘယ်လိုနေသေးလဲ၊ နေကောင်းသွားပြီ
မဟုတ်လား”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက အသွင်အပြင်က နေကောင်းနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသိသာနိုင်စေသည့်အတွက် ချင်ယု အင်းက မေးလိုက်သည်။

“အင်း...နေကောင်းသွားပါပြီ၊ ယုအင်း ဝင့်လာတဲ့ သမားတော်က အစောစိုကို ဆေးချက်မိစားပဲ၊ ယုအင်းကို ကျေးဇူးတင်တယ်”

“အားပိုပြည့်သွားအောင် အသားစုံပေါင်းနဲ့ မုန့်ညင်း ကြော်လုပ်ထားတယ်၊ စားလိုက်နော်၊ ကျွန်မသွားယူပေး မယ်”

“ယုအင်းလဲ့ ပင်ဝန်းနေပြီ၊ တို့ဘာသာသွားစားပါ မယ်”

“အဖျားပျောက်ပြီ၊ နေကောင်းခါစ ရှိသေးတာ၊ အသာလဲ့နေစမ်းပါ”

ချင်ယုအင်း ထသွားကာ အသားစုံပေါင်းနှင့် မုန့်ညင်း ကြော် ပုပူနွေးနွေးဆွားယူလာသည်။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ ကို ကိုယ်တိုင်နဲ့ မကျွေးရုံတစ်မည်ဝင် ကျွေးမွေးပြုစုသည်။

ဤပြုစုယူယမှုလေးများက ကျန်းယမ်ရှောင်ရိအတွက် အဖိုးတန် အစွမ်းတက်အားဆေးတွေဖြစ်နေသည်။

နေကောင်းသွားပြီမို့ စားသောက်ပြီးနောက် ခရီး ဆက်ကြရန်ပြင်ဆင်ကြသည်။

အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက ခရီးမပန်းရအောင် မိမိ၏ မြင်းကို ယူသွားရန် ပြောကာပေးသည်။ အစင်းပေးသည့် အတွက် ချင်ယုအင်းတို့က လက်ခံလိုက်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးကို ငွေ ငါးရာကန်တော့သည်။

မိမိတို့ ရှေ့ဆက်မည့်ခရီး အန္တရာယ်ကင်း ချောမော အဆင်ပြေရေးအတွက် ရည်စူးကာ ကန်တော့ကြောင်း ပြောသည်တွင် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးမှာ မငြင်းနိုင်ဘဲ လက်ခံရလျှလိုက်ရသည်။

“ဘေးကင်းရန်ကင်းနဲ့ လိုရာခရီး ရောက်ပါစေ၊ အို အောင်မင်းအောင်လဲ ပေါင်းဖက်နိုင်ကြပါစေ”

အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက ဆုစောင်းပေးလိုက်သေး သည်။

ဝထစဦင်း ပြီး၏။

နာထိသိမ်းဦင်း၊ ဆက်လက်ဝထိရွာဝါရန်။

တက္ကသိုလ် ဝင်းကြွယ်

မြေ နတ် မယ် သိုင်း က ညာ

ဇာတ်ဆင်းပိုဒ်

ဆခန်း (၁)

တဲအိမ်လေးမှ ထွက်လာပြီးနောက် ရွာထဲသို့ဝင်ကာ မြင်းတစ်ကောင် ဝယ်ယူသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျန်းယမ်ရွှောင်ရိနှင့် ချင်ယုအင်းတို့ နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယေခက်လျှင် မြင်းတစ်ကောင် စီးလျက် ဖြစ်သွားကြသည်။

တဲအိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီး ပေးလှိုထိသောမြင်းကို ချင်ယုအင်းက စီးသည်။ ရွာမှဝယ်ယူခဲ့သော မြင်းကိုတော့ ကျန်းယမ်ရွှောင်ရိက စီးသည်။

“ယုအင်းနဲ့ဆုံမိတာ စော်သေးတယ်၊ မဟုတ်ရင် ကိုတော့ ဒဏ်ရာကတစ်ဖက်၊ အဖျားတက်နေတာ တစ်ဖက်ပဲ၊ တောထဲစောင်းထဲမှာ ကောင်းကောင်း ဒုက္ခရောက်တော့မှာ သေချာတယ်”

ရွာလေးမှထွက်လာ၍ အတော်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်
သောအခါ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက စကား စလိုက်သည်။

“ဒီလိုပေါ့ ရှောင်ရိရယ်၊ ဆုံစည်းစရာအကြောင်းရှိရင်
ဆုံစည်းရတာပေါ့”

“ဒါနဲ့ ယုအင်းက မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းနဲ့အတူ မြေဆိုး
ဂိုဏ်းကိုတိုက်ခိုက်ဖို့ ထွက်သွားတာမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“အခု ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယုအင်းတစ်ယောက်တည်း ပြစ်
နေရတာလဲ၊ မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ဂိုဏ်းဝင်တွေကော”

“ဪ... ဒါလား၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းကလူနဲ့ဖွဲ့ပြီး ရှောင်
တိမ်းလွှားကြတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့ဘက်ကလဲ
လူနဲ့ဖွဲ့ပြီး ဆူတို့ကိုခြေရာခံဖို့ ကင်းထောက်တွေ ပြန်လွှတ်တာ
ပေါ့”

“ယုအင်းက ကင်းထောက် ထွက်လာရင်း တို့နဲ့ဆုံမိ
တာကိုး”

“ဟုတ်တယ်”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက မိမိနှင့် မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ဆား
အောင်ပို့ ဆုံတွေ့ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းများကို ပြောပြလိုက်
သည်။

“ကြည့်ရတာ မြေဆိုးဂိုဏ်းက လူပြန်စုနေပုံ ရတယ်၊
ပြီးတော့ ရှောင်ရိထို့လဲ အတော်စိတ်ဝင်စားပြီး အပီစမ်း
ချင်ကြတယ် ထင်ရတယ်၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ ဆုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့
နေရာကိုမှတ်မိသား၊ ကျွန်မ၏လမ်းပြ ပို့ပေးနိုင်မသား”

“မှတ်မိပါတယ်၊ လမ်းလဲ ပြပေးနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေ
ယေ့် ယုအင်း စစ်ယောက်တည်း သူနဲ့ သွားရင်ဆိုင်မလို့
လား”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့်ပြောရာ ချင်ယုအင်း
လည်း ခေတ္တစဉ်းစားလိုက်ပြီး...

“ကျွန်မတို့ဂိုဏ်းက လူတွေနဲ့ဆက်သွယ်ပြီး အကူအညီ
ခေါ်ရင် အချိန်နည်းနည်း ကြာမယ်၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်
ခြေရာပျောက်သွားနိုင်တယ်၊ ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ကြရအောင်
လား၊ ကျွန်မတို့က သူတို့ရိပ်မိအောင်ပန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး
သွားပြီး အရိပ်အခြည်လေးကပ်ထဲပဲ အကဲခတ်ကြည့်မယ်၊
ကံကောင်း ထောက်မပြေး အခွင့်အရေးကောင်း ရမယ်ဆို
ရင်တော့ သူတို့ဘာတွေဆက်လုပ်ချားမယ်ဆိုတာကိုတောင်
သိနိုင်သိရမှာ”

မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ရှိနေနိုင်စေည့်နေရာသို့ မိမိနှင့် ချင်
ယုအင်းတို့ နှစ်ယောက်တည်း သွား ရောက် ခြင်း သည်
အန္တရာယ် များလှကြောင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ သိသည်။
မိမိသည် မျောက်ဖြူကြီးသင်ပြပေးထား၍ သိုင်းကွက် (၃)
ကွက်သာ တတ်ကျွမ်းလျက် ချင်ယုအင်းကလည်း ဒယ်ရွယ်
ပြီး သိုင်းပညာ နှုသေးပေရာ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ပြိုင်
ဘက် မဟုတ်သည့်အတွက် ရင်ဆိုင်မိလျှင် မရှုမလှ အရေး
နိမ့်ရမည်တို့လည်း တွေးဆမိသည်။

၁၉၀ ● ဓမ္မဆိုထံ ဝင်းကြွယ်

သို့သော် ချင်ယူအင်းက သွားရောက်စူးစမ်းကြည့်ရန် အာသိသပြင်းပြု၍ စိတ်အားထက်သန်နေပေရာ ကျန်းယမ်း ရှောင်ရိက မငြင်းချင်။

မိမိချစ်သူ၏ စိတ်ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်း ပေးရလေတော့ သည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နှင့်ဆုံတွေ့ပြီး အတိုက်ခိုက် ခံခဲ့ရသည့် နေရာသို့ ချင်ယူအင်းတို့ ကျန်းယမ်းရှောင်ရိက လမ်းပြ ခေါ်သွားခဲ့သည်။

လူမှန်းသိစအရွယ်ကစင် မိဘနှစ်ပါးနှင့် အတူ တော တောင်ထဲတွင် လှည့်လည် သွားလာနေခဲ့သည့် အတွက် ကျန်းယမ်းရှောင်ရိသည် တော်ရုံ ဟောလိုက်မုဆိုးများပင် ခွဲခြားမသိသော စောစတောင် ရေမြေသဘာဝတို့၏ ထူးခြားချက်လေးများကို မြင်စက်သိတတ်သည်။

သာမန် အမြင်အားဖြင့် တူညီနေသည်ဟု ထင်ရသည့် သစ်ပင် ချုံနွယ်များ၏ ပေါက်ရောက်ပုံများ၊ သစ်ကိုင်း သစ်ရွက်များအုပ်ဆိုင်နေပုံတို့တွင် မတူညီမှု လေးများကို တစ်ချက်ကြည့်ရုံနှင့်မြင်သည်။

တောတွင်း တစ်နေရာရာသို့ တစ်ခေါက် ရောက်လျှင် နောက်တစ်ခေါက် ထပ်သွားရန် ဘာမျှမခက်။ ချစ်သူနှင့်

အတူတူသွားရသည့်ခရီးမို့ စိတ်ပျော်၍ နှင် ကြည်နူး၍ပင် နေဆေးသည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်ကိုပင် မေ့သလိုလို ဖြစ်နေ သည်။

တောလမ်းခရီး တစ်ကွေ့တွင် ထူးခြား ဆန်းကြယ် ဆည်နှင့်အမျှ လှပတင့်မောသောသစ်ခွပန်းတစ်ပင်ကို တွေ့ ကြရလေသည်။

သစ်ခွသည် ရွှေရောင်တွင် အညိုရင့် ရောင်နှင့် ခရမ်း ရောင်ဖျော့ဖျော့များ ရောယှက်လျက် အနက်ရောင်လေး လည်း ပြေးနေသည်။

ရိုးတံတစ်ခုတွင် ပန်းပွင့်သုံးပွင့်ဆိုင် ပွင့်နေကြသည်။ သုံးပွင့်ဆိုင်ဆုံးခု ဖြစ်ရာ အားလုံးစုစုပေါင်း ပန်းပွင့်ကိုး ပွင့်ရှိနေသည်။

တောထဲတောင်ထဲတွင်သာ အချိန်ကုန်နေလျက် တော ပန်းတောင်ပန်းနှင့် သစ်ခွပန်းပေါင်းစုံတို့မြင်နေကျဖြစ်နေ သောကျန်းယမ်းရှောင်ရိမှာ ထိုသစ်ခွပန်း ပေါင်းစုံ တို့ကို တော့ ယခုမှသာ မြင်ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။

ဟာ... လှလိုက်တဲ့ သစ်ခွပန်းတွေ၊ ကျွန်မကို ခူးပေး နော်ရှောင်ရိ။

ချင်ယူအင်းမှာ ဆွေ့ဆွေ့ ခုန်သွားလျက် ပါးစပ်မှ ချွင်မြူးစွာပြောလိုက်မိသည်။

မိန်းကလေးသည် ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ လာပေးသော သစ်ခွပန်းများကို ထိုလားစမ်းမြောက်စွာ လက်ခံဆွေ့

ရိုသော်လည်း ယခုလိုမျိုး ခူးပေးရန် ပူဆာပြောဆိုမှုကို တော့ တစ်ခါမျှမလုပ်ခဲ့ဖူးပေ။

“အဲဒါ အာသစ်ခွခေါ်လဲ”

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုက မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်မလဲ မသိဘူး၊ ဒီလိုသစ်ခွပန်းမျိုးကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတာ”

သစ်ခွဝါသနာအိုး တစ်ယောက်ဖြစ်သော ချင်ယုအင်း စင် မမြင်ဖူးသည့်အတွက် ဤသစ်ခွပန်းမှာ တကယ်ပင် ထူးခြားရှားပါးလှသည့် သစ်ခွဖြစ်မှာ သေချာနေရာ ဘန်း သိပ်မကြိုက်သော ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုမင် အတော်ကြီးစိတ် ဝင်စားသွားသည်။

“ခူးပေးဖယ် မဟုတ်လားဟင်”

ချင်ယုအင်းက အရုပ်လိုချင်၍ ပူဆာအည့် ကလေးငယ် တယောက်လိုပြောသည်။

“ဟာ...ခူးပေးမှာပေါ့”

“သတိတော့ ထားနော်”

“ရပါတယ်”

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုက သုံးပွင့်ဆိုင်သစ်ခွပန်း ရှိနေသည့် သစ်ပင်ထက်နေရာကို စူးစမ်းအကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

အန္တရာယ်များလှသည့် နေရာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေ သည်။

သစ်ခွပန်းပင်များသည် သစ်ပင်မြင့်ကြီးများ၏ ခွဆုံနေ ရာများတွင်ဖြစ်စေ၊ လုံးပတ်အဝေး အတန် တုတ်ခိုင်သော

စစ်တိုင်းရင့်များတွင် တွယ်ကပ်ပေါက်ကြလေ့ ရှိသည်ဟု ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုသိရှိထားသည်။

သုံးပွင့်ဆိုင် သစ်ခွပန်းပင်ကမူ ထိုသို့မဟုတ်။ သစ်ပင် မြင့်ကြီး၏ ထိပ်ဆုံးပိုင်းမှ အထိုင်းနှုဟုဆိုရမည့် သစ်ကိုင်း အဖျားဘက်တွင် တွယ်ကပ်ပေါက်နေသည်။

ထိုသစ်ကိုင်း အဖျားပိုင်းသည် လုံးပတ် လက်တစ်လုံး သာသာယောက်သာရှိလျက် ကပ်ပေါက်နေသော သုံးပွင့် ဆိုင် သစ်ခွပန်းပင်၏ အလေးချိန်ကိုပင် တောင့်တောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်မခံနိုင်။

လေးကိုင်းဆွယ် ကွေးညွတ်၍နေသည်။ သစ်ခွပန်းပင် သည်လည်း တွဲရခွဲဆွဲချိတ်စားသလို ဖြစ်နေသည်။

သစ်ပင်ကြီး၏ အမြင့်ဆုံး အပိုင်းရှိ သေးငယ်သော သစ်ကိုင်းလေး၏ အဖျားပိုင်းသို့ အရောက် သွားရန်မှာ သစ်ပင်တက် အထူးကျွမ်းကျင်ရန်လိုသည့်အပြင် ကိုယ်ဖေ ဟညာလည်း အတော်ပင်ကောင်းမှသာ ဖြစ်ပေမည်။

ရောက်အောင် သွားနိုင်သည် ထားဦး တွဲလောင်း ချိတ်နေသလိုရှိသော သုံးပွင့်ဆိုင် သစ်ခွပန်းခိုင်ကို ခူးယူပုံ ကတော့ အခက်ကြီးကွဲ ခက်ခဲသည်။

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုသည် သုံးပွင့်ဆိုင် သစ်ခွ တွယ်ခိုလ် ပေါက်နေသည့် နေရာ အနေအထားကို သေမသချာချာ ကြည့်ရှုအကဲခတ်နေသည်။

သစ်ခွဲ ဖန်းခိုင် ဆွတ် ဝင်းမည့် နည်းလမ်းကို ကြံဆ ရှာဖွေသည်။
အကြံကောင်းရရှိသည်နှင့်....

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည့် သူ့ကိုယ်ဖော်တွင် ဆောင်နေ ကျပါရှိသော သောကြားကွင်းခွေကို မြှုတ်သည်။ ကြီးကွင်း ခွေ၏အဆုံးပိုင်း ကြိုးစတွင် ကျောက်ခဲလေးတစ်ခုတပ်ဆင် ချည့်နှောင်လည်း။

ဤတွင် ကြိုးခွေသည် တွင်းလျှော့ရှ်နေသည့်ဘက်တွင် ကြိုးကွင်းအဖြစ် လှမ်းပစ်စွပ်နိုင်သလို ကျောက်ခဲလေး ချည့်နှောင်ထားသော တစ်ဖက်ကို လှမ်းပစ် ရစ်ပတ်ကာ ပတ်ကြိုးသဘောအသုံးပြု၍လည်းရအားသည်။

ကြိုးခွေကို ကိုယ်ဖော်တွင် စလွယ်သိုင်း ပြန်လွယ်ပြီး သစ်ပင်မြင့်ကြီးပေါ်သို့ တက်သည်။ သစ်ပင်ထက်ကျွမ်းသူ မို့ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ထိပ်ဖျားပိုင်းဆီသို့ ရောက်သွား သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည့် ကိုယ်ဖော့ပညာတို့တော့ လေ့ ကျင့်သင်ယူဖူးခြင်းမရှိပါ။
သို့ရာတွင်...

မျောက်ဖမ်းသည့်အလုပ်ကို ငယ်စဉ်တပင် လုပ်လာခဲ့ရာ ညီမိလုပ်ရှားမှုသည် ပေါ့ပါးသည်။ သွက်လက်သည်။ မြန် သန်သည်။ အခုန်အပျံလည်း ကောင်းသည်။

ကိုယ်ဖော့ပညာအဆင့်မြင့်မြင့် လေ့ကျင့်တတ်မြောက် သားသူများထက်ပင် အချို့နေရာများတွင် သာလွန်နေ သည်။

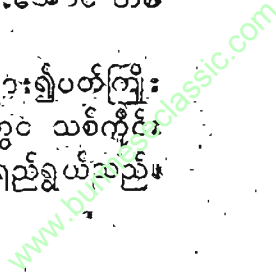
သုံးပွင့်ဆိုင်သစ်ခွဲ ချိတ်တွယ်ပေါက်ရောက်နေသည့် သစ် ခိုင်းလေး၏ အဖျားပိုင်းသို့ အရောက် မရောက်နိုင်။ ပသွား ဝိုင်သော်လည်း ထိုနေရာနှင့် ခလမ်းမကမ်းသို့ ရောက်သည် အထိတော့ တက်သွားနိုင်သည်။

မိမိကိုယ်ကို ချိန်ဆကာ ထိန်း၍နေရာလျှော့ပြီးနောက် သုံး ပွင့်ဆိုင် သစ်ခွဲဖန်းပင် ချိတ်တွယ် ပေါက်ရောက်နေသော သစ်ကိုင်းလေးအဖျားပိုင်းကို ကျောက်ခဲလေးချည့်နှောင် ထားသည့်ကြိုးစဖြင့် လှမ်းပစ်သည်။

ကျောက်ခဲလေး ချည့်နှောင်ထားသော ကြိုးစသည် သစ်ခွဲဖန်းပင် တွယ်ချိတ်ပေါက်နေရာ၏အောက်ဘက် လက် သားလုံးခန့်အကွာတွင် ရစ်ပတ်မိသည်။

ပတ်ကြိုးကို ခပ်တင်းတင်းနှင့် ခိုင်ခံ့သွားအောင် တစ် ခုတံ ကို ဆွဲသည်။

ညာလက်ကောက်စစ်ကိုအားထည့်လှုပ်ရှား၍ပတ်ကြိုး ခပ်ခနဲဆောင့်ဆွဲသည်။ ဤသို့အဆွဲတွင် သစ်ကိုင်း သည် ဖြောင်းခနဲ ကျိုးပြတ်သွားစေဖို့ ရည်ရွယ်သည်။ သို့သော်....

သစ်ကိုင်းငယ်သည် ကျိုးပြတ်မသွား။ ဆောင့်ဆွဲမှုအားနှင့် ဇိုက်လျော့စွာ ကွေးညွတ်၍သာ သွားသည်။ ဤသစ်ကိုင်းငယ်သည် မာကျော ကြပ်ဆတ်ခြင်းမရှိ။

သစ်ကိုင်း၏အတွင်းအားနှင့်အပြင်ဘက်ပိုင်းသစ်ခေါက်လွှာတို့တွင် ဆွဲအားဆန့်အားကောင်းသော အမျှင်များပါရှိသည့် သစ်ကိုင်း အမျိုးအစားဖြစ်ကြောင်း ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ နားလည်လိုက်သည်။

လေးကိုင်းပြုလုပ်ရန် အထူးစင် သင့်လျော်သည့် သစ်ကိုင်းမျိုးဖြစ်သည်ကိုလည်း သိသည်။

ဤတွင် ထိုသစ်ကိုင်းလေး ကျိုးပြတ်အောင်လုပ်နိုင်ရန် တစ်နည်းတစ်လမ်း ကြိုးစားရပြန်သည်။

ကြိုးခွေကို ဖြေလျော့သည်။ ကြိုး၏ အခြားတစ်ဖက်တွင်းလျှော့ ပြုလုပ်ထားသောနေရာတွင် ဓားမြှောင်ရိုးချည်နှောင်ထပ်ဆင်သည်။

ကြိုးအရှည်ကို အနေတော်ဖြစ်အောင် သေသေချာချာ ချိန်ဆတွက်ချက်ကာ ပိုင်ပိုင်ကိုင်သည်။

ထို့နောက် ကြိုးကို စက်ပိုင်းသဏ္ဍာန်ဝှေ့ယမ်းလိုက်ကာ ကြိုး၏ တစ်ဖက်အဆုံးပိုင်း ကွင်းလျှော့နေရာတွင် ခွေနှောင်ထပ်ဆင်ထားသော ဓားမြှောင်အသွားက သုံးဆိုင် သစ်ခွပ်နားပင် တွတ်ချိတ်ပေါက်နေသော သစ်ကိုင်းနေရာကို ထိခုတ်မိသည်။

တစ်ချက်တည်းနှင့်တော့ပြုတ်မသွား။ ဓားမြှောင်သွားနှင့် ထိခုတ်မှုကြောင့် သစ်ကိုင်းငယ်တွင် ပြုတ်တော့တီသွားသည့် ထိချက်တော့ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ကာ ကြိုးကို ထပ်မံဝှေ့ယမ်း၏။ ခြေတံအာရုံကိုစုစည်းကာ အချိန်အဆ အတိအကျဖြစ်အောင် အပြုတ် ကြိုးစားသည်။

“ခုတ်”

စောစောက ထိမိသော နေရာတည့်တည့်ပေါ်တွင် ထိခုတ်မိစေရန် သေသေချာချာ ချိန်ဆသော်လည်း အနည်းငယ် တိမ်းစောင်းလွဲချော်သည်။ ဘေးနားတွင်ကပ်၍ ထိခုတ်မိသည်။

ချိန်ဆသလို တိတိကျကျ ထိခုတ်မိကြောင်း သိသည့်နှင့် သွန်းယမ်းရှောင်ရိက လက်ကောက်ဝတ်ကိုလှည့်တစားတာ ဆွဲဆွဲယူသည်။

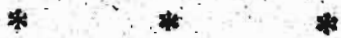
ထိုအခါ သစ်ကိုင်းငယ်၏ အသားစလေးတစ်စ ပဲ့သွက်သည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင်ပတ်ကြိုးကိုလည်း အားမည့်၍ ဆောင့်ဆွဲသည်။

“ဂျွတ်”

သည်တစ်ခေါက်တွင်တော့ သစ်ကိုင်းလေး ကျိုးပြုတ်သွားသည်။

ပတ်ကြိုးဖြင့် မိမိရရရစ်ဝတ်မိစားသည့် ကျိုးထွက်လာသော သစ်ကိုင်းငယ်အဖျားပိုင်းကို ကျန်းယမ်းရှောင်ရိက သ ကျင်ဆည်စွာပင် မိမိရရဆွဲယူလိုက်သည်။

သစ်ကိုင်းအဖျားပိုင်နှင့်အတူ သုံးပွင့်ဆိုင်သစ်ခွပန်းပင်
လည်း ကျန်းယမ်းရွှင်ရိုလက်ထဲသို့ ရောက်လာစေတော့
သည်။

“ရှောင်ရိက သိပ်တော်တာပဲ။ ဟိုအမြင့်ကြီးက သစ်
ကိုင်းသေးသေးလေးမှာ တွယ်ချိတ်ပေါက်နေတဲ့ သစ်ခွ
ပန်းပင်တို့တောင် ရအောင်ယူလာနိုင်တယ်။ ကြည့်စမ်း
ဦး။ အရမ်းကိုလှတာပဲ။ အရမ်းလဲထူးဆန်းတဲ့ သစ်ခွပန်း
မိလို့သစ်ခွမျိုး ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးတာ။ ကျေးဇူး... ကျေးဇူး
ဆိုရအောင်။”

သစ်ခွပန်းပင်ကို အောင်မြင်စွာ ရယူလျက် သစ်ခွ
အောက်သို့ ချောမောစွာ ပြန်ဆင်းလာသော ကျန်းယမ်း
ရွှင်ရိုကို ချင်ယူအမ်းက အားရဝမ်းသာ ဆီ ကြိုပြော
သည်။

“ပြေးမပက်ရုံတစ်မည်သာရှိ၏။ မိန်းကလေးမှာ အလွန်
ကို ရွှင်မြို့၊ ဝေ့ကို ရွှင်နေသည်။”

“ပြေးမပက်သော်လည်း ကျန်းယမ်းရွှင်ရို၏ ညာလက်
မောင်းကိုတော့ ခစ်တင်၊ ဓင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ထား
အောင်။”

“တို့လဲ ဒီသစ်ခွမျိုး မမြင်ဖူးဘူး။ ယူအင်း သူ့နာမည်
တို့ မသိဘူးဆိုတာ ဓာတ်ထင်နော်”

“တကယ်ပေါ့လို့။ ဘာလို့ ညှာပြောရမှာလဲ”
“ယူအင်းတောင် မသိဘူးဆိုရင် ထခြားလူတွေလဲ သိ
နိုင်မယ် မထင်ဘူး”

“ဒါတော့ အပြတ်ဘယ်ပြောနိုင်မှာလဲ။ သိတဲ့လူ ရှိချင်
ရှိမှာပေါ့”

“ဒီသစ်ခွပန်းကို တို့ဘာသာတို့ ခေါ်နိုင်မယ်နာမည်
ပေးရရင် မတောင်းမလား”

“အင်း... ကောင်းသားပဲ။ ရှောင်ရိ ပြောလေ။ ဘယ်
လို ခေါ်မလဲ”

“သုံးပွင့်ဆိုင်သစ်ခွ ဆိုရင်ကော”

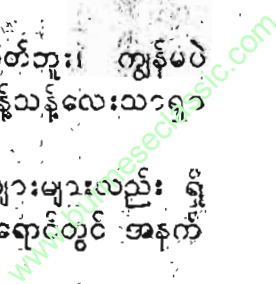
ဤအခေါ်အဝေါ်က ရိုးစင်းသလိုမို့ ချင်ယူအင်း သိပ်
သဘောမကျ။ သို့သော် ကျန်းယမ်းရွှင်ရို စဉ်းစားသော
အခေါ်မို့ တာမျှ စောဒကတက်မနေတော့ဘဲ သဘောတူ
လက်ခံလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပြီ။ ဒီသစ်ခွပန်းကို သုံးပွင့်ဆိုင်သစ်ခွလို့ ခေါ်
ကြမယ်။ သူ့တို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထည့်သိုမ်းယူသူ
နိုင်ဖို့ ဝါးသေတ္တာလေးတစ်ခု လုပ်ရဦးမယ်”

“ရတယ်။ တို့လုပ်ပေးမှာပေါ့”

“ရွှင် ကျကျနန လုပ်တတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျန်မပဲ
လုပ်မယ်။ ဝါးလုံး ကောင်းကောင်းသန့်သန့်လေးသာရွာ
ခတ်ပေး”

ထိုနေရာအနီးတွင် ဝါးခုံ အတော်များများလည်း ရှိ
သည်။ ဝါးခုံတစ်ခုဝါးများမှာ ရွှေအိုရောင်တွင် အနက်

ရင့်ရင့် အစင်းကြောင်းများပါရှိသည့် ဝါးများဖြစ်သည်။
ထိုဝါးများသည် အလုံးကြီး၍ အသားကျစ်သည်။

ကျန်းယမ်ရီရှောင်က ထိုဝါးရုံမှ သက်ရင့်ဝါးတစ်လုံး
ရွေး၍ ခုတ်ယူပေးသည်။

ချင်ယုအင်းသည် သစ်ခွဝါးသနာအိုးဖြစ်သည့်အားလျော်
စွာ သစ်ခွပန်းများ အထိအခိုက်ကင်းစွာ ယယ်နိုင်သည့်
ဝါးသေတ္တာ၊ ဝါးခြင်းများကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် လုပ်
တတ်သည်။

‘သုံးပွင့်ဆိုင် သစ်ခွပန်းပင်’ ထည့်ရန်အတွက် ကျစ်လျစ်
သည့် ဝါးကိုင်းပယ်လေးနှင့် ဝါးသေတ္တာပြုလုပ်ဖို့ စိတ်
ကူးရှိသည်။ သို့သော် ကျန်းယမ်ရီရှောင်ရဲ့ခုတ်ယူလာခဲ့သော
ဝါးလုံးမှာ အကြီးစားဖြစ်သော်လည်း အရောင်အသွေး
တစ်မူဆန်းလျက် သက်ရင့်ဝါးဖြစ်ကာ အသားလည်းကျစ်
သောကြောင့် ထိုဝါးလုံးကိုပင် ဝါးခြမ်းသေးသေးလေး
များ စိတ်ဖြာသပ်ကာ ဝါးသေတ္တာလေးတစ်ခု စိတ်ရှည်
လက်ရှည် ပြုလုပ်လေသည်။

ချင်ယုအင်းပြုလုပ်သော ဝါးသေတ္တာလေးမှာ အလျား
နှင့် အနံ့ ခြောက်လက်မ၊ အမြင့်တစ်ပေသာသာ ရှည်မျော
မျော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။ ဝါးကြောတွင်ရှိနေသည့် အနက်
ရောင် အစင်းလေးများကို အနေအထားဆီလျော်စွာ မပါရှိ
နေအောင် လက်ဆန်းလုံး တစ်ဝက်သာသာရှိသည့် ဝါး
ခြမ်းပယ်လေးများ ခွဲစိတ်၍ ဝါးနှိုးကြောဖြင့် ကွပ်ထား
သည်။

ချစ်စရာကောင်းသလို သုံးပွင့်ဆိုင် သစ်ခွပန်းပင် ထည့်
ရန်လည်း အနေတော်လေးဖြစ်သည်။ ထိုဝါးသေတ္တာလေး
ထဲတွင် ထည့်နိုင်ရန် သုံးပွင့်ဆိုင်သစ်ခွပန်း တွယ်ချိတ်နေ
သော သစ်ကိုင်းလေးတို့ အရှည်ငါးလက်မခန့်သာရှိအောင်
တိတိရှိရှိ ဖြတ်တောက်သည်။

သစ်ခွပန်းပင် ထည့်ထားသော ဝါးသေတ္တာလေးကို
ချင်ယုအင်း၏ စီးမြင်းကုန်းနှီးတွင်ချိတ်ကာ ခရီးဆက်ထွက်
လာခဲ့ကြသည်။

ညနေစောင်းလောက်တွင် စမ်းချောင်းလေးတစ်ခုသို့
ရောက်သည်။ နေမဝင်သေးသော်လည်း ထိုနေရာလေးမှာ
မြေခင်းလက်ခင်းသာသည့်အတွက် ခရီးမဆက်ကြတော့ဘဲ
ရပ်နားထိုင်ကြသည်။

မနက် အရုဏ်ဇတက်မီထ၍ ခရီးဆက်ရန်တိုင်ပင်စီစဉ်
ကြသည်။

ကျန်းယမ်ရီရှောင်ရိက တောဘဲနှစ်ကောင် ပစ်ခတ်ရရှိ
သည်။ ချင်ယုအင်းက စမ်းချောင်းလေးထဲမှ ငါးခပ်ကြီး
ကြီးတစ်ကောင်ဖမ်းယူသည်။

ချစ်သူနှစ်ဦး၏ ညစာစားသောက်ပွဲလား မြို့မြိုင်
ဆိုင်ဆိုင်ဖြစ်တော့မည်။

“ဘဲကင်နံ့တွေ ငါးကင်နံ့တွေတယ်မွေးပါလား”
ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီနှင့် ချင်ယုအင်းတို့နှစ်ယောက် မီးပုံ
ပြုလုပ်ကာ စောဘဲနှင့်ငါးများကင်နေကြခိုက် စကားသံ
တစ်ခုကြားရသည်။

လူကို မမြင်ကြရသေး။
ကြားလိုက်သည်က မျောက်ဖြူကြီး၏အသံဖြစ်ကြောင်း
ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီ ကောင်းကောင်းမှတ်မိသည်။

ချင်ယုအင်းကတော့ မျက်မှောင် မသိယောကြိုက်သွား
သည်။

“ဟော...ဦးလေးကြီး”
ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီသည် မီးပုံဘေးတွင် ဆိုင်နေရာမှ
ဆတ်နေထရပ်ကာ ပါးစပ်မှလည်း နှုတ်ဆက်စကားအလို
လိုထွက်သည်။

ချင်ယုအင်းလည်း ထရပ်သည်။
ထိုအချိန်မှာပင် မီးပုံဘေးနားသို့ မျောက်ဖြူကြီးဘွား
နေ ချောက်လာသည်။

မျောက်ဖြူကြီး၏ ကိုယ်ဖော့ပညာစွမ်းရည်အကြောင်း
မသိသေးသော ချင်ယုအင်း အံ့ဩသလိုဖြစ်သည်။

“ဦးလေးကြီး ဘယ်လိုလုပ်ပြီးရောက်လာတာလဲ”
ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီက နှုတ်ဆက်သည်။

ရုတ်တရက် ပေါ်လာသည့် မျောက်ဖြူကြီး၏ ထူးမြား
သော လှုပ်ရှားဟန်များကြောင့် ချင်ယုအင်း၏စိတ်ထဲ ထင်
စေလိုလိုဖြစ်ခဲ့ရသေးသည်။

သို့သော် ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီ၏ ရင်းနှီးဖော်ရွေစွာနှုတ်
ဆက်မှုကြောင့် ခင်မင်သော သူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း
နားလည်ကာ စိုးစိတ်သည်စိတ်များပပျောက်သွားသည်။

“ဟိုဘက်နားကဖြတ်သွားရင် ဘဲကင်နံ့မွေးမွေး
ငါးကင်နံ့သင်းသင်းရတာကြောင့် ခြေထောက်ကအလို့လို
ဒီဘက်ကို လှမ်းမိတာပဲ၊ ဘယ်လိုလဲ...ကျက်ပြီလား”

မျောက်ဖြူကြီးက ပြောသည်။
“ကျက်တော့မှာပါဦးလေးကြီး၊ ထိုင်ပါဦး”
ချင်ယုအင်းက ဖိတ်မန္တကပြုသည်။

တကယ်စင်စစ် မျောက်ဖြူကြီးသည် အသားကင် ငါး
ကင်နံ့များရသောကြောင့် ရောက်လာခြင်းမဟုတ်။ သူ၏
ထုံးစံအတိုင်း လွတ်လွတ်ထပ်ထပ် လှည့်လည်သွားလာ
ရင်း ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီတို့၏ခြေရာကိုကောက်မိခဲ့သည်။

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီ၏ ခြေရာလက်ရာများကို ကောင်း
ကောင်းသိရှိသော်လည်း အတူတွေ့ရသော မိန်းကလေး
ခြေရာလက်ရာ သဲလွန်စများကတော့ မည်သူမည်ဝါဟု
သေချာပေါ်ကီ မခွဲခြားတတ်ပေ။

သို့သော် ချင်ယုအင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော ခန့်မှန်း
သည်။

ထို့ကြောင့် ခြေရာခံလိုက်လာခဲ့ရာ စမ်းချောင်းလေး
နားတွင် စခန်းချရန်ပြင်ဆင်နေကြသော ကျန်းယမ်ရွှေောင်
ရီတို့ကို တွေ့ရသည်။

ချက်ချင်း ထွက်မတွေ့သေးဘဲ အသာ ပုန်းအောင်း စောင့်ကြည့်နေလျက် ဘဲကင် ငါးကင်များ ကျက်လောက် သည့်အချိန်ကျမှ အသံပေးပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။

“အေး...အေး...ကျေးဇူးပါပဲ။ ငါနာမည်က မျောက်ဖြူကြီးတဲ့ ကြားမှူးမလား မသိဘူး”

မျောက်ဖြူကြီးက မီးပုံဘေးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း ပြောသည်။

“ဟာ...ကြားမှူးတာပေါ့၊ သိုင်းစွမ်းပြီး ကိုယ်မော့ ပညာကောင်းတယ်၊ ပျော်တတ်၊ ရွှင်တတ်၊ နောက်တတ်၊ ပြောင်တတ်တယ်၊ နောက်ပြီး အ...”

စောရသူခိုးအလွတ်လို့လည်း ကျွမ်းကျင်စွာ လုပ်ဆောင် ဓာတ်ကြောင်း ဆက်ပြောမည် လှစ်ပြီးမှ ထိုသို့ပြော၍ ကော်စီးမှ ကောင်းပါမလားဟု တွေးမိကာ စကားကို ရုတ်တရက်ရပ်လိုက်သည်။

မျောက်ဖြူကြီးက စာမားဟားရယ်မောလို့ကြီး....

“နိုးတာဝက်တာမှားလဲ ကျွမ်းကျင်တယ်လို့ နာမည်ကြီး နေတာကို ပြောမလို့မဟုတ်လား”

“ဟို...အဲ...အားနာပါတယ် ဦးလေးကြီးရယ်”

“ဟား...ဟား...ဟား...ဘာမှ အားနာစရာမရှိဘူး၊ ခိုးတာဝက်တာက ငါသနာပါတဲ့အပြင် အကျွမ်းကျင်ဆုံး အလုပ်ပဲ၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို အခုလို အတုစွာတွေ့ရ တော့ ဝမ်းသာတယ်ကွာ”

ချင်ဇွဲအင်း မျက်နှာရဲခနဲဖြစ်ကာ ခေါင်းလေးငုံ့သွား သည်။

“ဟာ...ဦးလေးကြီးကလဲ၊ ကျွန်တော်နဲ့ယူအင်းတို့က မြွေဆိုးရိုက်ချုပ်ရုံမယ်နေရာကို လိုက်ရှာနေကြတာပါ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနှင့်ပြောသည်။

ထိုအခိုက် မီးပုံနှင့်အတော်လှမ်းလှမ်းရှိ သစ်မင်္ဂလာပင် ရှိ သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းပေါ်တွင် တင်ချိတ်ထားသော ဝါး သေတ္တာရှည်လေးကို မျောက်ဖြူကြီး လှမ်းမြင်တွေ့သွား သည်။

ထိုနေရာသည် မောင်ရိပ်ကျနေပြီး သစ်ထိုင်းသစ်ရွက် များလည်း အုပ်ဆိုင်ဆိုင်ရှိနေရာ မြင်ကွင်း သိပ်မရှင်း။ မျောက်ဖြူကြီး၏ မျက်လုံးအကြည့် စူးရှသောကြောင့်သာ တွေ့မြင်နိုင်ခဲ့သည်။

အထက်တန်းစား မှူးမတ်မျိုးနွယ်ဖြစ်သော မျောက်ဖြူ ကြီးသည် သစ်ခွပန်းများအကြောင်းနားလည်သည်။ သူတို့ မိသားစုအိမ်ဂေဟာကြီးတွင် သစ်ခွပန်းဥယျာဉ်တစ်ခုပင် သီးသီးသန့်သန့်ရှိနေသည်။

သည်တော့ ထိုဝါးသေတ္တာလေးမှာ အဖိုးတန် သစ်ခွ ပန်းထည့်ရန် သေသေချာချာပြုလုပ်ထားကြောင်း မြင်ရ နှင့်သိသည်။

“အထို...သစ်ခွပန်းထည့်တဲ့ဝါးသေတ္တာလေးပါလား၊ ဘယ်လိုအဖိုးတန်တဲ့ သစ်ခွပန်းပင်ကောင်းများ ရှိထားလို့ လဲ”

၂၀၆ ● ကတ္တသိုက်ဝင်းကြွေ

မောက်ဖြူကြီးက မေးလိုက်သည်။

“သုံးပွင့်ဆိုင် သစ်ခွပန်းပင်ပါ ဦးလေးကြီး”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ပြန်ဖြေသည်။

“သုံးပွင့်ဆိုင်ခဲစီခွ... ဟုတ်လား၊ ဒီနာမည်မျိုးပကြားပူးပါဘူး”

“ဒီသစ်ခွပန်းရဲ့ နာမည်ကို ယူဆင်းတောင် မသိလို့ ကျွန်တော်တို့ဘာသာခေါ်ကြတာပါ”

“အယ်လီ သစ်ခွပန်းဝင်မျိုးမို့လဲ၊ သွားကြည့်ရအောင်လား”

မောက်ဖြူကြီးက ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်နေရာမှထကာ ဝါးသေတ္တာရှည်လေး ဆွဲချိတ်ထားရာ သစ်ပင်ဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်သွားသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကလည်း ထ၍ အတူလိုက်သွားသည်။ ချင်ယုအင်းကတော့ ကျက်စပြုနေသော အကင်များကို စောင့်ကြည့်ရန် မီးပုံနားတွင် ကျန်နေရစ်ခဲ့သည်။

မောက်ဖြူကြီးနှင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတို့နှစ်ယောက် သစ်ပင်ဆီသို့ ရောက်သွားကြသည်။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ဝါးသေတ္တာရှည်လေးကို လှမ်းဖြုတ်ယူပြီး မောက်ဖြူကြီး၏အက်သို့ အပ်သည်။

မောက်ဖြူကြီးက ဝါးသေတ္တာရှည်လေးထဲရှိ သစ်ခွပန်းပင်ကို စူးစိုက်ကြည့်သည်။

အလင်းရောင် သိပ်မကောင်းသော်လည်း မောက်ဖြူကြီးအနေနှင့်ကတော့ ထင်ထင်မြင်မြင် မြင်နိုင် ဖတ္တနိုင်သည်။

မောက်ဖြူကြီး၏မျက်နှာပေါ်တွင် ထူးခြားသော စာမူအရာ ဖျတ်ခန့်ပေါ်သည်။

“အလို”

ပါးစပ်မှထည်း- ရေရွတ်ခံပြုသည်။

“ဘာလဲဟင်... ဦးလေးကြီး၊ ဘာထူးခြားလို့လဲ” ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက မေးလိုက်မိသည်။

မီးပုံနားတွင် ကျန်ရစ်နေခဲ့သော ချင်ယုအင်းကလည်း ထမ်း၍အကဲခတ်ကာ ကြည့်သည်။

မောက်ဖြူကြီးက ချက်ချင်းအပြေမပေး။ သစ်ခွပန်းပင်ကို ပို၍စေ့စေ့စစ်စစ် ကြည့်ရှုသည်။

“ဒါ ဘာသစ်ခွလဲဆိုတာ ဦးလေးကြီးသိသလားဟင်”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက မေးလိုက်မိသည်။

ချင်ယုအင်းဆိုလျှင် မီးပုံနားမှထကာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတို့ထံ ထာမည်ပင်ပြုသည်။

မောက်ဖြူကြီးက သစ်ခွပန်းပင်ထည့်ထားသော ဝါးသေတ္တာရှည်လေးကို သစ်ပင်ပေါ် ပြန်တင်ချိတ်လိုက်သည်။

“လာ... မီးပုံနား ပြန်သွားမယ်၊ အကင်တွေစားရင်း အေးအေးဆေးဆေး ပြောကြတာပေါ့”

နှစ်ယောက်သား မီးပုံနားသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။
“ပြောပါဦး...! ဦးလေးကြီးရဲ့၊ အဲဒါ ဘာသစ်ခွလဲ”
ချင်ယုအင်းက မေးသည်။

ကျက်နေပြီဖြစ်သော ဘဲကင်မှပေါင်တစ်ဖက်ကို ဖဲ့ ယူ၍
ပေးသည်။

“မင်းတို့နှစ်ယောက် အရမ်းကြိုက်ကောင်းတယ်၊ အဲဒါ
အရမ်းတိုရှားပါးပြီး ဆေးဖက်လဲဝင်တဲ့ ရွှေနဂါး မျက်
လုံး သစ်ခွပဲ”

“ဟင်... ဖုတ်လား”

ချင်ယုအင်းက အံ့ဩဝမ်းသာပင် ရေရွတ်သည်။

ရွှေနဂါးမျက်လုံးသစ်ခွဆိုသည်ကို မမြင်ဖူးသော်လည်း
အမည်လောက်ကိုတော့ ကြားဖူးသည်။ အရှားပါး ဆုံး
ဆစ်ခွအမျိုးအစား ဖြစ်ကြောင်းတို့လည်း ကြားဖူးနားစ
ရှိထားသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီရွှေနဂါးမျက်လုံး သစ်ခွကို မင်းတို့
နှစ်ယောက် ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုလုပ် ရလာခဲ့ကြတာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ခရီးနှင်လာကြရင်း တော
ထဲမှာ တွေ့မိတာပါပဲ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ပြောသည်။

ချင်ယုအင်းကတော့ မိန်းကလေးဖြစ်သည့်အပြင် သစ်ခွ
ပန်းများကို အဆူးပင် စိတ်ဝင်စားသည့်အတွက် ကျန်းယမ်
ရှောင်ရီ ခပ်လွယ်လွယ်ပြောလိုက်မှုကို သိပ်အားမရ။

သစ်ခွပန်းပင် တွေရပုံ၊ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက စွန့်စွန့်
စားစား ခူးထူပုံ၊ မိမိက သစ်ခွပန်းပင် ထည့်ရန် ဝါး
သေတ္တာရှည်လေး လုပ်ပုံ စသည်တို့ကို အသေးစိတ် ပင်
စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြောပြသည်။

“ရွှေနဂါးမျက်လုံးသစ်ခွ ဆေးဖက်ဝင်တယ်ဆိုတာက
ဘယ်လိုရောဂါတွေကို ကုနိုင်တာလဲ”

ချင်ယုအင်းက သူမ၏ ရှင်းလင်းပြောပြချက်ထံ မေး
ခွန်းဖြင့် အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

“အဆိပ်ပေါင်းစုံကို နိုင်တယ်၊ အယ်လောက်ပြင်းထန်
ပြီး အယ်လောက်ဆန်းပြားတဲ့ အဆိပ်ဖြစ်ပါစေ၊ ဈေးက
ပြယ်သွားစေနိုင်တယ်၊ ငါသိသလောက်ပြောရမယ်ဆိုရင်”

သွေးအဆိပ်သင့်လျှင် မည်သို့၊ အာရုံကြောများ အဆိပ်
မိလျှင် ဘယ်ပုံ စသည်ဖြင့် မိမိကြားသိထားသမျှ သော ရွှေ
နဂါးမျက်လုံး သစ်ခွကိုသုံးက အဆိပ်ဖြေကုသပုံနည်းလမ်း
များကို မျောက်ဖြူကြီးက ပြောပြသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ချင်ယုအင်းပါ စိတ်ဝင်စား
နားထောင် မှတ်သားကြသည်။

* * *

“ဒါနဲ့ နေကြပါဦး၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် ဘယ်လိုဆုမိ
ပြီး မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နောက်ဆုံး အတူတူခြေရာခံလိုက်ကြဖို့
ဖြစ်လာတာလဲ”

ရွှေနဂါးမျက်လုံး သေခွဲဖြင့် အဆိပ်ပေါင်းစုံကို ဖြေ
ဖောက်ကုသမှု နည်းလမ်းတို့အကြောင်း ပြောပြပြီးနောက်
မျောက်ဖြူကြီးက မေးသည်။

ဤတွင် မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ဆုံစုံပြီး ထိခိုက်ဒဏ်ရာ
ရကာ အဖျားတက်သတ်လစ်သွားချိန်တွင် သူတို့နှစ်ယောက်
ဆုံစုံကြပုံ၊ သမားတော်ပင့်ကာ ကုသပေးပုံ၊ မြွေဆိုးဂိုဏ်း
အကြောင်း၊ သိက်လံစုစမ်းပုံ အကြောင်းများကို ကျန်းယမ်
ရှောင်ရီနှင့် ချင်ယုအင်းတို့က တစ်ယောက် တစ်လည်စီ
ပြန်ပြောပြီး ပြောပြကြသည်။

“လက်စသက်တော့ မင်းတို့က အကြောင်းက ဆဲသို့
တော့ခဲ့ကြတာလား၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင် ဖူးစာဆုံကြဖို့လဲကုသိုလ်
စါအကြံမှာ သေချာတယ်”

အကြောင်းစုံသိရပြီးနောက် မျောက်ဖြူကြီးက မှတ်ချက်
ချရာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီနှင့် ချင်ယုအင်းတို့နှစ်ယောက်သား
ရှက်စနိုး ဖြစ်ကြရသေးသည်။

“တို့ကို ကုသပေးခဲ့တဲ့ သမားတော်ကြီးရဲ့ နာမည်
ကို ပြောပြပါဦး ယုအင်းရဲ့၊ မေးမယ် မေးပယ်နဲ့ အခုမှ
မေးဖြစ်တယ်၊ ကိုတို့အသက်ကို ကုသ ကယ်တင်ပေးခဲ့တဲ့
အဆက်သစ် ကျေးဇူးရှင်ကြီးရဲ့နာမည်ကို မသိဘဲဖြစ်နေ
ရင် ဘယ်ကောင်းမာလဲ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီသည် မိမိဘုံကုဏကယ်ဘင်ပေးခဲ့သည့်
သမားတော်၏ အမည်ကို သိချင်နေသည်။ ချင်ယုအင်းနှင့်

နှစ်ယောက်အတူတူ ခရီးနှင့်ခဲရသည်တွင် ကြည်နူးပျော်ရွှင်
နေရာ မေးရန်သတိမေ့နေခဲ့သည်။

ယခု မိမိတို့အကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း ပြောပြတော့မှ
သတိရကာ စကား အလျဉ်းသင့်သလိုသည်း ရှိသည်တွင်
မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

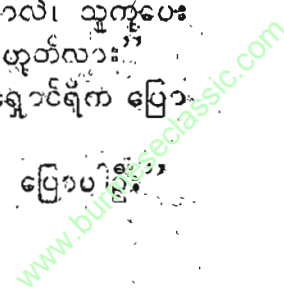
“သူ့ကို ထိုက်သင့်တာထက် ဆေးဖိုးဝါးခ ပိုမိုမိုမို
ပေးလိုက်ပြီးပါပြီ၊ ဘာမှအထွေအထူး ကျေးဇူးတင်နေစရာ
မရှိတော့ပါဘူး”

စူးခိုင်ထုံး အကြောင်းကို သိထားသော ချင်ယုအင်းက
ဝင်ပြောသည်။ စူးခိုင်ထုံးလို ယောဘုကြီးပြီး စိတ်ယုတ်မာ
သူ့ တစ်ယောက်အပေါ် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက အသက်
သခင် ကျေးဇူးရှင် တစ်ယောက်အဖြစ် သဘောထားနေ
ခြင်း မရှိတော့ပါ။

ဤသို့ သဘောထားနေမှုအပေါ် စူးခိုင်ထုံးက အခွင့်
အရေးယူကာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို အသုံးချအမြတ်ထုတ်
ပွားမှားစိုးစိုးရိမ်သည်။

“ဟာ...ယုအင်း ဘယ်လိုမြောလို့တဲတာလဲ၊ သူကုပေး
တဲ့ တို့အဖျားပျောက်ပြီး သက်သာခဲ့တာမဟုတ်လား”
ရိုးရိုးသာတွေးတတ်သော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက ပြော

သည်။
“အဲဒီသမားတော် ဘယ်သူလဲဆိုတာ ပြောပါဦး”

လူကခတ် ကောင်းသော မျောက်ဖြူကြီးကမူ ထူးခြားသော အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိနိုင်မည်ဟု စဉ်းစားမိသည့်အတွက် ကြားဝင်ကာမေးသည်။

“စန်းကြူမြို့လေးက စူးခိုင်ထုံးပါ”

“စိတ်ပုပ် လောဘနယ် သမားတော်နဲ့ တွေ့ခဲ့ကြတာကိုး၊ ဟုတ်တယ်—ရှောင်ရီ၊ ဝိလူက စိတ်ထားမကောင်းဘူး၊ လောဘလဲကြီးတယ်၊ အဲ...ဆေးကုတဲ့နေရာမှာတော့ နုတ်ဖတ်ဖတ်တယ်၊ သူ့စိတ်ကြိုက် ဆေးကုခရမယ်ဆိုရင် နတ်ဆေး သောက်လိုက်ရသလို တစ်ခဏအတွင်း ရောဂါသက်သာပြီး ဆေးကုခရမယ်ဆိုရင် ခါကြောင့် သူ့ကိုစိတ်ပုပ်လောဘနတ် သမားတော်လို့ ခေါ်ကြတယ်”

သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံများသော မျောက်ဖြူကြီးသည် စူးခိုင်ထုံးအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိထားသည့်အတွက် ကျန်းယမ်းရှောင်ရီအား ရှင်းပြသည်။

စိတ်ထားရိုးဖြောင့်သော ကျန်းယမ်းရှောင်ရီအနေနှင့် လူမှန်းမသိအောင် အဖျားကြီးနေမှုကို ပျောက်ကင်းသည့်သောအောင် ကုဆေးပေးလိုက်သော သမားတော်တစ်ယောက်အပေါ် မကောင်းမြင်စိတ် မဖြစ်လို့။

“အဲဒီလူကြီး ငွေမက်တာ၊ လောဘကြီးတာ၊ စိတ်ထားမကောင်းတာကတော့ ကျွန်မကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ကြားခဲ့ရတာ သိလား”

အကြောင်း တိုက်ဆိုင်လာသည်မို့ ချင်ယုအင်းလည်း စန်းကြူမြို့လေးသို့ အမားတော်ဆွားအဖင့် လိန်လိန်

သည့် မိန်းကလေး၏နေအိမ်တွင် တွေ့မြင်ကြားသိခဲ့ရသည်များကို အသေးစိတ်ပင် မြောပြလိုက်သည်။

“နေပါဦး၊ မင်းပြောတဲ့အထဲမှာ လူကြည်ချမ်းဆိုတာ မပါတယ်နော်”

ချင်ယုအင်း၏ စကားအဆုံးတွင် မျောက်ဖြူကြီးက မေးသည်။

“ဟုတ်တယ်...လူကြည်ချမ်း၊ သူ့ကို မြင်ဖူးသလိုလို့ပဲ၊ ဘာ...ဟုတ်ပြီ၊ အခုမှ စဉ်းစားမိတယ်၊ တစ်ကိုယ်တော် သိုင်းသမား လူကြည်ချမ်းဆိုတဲ့ လူပဲ”

တစ်ဆယ့်တော်သိုင်းသမား လူကြည်ချမ်း၊ စွဲကပ်ပိုင်နိုင် ဖေသည့် အစွမ်းရှိသောဆေး၊ ဂိုက်တစ်ခုလုံးကို အုပ်စိုး ဝေခိုင်မည့် အလားအလာ၊ အဆင့်မြင့်အစွမ်းထက် သိုင်းကျမ်း စသည်တို့ကို ဆက်စပ် ကြည့်သောအခါ ဘယ်လို အကြံအစည်မျိုး ဖြစ်ကြောင်း မျောက်ဖြူကြီး ကောင်းကောင်း နားလည်သဘောပေါက်လေတော့သည်။

* * *

“လူကြည်ချမ်းက တစ်ယုတို့ အကြံကြီး ကြံနေတာ ဆိုး...”

မျောက်ဖြူကြီးကခေါင်းတဆတ်ဆတ်လှုပ်ရင်းပြော၏။

“သူက ဘာတွေများ ကြံနေတာလဲဟင်၊ မဟုတ်တာမှန်းတော့ သိတယ်၊ ယေသေချာချာတော့ မမှန်းဆက်တာဘူး၊ ဦးလေးကြီးသိရင် မြောပြပါလား”

ချင်ယူအင်းက တိုက်တွန်းသည်။

“ဣတ်တယ် ဦးခလေးကြီး၊ ဗီလူတွေ ဘာကြံနေကြတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်လဲ သိချင်တယ်”

ဤတွင် မျောက်ဖြူကြီးလည်း သူမှန်းဆမိသည့် လူကြည် ချမ်း၏ ‘အကြံအစည်ကြီး’ကို ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံတို့အား ပြောပြသည်။ ကောက်ကုတ်ယုတ်စာလှသည့် အကြံရှိုင်းကြီး မို့ နားထောင်ရင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံနှင့် ချင်ယူအင်းတို့ ကြက်သီးထမိသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမိသည်။

အစိဆက်တည်းဆိုသလိုပင် မျောက်ဖြူကြီးက လူကြည် ချမ်းနှင့် စူးခိုင်ဆုံးတို့အကြောင်း သူ့ထံထားဘိမျှကို ပြော ပြုလိုက်သေးသည်။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံတို့အတွက် အကြား အသိ တိုးဆွားကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဘဲကင်နှင့် ငါးကင်တို့လည်း အကုန်ပြောင်စင်သွား၏။ ညဉ့်လည်း အတော်နက်နေပြီမို့ စကားဝိုင်း သိမ်းလိုက် ကြသည်။ မျောက်ဖြူကြီးလည်း ညအိပ်ရန် နေရာ ထ ရှာမနေတော့။ စမ်းချောင်းလေးဘေးရှိ ကျန်းယမ်ရှောင် ရုံတို့၏ ယာယီစခန်း နေဖူးလေးတွင်ပင် ညအိပ်လိုက်၏။

နောက်တွင်နေနံနက် အရက်မုတ်ကမီ ခရီးဆက်ခိုင်း မျောက်ဖြူ ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံတို့ အစောကြီးနိုးကြသည်။ မျောက်ဖြူ ကြီးကို နှိုးမနေဘော့ဘဲ အေးအေးလူလူအိပ်ခိုင်းရန် ထ ရှစ်ခွဲမို့ စိတ်ကူးသော်လည်း သူတို့မနိုးမိမှာပင် မျောက်ဖြူ ကြီးက နိုးလျက် နံနက်စာပင် စီမံပြုလုပ်ထားပြီး အရက် မုတ်ကမီ ခရီးမြန်မြန် ဆက်ချင်နေကြသော ကျန်းယမ်

ရှောင်ရုံတို့ အတွက် အရမ်းတို အဆင်ပြေသွားကြသည်။ မျောက်ဖြူကြီး ချက်ပြုတ်ထားသော နံနက်စာစာကို ခပ် သုတ်သုတ် စားလိုက်ကြသည်။

“ဪ... မင်းတို့ကို ပြောရဦးမယ်”

နံနက်စာစာစားသောက်ကြပြီးနောက် နှုတ်ဆက်ကာ ခွဲခွာခရီး စတော့မည့်အချိန်တွင် မျောက်ဖြူကြီးက စကား စသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံနှင့် ချင်ယူအင်းတို့လည်း မျောက် ဖြူကြီး ဘာပြောမည်နည်းဟု နားစွင့်လိုက်ကြသည်။

“လာမယ်ဆယ်နှစ်ရက်နေ ညနေစောင်းအချိန်လောက် ကျရင် မြေဆိုးရိုက်ချုပ် ဆားအော်ပို့ ကျောက်စက်နေ စခန်းနားမှာ ရှိနေလိမ့်မယ်လို့ သတင်းရတယ်။ ကျောက် စက်ရေ စခန်း ဘယ်မှာရှိအယ် ဆိုတာကိုကော သိကြရဲ လား”

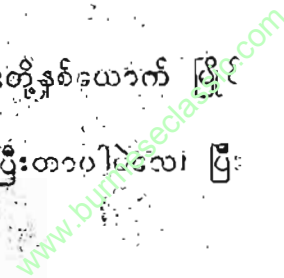
မျောက်ဖြူကြီးက ပြောသဖြင့်

“ကျွန်တော် မသိဘူး ဦးခလေးကြီး”

“ကျွန်မသိတယ် ဦးလေးကြီး”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရုံနှင့် ချင်ယူအင်းတို့နှစ်ယောက် ပြိုင် တူလိုလိုပင် အခုဖြူပေးလိုက်ကြသည်။

“ချင်ယူအင်း သိတယ်ဆိုရင် ပြီးတာပါပဲလေ၊ ပြီး တော့...”

၂၁၆ ● ဆန္ဒအိုက် ဝင်းကြွယ်

မျောက်ဖြူကြီးသည် စဉ်းစားချင့်ချိန်သလို တစ်ချက် ဆိုင်းကာ မျက်မှောင်ကြွယ်သည်။ ဆီ့နောက် ဆက်ပြော သည်။

“မြေနတ်မယ်ဝတ်စုံကို မြေဆိုးရိုက်တ ရတော့မလို့လဲ ဖြစ်နေတယ် ဆိုထားပဲ”

“မြေနတ်မယ် ဝတ်စုံဆိုတာက...”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိုက် အမေးစကား မဆုံးမိ မျောက် ဖြူကြီးတ လက်ကာဟန်တားလို့ပြီး...

“အဲဒါက သက်ဆိုင်ရာဂိုဏ်းတွေရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်၊ ဘာမှ မစပ်စုနဲ့၊ မေးလားမြန်းလား လုပ်မနေနဲ့၊ ငါတောင် သတင်းထူးကို အသိပေးချင်လို့ ထုတ်ပြောရတာ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိုက် ချင်ယုအင်းတို့ ကြည့်လိုက်မိ၏။ ချင်ယုအင်းက မျက်လွှာလေး အသာချထားသည်။

“သက်ဆိုင်ရာဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ရရင်တော့ ဂိုဏ်း ဝင်စာစိယောက်ယောက်က ဒီဝတ်စုံအကြောင်း မင်းသိသင့် တာတွေ ပြောပြကောင်း ကြီးပြုလိမ့်မယ်။ အဲဒီ အချိန် မကျခင်တော့ မသိလိုက်မသိဘဲ ယာပဲ နေပေတော့ ရှောင် ရိရေ၊ ကဲ...ငါသွားပြီ”

မျောက်ဖြူကြီးက ဆက်ပြောသည်။

စကားလည်းဆုံး လူတလည်း လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်ပျောက် ကွယ်သည်။

ဆခန်း (၁၂)

မျောက်ဖြူကြီးထံမှ သဘင်းအစများ ရခဲ့ပြီမို့ ချင်ယု အင်းအနေဖြင့် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် အမြန်ဆုံး ဆက် သွယ်ရန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ကြိုတင်ချိန်းဆိုစဉ်မှများ စနစ်တကျ လုပ်ထားသည့် အတွက် ချင်ယုအင်းအဖို့ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် အဆက် အသွယ်လုပ်ရန်သိပ်မခက်ခဲပါ။ ဆက်သွယ်ရန်လမ်းကြောင်း နှင့်နေရာတွေရှိနေသည်။

သို့ရာတွင် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် သွားရောက် ဆက် သွယ်ရာတွင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိုက်ပါ အတူခေါ်သွားရန် သင့်မသင့်ကိုတော့ ချင်ယုအင်း ချိတ်ချတုံ ဖြစ်နေရသည်။ ချင်ယုအင်း၏ စိတ်သဘောဆန္ဒအမှန်ကတော့ ကျန်းယမ် ရှောင်ရိုက်ကို အတူခေါ်ဆောင်သွားလိုသည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်များနှင့် ဆက်စပ်နေသော ကိစ္စဖြစ်သည့်အတွက် ဂိုဏ်းဝင်မဟုတ်သည့် အပြင်လူတစ်ယောက် (ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေသေးသည်။) ကန့်လန့်ကန့်လန့်နှင့် ပါဝင်နေစေရန်ကလည်း ပသင်လျှော်၍ နောက်ဆုံးတွင်....

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း တစ်ခုလုံးနီးပါး အဆိပ်ငွေ သင့်ကာ မြေဆိုးဂိုဏ်း၏လက်တွင်း သက်ဆင်းကျရောက်နေသည့် အခြေအနေမှ ထွတ်အောင် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိကတူညီကယ်တင်ပေးခဲ့ခြင်း၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းနှင့်ပတ်သက်သည့် အရေးကြီးသော သတင်းများကိုလည်း ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိ၏ ဦးလေးကြီးထံမှ ကြားသိခဲ့ခြင်း စသည့် အချက်များကြောင့် သည်ကိစ္စများတွင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျှင်အနှောင့်အယှက်ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်။ အကူအညီပင် များစွာ ရလိမ့်မည်ဟု ဆင်ခြင်ဆုံးသင်ကာ ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိကို အတူခေါ်သွားရန် ချင်ယူအင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ယခု ၉-ရက်နေ့ဖြစ်ရာ ၁၂-ရက်နေ့ရောက်ရန် ၃-ရက်မျှသာ လိုသေးသော်လည်း ဆုံးဖြတ်ပြီးသည်နှင့် ချင်ယူအင်းက လုပ်စရာရှိသည်များကို မြန်မြန်ထက်ထက်ပင် လုပ်ဆောင်လေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်...

၁၀-ရက်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင်ပင် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ် တိန်ထင်ကြိုင်ထံသို့ ချင်ယူအင်းနှင့် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိတို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့သည်။

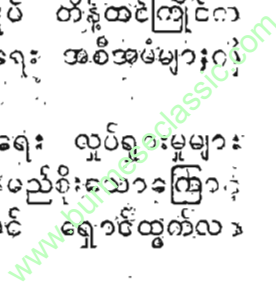
ချင်ယူအင်းက မျောက်ဖြူကြီးထံမှ ကြားသိခဲ့ရသည့် သတင်းများကို ဂိုဏ်းချုပ်တိန်ထင်ကြိုင်အား အသိပေးတင်ပြသည်။ မိမိနှင့် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိ ပြန်လည် ဆုံတွေ့ကြပုံ၊ ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိထံမှ သတင်းအစအနရကာ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နောက်ဆံ အတူလိုက်ကြရာမှကျန်းယမ်းရွှောင်ရိ၏မိတ်ဆွေ ဦးလေးကြီးဖြစ်သူ မျောက်ဖြူကြီးနှင့် ဆုံသွားကာ အရေးကြီးသည့်သတင်းများ ရခဲ့ပုံကိုလည်း ထည့်သွင်းပြောပြသည်။

မောင်ရင်လေး ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိနှင့် ပတ်သက်ဆက်သွယ်ပြီး သတင်းထူးတွေရလာခဲ့လို့ ထပ်ပြီး ကျေးဇူးတင်ပြန်ပြီ။ မြေနတ်မယ်ဝတ်စုံဆိုတာက ငါတို့ ရှေးဘိုးဘွားတွေ အမွေဒဏ်ဆေးရစ်ခဲ့တဲ့ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတစ်ခုလို့ အခု လေးလောဆင်ဖာ သိထားလိုက်ပေ။ မြေနတ်မယ်ဝတ်စုံဟာ အဆင့်မြင့် အစွမ်းထက် သိုင်းပညာတစ်ခုနဲ့ပဲ အသက်အစပ်ရှိနေတယ်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်က ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိကို ကျေးဇူးတင်တောင်းဆိုပြီး ပြောပြသည်။

ဆိုနောက် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ် တိန်ထင်ကြိုင်က မြေဆိုးဂိုဏ်းအား တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရေး အစီအမံများကို အပူတပြင်းပင် လုပ်ဆောင်သည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းတွင်းရေး လှုပ်ရှားမှုများတွင် စပ်စုသည့်အနေအထားမျိုး ရှိနေမည်စိုးသောကြောင့် ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိလ အလို့က်သိစွာပင် ရှောင်ထွက်လာ

လျက် မိမိဘာသာ အေးအေးဆေးဆေး တစ်စုံတစ်ခု နေလိုက်သည်။

ချင်ယူအင်းကတော့ တိန်ထင်ကြိုင်၏ စိမ့်လွပ်ရှားမှု များစွာ ပါဝင်နေရလေသည်။

မြွေဆိုးဂိုဏ်းကို တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရေး၏ အဓိက တိုက်ခိုက်ရေးအင်အားအဖြစ် မြွေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်ကို တာဝန်ပေးသည်။ ချင်ယူအင်းက မြွေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်တွင် အပါအဝင်ဖြစ်ကာ ဝါစဉ် အမှတ် ၃-နေရာတွင်ရှိသည်။

ယခုလောလောဆယ်တွင် ဂိုဏ်းချုပ် တိန်ထင်ကြိုင်နှင့် အတူ မြွေစိမ်းကညာ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၇-တို့သာ ရှိနေကြလျက် တွန့် ၃-ယောက်မှာ မြွေဆိုးဂိုဏ်းကို ခြေရာခံစုံစမ်းရန် ကင်းလှည့်ထောက်လှမ်းနေကြသည်။

ထိုမြွေစိမ်းကညာ ၂၊ ၄-နှင့် ၅-တို့ကို ဂိုဏ်းချုပ်ထံ အမြန်လာရောက်ရန် အရေးပေါ်ဆက်သွယ်မှုဖြင့် ပြုလုပ်ဆင့်ခေါ်သည်။

မြွေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်တို့ကို နောက်ခံ အရန်အင်အား များအဖြစ် စိုင်းဝန်းထောက်ကူပေးမည့် အဖွဲ့များလိုလည်း တာဝန်အသီးသီးခွဲဝေပေးသည်။

၁၁-ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် မြွေစိမ်းကညာ ၂၊ ၄-နှင့် ၅-တို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို ဂိုဏ်းချုပ်ထံရောက်ရှိလာကြသည်။ မြွေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်တို့ စုံညီသောအခါ ဂိုဏ်းချုပ်တိန်ထင်ကြိုင်က သီးသွန်တွေ့ဆုံကာ အရေးကြီးသော စကားများ ပြောဆိုမှာကြားသည်။

တိန်ထင်ကြိုင်ပြောကြားသည့် အရေးကြီးသောစကား များမှာ မြွေနှုတ်မယ်ဝတ်စုံနှင့်ပတ်သက်သည်။

မြွေနှုတ်မယ် ဝတ်စုံသည် မြွေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ ရှေးဟောင်းမျိုးဆက်အမွေအစိုးရတန်ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ လျှို့ဝှက်လုံခြုံသည့်နေရာတွင်ရှိနေလျက် ထိုနေရာသို့ သွားရောက်နိုင်သည့် လမ်းညွှန်ကတော့ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သည်။

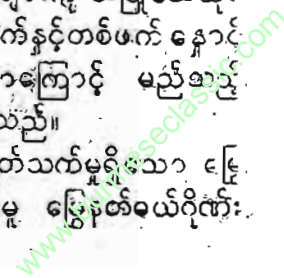
နှောင်းခေတ် မြွေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ် အစဉ်အဆက်သည် မြွေနှုတ်မယ်ဝတ်စုံရှိသည့်နေရာသို့ သွားရောက်နိုင်သော လမ်းညွှန်ကို ကြိုးစားစုံစမ်းခဲ့ရာ အချက်အလက်အတန်အသင့် ရရှိခဲ့ကြသည်။

သို့ရာတွင် မြွေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ အစဉ်အလာစည်းကမ်းချက်ကို မကျေနပ်သော ဂိုဏ်းဝင်အချို့က မြွေဆိုးဂိုဏ်းကို သီးခြား ထူထောင်ခဲ့ကြသည့်နောက်ပိုင်းတွင်မူ မြွေနှုတ်မယ်ဝတ်စုံရှိရာနေရာကို သိနိုင်မည့် လမ်းညွှန် စုံစမ်းဖော်ထုတ်မှုသည် ရပ်တန့်သွားသလိုဖြစ်သွားသည်။

မည်မည်ရရ ထိုးတက်အောင်မြင်မှုမရှိခဲ့ပေ။

မြွေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းနှင့်မြွေဆိုးဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်းလုံးက လမ်းညွှန်နှင့်ပတ်သက်၍ ကြိုးစားစုံစမ်းမှုများကို အပြိုင်အဆိုင် ဆိုသလိုစော့ လုပ်နေကြသည်။ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် နှောင်ယက် တိုက်ခိုက်မှုများလုပ်နေကြသောကြောင့် မည်သည့်ဘက်ကမှ ထိုးတက်မှုမရှိဘဲ ရှိနေကြသည်။

မြွေနှုတ်မယ်ဝတ်စုံနှင့် ဆက်စပ် ပတ်သက်မှုရှိသော မြွေနှုတ်ကညာ သိုင်းတွက် ၁၂-တွက်ကိုမူ မြွေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း

က ၇-ကွက်၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းက ၅-ကွက်၊ ခွဲစေရယူထား နိုင်ခဲ့ကြသည်။

မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက် ၁၂-ကွက်ကို တစ်မြောက်ပိုင် နိုင်လျှင် မြေနတ်မယ်ဝတ်စုံကို ရယူနိုင်ပြီး မြေနတ်မယ် ဝတ်စုံကိုရရှိမှသာ မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက် ၁၂-ကွက်၏ အစွမ်းသတ္တိအပြည့်အစုံကို ရရှိအောင်မြင်မည်ဟု ဆိုးရိုး စကားလည်း ရှိနေသည်။

သတ်ဆိုင်ရာဂိုဏ်း ချုပ်အသီးသီးတို့သည် သူတို့ရရှိထား သော သိုင်းကွက်များကို မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက်တုအသိ ပေးအံ့ လျှို့ ဝက်ထားခဲ့ကြသည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းတွင် 'မြေစိမ်းကညာသိုင်းကွက် ၇- ကွက်' ဟု ခေါ်ဝေါ်ပြီး မြေဆိုးဂိုဏ်းတွင်မူ 'မြေဟောက် ၅-ကောင်သိုင်းကွက်' ဟု အမည်တပ်သည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းက 'မြေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်' ကို ဖွဲ့ စည်းကာ မြေဆိုးဂိုဏ်းကတော့ 'မြေဟောက် ၅-ကောင်' ဟု ဖွဲ့စည်းသည်။

မြေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်တို့သည် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာများကို လေ့ကျင့်ကြရသည့်အပြင် မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက် တစ်ကွက်စီကိုလည်း သီးခြား သင်ယူကြရသည်။

ထိုနည်းတူ မြေဟောက် ၅-ကောင်တို့မှာလည်း မြေ ဆိုးဂိုဏ်း၏ သိုင်းပညာများကို ထူးထူးချွန်ချွန်တတ်မြောက် ကြလျက် မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက် ၅-ကွက်မှ သိုင်း

ကွက်တစ်ကွက်စီကိုလည်း တစ်ဦးချင်း သီးခြားပေးကျင့် ထားကြသည်။

'မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက် ၁၂-ကွက်' သည် အစွမ်း ထက်မြက်သည့်နှင့်အမျှ အတော်လည်း လျှို့ဝှက်ဆန်းပြား သည်ဟု ဆိုရမည်။

သိုင်းကွက်များသည် တစ်ကွက်နှင့်တစ်ကွက် အဆစ်ကို ဆင်တူသည်။ ကွဲပြားခြားနားမှုအနည်းအကျဉ်းမျှသာရှိ၏။ ဆိုးရာတွင် သိုင်းကွက်စွမ်းရည်များကတော့ တစ်ကွက် နှင့်တစ်ကွက် သိသိသာသာပင် ကွဲပြားသည်။ ခြားနား သည်။ လုံးဝမတူ။

အမာစွမ်းရည် ပေါ်ထွက်သည့် သိုင်းကွက်၊ အပျော့ စွမ်းရည် ဖြစ်ဆွန်းသည့် သိုင်းကွက်ဟူ၍ ကွဲပြားခြားနား မှုများအပြင် အမာစွမ်းရည် ပေါ်ထွက်ရာတွင်လည်း တစ် တုန်ဆိုး ပြင်းထန်သော အားအင်၊ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ပို၍ကြီး ဓားလာသော အားအင်၊ အားအင် ဝေဝိုက်သက်ရောက်မှု စသည်ဖြင့် ခြားနားသည်။

ယခုလက်ရှိအခြေအနေတွင်ပင် ထိုသိုင်းကွက်များသည် လျှို့ဝှက်ဆန်းပြားသော စွမ်းရည်သတ္တိတွေ ရှိနေရာ မြေ နတ်မယ် ဝတ်စုံရရှိလာလျှင်မူ တကယ့် ထိပ်တန်း ပြိုင်ဘက် ကင်း စွမ်းရည်တွေစင် ရရှိလာနိုင်ပေသည်။

တိန်ထင်ကြိုင်က မိမိဖုံးကွယ်သိုသိပ်ထားခဲ့သည့် လျှို့ဝှက်ချက်ကိုလည်း ထုတ်ဖော်အသိပေးသည့်။

“အခု... မင်းတို့ခုနစ်ယောက် အစီအစဉ်တစ်ကွက်ခိုလေ့ကျင့်ထားကြတဲ့ မြေစိမ်းကညာ သိုင်းကွက်တွေဟာ တကယ်တော့ မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက်တွေပဲ။ သိုင်းကွက်တွေရဲ့ ဆက်စပ်မှုကို ဖော်ထုတ်နိုင်အောင်လို့ ဒီလျှို့ဝှက်ချက်ကို အသိပေးလိုက်တာ...”

“မြေဆိုးဝိုင်းရဲ့ မြေဟောက် ငါးကောင်ကလေး မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက်ငါးကွက်ကို တစ်မြောက်ထားကြတယ်။ မင်းတို့နဲ့ရင်ဆိုင်တဲ့အခါ မြေဟောက်ငါးကောင်က သူတို့တတ်ထားတဲ့ မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက်တွေကို ထုတ်သုံးကြမှာ သေချာတယ်...”

“အဲဒီအခါမှာ ရင်ဆိုင်ခဲ့တဲ့ အနိုင်အပွဲနဲ့ပိုပြီး သူတို့ရဲ့ သိုင်းကွက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆက်စပ်မှုတွေကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့အတွက် ကြံ့တင် ပြင်ဆင်တဲ့အနေနဲ့ မင်းတို့ခုနစ်ယောက်တို့ယ်တတ်ထားတဲ့ မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက်တွေကိုသုံးပြီး အပြန်အလှန် လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်ကြပါ...”

“ကိုယ့်သိုင်းကွက်နဲ့ တစ်ဖက်လူရဲ့ သိုင်းကွက် ဘယ်လို ဆက်စပ်မှုရှိတယ်ဆိုတာ သိရအောင် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားကြရမိမယ်။ ငါ့ကိုယ်တိုင်လဲ ဘေးကနေစောင့်ကြည့်နေမယ်။ စိုင်းတူညီပေးမယ်”

ဤသို့ပြောဆိုပြီးနောက် မြေစိမ်းကညာ ခုနစ်ယောက်တို့ကို အပြန်အလှန်ရင်ဆိုင်ကာ လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်မှုများ ပြုလုပ်စေသည်။

လူခုနစ်ယောက်ရှိနေရာ အတွဲသုံးတွဲ ရင်ဆိုင်စေသည်။ တစ်တွဲတွင်တော့ နှစ်ယောက်တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်ရသည်။

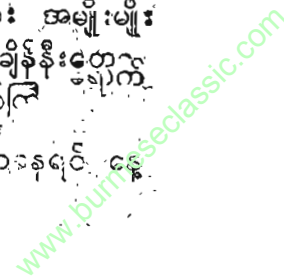
မိမိတို့ လေ့ကျင့်တတ်မြောက်ထားသော မြေစိမ်းကညာ သိုင်းကွက်များသည် မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက်များသာ ဖြစ်ကြောင်း အမှန်အတိုင်း သိကြရသောအခါ မြေစိမ်းကညာ ခုနစ်ဖော်တို့ အထူးပင်ဝမ်းသာအားရ ရှိကြသည်။

မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက်များ၏ အဆက်အစပ် လျှို့ဝှက်ချက်များကို ဖော်ထုတ်ဖို့ စိတ်ဓာတ် တက်ကြွနေကြသည်။ အထူးပင် ကြိုးစားသည်။ အစွမ်းကုန် လှုပ်ရှားလေ့ကျင့် တိုက်ခိုက်ကြသည်။

စိတ်ဓာတ် တက်ကြွစွာ အပြင်းအထန် ကြိုးစမ်းကြရာ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုများပင် ရှိသည်။ ဒဏ်ရာ ကြီးကြီးမားမားမရသော အသေးအဖွဲ့ ထိခိုက်ရှနာမှုများသာဖြစ်၍ တော်ပေတော့သည်။

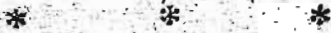
နံနက်ပိုင်းတစ်ခုလုံးပင် လေ့ကျင့်မှုလုပ်ကြသည်။ လေ့ကျင့်ဖော် အဆွဲအတက် အပြောင်းအလဲများ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံလုပ်သည်။ နေ့စဉ်စာ စားသောက်ချိန်နီးတော့ လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်မှုများ ခေတ္တရပ်နားလိုက်ကြသည်။

သိုင်းကွက်များ၏ ဆက်စပ်မှု လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ကွက်တလေမျှပင် စူးစမ်း ဖော်ထုတ်

အေး။ သို့သော် တစ်ဖက်ပြိုင်ဘက်၏ လှုပ်ရှားမှုများကို အသေးစိတ် လက်မလွတ်တမ်း ကြည့်ရှုနိုင်မှုနှင့် မြွေနှစ်ကညာ သိုင်းကွက်ကို ရင်ဆိုင်မှု အတွေ့ အကြုံ ကိုတော့ ကောင်းကောင်း ရသိက်သည်။

မြွေနှစ်ကညာ သိုင်းကွက်များသုံးစွဲ တိုက်ခိုက်လာကြမည့် မြွေဟောခက်ငါးကောင်တို့ကို ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် လေ့ကျင့်မှု ကောင်းစွာလုပ်နိုင်ပြီဟု ဆိုနိုင်သည်။

နေ့လယ်စာ စားသောက်ရန် စောင့်ဆိုင်းရင်း အနားယူ အပန်းဖြေနေခိုက် ချင်ယူအင်းသည် မြွေစိမ်းကညာ ခုနစ်ဖော် လေ့ကျင့် တိုက်ခိုက်မှုများ လှုပ်ခွဲကြပုံများကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစား သုံးသပ်ကြည့်မိသည်။

လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်ရင်း တစ်ဖက်ပြိုင်ဘက်၏ သိုင်းဟန် လှုပ်ရှားမှုများကို စေ့စပ်စပ် သေသေချာချာ ကြည့်ရှုခဲ့ကြသည်ဆိုသော်လည်း တကယ်တမ်းတော့ စူးစမ်းကြည့်စရာ သိပ်များများစားစား မရှိခဲ့ပါ။

သိုင်းကွက်များသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အတော်ကြီးကို ပျဏ် တစ်ဖက်မြိုင်ဘက်၏ လှုပ်ရှားဟန် အားလုံး ဆက်စပ်မှုရှိမိတတ် မြှောက်ထားပြီး ဖြစ်နေသည်။ ကွဲပြား ကြရလိမ့်မယ်။ ညည်းအကျဉ်းရှိသော်လည်း အချိန်အနည်းမယ်၊ ဝိုင်းကူညီ

ငယ်လောက် ရင်ဆိုင်လေ့ကျင့်လိုက်သည်နှင့် ထိုခြားနားချက် အနည်းငယ်ကို တွေ့ရှိပြီးပေးပြီ။

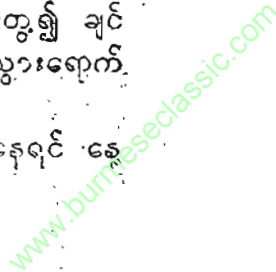
ဤသို့ဖြင့် သိထားပြီးသည်တို့ကို ထပ်ပြန်ဘလဲလဲ ပြုပြီး ပြု၍ ကြည့်ရှုနေသလိုဖြစ်ကာ မည်သို့သောထူးခြားတိုးတက်မှုမျှ ဖြစ်ပေါ် မလာတော့ပေ။ ဖတ်ပြီးသားစာတို့ကို ပြန်ဖတ်ရခြင်းမျိုး၊ ကြည့်ဖူးပြီးသောဇာတ်ပွဲကို ထပ်ပြန်ဘလဲလဲ ပြန်ကြည့်နေရသလိုမျိုး အခြေအနေသာရှိနေသည်။

မြင့်မားသော စိတ်အားထက်သန်မှုသာ မရှိလျှင် ပျင်းစရာပင် ကောင်းနေပေလိမ့်မည်။ သည်လိုမျိုး လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက် စူးစမ်းမှုဖြင့် မြွေနှစ်ကညာ သိုင်းကွက်များ အကြား ဆက်စပ်မှု လျှို့ဝှက်ချက် တစ်စုံတစ်ရာကို ဖော်ထုတ်နိုင်စေမည်သားဟုပင် ချင်ယူအင်း သံသယဖြစ်သလို့ ချီလာသည်။

သို့သော် လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်မှု ပြုလုပ်ရာတွင် တစ်ဖက်လူ၏ သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုများကို ကြည့်ရှုစူးစမ်းခြင်းမပြုလျှင် အခြားဘက်ကိုသွား၍ လေ့လာစူးစမ်းရမည်ကိုတော့ စဉ်းစား၍မရနိုင်။

ထိုအခိုက် နေ့လယ်စာစားသောက်ရန်အတွက် လျှောက်လှမ်းရောက်ရှိလာသော ကျန်းယမ်းရှောင်ရီကိုတွေ့၍ ချင်ယူအင်းလည်း ထိုင်နေရာမှ အသာထကာ သွားရောက် ခုတ်ဆက်စကား ဆိုလေသည်။

“ဟော... ရှောင်ရီ ရောက်လာပြီတိုး၊ ဝဏ္ဏနေရင် နေ့လယ်စာ အဆင့်ဖြစ်တော့မှာပါ”

“ဪ...အင်း...ယူအင်းလဲ စားမယ်မဟုတ်လား”

“စားမှာပေါ့၊ ရှောင်ရိတစ်ယောက်တည်းပျင်းနေပြီ ထင်တယ်”

“ရပါတယ်၊ မပျင်းပါဘူး”

“မပြင်းအောင် တာလုပ်နေလဲ”

“သိုင်းလေ့ကျင့်နေတယ်”

“သိုင်းလေ့ကျင့်ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား”

“ပြေပါတယ်”

နေ့လယ်စာ အသင့်ဖြစ်ကြောင်း အချက်ဝေး မောင်းတီးသံပေါ်လာရာ နှစ်ယောက်သား နေ့လယ်စာတည်ခင်း ထားရာနေရာသို့ သွားကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်တို့ နှစ်ယောက်စား စားပွဲဝယ်လေးဖြင့် သီးသန့်ပြင်ဆင်ထားပေးရာ ထမင်းလက်ဆံစားဖြစ်ကာ အတော်လေးလည်း ပျော်သွားကြသည်။

“ဘယ်လို သိုင်းလုပ်ရ စားမှုတွေများ လေ့ကျင့်ဖြစ်လဲ”

စကားတပြောပြောနှင့် စားရင်း ချင်ယူအင်းက မေးလိုက်သည်။

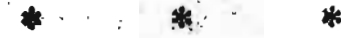
“သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှု တစ်မျိုးတည်းက အားအရှိန်အစွန်အမျိုးမျိုးနဲ့ တိုက်တွက်ဦးတည်လမ်းကြောင်းအများပေါ်ထွက်လာတာကို လေ့ကျင့်နေတာလေ။ သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုဆို အာရုံမရောက်ဘဲ အားအရှိန်အစွန်နဲ့ တိုက်တွက်ဦးတည်လမ်းကြောင်းဆီ အာရုံစိုက်ရမှာ။ သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုတက်အာရုံရောက်သွားလို့ မနည်းကြီး အာရုံတိုက်ထိန်း

ပေးနေရတယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ ချောချောမောမောဖြစ်သွားပါတယ်”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏စကားက ချင်ယူအင်းအဖို့ အတွေးရခက်နေမှုအတွက် အဖြေကောင်းရအောင် ဉာဏ်အလင်းဖွင့်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သည်။

သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုဆို အာရုံမရောက်ဘဲ အားအရှိန်အစွန်နှင့် တိုက်တွက် ဦးတည်လမ်းကြောင်းကိုသာ စာဖတ်ပြု စူးစိုက်ထားရမည်ဆိုပါလား။

မိမိအနေဖြင့်လည်း အနည်းငယ်သာ ကွဲပြားခြားနားမှုရှိနေသော မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက်များ၏ သိုင်းကွက်သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုများကို စူးစိုက်လေ့လာကြည့်ရှုမနေဘဲ တစ်ဖက်ပြိုင်ဘက်၏ အင်အားအရှိန်အစွန်နှင့် တိုက်တွက် ဦးတည်လမ်းကြောင်းကို ဆော့သေချာချာ စူးစမ်းလျှင် ထူးခြားသောအဖြေပေါ်လာနိုင်ကောင်း ပေါ်လာနိုင်မည်ဟု ချင်ယူအင်းစဉ်းစားမိသည်။

နေ့လယ်စာစားသောက်ပြီး၍ ခေတ္တ အနားယူကြသောအခါ ချင်ယူအင်းသည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိအနားတွင် ထိုင်ကာ အားအရှိန်အစွန်နှင့် တိုက်တွက်ဦးတည်လမ်းကြောင်းအပေါ် အာရုံစူးစိုက်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ မေးမြန်းသည်။

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီ လေ့ကျင့်ခဲ့သည်မှာ 'နှစ်ပင်လိန်
သိုင်းကွတ်'ဖြစ်သည်။ သိုင်းပညာနှင့်ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတ
နည်းပါးလှသော ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီသည် ချင်ယုအင်း သို့
လိုသည်များကို စေ့စေ့စပ်စပ် ရှင်းမပြုတတ်။

မျောက်ဖြူကြီး သွန်သင်ပေးခဲ့သည်များမှ မိမိ သိနား
လည်သမျှကိုသာ ပြောပြနိုင်သည်။

မြည့်ပြည့်စုံစုံ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်သို့လိုသော ချင်ယုအင်း
အတွက် အားမလိုအားမရဖြစ်နေရလေသည်။

ချင်ယုအင်းက ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီကို လှရှင်းရာသို့ လက်
တို့ခေါ်သွားကာ လက်တွေ့ သိုင်းဟန်လှုပ်ရှား ကစားပြ
စေသည်။

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီကလည်း အလိုလိုက်သည့်အနေဖြင့်
လေ့ကျင့်ကစားပြသည်။

သို့သော် ချင်ယုအင်းအနေဖြင့် စိတ်တိုင်းမကျခဲ့။

မြေစိမ်းစိမ်းကြွယ် ၁-က အသွာ ယာရောက် ခေါ်သော
ကြောင့် ချင်ယုအင်းလည်း ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီထို နှုတ်ဆက်
စကားဆိုကာ သိုင်းလေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်မှု ဆက်လက်ပြုလုပ်
ရန် ထွက်သွားသည်။

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီလည်း မိမိတစ်ယောက်တည်း အေး
အေးလူလူနားနေ သိုင်းလေ့ကျင့်နိုင်သည့်နေရာသို့ ပြန်လာ
ခဲ့သည်။

နေ့လယ်ပိုင်း သိုင်းလေ့ကျင့်မှုပြုလုပ်ရာတွင် ချင်ယု
အင်းသည် တစ်ဖက် လေ့ကျင့်ဘက်၏ သိုင်းဟန်လှုပ်

ရှားမှုများကို အာရုံစိုက်တော့ဘဲ အင်အား အရှိန်အဟုန်
အခြေအနေနှင့် တိုက်ကွက်ဦးတည်လမ်းကြောင်းအပြောင်း
အလဲများကို အဓိကထား၍ စူးစမ်းကြည့်ရှုသည်။

ထိုအခါ လေ့ကျင့်ဘက်၏ သိုင်းကွက်မှ ပေါ်ထွက်လာ
သော အင်အားအနေအထားသည် မိမိ၏ သိုင်းကွက်မှ
ပေါ်ထွက်လာသော အားအင်နှင့် သိသိသာသာကြီးပင်
ကွဲပြားကြောင်း သိမြင်လာသည်။

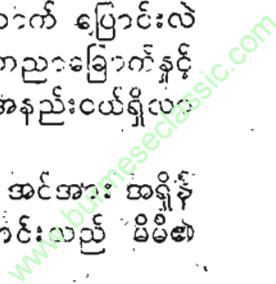
ထို့ပြင် တိုက်ခွက် ဦးတည်လမ်းကြောင်း အပြောင်း
အလဲတို့တွင်လည်း အတော်ကြီးကို ခြားနားမှုရှိနေသည့်
ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

သို့ရာတွင် မိမိ၏ သိုင်းကွက်အင်အား ဦးတည်လမ်း
ကြောင်းတို့နှင့် တစ်ဖက်လေ့ကျင့်ဘက်၏ အင်အားဦးတည်
လမ်းကြောင်းတို့အကြား ဆက်စပ်မှုကိုတော့ ရှာမတွေ့
သေး။ ဆက်စပ်မှုရှိသယောင်ယောင် ထင်ရော တစ်ချက်
တလေမျှကိုပင် မတွေ့။

ချင်ယုအင်းမှာ အားမလိုအားမရပင်ဖြစ်နေသည်။

လေ့ကျင့်ဖက် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြောင်းလဲ
၍ ယှဉ်ပြိုင်ရင်ဆိုင်လာခဲ့ရာ မြေစိမ်းစိမ်းကြွယ်ကြောက်နှင့်
လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်သောအခါ ထူးခြားမှု အနည်းငယ်ရှိလာ
သည်။

မြေစိမ်းစိမ်းကြွယ်ကြောက်၏ သိုင်းကွက် အင်အား အရှိန်
အဟုန်နှင့် တိုက်ခိုက်မှု ဦးတည်လမ်းကြောင်းသည် မိမိ၏

အင်အား ကိုက်စစ် ဦးတည်နေရာတို့နှင့် လိုက်လျော ဆီ
လျော်မှုရှိသယောင်ယောင်ထင်ရသည်။

ယခုလို တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်လေ့ကျင့်
မှု မဟုတ်ဘဲ နှစ်ယောက်အတူပူးပေါင်းကာ တိုက်ကွက်
ဆင်လျှင် မြွေစိမ်းကညာခြောက်၏တိုက်ကွက်များကို မိမိက
အားဖြည့် ထောက်ကူပေးနိုင်မည့် အလားအသာကောင်း
တွေရှိနိုင်ကြောင်း ချင်ယူအင်း အတွေးပေါက်သည်။

ယခု တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်ကာ ယှဉ်ပြိုင်
လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်နေကြရာ လိုက်လျောဆီလျော်မှု ရှိနေ
စော အင်အားတို့ ထိပ်တိုက်တွေ့နေသည်။

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရာမှ ထွက်ပေါ်လာသော အားပြိုင်
မှု အရှိန်အဟွန်တို့ကလည်း ကြီးမားပြင်းထန်နေသည်။

“ခဏရပ်ဝါ”

ခေါင်းထဲတွင် စိတ်ကူးတစ်ခု ပေါ်လာသောကြောင့်
ချင်ယူအင်းက နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်ရင်း ကမန်းကတန်း
မြောသည်။

မြွေစိမ်းကညာခြောက်လည်း သိုင်းကွက်ထို့ ဆိုင်းလိုက်
ကာ...

“ဘာဖြစ်သွားလို့လဲ”

စိုးရိမ်ဟန်ဖြင့် မေးသည်။

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ တို့နှစ်ယောက်အတူတွဲပြီးအခြား
တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ရင်ဆိုင် လေ့ကျင့်ကြည့်ကြရင်
ကောင်းမလားလို့”

မြွေစိမ်းကညာခြောက်သည် ချင်ယူအင်းကို နားမလည်
ဟန်ဖြင့် ကြည့်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဂိုက်းချုပ်တိန်ထင်ကြိုင် သူတို့အနား
သို့ ရောက်လာသည်။

“ဘာလို့ ရပ်လိုက်ကြတာလဲ၊ တာထူးခြားချက်တွေကြ
လို့လဲ”

တိန်ထင်ကြိုင်က မေးသည်။

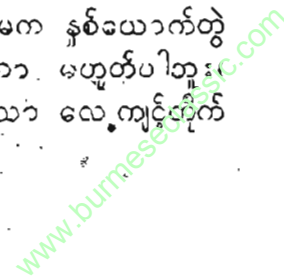
“ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အတူတွဲပြီးတစ်ယောက်ယောက်
နဲ့ ရင်ဆိုင်လေ့ကျင့် တိုက်ခိုက်ကြည့်ပါရစေ ဂိုက်းချုပ်”
ချင်ယူအင်းက ပြောလိုက်သည်။

“အခုန အကျော့တုန်းက မင်း အမှတ်ငါးနဲ့အတူ နှစ်
ယောက်တွဲပြီး အမှတ်နှစ်ကို ရင်ဆိုင်လေ့ကျင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့
ပြီ မဟုတ်လား၊ နောက်တစ်ကျော့ပြီးသွားရင် အမှတ်
ခုနစ်နဲ့အတူတွဲပြီး အမှတ်လေးနဲ့ ရင်ဆိုင်လေ့ကျင့်ရဦးမယ်
လေ၊ နှစ်ယောက်တွဲ လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်မှုတွေ ရှိနေတာမဲ
မဟုတ်လား”

ဂိုက်းချုပ်တိန်ထင်ကြိုင်က အတွေးရခက်ဟန်ဖြင့် ပြန်
မေးသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မက နှစ်ယောက်တွဲ
လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်မှု လုပ်ချင်လို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊
ညီမလေး အမှတ်ခြောက်နဲ့တွဲပြီးတော့သာ လေ့ကျင့်တိုက်
ခိုက်ကြည့်ချင်တာပါ”

“အမှတ်ခြောက်နဲ့မှလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

ရိုက်ချုပ် တစ်ချက်စဉ်းစားသည်။ ချင်ယုအင်းတွင် အကြောင်းအရာခုခုရှိလိမ့်မည်ဟုလည်း တွေးမိသည်။ ချင်ယုအင်း၏ ထုတ်ဖော်မပြောသေးသည့်အတွက် တိန့်ထင်ကြိုင်လည်း မေးမြန်းစူးစမ်းခြင်းပြုမနေတော့။

လေ့ကျင့်နေမှုများ ခဏရပ်ရန်သာ လက်ခုပ်တီး၍ အချက်ပေးလိုက်သည်။

“အမှတ်တစ်ခုခု၊ အမှတ်သုံးခုအမှတ်ခြောက်တို့ ပူးတွဲတိုက်ခိုက်တာကို ရင်ဆိုင် လေ့ကျင့်ပေးလိုက်၊ ကျန်တဲ့ မြေစိမ်းတွေက ဘူတို့အတွဲ လှုပ်ရှားထိုက်ခိုက်တာကိုပဲ ကြည့်ကြ”

မြေနှုတ်မတ်ရိုက်ချုပ်တိန့်ထင်ကြိုင်ကာ စိမ့် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ချင်ယုအင်းသည် မြေစိမ်းအမှတ်ခြောက်နှင့် အတူတွဲကာ မြေစိမ်းကညာ အမှတ်တစ်ကို ရင်ဆိုင်၍ လေ့ကျင့်ထိုက်ခိုက်မှုပြုရန် နေရာယူသည်။

ရိုက်ချုပ်တိန့်ထင်ကြိုင်နှင့် ကျန်မြေစိမ်းကညာ လေးယောက်တို့၏ သေးငယ်စဉ်းကာ လေ့ကျင့် ထိုက်ခိုက်မှုကို ကြည့်ရန် နေရာယူလိုက်ကြသည်။

မြေစိမ်းကညာတစ်သည် မြေစိမ်းကညာခုနှစ်ဖော်တို့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ သိုင်းပညာနှင့်တိုက်ရည်ခိုက်ရည်တို့တွင်လည်း မြေစိမ်းကညာခုနှစ်ဖော်တို့တွင် အမြင့်ဆုံး အဆင့်၌ရှိသည်။

မြေနှုတ်မတ်ရိုက်ချုပ်က ချင်ယုအင်းနှင့် မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်တို့အတွဲအတွက် ပြိုင်ဘက်ကောင်းကို ရွေးချယ်ပေးလိုက်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

“ပထမဆယ်ကွက်မှာ ခင်းကဦးဆောင်၊ ဒုတိယ ဆယ်ကွက်မှာ တို့က ဦးဆောင်တိုက်မယ်၊ တတိယ ဆယ်ကွက် တျာရင်ကတော့ နှစ်ယောက် အတူတွဲပြီး တိုက်စစ်ဆင်ကြမယ်”

ချင်ယုအင်းက သိုင်းကွက်နှင်းအသင့်ပြင်ရင်း မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်ကိုပြောသည်။ မြေစိမ်းကညာအမှတ်ခြောက်က ဘေးမျှမပြော။ ခေါင်းကဲ့သာ ညိတ်ပြသည်။

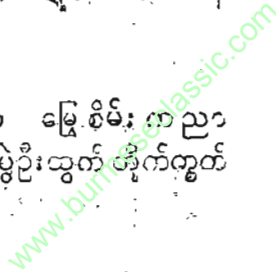
“ကျွန်မတို့ကို အရှင်စတိုက်ခွင့်ပြုပါ အစကြီး”

ချင်ယုအင်းက မြေစိမ်းကညာ အမှတ်တစ်ကို ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုကာ ခွင့်ပန်သည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်တစ်က ခေါင်းရုံသာ ဆတ်ခနဲ ညိတ်ပြသည်။

“စတော့”

ချင်ယုအင်းက အချက်ပေးလိုက်ရာ မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်က ရှေ့သို့လှမ်းတားကာ၍ ပွဲဦးထွက် တိုက်တွတ်လှုပ်ရှားမှုပြုသည်။

ချင်ယုအင်းလည်း မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်၏ အင်အားအရှိန်အဟုန်နှင့် တိုက်စစ်ကို အထောက်အကူပေး နိုင်မည်ဟု ဆွဲဆရာသော လှုပ်ရှားကွက်များ ပြုလုပ်ကာ အားဖြည့် ကူညီပေးသည်။

မြေစိမ်းကညာအမှတ်ခြောက်၏ တိုက်ခိုက်မှုပို၍ ထက် မြက် ဆွက်လက်စေရန် ရည်ရွယ်လုပ်ဆောင်မှု ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ ပူးပေါင်းအားဖြည့်ပေးမှုဖြင့် မြေစိမ်းကညာ အမှတ် တစ်ကို အနိုင်မယူနိုင်သည့်တိုင် အတော်အေးတော့ ခြေ ရုပ် လက်ရှုပ်ဖြစ်သွားအောင် ခြိမ်းခြောက် နိုင်ထိမ့်မည်ဟု ချင်ယုအင်း မျှော်လင့်သည်။

သို့ရာတွင်...

ဘယ်လိုကစားမည် ဖြစ်သွားသည်မသိ။

ချင်ယုအင်း၏ လှုပ်ရှားကွက်များသည် မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်ကို အားဖြည့်ထောက်ကူမှုမပြုနိုင်။ မြေစိမ်း ကညာ အမှတ်ခြောက်၏ သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုများကို ချုပ် ထိန်းသလိုမျိုးပင် ဖြစ်သည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်၏ သိုင်းဟန်များ အား လျော့ တုံ့နှေးကုန်သည်။

တွက်ထားသလို ဖြစ်မလာသည့်အတွက် ချင်ယုအင်း စိတ်လှုပ်ရှားတာ ဗျာများသွားသည်။ သိုင်းဟန်များကို ကမန်းကတန်း ပြန်ရုပ်သိမ်းသည်။ သိုင်းဟန်ရုပ်သိမ်းမှုကို အဆင်ပြေပြေ အတွက်ကျကျ မလွှပ်နိုင်။

ချင်ယုအင်း၏ ဘယ်လက်လှုပ်ရှားမှုက မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်ကို သွားထိရိတိမိသည်။ ကျောရိုးဘယ်ဘက် နားရို့ သွေးကြောကွက်နေရာတည့်တည့်ကို ရိုက်မိခြင်းဖြစ် သည်။

ချင်ယုအင်း၏ သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုက ထိန်းချုပ်သလို ရှိမှုကြောင့် စိတ်ကြိုက်မလှုပ်ရှားနိုင်ဘဲ ခြေရုပ် လက်ရုပ် ဖြစ်သွားသော မြေစိမ်းကညာအမှတ်ခြောက်မှာ အတွင်း အားဖြင့် တောဇုံခံခြင်းပင် မလှုပ်နိုင်။ ကျောပြင်ဘယ်ဘက် ခြိမ်း ထုံကျပ်လျက် ရှေ့သို့ဟပ်ထိုးလဲကျသည်။

သူတို့နှင့် ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်နေသော မြေစိမ်းကညာ အမှတ်တစ်က တိုက်ကွက်၍ အမြန်ရုပ်သိမ်း ပစ်လိုက်နိုင် သောကြောင့် မြေစိမ်းကညာအမှတ်ခြောက်မှာ ရင်ဘတ်ကို ကျကျနန အထိအရိုက် ခံရမည့်ဘေးမှ သိသိလေး လွတ် မြောက်သည်။

လူကစော့ မှောက်လျာထိသား လဲကျသွားလေပြီ။

ဘယ်လိုမျှ မထင်မှတ်စော့အဖြစ်ကြောင့် အားလုံးပင် အံ့ဩဝေးဝေးကြောင်ကုန်ကြသည်။

“ဟာ....”

ထို့နောက် ချင်ယုအင်း တအံ့တဩရေရွတ်သံပြုမိသည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်တစ်က လဲကျနေသော မြေစိမ်း
ကညာ အမှတ်ခြောက်ကို ပြေး၍ပွေ့ထူသည်။

“မင်း...ဘယ်လိုလုပ်လို့ကံတော်လဲ”

ဂိုဏ်းချုပ်တိန်ထင်ကြိုင်က ချင်ယုအင်းထံ မေးသည်။

ဘယ်လိုတွေဖြစ်သွားမှန်း ချင်ယုအင်းမသိ။ သည်တော့
ဂိုဏ်းချုပ်မေးသည်ကို ဘာမျှပြန်မဖြေနိုင်။

“ဆ...အတွင်းဒဏ် ရသွားပြီ။ သတ်လဲလစ်နေတယ်”

မြေစိမ်းကညာအမှတ်တစ်၏ စိုးရိမ်တကြီးပြောလိုက်သံ
ပေါ်ထွက်သည်။

မြေနတ်မယ် ဂိုဏ်းချုပ်လည်း ချင်ယုအင်းကို ဘာမျှ
ဆက်မေးမြန်းပြောဆိုခြင်း မပြုနိုင်တော့။ မြေစိမ်းကညာ
အမှတ်တစ်ဘေးသို့ လွှားခနဲသွားကာ ဋူးထောက်သိုင်ချ
ပြီး မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်တို့ အလောတကြီး စစ်
ဆေး ပြုစုရသည်။

“ဒီလိုမျိုးဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ မထင်ဘူး။ ကျွန်မ
က သိုင်းဟန်လုပ်ရားမှ ပိုအားအင်အရှိန်အဟွန်ရှိပြီး ထိမိ
အစွမ်းထက်လာအောင် ဝိုင်းကူအားဖြည့်ပေးလိုက်တာပဲ”

ချင်ယုအင်းက အမောတဒကာ ပြောသည်။

အားလုံး ပျာပျာသလဲဖြစ်နေကြရာ ချင်ယုအင်း၏ ရှင်း
လင်း ပြောပြသည့် စကားများကို မည်သူမျှသေသေချာချာ
မကြားကြ။ သတိမပြု နားမစွင့်နိုင်ကြ။

ဂိုဏ်းချုပ်က မြေနတ်ဩဇာ အသက်ကယ် ဒဏ်ကြေ
ဆေးလုံး တစ်လုံး အမြန်ထုတ်တာ မြေစိမ်းကညာ အမှတ်

ခြောက်၏ ဝါးစပ်ထဲထည့် ခွံ့လှိုက်သည်။ သတိလစ် မေ
မြောနေသည်ကို ဆွဲထူကာ ထိုင်လျက်သားဖြစ်အောင်လှေ
သည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်တစ်က ဝိုင်းကူပေးသည်။

တင်ယုဉ်ခွေ ထိုင်လျက်သား အနေအထားသို့ ရောက်
သွားသော မြေစိမ်းကညာအမှတ်ခြောက်၏ နောက်တက်
တွင် တိန်ထင်ကြိုင် အမြန် ဝင်ထိုင်သည်။ မြေစိမ်းကညာ
အမှတ်ခြောက်၏ ကျေးပြင်တွင် လက်ဝဲ နှစ်ခဲအပ် တင်
ကာ အရေးပေါ် အတွင်းအား ဖြည့်သွင်းကုသမှု ပြုလုပ်
သည်။

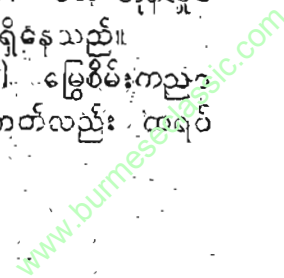
မြေစိမ်းကညာ အမှတ်-၁နှင့် ၂-တို့က အခြား သွေး
ကြောကွက်ခနဲများကို မြီအပ်သလို ထိုးထောက်နှိပ်ဖယ်
ကူညီပေးကြသည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်-၄နှင့် အမှတ်-၅တို့က မြေစိမ်း
ကညာ အမှတ်-၆၏ တယ်ညာပခုံးများကို အသာကိုင်ကာ
ဖေးမ ထိန်းမတ်ပေးထားကြ၏။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်-၇က လိုအပ်သည်များရှိက ဝင်
ကူညီပေးနိုင်ရန် အသင့်ပြင်ကာ ကြည့်နေသည်။

ချင်ယုအင်း တစ်ယောက် တည်းသာ စိတ် တုန်လှုပ်
ချောက်ချားကာ ဘာလုပ်ရမည်မသိဘဲ ရှိနေသည်။

အချိန် အနည်းငယ် ကြာသောအခါ မြေစိမ်းကညာ
အမှတ်-၆ သတိပြန်ရလာသည်။ မတ်တတ်လည်း ကရပ်
လာသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်က မြေစိမ်းကညာ အမှတ်-၆ ကို အနားသွား လှူစေသည်။

ကျန် မြေစိမ်းကညာ ခြောက်ယောက်တို့ သိုင်းလှေကျင့် ယှဉ်ပြိုင်မှုများ ဆက်လက် လုပ်ကြသည်။ သို့သော် စိတ် အာရုံ ထွေပြားနေကြသောကြောင့် ထိရောက် အကျိုးရှိမှု တော့ နည်းပါးသည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်-၆ ထိခိုက်အတွင်းဒဏ် ရသွား မှုနှင့် ပတ်သက်၍တော့ မနှစ်သက်မှု ပြောဆိုခြင်းမပြုကြ တော့။ ဂိုဏ်းချုပ်တို့ယ်တိုင်ကပင် အကျိုးအကြောင်း မေး မြန်း စူးစမ်းခြင်း မလုပ်။

မေးသူ မရှိသည့်အတွက် ချင်ယုအင်းဒုတိယလည်း ဖြေ ကြား ရှင်းလင်းရန် အခွင့်အရေး မရတော့ပေ။

ချင်ယုအင်း ကိုယ်တိုင် မှာ လည်း မည်သည့် အတွက် ကြောင့် ယခုလိုမျိုး ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို သေသေချာချာ မသိ။ သည်တော့ မေးမြန်း စူးစမ်းမှုရှိလာသည့်တိုင် ရေ ရေရာရာ ရှင်းလင်းပြောပြနိုင်မှု ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

၁၂-ရက်နေ့တွင် မြေစိမ်းကညာ အမှတ်-၆၏ အခြေ အနေ အတော်ပင်ကောင်းလစသည်။ ထူထူထောင်ထောင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား လှုပ်လာနိုင်သည်။ အတွင်းဒဏ် ရသွား သည် ဆိုးသွယ်လည်း အားအင်ကုန်ခန်း ပန်းလှနေသည့် အသွင်မရှိ။

သို့ရာတွင်...

မြေစိမ်းစိမ်းကို ရင်ဆိုင်ရန် ကျောက်ဝက်ရေ စခန်းသို့ သွားရောက်သည့် အဖွဲ့တွင်မူ မြေစိမ်းကညာ အမှတ်-၆ကို ပါဝင်ခွင့် မပြုတော့။

အဓိက တိုက်ခိုက်ရေးအင်အားအဖြစ် မြေစိမ်းကညာ ၆-လောက်သာ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

မြေစိမ်းကညာအင်အားလျော့သွားမှုကို ကျားကန်သည့် အနေဖြင့် အထောက်အကူပြု အဖွဲ့များတွင် ဂိုဏ်းဝင်သုံး ယောက် ထပ်မံ အားဖြည့်ပေးသည်။

အခန်း (၃)

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်များကို နောက်စက်ရေစခန်းသို့
မရောက်မီ တစ်မိုင်ခန့်အလိုတွင် မြေဆိုးဂိုဏ်းက ချောင်း
မြောင်းကာ ချိုခိုတိုက်ခိုက်သည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ဆားဖောက်ပို့မှာလည်း ညှဉ့်ဖင်းဆူ
မဇာတ်ဆည့်ဆတွက် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ လှုပ်ရှားမှုများ
ကို တတ်နိုင်သမျှ စုံစမ်းနေခဲ့သည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ရိုသည့်နေရာကို မသိရသော်
လည်း မြေစိမ်းကညာအမှတ်ငါး အလောတကြီး လှုပ်ရှား
သွားသည်ကို မြေစိမ်းဂိုဏ်းက သတင်းအနံ့ရသွားသည်။

မြေစိမ်းကညာအမှတ်ငါးသည် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏
လက်ရွေးစင် သိုင်းမယ်လေးတစ်ယောက်ဖြစ်လေရာ သူမ၏
အလောတကြီးလှုပ်ရှားမှုသည် အရေးပေါ် ကိစ္စတစ်ခုခု

ပေါ်ပေါက်သောကြောင့် ဖြစ်ရမည်ဟု မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်
တွက်ခဲ့သည်။

စုံစမ်းထောက်လှမ်းမှုများ ဖိဖိစီးစီး လုပ်သော်လည်း
မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ လှုပ်ရှားမှုကိုတော့မသိခဲ့ပေ။

ကံအားလျော်စွာပင် မြေစိမ်းကညာအမှတ် နှစ်သည်မြို့
ဒုန်းစိုင်းစီးရွာသွားသည်ကို မြေဆိုးဂိုဏ်းဝင်တစ်ယောက်၊
အမှတ်မသင်တွေ့မြင်ခဲ့သည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်နှစ်၏နေအိမ်သို့ ခြေရာခံ သိရှိ
သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့။ မျက်ခြည်ပြတ်သွားခဲ့ပြီး

သို့သော် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းက အရေးပါပေပြီ။ မြေ
ရှားဖွဲ့အစီအစဉ် ပြုလုပ်ရန် အခဏကလေး
ကြေးငါးတို့တော့ မှန်းဆသိရှိသွားခဲ့သည်။ သူ့လှုပ်အပ်

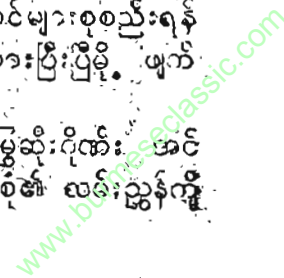
ယခု လောလောဆယ်အခြေအနေတွင် မြေ
ဂိုဏ်းက အင်အားစုဖွဲ့ကာ တိုက်ခိုက်မည်ဆိုလျှင် ပိုဇာတ်

မြေဆိုးဂိုဏ်းကိုသာ ဦးတည်မည်ဖြစ်ရာ ကျောက်စက်တိုက်
ခန်းအနီးတွင် မိမိတို့ဂိုဏ်းဝင်များ စုစည်းရန် စီစဉ်သည်။

မူသတင်း ပေါက်ကြားသွားလေပြီအားဟု ဆားအော်ဖွဲ့
သံသယဝင်လာသည်။

ကျောက်စက်ရေစခန်းတွင် ဂိုဏ်းဝင်များစုစည်းရန်
အတွက် ကြိုတင်ချိန်ဆိုးစီစဉ်မှုများလုပ်ထားပြီးပြီမို့ ဖျက်
လိမ်းရန် အတော်ခက်နေသည်။

ကျောက်စက်ရေစခန်းအနီးတွင် မြေဆိုးဂိုဏ်း အင်
အားစုဖွဲ့ခြင်းမှာလည်း မြေနတ်မယ်ဝတ်စုံ၏ လမ်းညွှန်ကို

ဖော်ထုတ်နိုင်မည့် တွင်းဆက် လျှို့ဝှက်ချက် အစအနကို ရှာ
ထားပြီး ဆက်လက်လှုပ်ရှားရန်ဖြစ်သည်။

ဆက်လက်လှုပ်ရှားရာတွင် မြေစိမ်းကညာခနစ်ဖော်လို
တိုက်ခိုက်ဖမ်းဆီးရန် သို့မဟုတ် ချေမှုန်းပစ်ရေးက အဓိက
နေရာမှပါနေသည်။ လတ်တလော တိုက်ခိုက်ရန်တော့
မတတ်။ ပြင်ဆင်မှုများလုပ်ဖို့ဆိုသည်။

မိမိတို့စုစည်းမည့်သတင်းအစရှိရကော ကျောက်စက်ရေး
နားသို့ မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းလာရောက်တိုက်ခိုက်လျှင် အချိန်
ပေးသော်လည်း မြေစိမ်းကညာ ခနစ်ဖော်ကို ရင်
ခိုက်မှုအစီအစဉ်ကို အကောင်အထည် ဖော်လိုက်

မြေနှုတ်မယ် ဆိုင်းဂိုဏ်းချုပ်က ဆုံးဖြတ်သည်။
မရောက်မီ တစ် မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း ရောက်လာလျှင် အလစ်
မြောင်းကာ ချောင်းမြောင်း တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် အရေး
မြေဆီအစဉ်ဆောင်ရွက်မှုများကို အပူထပြင်း လုပ်ဆောင်
မတတ်တော့ပါ။

ကျောက်စက်ရေးစခန်း၏ ပတ်လည်ဝန်းကျင်အရပ်လေး
ချက်နာတွင် မြေဆိုးဂိုဏ်းဝင် သုံးဦးစီပါဝင်သော အဖွဲ့
လေးဖွဲ့ကို ကင်းပုန်းလှည့်ကာ စောင့်ကြည့်စေသည်။

တကယ်တော့ အချက်အချာနေရာအားလုံးတွင် လူအင်
အားခွဲဖြန့်ကာ ကင်းပုန်း ဝပ်စေရမည် ဖြစ်သော်လည်း
ဂိုဏ်းဝင်အားလုံးကို မစုစည်းနိုင်သေးသောကြောင့် ရှိ
သမျှလူအင်အားကို ချွေသုံးကာ နည်းနည်းနှင့် ကျကျဝိုင်း
ပြုလုပ်ရလေသည်။

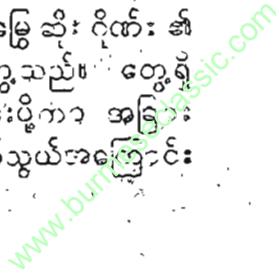
မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နှင့်အတူ ဂိုဏ်းဝင်သုံးဆယ်မျှ စုစည်း
မိနေရာ ထိုအထဲတွင် အားထားရသော မြေဆိုး ငါး
ကောင်နှင့် လတ်ရွေးစင် သိုင်းသမားကိုးယောက် ပါစင်
နေသည်။

လူအင်အား သိပ်ပများသော်လည်း မြေဆိုးဂိုဏ်း၏
အဓိကအင်အားများ စုမိနေပြီဟု ဆိုနိုင်သည်။

ဤနယ်မြေရှေးဆန် သဘာဝစန်းကျင် အနေအထား
အခြေအနေတို့ မြေဆိုးဂိုဏ်းရော၊ မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းပါ
ကျွမ်းဝင်သည်။ ထို့ကြောင့် မြေဆိုးဂိုဏ်းအနေဖြင့် မြေ
နှုတ်မယ်ဂိုဏ်းကို အလစ်ဖမ်းကာ ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်
ရေးမှာ အလွန်ပင် ပီရီလျှို့ဝှက်စွာလုပ်ဖို့ အထူးလိုအပ်
သည်။

ပီရီသေသပ်စွာ မလုပ်ဆောင်နိုင်လျှင် ကိုယ့်ဇာတ်
ကိုယ်မနိုင်သလို ဖြစ်လျက် မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ တုံ့ပြန်တိုက်
ခိုက်မှုအောက်တွင် မြေဆိုးဂိုဏ်း ကြေပျက်သွားနိုင်သည်။
မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းက အင်ပြည့်အားပြည့်နှင့် အားသာနေ
ချက်ကလည်း ရှိသည်။

မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း လာနေသည်ကို မြေဆိုး ဂိုဏ်း ၏
ကင်းပုန်းလှည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က လှမ်းတွေ့သည်။ တွေ့ရ
ကြောင်းကို ဂိုဏ်းချုပ်ထံ အမြန်သတင်းပို့ကာ အခြား
သော ကင်းလှည့်အဖွဲ့များကိုလည်း ဆက်သွယ်အကြောင်း
ကြားသည်။

အရပ်လေးမျက်နှာတွင် ချုံ ခို တိုက် ခိုက် ရန် နေရာ အတော် များများကိုလည်း ရွေးချယ်ထားပြီးဖြစ်ရာ မြေ နတ်မယ်ဂိုဏ်း လာနေသည့် လမ်းကြောင်း တစ်နေရာသို့ မြေဆိုးဂိုဏ်းဝင်များ အမြန်ဆုံးရောက်ရှိ နေရာယူနိုင်ကြ သည်။

အသင့်စောင့်ဆိုင်နေရာသို့ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း ရောက် လာသည်တွင် အလစ်ဖမ်းကာ စီးနင်း တိုက်ခိုက်ကြသော တောသည်။

ချောင်းမြောင်း အတိုက်ခံရသော်လည်း မြေနတ်မယ် ဂိုဏ်းသည် အငိုက်မိသွားခြင်းတော့ မဖြစ်ပေ။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းသည် စည်းကမ်းသေငုပ်သည်။ ဝါခြံ ကာလိုက် အဆင့်ဆင့်နာခံမှုတွင် ကောင်းကောင်းကျင့်သား ရှိနေသည်။ ချောင်းမြောင်းအတိုက်ခံရစဉ်တွင် အတန်ငယ် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားသော်လည်း ဆိုင်ရာ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် များ၏ အင်စီးကွပ်ကဲမှုဖြင့် စနစ်တကျ ပြန်စုဖွဲ့နိုင်သည်။ ထိထိမိမိ ပြန်သည်တိုက်ခိုက်နိုင်လည်း။

မြေဆိုးဂိုဏ်းကလည်း တိုက်ပွဲအစ အသာ စီးရမှုပြု အတင်းပိလာရာ အကြိတ်အနယ်ပင် ရှိနေသည်။ မြေနတ် မယ်ဂိုဏ်းဝင်များ နေစ်တကျပြန်စုဖွဲ့မိကာ အကွက်ကျကျ

တန်ပြန် တိုက်ခိုက်လာနိုင်သောအခိုက်တွင်မူ မြေဆိုးဂိုဏ်း မှာ ထင်သလိုမလုပ်နိုင်ကြတော့။

ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်မှု အစအဦးမှာပင် မြေစိမ်း ကညာ ခြောက်ဖော်တို့သည် မြေဟောက် ငါး ကောင် ၏ ဝိုင်းတိုက်ခိုက်မှုကို ရင်ဆိုင်ကြရသည်။ မြေဟောက် သုံး ယောက်က ထိုးဖောက်မှုနေ့နောက် တိုက်ခိုက်သည်။ မြေ ဟောက်နှစ်ယောက်က လူဖမ်းဖို့ကြိုးစားသည်။

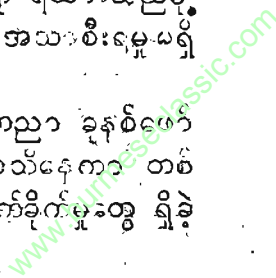
မြေစိမ်းကညာ အမှတ်တစ်နှင့် ချင်ယုအင်းတို့မှာ မြေ ဟောက်တို့၏အဖမ်းကို ခံရလှလှဖြစ်ခဲ့သည်။ မြေစိမ်းကညာ အမှတ်နှစ်က စွန့်စွန့်စားစား ဝင်ရောက် ကာကွယ်ပေး သောကြောင့် အဖမ်းချုပ်ခံရမည့်ဘေးမှ သိသိလေးကပ် ကာ လွတ်ခဲ့ကြသည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်နှစ်မှာမူ ညာပခုံးတွင်တစ်ချက်၊ ညာလက်ဖောင်းတွင်တစ်ချက် ခတ်ရာများရခဲ့သည်။

မြေစိမ်းကညာများက ချက်ချင်းမင် ထိထိမိမိ တန်ပြန် တိုက်စစ်ဆင်ကြသည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက် ပါမလာသည့်အပြင် မြေစိမ်းကညာ အမှတ်နှစ်လည်း ဒဏ်ရာ ရထားသည်မို့ မြေစိမ်းကညာများဘက်မှ လူအင်အား အသာစီးမှုမရှိ တော့သလို ဖြစ်နေသည်။

မြေဟောက်ငါးကောင်နှင့် မြေစိမ်းကညာ ခုနစ်ဖော် တို့သည် တစ်ဖက်အကြောင်း ကစ်ဖက်ကသိနေကာ တစ် ဦးချင်း တစ်သောက်ချင်းစီ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှုတွင် ရှိခဲ့

သော်လည်း အုပ်စုလိုက်ယှဉ်ပြိုင်မှုကတော့ ယခု စတင်မဆုံး
အကြိမ် ဖြစ်သည်။

နှစ်ဖက်စလုံး မြေနှစ်ကညာ သိုင်းကွက်များ တစ်
မြောက်ထားကြရာ သိုင်းပညာချင်း အထူတူဟု ဆိုနိုင်
သည်။

မြေစိမ်းကညာတို့က မိမိတို့ လေ့ကျင့်မှုလုပ်ခဲ့သည်များ
ကို လက်တွေ့အသုံးချ တိုက်ပွဲဝင်သည်။ မိမိတို့ ဆက်မ
ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ရှိနေသောကြောင့် မြေတောက် ငါး
ကောင်ကို အနိုင်ယူနိုင်လိမ့်မည်ဟု မြေစိမ်းကညာများက
ထင်နေခဲ့ကြသည်။

သို့သော်...

လက်တွေ့တိုက်ပွဲ အခြေအနေက သူတို့ထင်သလိုမဟုတ်။

မြေဟောက်ငါးကောင်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှုက အထူးကို
ဆန်းပြားနေသည်။ အင်အား အရှိန်အဖျန်က ကြီးမား
ပြင်းထန်သည့်အခါ ပြင်းထန်သလို ပျော့ပျောင်းညင်သာ
သည့် အချိန်တွင်လည်း ပျော့ပျောင်းသည်။

တိုက်ခိုက်မှု ဦးစည် လမ်းကြောင်း များက လည်း
အပြားပြားရှိနေလျက် မည်သည့်က အယောင်ပြတိုက်ကွက်၊
မည်သည့်က အစစ်အမှန်တိုက်ကွက်ဆိုသည်ကို ခွဲခြားရန်ပင်
ခက်နေသည်။ မြေဟောက်ငါးကောင်သည် တစ်ဦးချင်းစီ
လှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်နေကြသော်လည်း လူငါးယောက် ပူး
ပေါင်းကာ စုပေါင်းတိုက်ခိုက်သည့် သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှု
မျိုးတွေ ပေါ်ထွက်နေသည်။

မြေဟောက်ငါးကောင်တို့က အသေအကျေတိုက်ကွက်
မဆင်ဘဲ လူကို အမိဖမ်းယူနိုင်ရေးအတွက် လှုပ်ရှားကျူး
သွင်းမှုမျိုးကို အလေးထားလုပ်ကြသည့်အတွက် မြေစိမ်း
ကညာတို့ အထိမနာသေးဘဲ ရှိနေသည်။

ဝိုင်းပိတ်ကျူးသွင်းလာသည့် လှုပ်ရှားမှုမျိုးကိုတော့
ချေဖျက်ခြင်း မပြုနိုင်ကြ။ ခုခံရင်း၊ ရှောင်တိမ်းရင်းနှင့်
ချောင်ပိတ်မိကုန်ကြသည်။

အရင်ဆုံး မြေစိမ်းကညာ အမှတ်လေးနှင့် အမှတ်ငါး
အကြောင်းပိတ် ခံကြရသည်။ ထို့နောက် မြေစိမ်းကညာ
အမှတ်ခုနှင့် အဖမ်းခံသွားရသည်။

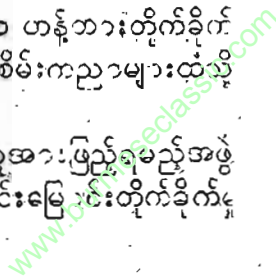
မြေစိမ်းကညာ အမှတ်တစ်နှင့် ချင်ယုအင်းတို့ အသေ
အလဲ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်ရင်း ထိုးဖောက်ထွက်နိုင်ရန် ကြိုး
စားကြသည်။

မြေဟောက်ငါးကောင်တို့ တစ်ဆင့်ချင်း စိုင်းပတ်ပိတ်
ဆိုထားမှုကို ဘယ်လိုမှ မကျော်လွှားနိုင်။

မြေစိမ်းကညာများ အခြေအနေဆိုးနေသည်ကို နေ့
သည့်အတွက် ဂိုဏ်းချုပ် တိန်ထင်ကြိုင်က ကူညီပေးရန်
ပြေးဝင်လာသည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်က ကြားဖြတ်ကာ ဟန်ဘားတိုက်ခိုက်
သောကြောင့် တိန်ထင်ကြိုင်မှာ မြေစိမ်းကညာများထံသို့
အရောက်မသွားနိုင်တော့။

မြေစိမ်းကညာများကို ထောက်ကူအားပြည့်ရမည့်အဖွဲ့
များမှာလည်း မြေဆိုးဂိုဏ်း၏ ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်မှု

ထို မြို့ခွဲကာ တစ်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်ရာတွင် အသာစီးရရန် တစ်ဖက်တို့ ဦးနှိုးတိုက်ခိုက်နေကြသည့်အချိန်မှ၊ မြေစိမ်း ကညာများထံ ကူညီအားပြည့်ရန် လက်လှမ်းမမီ အခွင့် မသာသည့် အနေအထားတွင်ရှိနေကြသည်။

တစ်ဖက် မြေဆိုးဂိုဏ်းသားများကလည်း အသာစီး မရဘဲ အရေးနိမ့်စပြုနေသည့်တိုင် ကျားကုတ်ကျားခဲတိုက် ပွဲဝင်ကြသည်။

မြေစိမ်းကညာများကို သွားရောက် အကူအညီ မပေး နိုင်ရန် အနားခံ တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်း၏ အဓိက ဦးတည်ပစ်မှတ်က မြေစိမ်း သိုင်းကညာများဖြစ်သည်။

မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက်များသည် တစ်ကွက်နှင့် တစ် ကွက် အတော်ပင်ဆင်တူကား ကွဲပြားချက် အနည်းအကျဉ်း သာရှိသော်လည်း သိုင်းကွက်၏ အားအင် အရှိန်အဟုန် နှင့် တိုက်ချက် ဦးတည်ပစ်မှတ်ကြောင်းများ သိသိသာသာ ခြားနားမှုရှိကြောင်း ချင်ယုအင်၊ ထုန်းအရစ် မြေဆိုးဂိုဏ်း ချုပ်က သတိပြုမိခဲ့သည်။

ဤအခြင်းအရာသည်ပင် မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက်များ အကြား ဆက်စပ်မှု လျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုလည်း မြေ ဆိုးဂိုဏ်းချုပ် တွေးဆမိသည်။

ထို့ကြောင့် ဆက်စပ်မှုလျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရန် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဝမ်းယပ် ကြိုးစား ရှာဖွေနေခဲ့သည်မှာ အတော်ပင် အချိန်ကြာမြင့်နေပြီဖြစ်သည်။

ကျပြန်သွားသော မြေဆိုးဂိုဏ်းဝင်များကို ပြန်လည် စုစည်းနေသည့်အချိန်တွင် မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက်များ အကြား ဆက်စပ်မှုလျှို့ဝှက်ချက်ကို မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ကတင် ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

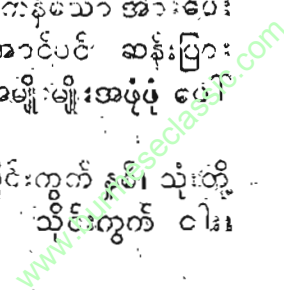
မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက်များအကြားရှိ ဆက်စပ်မှုလျှို့ ဝှက်ချက်သည် သိပ်အဆန်းပြားကြီးမားတာမဟုတ်ပါ။ ရိုးရိုး စင်းစင်းပင်ဖြစ်သည်။

မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက် ဆယ်နှစ်ကွက်တွင် သိုင်းကွက် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အချိတ်အဆက်ရှိသည်။

သို့သော် သိုင်းကွက် ဆယ်နှစ်ကွက်လုံး အပြန်အလှန် အချိတ်အဆက်ရှိခြင်းမျိုးမဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် စုပေါင်း သိုင်းကွက်တစ်ခုလုံး ခုဆီနိုင်၊ စုပေါင်းသိုင်းကွက်သို့ ပူး ပေါင်းစွမ်းရည်လည်းမရှိ။

အချိတ်အဆက်ရှိသည့် သိုင်းကွက်အချင်းချင်းသာ အား ပေးသောက်ကုမှု ဖန်တီးနိုင်သည်။ မှန်ကန်သော အားပေး သောက်ကုမှုလုပ်နိုင်လျှင် အံ့မခန်းအောင်ပင် ဆန်းပြား ထက်မြက်သည့် သိုင်းစွမ်းရည်များ အမျိုးမျိုးအပုံပုံ ပေါ် ထွက်သည်။

မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက်တစ်က သိုင်းကွက် နှစ်၊ သုံးတို့ နှင့်လည်းကောင်း၊ သိုင်းကွက်လေးက သိုင်းကွက် ငါး၊

ခြောက်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သိုင်းကွက် ခုနစ်က သိုင်းကွက် ရှစ်၊ ကိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သိုင်းကွက် တစ်ဆယ်က သိုင်းကွက် ဆယ်တစ်၊ ဆယ်နှစ်တို့နှင့် လည်းကောင်း ချိတ်ဆက်မှုရှိသည်။

ထို့ပြင် 'အကူသိုင်းကွက်' နှင့် 'အယူသိုင်းကွက်' ဟူ၍ လည်း ရှိသေးသည်။

မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက်တစ်သည် သိုင်းကွက်နှစ်၏ အကူသိုင်းကွက်ဖြစ်ကာ သိုင်းကွက်သုံး၏ အယူသိုင်းကွက် ဖြစ်သည်။

သိုင်းကွက်နှစ်ကမူ သိုင်းကွက်တစ်၏ အယူသိုင်းကွက် ဖြစ်ပြီး သိုင်းကွက်သုံးသည် သိုင်းကွက်နှစ်၏ အယူသိုင်းကွက်ဖြစ်ကာ သိုင်းကွက်တစ်၏ အကူသိုင်းကွက်ဖြစ်သည်။

အယူသိုင်းကွက်ကို အကူသိုင်းကွက်က ဘက်ပေါင်းစုံမှ အားပေးထောက်ကူနိုင်ကာ သိုင်းစွမ်းရည် အထူးမြင့် အားထက်မြက်အောင် ဖန်တီးပေးနိုင်သည်။ အယူသိုင်းကွက်ကမူ အကူသိုင်းကွက်ကို အားပေး ထောက်ကူခြင်း မလုပ်နိုင်။ အယူသိုင်းကွက်နှင့်အကူသိုင်းကွက် အဝင်ခွင်ကျ ရှိဖို့ အထူးလှိုအပ်သည်။

ချင်ယူအင်း တတ်မြောက်ထားသည်မှာ မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက်တစ်ဖြစ်ကာ မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်က မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက်ဆုံးကို လေ့ကျင့်ထားသည်။ သည်တော့ ချင်ယူအင်းက သိုင်းကွက်သုံး၏ အယူသိုင်းကွက် နှင့် သိုင်းကွက်နှစ်၏ အကူသိုင်းကွက် ဖြစ်နေသည်။ မြေ

စိမ်းကညာခြောက်ကမူ သိုင်းကွက်တစ်၏ အကူသိုင်းကွက် နှင့် သိုင်းကွက်နှစ်၏ အယူသိုင်းကွက်ဖြစ်နေသည်။

အကယ်၍ ချင်ယူအင်းကို မြေစိမ်းကညာအမှတ်ခြောက်က ကူညီပေးလျှင် သိုင်းစွမ်းရည် မြင့်မားထက်မြက်မည် ဖြစ်သော်လည်း ချင်ယူအင်းက သိုင်းကညာ အမှတ်ခြောက်ကို ထောက်ကူပေးသည့်အတွက် မလှိုလားအပ်သည်များ ပေါ်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်သည် 'အကူသိုင်းကွက်' နှင့် 'အယူသိုင်းကွက်' တို့အကြား ချိတ်ဆက်မှုသဘောကို သိရှိကာ မြေဟောက်ငါးကောင်တို့အား လက်တွေ့ လေ့ကျင့်ကြည့်စေခဲ့သည်။

မြေဟောက်တစ်၊ မြေဟောက်သုံးနှင့် မြေဟောက်လေးတို့သည် မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက် ခုနစ်၊ ရှစ်၊ ထိုးတို့ကို လေ့ကျင့်တတ်မြောက်နေကြရာ သုံးဥယျာန်သား 'အကူ' 'အယူ' အဆင်ပြေသွားခဲ့သည်။

မြေဟောက်နှစ်နှင့် ငါးတို့ကမူ မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက် ခြောက်နှင့် ဆယ်တစ်တို့ကို တတ်မြောက်ကြသည့်အတွက် အချိတ်အဆက် ဘက်ပို့နေကြလေသည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်အနေဖြင့် မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက်အကြား 'အကူ/အယူ' သဘောကို တွေ့သိခဲ့သော်လည်း ဘယ်သိုင်းကွက်နှင့်ဘယ်သိုင်းကွက်၊ ဘယ်လိုအချိတ်အဆက် ရှိသည်ကိုတော့ တိကျမှန်ကန်စွာ မခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့ပေ။

မြေဟောက်ဝါးကောင်တွင် သုံးယောက်သာ အဆင်ပြေပြီ ချိတ်ဆက်နိုင်ကြပြီး နှစ်ယောက်က ဖြစ်မလာသည့် အတွက်ဟော အားမရ။

ဤအတွက်ကြောင့် မြေဟောက် ၁၊ ၃၊ ၄-တို့ထံ မြေစိမ်းကညာများ မလှုပ်နိုင်အောင် ဝိုင်းပိတ်တိုက်ခိုက်ရန်နှင့် မြေဟောက် ၂-နှင့် ၅-တို့ကို လူဖမ်းရန် တာဝန်များခွဲဝေပေးပြီး ထိုက်ပွဲဝင်စေခဲ့သည်။

မြေစိမ်းကညာ ၆-ဖော်တို့ တစ်စုတစည်းတည်း ရှိနေမှုက မြေစိမ်းစမ်းအတွက် အခွင့်အရေးကောင်း ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ မြေစိမ်းကညာများသာ ခွဲဖြန့်လျက်ရှိနေလျှင် မြေဟောက် ၅-အောင်တို့လည်း တပေါင်းစည်း လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်နိုင်မည် ထေ့ထေ့။

အခြေအနေ တစ်မျိုးပြောင်းသွားနိုင်သည်။

ကြောမိဗ္ဗာပင် မြေစိမ်းကညာ ၁-နှင့် ချင်ယုအင်းတို့ မြေဟောက် ၂-နှင့် ၅-တို့၏ ယက်တွင်း၊ ကျရောက်သည်။ ဒဏ်ရာ ရထားသော မြေစိမ်းကညာ ၂-ကို ဖမ်းယူရန် ဘ-မျှမခက်အော့။

* * *

အယ်ခြေကို ရှေ့သို့လှမ်းတက်ကာ ညာထက်ဝါး ရိုက်ချက် တစ်ချက် ရိုက်ထုတ်သည်။ အားပြင်းကျစ်လျစ်သော အင်အားပေါ်ထွက်ကာ မျက်နှာတူရွသို့ တန်းထွက်သွားသည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ကိုယ်ကို ဆတ်ခနဲ နောက်လှည့်သည်။ ညာခြေကို အားပြုကာ တယ်လက်ဝါး ရိုက်ချက် တစ်ချက် ရိုက်ထုတ်သည်။ ပျော့ပျောင်းသော အင်အားက ကားဖြန့်လွင့်ပျံ ပေါ်ပေါက်သည်။

“ကောင်းတယ်၊ မင်းက နှစ်ပင်လိမ် သိုင်းကွက် ကို ကောင်းထောင်း ပိုင်နေပြီကိုး”
စကားသို့ ကြားရသည်။

လူကို မမြင်ရသေးသော်လည်း မျောက်ဖြူကြီး ရောက်လာကြောင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ သိလိုက်သည်။

နှစ်ပင်လိမ်သိုင်းကွက် သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုတွင် အာရုံမစူးစိုက်ဘဲ အင်အား အရှိန်အဟုန် အကြမ်း အပျော့နှင့် တိုက်ချက် ဦးကည်လမ်းကြောင်း အပြောင်းအလဲတို့ကို ပို၍ အလေးထားရသည့် အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ချင်ယုအင်းက အတော်ပင် စိတ်ဝင်တစားရှိလျက် မေးမြန်းခဲ့ရာတွင် ကျေနပ်လောက်အောင် အဖြေပေးနိုင်ခဲ့သည့်အတွက် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ မိမိဘိုယ်မိမိ အားမလိုအားမရ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် နှစ်ပင်လိမ်သိုင်းကွက်ကို လေ့ကျင့်ရင်း စူးစမ်းမှုလည်း လုပ်နေရသည်။ သို့သော် ထွေးထွေးထူးထူး စာတိသိမှု မရှိသေးပါ။ သည်အချိန်တွင် မျောက်ဖြူကြီး ရောက်လာသည့်အတွက် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ အားတက်သွားရသည်။

နှစ်ပင်လံမ်သိုင်းကွက်အကြောင်း မိမိထက်ပိုသိမည် ဖြစ်သည့် ယောက်ဖြူကြီးထံ မေးမြန်းကြည့်နိုင်ပေသည်။

“ဟာ... ဦးလေးကြီးရောက်လာတာကိုး၊ အတော်ပဲ... အတော်ပဲ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ရေရွှေ၏ထိုက်သည့်အချိန်မှာပင် အရှေ့ဓမ္မာန်ဆို့ ယောက်ဖြူကြီး ရောက်လာသည်။

ယောက်ဖြူကြီး၏ အသွင်မှာ ခါတိုင်းလို ရွှင်ရွှင်ပျပျ မရှိတော့။

“ချင်ယုအင်းတို့အကြောင်း မင်း မသိသေးဘူး ထင်တယ်”

ယောက်ဖြူကြီးက မြောသည်။

“ယုအင်းနဲ့ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင်တွေ မြေဆိုးဂိုဏ်းကို တိုက်ခိုက်ဖို့ ကျောက်စက်ရေစခန်းကို သွားကြပြီလေ၊ သူတို့ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အင်း... ပြောရမှာစေတု့ မတောင်းဘူး”

“ဘာမကောင်းတာလဲ၊ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း အရေးနိမ့် သွားလို့လား”

“မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း အရေးမနိမ့်ပါဘူး၊ မြေဆိုးဂိုဏ်း ထို့ထက်ပြေးသွားအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်၊ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ထောင်ဒဏ်ရာရသွားသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့်...”

“ဒါပေမယ့်... ဘာဖြစ်လဲ ဦးလေးကြီး၊ မြန်မြန်ပြောမိန်းပါ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက လောအော်မိသည်။

“မြေစိမ်းကညာ ၆-ဖော်ကိုတော့ မြေဆိုးဂိုဏ်းက ဖမ်းခေါ်သွားတယ်”

ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်မှု အရေးနိမ့်ကာ အကျအဆုံး များစွာနှင့် မြေဆိုးဂိုဏ်း ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွားရသော်လည်း မြေဧဟာက် ၅-အောင်စာ မြေစိမ်းကညာ ၆-ဖော်ကို အရဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်သွားနိုင်ခဲ့ကြသည်။

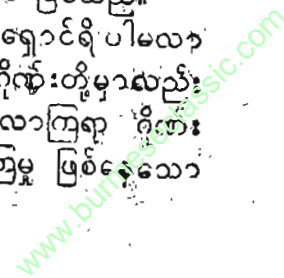
မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းမှာ အနိုင်ရလိုက်သော်လည်း အရှုံးပေါ်သလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

မိမိပေးခဲ့သည့် သတင်းနှင့်မတ်ဆက်၍ ဘယ်လိုဖြစ်လာမည်ကို သိလိုသောကြောင့် ယောက်ဖြူကြီးသည် ကျောက်စက်ရေ စခန်းအနီးတွင် ပုန်းအောင်း ဖောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

ယောက်ဖြူကြီးသည် သိုင်းလောတ၏ အရှုပ်အထွေးများတွင် ပါဝင်ပတ်သက်လေ့မရှိဘဲ ခပ်ကင်းကင်းနေသည်က များသည်။ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ဖိုမည့် နေရာနှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းပေးခဲ့သည်မှာလည်း ကျန်းယမ် ရှောင်ရီနှင့် ချင်ယုအင်းတို့ နီးစပ်ပြေလည်ရေးအတွက် ဖြစ်သည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းနှင့်အတူ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ ပါမလာသည့်အပြင် မြေဆိုးဂိုဏ်းနှင့် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းတို့မှာလည်း သိုင်းမျိုးဆက် တစ်ခုတည်းမှ ဆင်းသက်လာကြရာ ဂိုဏ်းတွင်းရေး အရှုပ်အထွေးဖြင့် တိုက်ခိုက်ကြမှု ဖြစ်နေသောကြောင့် ပွဲကြည့်သာ လုပ်နေခဲ့သည်။

ချင်ယုအင်း အပါအဝင် မြေစိမ်းကညာ ၆-ယောက်ကို မြေဟေအက် ၅-ခကောင်က ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသည့် တွင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ အနေဖြင့် အစွမ်းအစ ပြနိုင်သည့် အခွင့်အရေးတစ်ခု ပေါ်လာပြီဟုပင် မှတ်ယူခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် မြေစိမ်းကညာ ခြောက်ဖော်တို့ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားရာ နေရာကို သိရအောင် စုံစမ်းမူလုပ်ပြီး သည်နှင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိထံ အကြောင်းကြားရန် အမြန် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ဂိုဏ်းဝင်များကလည်း မြေစိမ်းကညာ ခြောက်ဖော်ကို ဖမ်းခေါ်ဆွမ်းစား နောက်သို့ ခြေရာခံလိုက်နေကြသည်။ မျောက်ဖြူကြီးလောက် မလျင်စေအကြောင့် အချိန်တိုနှင့် အကျိုးရှိအောင် မလုပ်နိုင်ကြ။

မြေဆိုးဂိုဏ်းနှင့် တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပွားသည့် သတင်းပင် ယာယီစခန်းနေရာသို့ ရောက်မလာမသေး။ ယာယီစခန်းနေရာတွင် စခန်းအစောင့်လောက်သာ ကျန်နေလျက် စခန်းရှိ ဂိုဏ်းဝင်အားလုံးနီးပါး မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် အတူပါရှိသွားရာ ယာယီစခန်းသို့ အရေးတကြီး အကြောင်းကြားရန်လည်း သိပ်မလွယ်အပ်ပေ။

လက်စာလော လှုပ်စရာရှိသည်များတို့သာ မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်တို့က ဦးစားပေး လုပ်ဆောင်နေကြသည်။

မျောက်ဖြူကြီးက ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံ အကြောင်း များကို အကျဉ်းချုပ်ကာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိအား ပြောပြ လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲဟင်... ဦးလေးကြီး” ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက မေးလိုက်သည်။

“မင်းကလဲကွာ ငယ် အထာကိုး၊ ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ ချင်ယုအင်းတို့ကိုလိုက်သွားပြီး ကယ်ထုတ်ပေါ့ကွ”

မျောက်ဖြူကြီးက စိတ်မရှည်သလို ပြောသည်။

သူသည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏ ဖြူစင် ရိုးသားမှုကို အခက်ကြီးပင်သဘောကျ နှစ်ခြိုက် သော်လည်း အချို့ ကိစ္စများတွင် ကွက်ကျော်ခမြင်၊ အကမ်းမခါးမူ တို့ကိုစော့စားပေလို့ အစားမရဖြစ်ရသည်။

“သူတို့ကို ဘယ်မှာသွားကယ်တင်ရမှာလဲ”

“ချင်ယုအင်းတို့ ဘယ်နေရာမှာ ရှိမှီင်မယ်ဆိုတာ ငါ သိပါတယ်”

“ခါပေမယ်... ကျွန်တော်က”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မြေဆိုးဂိုဏ်းကို ကျွန်တော်က ဘယ်လိုလုပ် တိုက်ခိုက် နိုင်မှာလဲ”

“ဒီအတွက်လဲ မပုန့်၊ မင်းကို ငါကူညီ ပေးမယ်”

“တုတ်လား... ဒါဆိုသွားကြစို့”

ဤသို့ဆိုစော့လည်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက အပြန်သွား ဘာမည်ပြုသည်။

“နေဦးလေ... ဒီစခန်းမှာ ရှိနေတဲ့ လူတွေကို အကဲအကြောင်းပြောခဲဦးမှပေါ့၊ သူတို့ကြည့်ရတာ ဘာသတင်းမှမရသေးဘူး ထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်... ပြောပြရဦးမယ်”

“တာဝန်ခံလုပ်တဲ့လူကို ပြောဖို့ကရင် ပြီးတယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော် သိပါတယ်”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတ စခန်းစောင့် တာဝန်ခံဆီသွားရောက်ကာ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ၍ အသိပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် မျောက်ဖြူကြီးနှင့် အတူ မြွေနှစ်မယ်ဂိုဏ်း ယာယီစခန်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

မျောက်ဖြူကြီး၏ ထူးခြားသောစွမ်းရည်ကို ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ အဲဒီစခန်းပင် တိုက်တွေ့မျက်မြင် ကြုံရလေတော့သည်။

သွက်လက် ဝေါပါးစွာ လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း၊ တောကွယ်ခြင်း၊ တောတွင်း ခွဲဖြတ်လမ်းများကို ရှာဖွေသွားနိုင်ခြင်း၊ မြေပြင်မှမဟုတ်ဘဲ သစ်ပင်များထက်မှ တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင်လျှင်မြန်စွာ ကူးကာ သွားလာ လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း စသည်များမှာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ ကိုယ်တိုင်လည်း ထူးချွန်ကျွမ်းကျင်မှုများဖို့ သိပ်မအံ့သြပေ။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ အံ့သြရသည်မှာ မျောက်ဖြူကြီး အနံ့ခံနိုင်စွမ်းနှင့် ခန့်မှန်းတွက်ချက်မှု တော်လှန်ခြင်း စသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည် အနံ့ခံနိုင်မှုတွင် အတော်အသင့် ကောင်းသည်။ သို့သော် မျောက်ဖြူကြီးက သူ့ထက် အသင့်ပြစ်ပေါင်းများစွာသာ လွန်သည်။

မျောက်ဖြူကြီးသည် ပထမတန်းစား အမျိုးကောင်း ဖြစ်သည့် အဲဒီလိုအခွင့်အလမ်း နီးပါးပင် အနံ့ခံ စွမ်းရည် ကောင်းလှသည်။

ခန့်မှန်းတွက်ချက်နိုင်စွမ်းတွင်တော့ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမှာ မျောက်ဖြူကြီး၏ခြေဖျားကိုပင် မမီပေ။

သည်သို့ စွမ်းရည်မျိုးရှိနေသည့် မျောက်ဖြူကြီး အဖို့ မြွေဆိုးဂိုဏ်း လက်သို့ ပါလွှားသော မြွေစိမ်း ကညာခြောက်ဖော်တို့ မည်သည့်နေရာတွင် ရှိနေသည်ကို သိနိုင်ဖို့ ဘာမျှမခက်တော့။

မြွေစိမ်းကညာများကို ဖမ်းဆီးထားရာ နေရာဆိုလည်း အချိန်တိုတို အတွင်း အမြန်ဆုံးရောက်အောင် သွားနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုနေရာသို့ ရောက်ကြသောအခါ....

မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ဆားအော်ပို့ အတော်ကို ကျေနပ်အားရနေသည်။

သူတို့ဘက်မှ ဂိုဏ်းဝင်တို့ အထိအခိုက် အကျအဆုံးများကာ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း မြွေနှစ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ် လက်ချက်

ခက်ရာရဲ့ခဲသော်လည်း မြေစိမ်းကညာ ၆-ဖော်တို့ကို အမိဖမ်းခေါ်နိုင်ခဲ့သည့်အတွက် အထိနာရကျီးနပ်သည် တွေးသည်။

မြေပဟာက် ၁၊ ၃-နှင့် ၄-တို့ တစ်ယောက်ချင်း ဘယ်မြောက်ထားကြလေသော မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက် ၃-ကွက်တို့အကြား ဆက်စပ်မှုလျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ထုတ် နိုင်ခဲ့ရာတွင် အခြားထူးခြားချက်တစ်ခုကိုလည်း မြေဆိုး ဂိုဏ်းချုပ် တွေ့ရှိခဲ့သေးသည်။

သိုင်းကွက် ၃-ကွက်တို့အကြား 'အနည်းငယ်ကွဲပြား သော လှုပ်ရှားဟန်' တို့သည် စမ်းလုံးရေးရာတွင် ထားစေသည့် လက်ဟန်အနေအထားမျိုးဖြစ်နေသည်ကို အရင် ဝှမ်းစိမ်းမိခဲ့သည်။

ဤနောက် ဆက်လက် စဉ်းစားကြည့်ကြည့်သောအခါ 'ဗုဒ္ဓိယ' နှင့် 'တောင်ကုန်း' ဟူသော စာလုံးများကို ရေး သားကတွင် လှုပ်ရှားသည့် ရေးဟန်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ သိလာသည်။

မြေနတ်မယ်စိမ်းစုံရှုရာကို သိနိုင်သည့် 'လမ်းညွှန်' အစအနတွေ ဖြစ်နေမည်လားဟုလည်း စဉ်းစားလေ့ ရသည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဘက် ပါသွားခဲ့သော မြေနတ်ကညာ သိုင်းကွက် ၇-ကွက်ကို မြေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်တို့အား တစ်ကွက်စီ လေ့ကျင့်ဆင်ကြားပေးထားကြောင်းကိုလည်း သိထားသည့်အတွက် မြေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်တို့ကို အ

ဖမ်းကာ မြေနတ်ကညာသိုင်းကွက် ၁၂-ကွက်လုံးအပြည့် အစုံ လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင်ရနိုင်ဖို့ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် အကြံဖြစ် လာခဲ့သည်။

မြေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်တို့ကိုအမိဖမ်းရေးမှာအန္တရာယ် များပြီး ခက်ခဲမည်မို့ သေသေချာချာ အကွက်ကျကျ လုပ် ဆောင်နိုင်ရန် အချိန်ယူစီစဉ်နေခဲ့သည်။

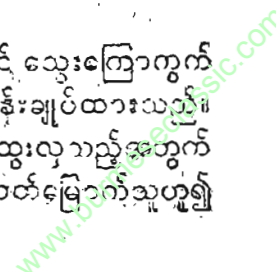
မမျှော်လင့်ဘဲ မြေစိမ်းနတ်မယ်ဂိုဏ်းနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ ဖြစ်ကာ မြေပဟာက် ၅-ကောင်တို့က မြေစိမ်းကညာ ၆- ဖော်ထံ အမိဖမ်းလာနိုင်သည်တွင် ကံကြမ္မာက မိမိတို့ဘက် မျက်နှာသာငေးလေပြီဟု မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် သဘောထား ထိုက်သည်။

လက်ရဖမ်းမီလာသော မြေစိမ်းကညာများကိုပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် ချုပ်ထိန်းလျက် လိုရာစေစားနိုင်ဖို့အတွက်ကတော့ မြေဆိုးဂိုဏ်းတွင် နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုရှိနေသည်။ ထို နည်းလမ်းမှာ 'စားကြီးညိုချက်ပညာ' ဖြစ်သည်။

'ပေါးကြီးညိုချက်' ပညာသည် အဆင့်မြင့် အကြော ထိုးသိုင်း၊ အဆင့်မြင့် အတွင်းအားတို့နှင့် ထိပ်တန်း စိတ် ညှို့ပညာ၊ ပထမတန်း အိပ်ပေ့ချနည်းတို့ ပေါင်းစပ် ပါ ဝင်သည်။

အရူးကြောများ ထုံထိုင်းကုန်အောင် သွေးကြောကွက် များတို့သိုးထောက်ပြီး စိတ်အရံကို ထိန်းချုပ်ထားသည်။

ထူးခြားနက်နဲသလို ဆန်းကြယ်ရှုပ်ထွေးလှသည့်အတွက် မြေဆိုးတစ်ဂိုဏ်းလုံးတွင် ထိုပညာ တတ်မြောက်သူဟူ၍

ဂိုဏ်းချုပ် ဆားအော်ပို့နှင့် လက်ရွေးစင် သိုင်းသမား ခေါင်းဆောင် အင်ကင်ခေတို့နှစ်ယောက်သာ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာသော မြေစိမ်းကညာ ၆-ဖော် တို့နှင့်အတူ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်တို့လူစု ခေတ္တ ပုန်းခိုနေကြ သည့်နေရာမှာ ကျောက်စက်ရေစခန်းအနီးရှိ မြေအောက် ခန်းပျက်ကြီးထဲတွင်ဖြစ်သည်။

ကျောက်စက်ရေစခန်းသည် ရှေးဟောင်းစခန်းပျက်ကြီး တစ်ခုဖြစ်ကာ ထိုနေရာဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်၌ အဆောက် အအုံအပြိုင်အပျက် အတော်များများရှိသည်။

ထိုမြေအောက်ခန်းကြီးကို မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်က ကံအား လျော်စွာ ရှာဖွေတွေ့ရှိကာ ယာယီစခန်းလုပ်ရန်ရည်ရွယ် ထားသည်။

ဤယာယီစခန်းတွင် ထိုအုပ်သည့်ပြင်ဆင်မှုများ သေသေ ချာချာလုပ်ပြီးနောက် မြေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်ကို ဖမ်းဆီး ရန် အစီအစဉ်ရှိသည်။

မြေစိမ်းကညာ ၇-ဖော်တို့ကို ဖမ်းဆီးနိုင်ပြီးလျှင် ချုပ် နောင်ထားရှိရန် လျှို့ဝှက်နေရာတစ်ခုထို့လည်း ရွေးချယ် ထားခဲ့သည်။

အခြေအနေများ ပြောင်းလဲသွားမှုကြောင့်သာ ဤ မြေအောက်ခန်းကြီးတွင် လာရောက် ပုန်းအောင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုလောလောဆယ်တွင် မြေစိမ်းကညာ ၆-ဖော်ကို ဖမ်းမိထားရာ ကျန်တစ်ယောက်တို့အပြန်ဆုံးဖမ်းမိဖို့အထူး အရေးကြီးနေသည်။

ကျန်နေသေးသော မြေစိမ်းကညာနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းများ မြန်မြန်နှင့်မှန်မှန်ထိရအောင် စပီးကြီးညို့၊ ချက်ပညာကို အသုံးချရန် မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်က ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင် ဒဏ်ရာရထားသည့်အတွက် ဖမ်းမိထား ဆော့ မြေစိမ်းကညာများထံမှ သိလိုသည့်သတင်းများ စစ် မေးရယူရန်တာဝန်ကို လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားခေါင်း ဆောင် အင်ကင်ခေကို တာဝန်ပေးလိုက်သည်။

အင်ကင်ခေ၏ စပီးကြီးညို့ ချက်ပညာအဆင့်ဆင့်သည့် မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်လောက်မကောင်းသော်လည်း သူ့အဆင့် နှင့်ဆူတော့ စွမ်းဆောင်နိုင်ရည်ရှိသည်။

အင်ကင်ခေက စပီးကြီးညို့ ချက်ပညာကို သုံးကာ မြေစိမ်းကညာ ၅၊ နှင့် ၇-တို့ကို စစ်မေးရာ မြေစိမ်းကညာ ၁ အမှတ် ၆-သိုင်းလေ့ကျင့်ရင်း ဒဏ်ရာရသည့်အတွက်ယာယီ စခန်းတွင် ကျန်နေရစ်ကြောင်းနှင့် မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ ယာယီစခန်းတည်ရှိရာနေရာများကိုပါ သိရှိခဲ့သည်။

မြေအောက်ခန်းကြီးထဲတွင် မြေဆိုးဂိုဏ်း ချုပ် ဆား အားအော်ပို့နှင့်အတူ လက်ရွေးစင် သိုင်းသမား သုံး ယောက်၊ မြို့နယ်စက်ငါးတေ့ခင်၊ သာမန်ဂိုဏ်းစင် သိုင်း သမား ငါးယောက်တို့ရှိနေကြရာ အင်ကင်ခေတို့ လက်ရွေး

စင် သုံးယောက်နှင့် သာမန်ဂိုဏ်းဝင် ဝေးယောက်တို့ကို မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခြောက်ကို အပိမမ်းဆီးရန် မြေနှုတ် မယ်ဂိုဏ်း ယာယီစခန်းသို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။

မျှော်စင်မထားသော အဆင်ပြေမှုများ စစ်ချပြီးတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာကာ ချောချောဖောဖောရှိနေသည့်အတွက် မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်သည် သိပ်စောင့်မနေချင်တော့။

ဆက်လက်၍ ကံတော်ခင်းထောက်မှ နေလေဦးမည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချလျက် မြေစိမ်းကညာအမှတ်ခြောက်ကို သွား ရောက် ဖမ်းဆီးခေါ်ယူသည့် အင်ကင်ခေတို့ ပြန်ရောက် လာမှ ပြုလုပ်ရန် စိတ်ကူးထားသော မြေစိမ်းကညာများ ကို မြေဟောက်များနှင့် အတူတွဲကာ လက်တွေ့ သိုင်းလေ့ ကျင့်စေမှုကို အနည်းအကျဉ်းစမ်း၍ ပြုလုပ်လေတော့သည်။

မိမိ၏အင်္ဂါကြောင့် ဆင်ခြင်ရမည်မှန်းသိသည့်အတွက် အင်ကင်ခေက စပါးကြီးညှို့ချက်ပြောဖြင့် စိတ်အာရုံများ ကို ထိန်းချုပ်ထား လက်စဖြစ်သော မြေစိမ်းကညာအမှတ် ၅-နှင့် ၇-တို့ကိုသာ လက်တွေ့ သိုင်းလေ့ကျင့်စေသည်။

အင်ကင်ခေက ထိုမိန်းကလေး နှစ်ယောက်၏ အာရုံ ကြောများကို ထုံထိုင်းအောင်လုပ်ပြီး စိတ်အာရုံများကို ထိန်းချုပ်ထားလက်စ အချိန်တစ်ခုခုနည်းမို့ မြေဆိုးဂိုဏ်

ချုပ် ဆားအော်ပို့အနေဖြင့် အထွေထွေ ထူး စွဲကားစိုက် ထုတ်ရန်လည်း လေ့။

ခူးခပ်ပေးပြီးသော ထမင်း ဟင်းများကို အဆင်သင့် စင်ဘေးသလို အလိုက်အထိုက် မျှော၍လုပ်သွားရန်သာ ရှိ သည်။

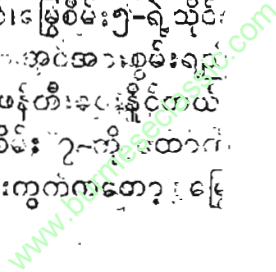
ကံကလည်း ဆက်ကောင်းနေသည်ဟု ဆိုရမည်။

မြေစိမ်းကညာ ၅-နှင့် ၇-တို့ လေ့ကျင့်တတ်မြောက် ထားသည်မှာ မြေနှုတ်ကညာသိုင်းကွက် ၁၀-နှင့် ၁၂-တို့ ဖြစ်ကြပြီး သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် အရင်ဆုံးပူးပေါင်း လေ့ ကျင့်ကြည့်သည့် မြေဟောက် ၂-က မြေနှုတ်ကညာ သိုင်း ကွက် ၁၁-ကို တတ်မြောက်ထား လေ့ ရာ စစ်ချင်းပင် အောင်မြင်ချောမောသွားသည်။

သုံးယောက်သား အပြန်အလှန် ထောက်ကူအားပေးမှု များ လုပ်နိုင်ကာ အိုခခန်းသေ့ သိုင်းစွမ်းချည်များပေါ် ထွက်သည်။

ထို့ပြင် ထိုသုံးယောက်၏သိုင်းကွက် တစ်ကွက်နှင့် တစ် ကွက် ကွဲပြားခြားနားမှုဘို့မှ စာရေးဟန်ကိုပါ ဆားအော် ပို့က ဖောထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ကောင်းတယ်-သိပ်ကောင်းတယ်၊ မြေစိမ်း၅-ရဲ့ သိုင်း ကွက်က မြေးဟောက် ၂-ရဲ့ သိုင်းကွက် အင်အားစွမ်းရည် အမင်း မြင့်လာအောင် ထောက်ကူ ဖန်တီးပေးနိုင်တယ် မြေဟောက် ၂-ရဲ့ သိုင်းကွက်က မြေစိမ်း ၇-ကို ထောက် ကူ ပေးပြန်ရော။ မြေစိမ်း ၇-ရဲ့ သိုင်းကွက်ကတော့ မြေ

စိမ်း ၅-ကို ပြန်အားပေးနိုင်ပြန်ရော၊ ဒီဆုံးယောက် တစ်
တွဲပေါ့၊ ကောဇီးလိုက်တာ၊ သုံးစောက်ရဲ့ သိုဗီးဟန်လှုပ်
ရှားမှု ခြားနား ကွဲပြားချက်လေးတွေကလဲ စာရေးဟန်
ဖြစ်လာတယ်၊ တာတဲ... မြေဖြူအရှေ့ဘက် ဆိုပါလား၊
ဟား...ဟား...ဟား”

အရမ်းကို အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမှုကြောင့် ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာ အဖြစ်ကြီးဖြစ်နေသော ဆားအော်ပို့သည်
အားရပါးရပင် ထုတ်ဖော်ဟစ်ကြွေးမိလေသည်။

“အင်ကင်ခေက မြေစိမ်း ၆-ထု အမိဖမ်းပြီးခေါ်လာ
ရင် မြေစိမ်း ၇-ယောက်လုံး အစုံအညီ သိုင်းကွက်ဖေခီ
လေ ကျင့်ပြခြင်းမယ် ဒါဆို မြေနှုတ်တညာသိုင်းကွက် ၁၂
ကွက်ရဲ့ အင်အားအပြည့် ဘယ်လို ဖော်ထုတ်ရမယ်ဆိုတာ
သိလာပြီပေါ့၊ မြေနှုတ်မယ်ဝတ်စုံရဲ့ လမ်းညွှန်ကိုလဲ အကုန်
အစင်သိမယ်၊ အခု သိထားသလောက်နဲ့တောင် အတော်
ကြီး ဟုတ်နေပြီ၊ မြေဖြူအရှေ့ဘက်...ဒုတိယတောင်ကုန်း၊
ဟား...ဟား...ဟား”

စိတ်ဓာတ် အထူးတက်ကြွကာ အရမ်း ဝမ်းသာ ပြီး
စိတ်လည်း မြူးနေသော ဆားအော်ပို့က တဟားဟား
ရယ်သိက်ပြောလိုက် လုပ်နေသည်။

“ဟောဟိုနေရာရဲ့ အောက်ဘက် မြေအောက်ခန်းထဲမှာ
ချင်ယူအင်းတို့ မြေစိမ်းစာညာတွေ ရှိတယ်၊ ငါ့အထင်တော့
အဲဒီအထဲမှာ လူ ၁၂-ယောက်လောက်ပဲ ရှိမှာဆိုတော့
မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ မြေဟောက် ၅-တောင်လဲ ရှိလိမ့်မယ်၊
အခြား မြေဆိုးဂိုဏ်းဝင် ရှိမယ်မထင်ဘူး၊ ရှိရင်လဲ တပ်
ယောက် နှစ်ယောက်ပဲ”

မြေအောက်အခန်းနားသို့ ရောက်သောအခါ မျောက်
ဖြူကြီးက ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကို ခပ်တိုးတိုး ပြောသည်။

“မြေအောက်ခန်းထဲကို ဘယ်လိုလုပ်ဝင်မလဲ”
ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကလည်း နှစ်ကိုယ်ကြား လေသံနှုတ်
ပြန်မေး၏။

“ငါတစ်ယောက်လုံး ရှိနေတာ ဘာမှပူမနေနဲ့၊ မြေ
အောက်ခန်းဝင်ပေါက်ကို ရှာဖွေလောက်ကတော့ အသေး
အဖွဲ့ပါကွာ”

မျောက်ဖြူကြီး အကြားပိုသည် မဟုတ်ပါ။
မြေအောက်ခန်းထဲသို့ဝင်သည့် လျှို့ဝှက် အပေါက်ကို
အလွယ်တကူပင် ရှာတွေ့စည်။

အဆင်ပြေမှုများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု တွေ့နေရသည့်အတွက်
အပျော်ကြီးပျော်၊ အမြူးကြီးမြူးကာ မိမိကိုယ်မိမိ အရမ်း
အထင်ကြီးနေသော ဆားအော်ပို့သည် မြေအောက်ခန်း
ဝင်ပေါက်နှင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကင်းစောင့်ချထား
ခြင်းပင် မပြု။

ထို့ကြောင့် ချောက်ဖြူကြီးနှင့်ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီတို့နှစ်ယောက်မှာ ဘဝအနှောင့်အယှက်အတားအဆီးမျှမရှိစိတ်တိုင်းကျ လှုပ်ရှားနေနိုင်ကြသည်။

“မြေအောက်ခန်းထဲကို ရောက်ရင် ငင်းတတ်ထားတဲ့ သိုင်းကွက်တွေကို အလျင်အမြန်ဆုံး လှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်ပေဟော့၊ မွေးနှောက်နိုင်သမျှသာ မွေးနှောက်ပစ်၊ ကျန်ဘာငါ့တံဝန်ထား”

မြေအောက်ခန်းထဲသို့ခဝင်မီ ချောက်ဖြူကြီးက ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီကို တီးတိုးပြောဆိုမှာကြားသည်။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား မြေအောက် ခန်းထဲသို့ အသွားဝင်လာခဲ့ကြသည်။

မြေအောက်ခန်းထဲသို့ ဆင်းဝင်လာကြခိုက် ဆားအော်ပိုး၏ ကျေနပ်အား ရစွဲ ရယ်မောပြောဆိုသံကို ကြားကြရသည်။

“မြေနှယ်မယ် သိုင်းဝတ်စုံရဲ့ လမ်းညွှန်ဆိုလဲ အကုန်အစင်သိမယ်၊ အခု သီထားသလောက်နဲ့တောင် အပေးမိကြီးဟုတ်နေပြီ၊ မြို့ပြု အရှေ့ဘက်၊ ဒုတိယတောင်ကုန်း၊ ဟား...ဟား...ဟား”

“ရှင်ကိုယ်ရှင် သိပ်အဆင်ကြီးမနေနဲ့၊ ရှင်တို့လို သိုင်းသမားဆိုးတွေ အသာရလိမ့်မဟေ့၊ နောက်ဆုံးအမှန်တရားအောက်မှာ ပျက်စီးကြေပြုန်းသွားရမှာပဲ”

အမျိုးသမီး တစ်ယောက်၏ မြှောသံဆိုသက်ကြားလိုက်ရသည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်တစ်၏ အသံဖြစ်မည်ဟု ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီဆင်မိသည်။

“နင်က ဒီအခြေအနေ ရောက်နေတာနဲ့တောင် လေသံမာတုန်းပဲကို...ရတယ်...ရတယ်၊ အင်ကင်ခေတို့ပြန်ရောက်လာရင် နှစ်တို့မြေစိမ်းမေးတွဲ အယ်လို့ပျေးကျ ကုန်ကြမယ် ဆိုတာ ကြည့်ရမေးတာပေါ့၊ ဟား...ဟား...ဟား”

မြေစိမ်းဂိုဏ်းချုပ် အတော်ကြီးကို အမြူးနေသည်မှာ ထင်ရှားသိသာသည်။ မာထန်ထန်နှင့် နိမ့်ချပြောဆိုလာမှုကိုပင် ဒေါသမထွက်၊ တဟားဟားသံ ရယ်မော၍ နေသည်။

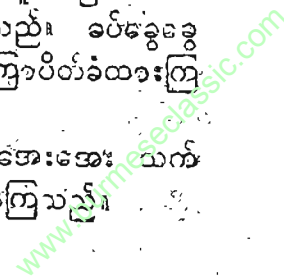
ကျန်းယမ်းရွှောင်ရီ တို့လည်း မြေအောက်ခန်း ထဲသို့ ရောက်လာကြသည်။

မီးတူသံ အတော်များများ ထွန်းထားသည်မို့ မြေအောက်ခန်းထဲတွင် အပြင်မှာ ထက်ပင် အလင်းရောင်အားကောင်းနေသည်။ ထိန်ထိန်လင်းနေသည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်-၅ နှင့်-၇ တို့သည် ဝေးဝေး ဝိုင်ဝိုင်အသွင်နှင့် ဝူဝူကြီးရပ်နေကြသည်။

ကျန်းမြေစိမ်းကညာ လေးယောက်တို့ကမူ မြေအောက်ခန်းထောင့် တစ်နေရာတွင် ထိုင်နေကြသည်။ ခပ်ခေ့ခေ့ ပျော့ပျော့ ဖြစ်နေကြသည့်အတွက် အကြောပိတ်ခံထားကြရကြောင်း အကဲခတ်သိရှိနိုင်သည်။

မြေဟောက် ဝါးစုထောင်တို့ကတော့ အေးအေး သက်သာအသွင်ဖြင့် ထိုင်သူသိုင်၊ ထသူဆ ရှိနေကြသည်။

မြေဆိုးရိုက်ချုပ် ဆားအော်ပို့ကမူ မြေအောက်ခန်း အလယ်လောက်တွင် ဟန်တစ်ခွဲစားနှင့် လမ်းသလားကာ ရယ်မောပြောဆိုနေသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီနှင့် မျောက်ဖြူကြီးတို့ မြေအောက်ခန်းထဲရောက်လာကြသည်ကိုပင် သိကြဟန်မတူ။

မြေအောက်ခန်းထဲ ရောက်သည်နှင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

အရင်ဦးဆုံး မြေဆိုး ရိုက်ချုပ်ရုံရာသို့ ပြေးဝင်သည်။ နှစ်ပင်လိမ် သိုင်းကွက်ကို သုံးကာ ညာလက်ငါး တစ်ချက် အားပြင်းပြင်းရိုက်ထုတ်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် ကိုယ်ကိုတစ်ပတ်လှည့်ကာ နီးရာ မြွေဟောက်ကို ဘယ်ထတ်ငါးဖြင့် လှမ်းရိုက်သည်။

ပြီးလျှင် နှစ်ပင်လိမ်သိုင်းကွက်ကိုပင်သုံးကာ မြွေဟောက်များအကြား အတင်းတိုးဝင် မွေနှောတ်တိုက်ခိုက် စိုက်သည်။

မြေဆိုးရိုက်ချုပ် ဆားအော်ပို့နှင့် မြွေဟောက်ငါးကောင်တို့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဆိုသလို တတိုင်းတိုင်းပစ်လဲကျသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီမှာနှစ်ပင်လိမ်သိုင်းကွက်ကိုပင် အပြည့်အဝထုတ်မသုံးလိုက်ရ။

အစောရ်လည်း အံ့ဩသွားသည်။ သို့သော် မိမိသိုင်းပညာ အစွမ်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဟိုတစ်ချိန် တုန်းကလို မျောက်ဖြူကြီးက အလွန်မြန်ဆန်သောလှုပ်ရှားမှုဖြင့် အလစ်ဝင်ကာ အငိုက်ဖမ်း တိုက်ခိုက်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်းတွေ့မိကာ ရှက်ပြုံးတစ်ချက်ပြုံးမိသည်။

မြေဆိုးရိုက်ဘတ်မှ လူများသည် တကယ်ပင် အလစ်အငိုက်မိကုန်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့၏ သိုင်းပညာအစွမ်းနှင့် ဆိုလျှင် မျောက်ဖြူကြီးနှင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ တို့ကို ကောင်းတောင်း ယှဉ်နှိုင်းသည်။

ယခု အစစအဆင့်ပြေ အောင်မြင် နေသည်ဟု စိတ်ချလက်ချနှင့် စိတ်ရွှင်ရွှင်ဖြူးဖြူး ရှိနေကြချိန် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီဘင်တိုက်လာသောအခါ မြေဆိုးရိုက်ချုပ်နှင့် မြွေဟောက် ငါးကောင် တို့မှာ မှင်တက်မိ၊ ကြက်သေ့သေလျက် ဘာလုပ်ရမည်ကို မသိဘော့။ ဘာတွေ ပြစ်သည်ဆိုလည်း နားမလည်။

သည်အခြေအနေတွင် ကိုယ်ဖေပညာကို အစွမ်းကုန် သုံးကာ သွက်ထက်မြန်ဆန်စွာလှုပ်ရှားလျက် အကြာထိုးပိတ်လာသော မျောက်ဖြူကြီးက ကောင်းကောင်း အသာရသွားသည်။ မြေဆိုးရိုက်ဝင်များ အကြောပိတ်ခံရလျက် ခွေပျော့လဲကျကုန်သည်။

ဆားအော်ပို့နှင့် မြွေဟောက် ၅-ကောင်တို့သည် အားသိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြသော်လည်း တစ်ချက် ပေါ်အ

မိလိုက်သည်နှင့် တစ်သက်ကာ မှတ်သွားရလောက်အောင် ကောင်းကောင်းကြီး ခံလိုက်ကြရလေပြီ။

မျောက်ဖြူကြီးက ချင်ယုအင်းတို့ ၄-ယောက်၏ ပိတ်နေသော အကြောများကို ဖြေဖွင့်ပေးသည်။

စပါးကြီးညှို့ချက်ပညာဖြင့် အာရုံကြောများ ထုံထိုင်းစိတ်လွင့်ပေးအောင် အလုပ်ခံထားရသည့် မြွေစိမ်းကညာ အမှတ် ၅ နှင့် ၇-တို့ကိုမူ ဘယ်လို လုပ်ပေးရမည်ကိုမသိသော အလှအလျောက် စိတ်ဖုံဖုံနဲ့ ပြန်ဖြစ်လာသည်အထိ စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် စောင့်ရန်သာရှိပေတော့သည်။

“ကိုင်း...ဒီက ထွက်ကြစို့”

ချင်ယုအင်းတို့အားအကြောဖြေဖွင့်ပေးပြီးသည့်နောက် မျောက်ဖြူကြီးက ပြောသည်။

“မြွေဆိုးမကြီးကို အဆုံးစီရင်ပြီး မြွေဟောက်တွေကို ဖမ်းခေါ်သွားကြမယ်”

မြွေစိမ်းကညာ အမှတ် ၁-က ပြောသည်။

ခေးဆွဲထုတ်ပြီး မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်သွားရာ မျောက်ဖြူကြီးက ကမန်းကတန်းဝင်ထားသည်။

“ဟေ့...မလွပ်နဲ့လေ၊ မင်းတို့ကို ကယ်ထုတ်နိုင်ဖို့ ငါက သူတို့ထို့ အကြောပိတ်ထားတာ၊ မင်းတို့ ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်းရဲ့ အတွင်းရေးကိစ္စတွေမှာ ဝင်စွက်ဖက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ သူတို့ကို ဘာအန္တရာယ်မှမပြုကြနဲ့”

“ဒီမြွေဟောက်တွေက ကျွန်မတို့ကိုသာမက တခြားသိုင်းသမားတွေထိပါ ကောင်းကောင်းဒုက္ခပေးနိုင်ဘယ်၊ သူတို့ကို ဖမ်းဆီးပြီး ထိန်းသားဖို့လိုတယ်”

မြွေစိမ်းကညာ ၁-က စောဒကတက်လေးသည်။

တကယ်တော့ မြွေဟောက် ၅-ကောအတို့ကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားရန်ကြံခြင်းမှာ မြွေနှုတ်ကညာအသိုင်းကွက် ၁၂-ကွက်လုံး အပြည့်အစုံရရှိလျက် မြွေနှုတ်မယ်ဝတ်စုံ၏ လမ်းညွှန်ကိုလည်း ဖော်ထုတ်ရန်ဖြစ်သည်။

“သူတို့ကို ဖမ်းထားချင်တယ်ဆိုရင် နောက်မှ မင်းတို့ ဘာသာမင်းတို့ဖမ်းကြ၊ ကြိုက်ဆလို့လုပ်ကြ၊ အခုတော့ ငါအကြောပိတ်ထားတာကို မင်းတို့ အာမခံလုပ်ဖို့ ပိတ်မကူးနဲ့၊ သိုင်းလောက စည်းကမ်းတို့ မင်းတို့နားလည်ကြမှာပေါ့”

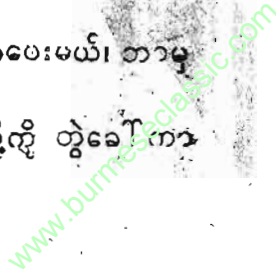
မြွေစိမ်းကညာ အမှတ် ၁-ဘာမျှ မပြောသာတော့ပါ။

“ညီမလေး အမှတ် ၆ ကို သူတို့က သွားဖမ်းဖို့လုပ်နေကြတယ်၊ ဒီတော့ မြွေဟောက်မ တစ်ယောက်ယောက်ကို တော့ ကျွန်မတို့ ခေါ်ထားသင့်တယ်”

ချင်ယုအင်းက ဝင်ပြောသည်။

“မင်းတို့ညီမလေးကိုငါအားကစားပေးမယ်၊ ဘာမှမပူကြနဲ့၊ မြန်မြန်သာ ထွက်ကြ”

မြွေစိမ်းကညာ အမှတ် ၅ နှင့် ၇-တို့ကို တွဲခေါ်ကာ ထွက်သွားကြသည်။

“လွှဲသာလို့ တိုက်ခိုက် အကြော်ပိတ်ခဲ့ရတာ ဘယ်လို မှ မအောက်မေ့ပါနဲ့။ နောက် နှစ်နားရီလောက်ကြာရင် အပိတ်ခံစားရတဲ့အကြောတွေ လူ့ဘာသာသူ ပြေပွင့်သွား ကြပါလိမ့်နယ်”

မျောက်ဖြူကြီးက မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ကို တောင်းပန် စကား ဆိုခဲ့သေးသည်။

မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်း ယာယီစခန်းနေရာသို့ မျောက်ဖြူ ကြီးက ဖြစ်ထမ်းမှ အမြန်သွားရောက်၍ သတင်းပေး အကြောင်းကြားခဲ့ရာ ယာယီစခန်းတွင် ရှိနေကြသူများ အားလုံး ကြိုတင်ရှောင်တိမ်းပုန်းအောင်းနေကြသည်။

အင်ကင်းခေတို့လူစု ထိုယာယီစခန်းသို့ ရောက်သော အခါ လူသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိ။ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ် နေသည်ကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံ ရှိသူတစ်ယောက်မို့ သည် လို ငြိမ်သက်လူသူကင်းမဲ့နေခြင်းသည် သဘောရိုး မဟုတ် နိုင်ကြောင်း အင်ကင်းခေ စဉ်းစားမိသည်။

မိမိတို့လာရောက်မည်ကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ကြိုတင် သိကာ ရှောင်တိမ်းနေခြင်း ဖြစ်နိုင်သလို စခန်းပြောင်း သွားခြင်းလည်းဖြစ်နိုင်သည်။

လက်ရှိအခြေအနေအရ စခန်းပြောင်းသွားခြင်းထက် ရှောင်တိမ်းနေခြင်းက မှိုဖြစ်နိုင်မည်ဟုတွေးသည်။

မိမိတို့၏သတင်းကို ကြိုတင်ရ၍ ရှောင်တိမ်းသွားသည် ဆိုလျှင် ကျောက်စက်ရေစခန်းအနီးရှိ မြေအောက်ခန်းကြီး ထဲတွင်ရှိနေသော ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် မိမိတို့၏လူများအတွက် အန္တရာယ်ရှိနိုင်သည်ဟုလည်း မှန်းဆမိသည်။

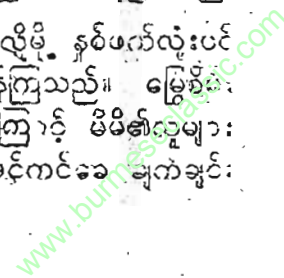
လျှို့ဝှက် ကောင်ချောက်များလည်း ဆင်ထားကောင်း ဆင်ထားနိုင်သည်မို့ အင်ကင်းခေသည် မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်း ယာယီစခန်းအတွင်းဘက်သို့ရောက်အောင်ပင် မဝင်တော့။ အစွန်အဖျားပိုင်းနားတစ်ဝိုက်ကိုသာ အကဲခတ်ကြည့်ရှုပြီး နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်သည်။

မြွေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ထို့လူစု ကျန်နေခဲ့ရာ မြေအောက်ခန်း ဆီသို့ အပူတပြင်းပင် ပြန်လေတော့သည်။

လမ်းခုလတ် ကောလမ်းဘစ်နေရာသို့ အရောက် သူတို့ ရှေ့တည့်တည့်မှ ခပ်သုတ်သုတ်လာနေကြသော လူတစ်စုကို လှမ်းမြင်ရသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှင့် မြွေစိမ်းကညာ တစ်စုဖြစ်သည်။

မဇ္ဈေင်္ဂသင့်ဘဲ ပက်ပင်းတိုးပိကြသလိုမို့ နှစ်ဖက်လုံးပင် အံ့အားသင့်ကာ ခြေလှမ်းတုံ့ရပ် ကုန်ကြသည်။ မြွေစိမ်း ကညာများ လွှတ်မြောက်လာခြင်းကြောင့် မိမိ၏လူများ အခြေအနေ ကောင်းကြောင်း အင်ကင်းခေ မျက်ချင်း သဘောပေါက်သည်။

မြေစိမ်းကညာများကို အမိဖမ်းပြန်ခေါ်ရန် ပြောပိုင်း
ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ငေးငေးခိုင်ခိုင် ဖြစ်နေကြစော မြေ
စိမ်းကညာ အမှတ် ၅-နှင့် ၇-တို့ကို သတ်ပြုမိသည်တွင်
ဤမိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကို လွှမ်းမိုးစေစားလျက် မြေ
စိမ်းကညာများအကြား ရှစ်ရှစ်ထွေးထွေးဖြစ်အောင် လှုပ်
ပြီး အနိုင်ယူအမိဖမ်းဖို့ စိတ်ကူးပေါ်သည်။

မြေစိမ်းကညာများနှင့် အင်ကင်ခေတို့မှာ ပေတစ်ရာ
ကျော်ကျော်လောက် အလှမ်းဝေးနေသည်။ မြေဆိုးဂိုဏ်း
ချုပ် ကိုယ်တိုင်ဆိုလျှင်တော့ သည်မျှလောက် အကွာအဝေး
ကို အရေးထားမည် မဟုတ်။ စိတ်အာရုံ ထိန်းချုပ်မှုထု
ထိထိမိမိ ရာမိနိုင်ပေလိမ့်မည်။

အင်ကင်ခေ၏ စပါးကြီးညှို့ချက် ပညာသည် မြေဆိုး
ဂိုဏ်းချုပ် ဆားအော်ပို့လောက် အဆင့်မြင့်သည့်အတွက်
ပေတစ်ရာကျော်ကျော်လောက် အကွာအဝေးမှ စိတ်အာရုံ
စေစားမှု ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်နိုင်။

ထို့ကြောင့် ရှေ့သို့ခုန်လွှား ပြေးတက်သည်။

“အမှတ် ၃-နဲ့ ၄၊ ညီမလေးတွေကိုစောင့်ရှောက်ပြီး
ခေါ်သွား၊ အမှတ် ၂-က ငါနဲ့အတူလှုပ်ရှား”

မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၄-က အလောတကြီး အမိ
ပေး ညွှန်ကြားသည်။

ချင်ယူအင်းသည် အင်ကင်ခေတို့ကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်
ချင်သည်မှာ လက်ထား၍ပင် နေသည်။ သို့ရာတွင် အရေး

မကြီးသည့် အခြေအနေတွင် ခေါင်းဆောင်၏ အမိန့်ကို
နာခံရမည်မို့ စိတ်ထင်တိုင်းမလုပ်။

ပုံမှန်စိတ်မရှိဘဲ ငေးငိုင်နေကြသည့် မြေ စိမ်း က ညာ
၅-နှင့် ၇-တို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ပေးဖို့ကလည်း
အရေးကြီးကြောင်း နားလည်သည်။ မြေစိမ်းကညာအမှတ်
၁-၏ အမိန့်ကို မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၄-နှင့်အတူ နာခံ
သည်။ အမြန်လှုပ်ရှား ငှောင်ထွက်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကစော့ ဘာ လုပ် ရ မည် ကို မသိ။
ချင်ယူအင်းနေ က်သို့သာ အစွဲအလျောက် လိုက်ပါသွား
လေစော့သည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၁-သည် အမိန့်ပေးပြီးသည်နှင့်
အရေးပေါ် အချက်ပေးမီးကျည်ကို အမြန်ပစ် လွှတ်တင်
၏။ အချက်ပေးမီးကျည် ကောင်းကင်ထက် ထိုးတက်သွား
ချိန်မှာပင် သူ့မရှေ့မှောက်သို့ အင်ကင်ခေရောက်လာသည်။
မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၁-က ဓားရှည်ကို ဝှေ့ယမ်းကာ
အင်ကင်ခေကို ဆီး၍တိုက်ခိုက်သည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၂-လည်း ဓားဆွဲကာ တိုက်ပွဲ
ဝင်လာသည်။ ကျန်မြေဆိုးဂိုဏ်းဝင်များကလည်း တိုက်ပွဲ
တွင်းသို့ ဝင်လာကြလေပြီ။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၁-နှင့် ၂-တို့က မြေဆိုးဂိုဏ်း
သားများကို မာမာတင်းတင်း တောင့်ခံတိုက်ခိုက်ရန် စိတ်
မကူး။ ချင်ယူအင်းတို့လူစု ရှောင်တိမ်း သွားနိုင်အောင်
ထိန်းပေးရုံသာ တိုက်ခိုက်ဖို့ ကြံစားသည်။

ထို့ကြောင့် မြေစိုက်ရိုက်သားများအကြားတွင် ထွက်
လက်စွာ မြေးလွှားကာ ထိုးဖောက်ယူပုံရား တိုက်ခိုက်
သည်။ မြေစိုက်ရိုက်သားများကတော့ မြေစိုက်ကညာ
အမှတ် ၁-နှင့် ၂-တို့က ဝိုင်းပိတ်အမိဖမ်းရန် ကြိုးစားကြ
သည်။

အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်နေလျှင် မိမိတို့နှစ်ယောက်
မြေစိုက်ရိုက်သားများ၏ ဝိုင်းပိတ်မှုအကြားသို့ ရောက်ရ
မည်ကို မြေစိုက်ကညာတို့ သိကြသည်။ ထို့ကြောင့် အသာ
မမူနှောက် တိုက်လိုက်ပြီးနောက် မီးခိုးပုတ်ဖန်ဖောက်ကာ
မြင်ကွင်းဝေးဝေးအောင် ဖန်တီးပြီး ရှောင်တိမ်းထွက်ပြေး
သည်။

ထွက်ပြေးရာတွင် နှစ်ယောက်သား တကွတပြားစီ လူ
ခွဲကာ မြေးကြသည်။

အင်ကင်ခေက သူ့လူများတို့စုခေါ်ကာ နောက်မှလိုက်
သည်။ မြေစိုက်ကညာ အမှတ် ၁-နှင့် ၂-တို့နောက် သို့
မတူဘဲ... ချင်ယုအင်းတို့ ထွက်ပြေးရာလမ်းကြောင်းနောက်
သို့ အစာင်းထိုက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မြေစိုက်ကညာ ၁၊ ၂-တို့နှင့် တိုက်ခိုက်ရင်း အင်ကင်
ခေက ချင်ယုအင်းတို့ ထွက်သွားကြသည့် လမ်းကြောင်းကို
လှမ်းကြည့် မှတ်ထားလိုက်သည်။

ပုံမှန်စိတ် အခြေအနေတွင် ရှိမနေကြသော မြေစိုက်
ကညာ အမှတ် ၅-နှင့် ၇-တို့ ယူပုံရားမတူ နှေးနေသော
ကြောင့် ချင်ယုအင်းတို့မှာ ခရီးမတွင်နိုင်။

အတော်လေး ကသိကအောက် ဖြစ်နေသည်။

“ဒီအတိုင်းဆို အမိခဲရလိမ့်မယ်၊ သူတို့ကို ကျောပိုးပြီး
မြေးကြရအောင်”

ချင်ယုအင်းက မြေစိုက်ကညာအမှတ် ၄-ကို လှမ်းပြော
လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သူတို့အနားသို့ အင်ကင်ခေနှင့် မြေစိုက်
ရိုက် လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားနှစ်ယောက်တို့ ပြေးလွှား
ရောက်လာကြသည်။

“မြေးလို့လွတ်ဖယ် ထင်သလား”

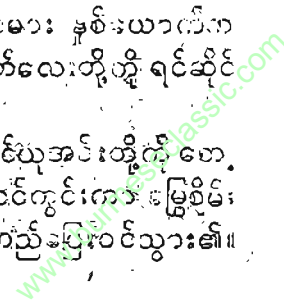
အင်ကင်ခေက လှမ်းအော်ပြောသည်။

ချင်ယုအင်းနှင့် မြေစိုက်ကညာ အမှတ်လေးတို့မှာ မြေ
စိုက်ကညာ အမှတ် ၁၊ ၂-နှင့် ခုနစ်တို့ကို ကျောမပိုး နိုင်ကြ
တော့၊ အင်ကင်ခေတို့ကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ကြလေတော့
သည်။

တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံနုလှသေးသောကျန်းယမ်ရှောင်ရိ
မှာမူ မြေစိုက်ကညာအမှတ် ၁၊ ၂-နှင့် အမှတ်ခုနစ်တို့ အနား
တွင် ရပ်လျက်သားကျန်နေခဲ့သည်။

မြေစိုက်ရိုက်လက်ရွေးစင် သိုင်းသမား နှစ်ယောက်က
ချင်ယုအင်းနှင့် မြေစိုက်ကညာ အမှတ်လေးတို့တို့ ရင်ဆိုင်
တိုက်ခိုက်ကြသည်။

အင်ကင်ခေ ကုယ်ဆိုင်ကတော့ ချင်ယုအင်းတို့ကို ဟေ
့စေ ဆိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြု၊ ရှောင်ကွင်းကာ မြေစိုက်
ကညာ အမှတ် ၁၊ ၂-နှင့်ခုနစ်ရိရာသို့ဦးတည်ပြေးဝင်သွား၏။

“ရှောင်ရီ...ညီမပေး နှစ်ယောက်ကို ကာကွယ် ပေးပါ”

ချင်ယုအင်းက လှမ်းအော်ပြောသည်။

ဘာလုပ်ရမည်မသိဘဲ ကြောင်အမ်းအမ်းနှင့် ရပ်နေသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီမှာ ချင်ယုအင်း၏ လှမ်းအော်ပြောတော့မှပင် အဆိပ်ငွေ့လျက် အင်ကင်ခေကို ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ရန် တော့သည် သိုင်းကွက်ပုံစံဖြင့် သိုင်းကွက်နင်း အသင့်ဖြစ်သည်။

အင်ကင်ခေသည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီနှင့် တိုက်ခိုက်ရန် လက်လှမ်းမီသည့် နေရာအထိ ရောက်အောင်မသွား။

ဆယ်လှမ်း ကျော်ကျော်လောက် အကွာတွင် တံ့ရပ်သည့် ဩဇာသံဖြင့် အမိန့်ပေးသည်။ မောသံ အနည်းငယ်တော့ ရောဖွဲ့နေသည်။

အင်ကင်ခေ ဘာလုပ်သည်ကို ကျန်းယမ်ရှောင်ရီမသိ။ အတွေးရခက်နေခိုက် မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ခုနစ်က သူ့ကိုလက်ဝါးတစ်ချက် လှမ်းရိုက်သည်။

ဝပါးကြီးညှို့ချက် ပညာ၏ လှမ်းမိုးမှု မပျက်ပြယ်ချင်သေးသော မြေစိမ်းကညာအမှတ်ငါးနှင့် အမှတ်ခုနစ်တို့ကို အင်ကင်ခေက ဩဇာပေးစေခိုင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ချင်ယုအင်းတို့ကတော့ နားလည်ကြသည်။

စိုးရိမ်စိတ်တွေဖြစ်ကုန်ကြသည်။
ချင်ယုအင်း ကတော့ ညီမငယ် နှစ်ယောက် အတွက် အပြင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ အတွက်ပါ စိုးရိမ်ပူပန်မိသည်။

စိုးရိမ်သောကတို့ဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားလျက် အာရုံတွေပြားသွားရာ ဟာကွက်လွတ်ကွက်များပေါ်လျက် တစ်ဖက်လှမ်းလက်ဝါးရိုက်ချက်အထိခံရသည်။

ချင်ယုအင်း၏ညာလက်မှ ဓားရှည်လွတ်ကျသည်။ လူမှာလည်း တစ်ပတ်လည်ကာလံပြိုကျသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ မှလည်း မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ခုနစ်၏လက်ဝါးရိုက်ချက်အထိခံလိုက်ရသည်။ ဆွေးကြောကွက်နေရာပေါ်တွင် ကျကျနန အထိခံရခြင်း မဟုတ်သည့် အပြင် လက်ဝါး ရိုက်ချက်အား ကလည့်နှင့် သိပ်ခပြင်းလှသောကြောင့် တစ်ခါတည်း လဲပြို ကျသွားခြင်းတော့ မဖြစ်နိုင်။ ကိုယ်ခန္ဓာယိုခင်းယိုင်၍သွေးတော့သည်။

အင်ကင်ခေ၏ ဝပါးကြီး ညှို့ချက်ပညာသည် အဆင့်မြင့်လှသည့်အပြင် လူမှာလည်း ပြေးလွှားလှုပ်ရှားအာရုံများ၍ နေရာစိတ်အင်အား စုစည်းမှုအပြည့်အဝ ပေးလုပ်နိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့် သူ၏ဝပါးကြီးညှို့ချက် ပညာနှင့် လှမ်းမိုးထားမှု အရှိန် ကျန်ရှိနေသေးသော မြေစိမ်းကညာ နှစ်ယောက်ကို အပြည့် အဝ ဩဇာ မပေးနိုင်၊ မဝေစားနိုင်ပါချေ။

မြေစိမ်းအမှတ် ခုနစ်သာ အနည်းငယ်နာခံကာ တစ်ကျော့တန်းကျေ သူ့ဘောမျိုးလှင်ရှားတိုက်ခိုက်သည့်အတွက် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီမှာ ကောင်းကောင်း အင်ကင်ခေ သွားသော်လည်း ထိချက်ဒဏ်မပြင်းထန်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိမိ၏ သြဇာပေးစေခိုင်းမှ သိပ်အကျိုး မသက်ရောက်ကြောင်းတွေ့ရသောအခါ အင်ကင်ခေ ရှေ့သို့လှမ်းဘက်သည်။ ပါးစပ်မှလည်း သြဇာပေးစေခိုင်း လိုက်လေသေးသည်။

“တိုက်လေ...တိုက်...တိုက်”

သြဇာလည်းပေး လက်ကသည်း လှုပ်ရှားကာ ကျန်းယမ်းရှောင်ရီတို့ လက်စွဲနှင့် ဆင့်ကဲရိုက်ချသည်။

အင်ကင်ခေက သြဇာ ပေးလိုက်ခြင်းမှာ ကျန်းယမ်းရှောင်ရီကို ထည့်စားလိုက်မှုသာ ဖြစ်သည်။ မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ဝါးနှင့်ခနစ်တို့က သြဇာနာခံတိုက်ခိုက်မည်တူတော့ မျှော်လင့်ထားခြင်းမရှိ။

သို့ရာတွင်...

သည်တစ်ခါတွင်တော့ မြေစိမ်းကညာ အမှတ်ဝါးရော အမှတ်ခနစ်ပါ အင်ကင်ခေ၏ သြဇာကို နှာခံကြသည်။ ကျန်းယမ်းရှောင်ရီကို မိန်းကလေး နှစ်ယောက်က ဝဲယာတစ်ဖက်စီမှ ဝိုင်းညှပ်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

အင်ကင်ခေကလည်း ရှေ့တည့်တည့်မှ ဝင်တိုက်ခိုက်နေလေရာ ကျန်းယမ်းရှောင်ရီမှာ သုံးဖက် သုံးတန်မှ ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် အတိုက်ခံရသည့် အခြေအနေသို့ ရောက်သွားရသည်။ အတိုက်မိ ခံရမှု မရှိတော့သော်လည်း ကျန်းယမ်းရှောင်ရီ အကျဉ်းအကျပ်ခံတော့ရသည်။

အတင်းထြိုးစားကာ ရှောင်တိမ်း ထွက်သည်။ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ရှောင်တိမ်းမထွက်နိုင်။ ဝိုင်းတိုက်သွား

ယောက်လုံး၏ တိုက်ချက်များ အထိခံရသည်။ အရေးကြီးသော သွေးကြောကွက်နေရာကို အထိအရိုက် မခံရသောကြောင့် တစ်ခါတည်း တုံးခနဲ လဲကျမှုမတွေ့မရှိ။

အပြင်အပတ်ရာများရသည်။ အတော်လည်း နာနာကျင်ကျင်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ဟန်ကိုပင် ကောင်းကောင်းမထိန်းနိုင်။ ယိမ်းယိုင်၍နေသည်။

အင်ကင်ခေက အခွင့်ကောင်းကို မိမိရရအသုံးချသည်။ ကျန်းယမ်းရှောင်ရီ၏ ပျော့ခွေခွေကြောကို အပိုင်ထိုးပိတ်လိုက်သည်။

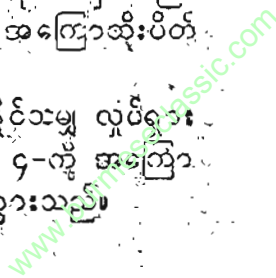
တိုက်ဟန်ပျက်ကာ ယိမ်းယိုင် နေလေသော ကျန်းယမ်းရှောင်ရီ မရှောင်နိုင်။ ပျော့ခွေခွေကြော ထိုးပိတ် ခံရလျက် လဲကျသွားလေတော့သည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ်လေးသာ မတ်မတ် ရပ်လျက် တိုက်ဝှဲဝင်နိုင်တော့သည်။ သို့သော် သည် မိန်းကလေးမှာ ထိထိမိမိတိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိတော့။

သိုင်းကွတ်သိုင်းဟန်များ အထိန်းအချုပ်ခံနေရပြီ။

ဇာန်ရာရကာ လဲကျသွားသော ချင်ယုအင်းမှာလည်း မြေဆိုးရိုက် လက်ရွေးစင်သိုင်းသမား၏ အကြောထိုးပိတ်မှုကိုခံရလျက် မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်တော့။

အင်ကင်ခေသည် ကြိုးစားကာ တက်နိုင်သမျှ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်နေသော မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၄-ကို အကြောထိုးပိတ်နိုင်ရန် လွှားခနဲ ခုန်၍ချဉ်းကပ်သွားသည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၄-မှာ သူမနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော မြေဆိုးဂိုဏ်းလက်ရွေးစင်သိုင်းသမားကို အသေအလဲပင် ခုခံတိုက်ခိုက်နေရလေရာ အင်ကင်ခေ ခုန်လွှားဝင်လာသည်ကို တွေ့သော်လည်း ဘာမျှမထုတ်နိုင်။

မြေစိမ်းကညာ လေးဖော်တို့သာမက မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် အထူးအလိုရှိနေသော 'လူရွယ်လေး'ကိုပါ အမိဖမ်း ခေါ်သွားနိုင်မည့်အခြေအနေမို့ အင်ကင်ခေအရမ်းကို စမ်းသာအားထက်နေသည်။

မြေစိမ်းကညာအမှတ် ၄-၏ အနီးသို့ ရောက်သည်နှင့် လျင်မြန်စွာ အကြောထိုးပိတ်လိုက်သည်။ မြေစိမ်းကညာ ၄-မှာ အကြောထိုးဗိတ်လာမှန်း သိသော်လည်း ပြိုင်ဘက် မြေဆိုးဂိုဏ်း လက်ရွေးစင်သိုင်းသမား၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင် အလူးအလဲခုခံနေရသည်မို့ ဘယ်လိုမှမရှောင်နိုင်၊ မခုခံနိုင်။

အကြောထိုးပိတ်ခံရကာ ပျော့ခွေလဲကျသွားလေတော့သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား...အလို”

အင်ကင်ခေသည် ကျေနပ်အားရစွာ ရယ်မောနေရာမှ ရယ်သံရပ်ကာ အာမေဇိုတ်သံ တစ်ချက်ပြုမိသည်။

မြေနတ်မယ်မင်းချုပ် တိန်ထင်ကြိုင် ဦးဆောင်သော ဂိုဏ်းဝင်တစ်စု ရုတ်တရက် ရောက်လာသောကြောင့် တိုက်ပွဲအခြေအနေ တစ်မျိုးပြောင်းသွားသည်။

“တိုက်ကြ၊ တိုက်ကြ၊ အတင်းဝင်တိုက်ကြ”

အင်ကင်ခေက မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၅-နှင့် ၇-တို့ကို ဩဇာပေး တိုက်ပွဲဝင်ခိုင်းကာ အခြေအနေကို ထိန်းရန် ကြိုးစားသည်။

မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၅ နှင့် ၇-တို့ကလည်း အင်ကင်ခေ ဩဇာပေးမှုကို နာခံကြသည်။ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်ကြသည်။

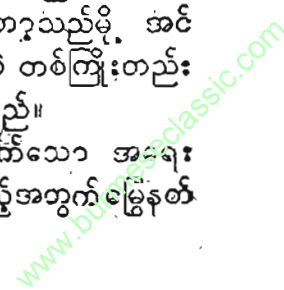
သို့သော် သူတို့တိုက်ခိုက်သည်က မြေနတ်မယ်မင်းဝင်တွေကို မှုတုတ်။

အင်ကင်ခေ၏အနားတွင် ရှိနေကြသော မြေဆိုးဂိုဏ်း၏ လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားနှစ်ယောက်ကို ဖြစ်သည်။ မမျှော်လင့်သောတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အငိုက်မိကုန်ကြသော မြေဆိုးလက်ရွေးစင် သိုင်းသမားနှစ်ယောက်မှာ အသိနာလဲကျကုန်သည်။

အင်ကင်ခေကိုယ်တိုင်လည်း အံ့ဩသွားသည်။

မိမိတစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်နေတော့သည်မို့ အင်ကင်ခေသည် တိုက်ခိုက်ဖို့စိတ်မကူးတော့ဘဲ တစ်ကြိုးတည်း သုတ်ခြေတင် ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

မြေစိမ်းကညာအမှတ် ၁-ပစ်လွှတ်လိုက်သော အရေးပေါ် အချက်ပေးမီးကျည်တိုလှမ်းတွေ့သည့်အတွက် မြေနတ်

၂၀၈ ● ဆန္ဒဆိုက် ဝင်းကြွယ်

မယ်ဂိုဏ်းချုပ်တို့အဖွဲ့ အပြေးအလွှားရောက်လာတာ ချင်ယုအင်းကို လက်မတင်လေးဆိုသလို ကာကွယ်ပေးလိုက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

အင်ကင်ခေ ထွက်ပြေးသွားသည်တွင် မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၅ နှင့် ၇ တို့လည်း ငြိမ်သွားကြသည်။

တိန်ထင်ကြိုင်က အကြောင်းပိတ် ခံထားရသော ချင်ယုအင်း၊ ကျန်းယစ်ရှောင်ရိနှင့် မြေစိမ်းကညာ အမှတ် ၄ တို့ကို အကြောဖြေဖွင့်ပေးသည်။

ချင်ယုအင်းက ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံအကြောင်းစုံတို့ ပြန်ပြောပြသည်။

မြေအောက်ခန်းထဲမှာ အကြောင်းပိတ်လျက် ကျန်နေခဲ့ကြတဲ့ မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ မြေဖောက်ငါးကောင်တို့ကို သွားပြီး ဖမ်းခေါ်ရင် ငါတို့အတွက် အများကြီးတော့ အကျိုးရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကို မျောက်ဖြူတို့က အကြောင်းပိတ်ခဲ့တာဆိုတော့ ငါတို့က အမြတ်စင်ထုတ်သလိုမျိုးလုပ်ဖို့ မကောင်းဘူး။ ကဲ...စခန်းထဲပြန်ကြမယ်။

အကြောင်းစုံသိရသောအခါ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်က ပြောသည်။

ယာယီစခန်းသို့ အပြန်လမ်းတွင် မြေစိမ်းကညာအမှတ် ၁ နှင့် ၂-တို့ ဆိုမိကြသည်။ အခြားသော မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းဝင် အစုလေးများနှင့်လည်းဆိုမိလေသည်။ အင်ကင်

ခေနှင့်ပါလာသော မြေဆိုးဂိုဏ်းဝင်များကို ထိုက်ခိုက် ချေမှုန်းပိတ်ခဲ့သည့် သတင်းများထို့လည်းရသည်။

ယာယီစခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ အစစအရာရာ အခြေကကျဖြစ်အောင် စီမံလုပ်ဆောင်ပေးပြီးနောက် တိန်ထင်ကြိုင်သည် မည်သူမှမသိအောင် တိတ်တဆိတ်ထွက်ခွာလျက် ကျောက်စက်ရေခန်းတက်ဆို လာခဲ့သည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်တို့ကို ဖမ်းဆီးဖို့တော့မှဟုတ်။ အခြေအနေတို့ အကဲခတ် စူးစမ်းကြည့်ရန်ဖြစ်သည်။

မြေအောက်ခန်းထဲတွင် မည်သူမျှမရှိ။ အလောတကြီး ထွက်ခွာသွားကြသည်။ မြေရာလက်ရာ အစအနများကိုသာ တွေ့ရသည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်သည် ယာယီစခန်းသို့ အသားပြန်လာခဲ့သည်။

ယာယီစခန်းမှ မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်ထွက်သွားသည်ကို မည်သည့်ဂိုဏ်းဝင်မျှမသိကြသလို ယာယီစခန်းသို့ပြန်ရောက်လာသည်ကိုလည်း မသိကြပေ။

သိသူတစ်ယောက်ကတော့ရှိသည်။ ထိုသူမှာ မျောက်ဖြူ ဦးပင်ဖြစ်သည်။

ရှိနေရာ သိုင်းလေ့ကျင့်မှု မလုပ်လျှင်လည်း သူ့အတွက် အခြားမည်မည်ရရ လုပ်ဆောင်စရာ တာမျှမရှိပေ။

“ကောင်းလေး၊ ငါ့ရောက်သာပြန်ပြီ”

စကားသံတစ်သံကြားရသည်။

မျောက်ဖြူကြီး၏ အသံဖြစ်ကြောင်း သိသောကြောင့် ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီလည်း သိုင်းလေ့ကျင့်မှုအဖို့ရပ်ကာ နှုတ်ဆက်စကားဆိုလိုက်သည်။

“ဪ... ဦးလေးကြီး ဟာမာ”

နှုတ်ဆက်ကောင်းအဆုံးတွင် ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ ရှေ့မှောက်သို့ မျောက်ဖြူကြီး ထွားခနဲ ရောက်လာသည်။

“ဦးလေးကြီး ရောက်လာတာ အတော်ပဲ၊ ဦးလေးကြီးကို မေးစရာရှိတယ်”

“ဘာလဲ၊ နှစ်ပင်လိမ် သိုင်းကွက်အကြောင်း မေးချင်တာလား”

လူကခတ်ကောင်းသော မျောက်ဖြူကြီးက ဒက်ခနဲပင် မေးချလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ”

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီမှာ မိမိကိုယ်မိမိ စိတ်မလုံသလိုရှိသည့် မို့ ရယ်ကျဲကျဲလုပ်လိုက်သည်။

“ငါတတ်သိသလောက် မင်းကိုသင်ပေးပြီးပြီ၊ မင်းကလဲ အောင်မြင်ပြည့်စုံအောင် လေ့ကျင့်ပြီးပြီ၊ နှစ်ပင်လိမ် သိုင်းကွက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့အနေနဲ့ ဘာမှထပ်ပြောမြဲ ရှင်းပြစရာ မရှိဘော့ဘူး”

ခဏန်း (၄)

ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ နှစ်ပင်လိမ်သိုင်းကို အစီအစဉ် စာည်း လေ့ကျင့်နေသည်။

အချိန်အတိုင်း ပြောရလျှင် နှစ်ပင်လိမ်သိုင်းကွက်ကို ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီ ပိုင်နိုင်တတ်မြောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုတွင် စိတ်အာရုံမထားဘဲ သိုင်းကွက်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသည့် အင်အား အရှိန်အဟုန်နှင့် တိုက်ကွက် ဦးစည်လမ်းကြောင်းတို့ကိုသာ စူးစိုက်ရသည့် နှစ်ပင်လိမ်သိုင်းကွက်၏ သဘောတရားကို ချင်ယုအင်းအား သေသေချာချာရှင်းပြနိုင်ရန်အတွက် အပတ်တကိုတ် ကြိုးစားလေ့ကျင့်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ချင်ယုအင်းသည် အရေးကြီးသော ကိစ္စများ တိုင်မင်ဆွေးနွေးလုပ်ဆောင်ရန် ဂိုဏ်းချုပ်တို့ထင်ကြိုက်သည့် သွားရောက်နေရာ ကျန်းယမ်ရွှောင်ရီမှ တစ်ယောက်တည်းလို့

မျောက်ဖြူကြီးက စကားပိတ် ပြောလိုက်သလိုမို့ ကျန်း
ယမ်းရှောင်ရုံမှာ ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိအောင် ပြော
သွားရသည်။

“မင်းကို သတင်းတစ်ခု ပြောရဦးမယ်”

မျောက်ဖြူကြီးက စကားစလိုက်ရာ ကျန်းယမ်းရှောင်ရုံ
ထိုင်ခနဲ ဖြစ်သည်။

“ဘယ်သူတွေ ဘာဖြစ်ပြန်လို့လဲဟင်”

ကမန်းကတန်းလည်း မေးမိသည်။

“အာမမဖြစ်ပါဘူး။ မင်းနဲ့ မိန်းကလေးယုအင်းတို့
ပတ်သက်ပြီး တိန်ထင်ကြိုင်ကို ငါ သွားအသိပေးတဲ့
အကြောင်း ပြောမလို့ပါ”

“ဟာ...ဦးလေးကြီးကလဲ၊ လျှောက်လုပ်နေပြီ”

“လျှောက်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ အောင်သွယ်ခနေတဲ့
တရားဝင် သွားပြောတာပါ။ တိန်ထင်ကြိုင်ကလဲ ဒီကိစ္စကို
မကန့်ကွက်ပါဘူး”

“ဟင်...တကယ်ပဲလား”

သည်လိုဆိုပြန်တော့လည်း ကျန်းယမ်းရှောင်ရုံ စမ်းသာ
သည်။

“ဒါပေမယ့် သူတို့ မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းရဲ့ မိသားစု ထုံး
တမ်းစဉ်လာတွေ ရှိနေတာကြောင့် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း
တာကို အခုလောလောဆယ် မလုပ်နိုင်သေးဘူးတဲ့။ အင်း...
သူတို့ရဲ့ မိသားစု ထုံးတမ်းစဉ်လာတွေကလဲ တော်တော်
တင်းကျပ်စွာပေးထားတာကွ”

ကျန်းယမ်းရှောင်ရုံမှာ သည်လိုကိစ္စမျိုးနှင့်ပတ်သက်သည့်
အာမန့် ထုံးတမ်းစေ့စပ်ချားကိုပင် မသိ။ မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်း
၏ ထူးခြားရှုပ်ထွေးသော မိသားစုအစဉ်အလာတို့ကိုတော့
ဘာမျှနားမလည်။

ချင်ယုအင်းတို့ ဘက်မှ ထုံးတမ်းစဉ်လာများထို့ လိုက်
နာဖို့ လိုအပ်သည်ကိုတော့ သဘောပေါက်သည်။

“ဟို...အင်း...ဘယ်တော့လောက်...ဟို...”

စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းမည့် နေ့ရက်အချိန်အခါကို မေး
လိုသော်လည်း ရှက်စိတ်ဖြင့် နှုတ်မရဘဲ အထစ်ထစ်အငေါ့
ငေါ့ ဖြစ်နေသည်။

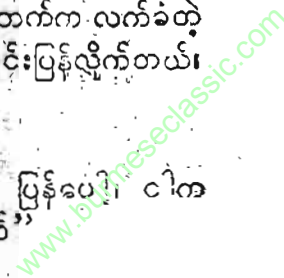
“သူတို့ဂိုဏ်းမှာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခုရှိနေတာ ပြီး
ပြတ်အောင် လုပ်ပြီးရင် စေ့စပ် ကြောင်းလမ်းမယ်၊ မြွေ
နတ်မယ်ဂိုဏ်း မိသားစုထုံးတမ်းစဉ်လာတွေကို မင်းအနေ
နဲ့ ကောင်းကောင်း နားလည်အောင် ပြောပြပေးမယ်။
အဲဒီနောက်တော့ ဖက်လာလဲ ဆောင်ပေးမယ်၊ မင်းဘယ်
လို သဘောရလဲ”

“ကောင်းပါတယ် ဦးလေးကြီး၊ စောင့်ရမှာပေါ့”

“ဟုတ်ပြီ၊ သူပြောတာတွေကို ငါတို့ဘက်က လက်ခံတဲ့
အကြောင်း တိန်ထင်ကြိုင် အခုပဲအကြောင်းပြန်လိုက်တယ်၊
ပြီးရင် ငါတို့သွားကြမယ်”

“ဟင်...ဘယ်ကိုသွားကြမှာလဲ”

“မင်းကတော့ စိမ်းလဲ့ခြိုင်စံအိမ်ကို ပြန်ပေါ့၊ ငါက
ထုံးစံအတိုင်း နေရာအနှံ့ ဆက်သွားမယ်”

“ဟို...ဟို...ကျွန်တော်က ဘာကြောင့်ပြန်ရမှ လဲ၊ သူတို့နဲ့ အခုလိုအတူလိုက်နေသွားလို့ မရဘူးလား။”

မျောက်ဖြူကြီးက တဟားဟား ရယ်မောလိုက်ကာ

“မင်းနဲ့ ချင်ယုအင်းကို သဘောတူလိုက်ပြီးပြီလေ၊ သူတို့ဂိုဏ်းရဲ့မိသားစုစည်းကမ်းက ကျန်းယမ်းစေ့စပ်ကြောင်း လမ်းပြီမှ ဂိုဏ်းနဲ့အတူ လိုက်ပါ ခွင့်ရတယ် ဆိုလားပဲ၊ ဒီတော့ မင်း စိမ်းလဲ မြိုင်စံအိမ်ထဲ ပြန်တာ အကောင်းဆုံးပဲပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ် ငါ့နဲ့အတူတူလိုက်ချင်လဲ လိုက်ခဲ့လေ”

ကျန်းယမ်းရွှင်ရီကတော့ မြေနှုတ်မယ် ဂိုဏ်းနှင့်အတူ လိုက်ပါနေလိုသည်။ သို့သော် သူတို့၏မိသားစုစည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက် ရှိနေသည့်ဆိုသည့်အတွက် ဘာမျှ စောစော မတက်ရဲတော့။

မျောက်ဖြူကြီးနှင့် အတူလိုက်သွားလျှင် မိမိအတွက် အသိအမြင်ကျယ်ကာ ဗဟုသုတ တိုးပွားမည်ကိုတော့ သိသည်။ သို့သော် ချင်ယုအင်းနှင့် ဝေးဝေးလဲလဲရောက်သွား မည်ကိုတော့ စိုးရိမ်သည်။

“ဦးလေးကြီးက ဘယ်ကဲ့သို့သွားမှာလဲ”

“ဘယ်ကဲ့သို့သွားမယ်ဆိုတာ ငါ့ကိုယ်ငါတောင် မပြောနိုင်ဘူး၊ ငါက စိတ်ကူးပေါက်ရင် ပေါက်သလို ထသွားနေတာ မင်းလဲအသိသားပဲ၊ မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းအနီးအနားမှာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်၊ မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းနဲ့ အဝေးကြီးကလဲ ရောက်ချင်ရောတ်မယ်”

“ကျွန်တော်က ဦးလေးကြီးနဲ့လဲ မလိုက်၊ စိမ်းလဲ မြိုင်စံအိမ်ထဲ မပြန်ဘဲ ချင်ယုအင်းတို့နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဘာတမ်းတွေ သိနိုင်မယ့် နေရာတွေမှာ သွားလာ လှုပ်ရှားနေလို့ မရဘူးလား”

“ဟား...ဟား...ဟား... ရတားပေါ့ကွဲ့၊ မင်းသဘောပဲ၊ မင်းသွားချင်တဲ့နေရာ သွားနိုင်တယ်၊ နေချင်တဲ့နေရာ နေနိုင်တယ်၊ မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းနဲ့ အတူတူမဖတ်ရင် ပြီးတာပဲ၊ သူတို့ဂိုဏ်းရဲ့စည်းကမ်းတွေကိုတော့ မင်းအနေနဲ့ လိုက်နာရလိမ့်မယ်”

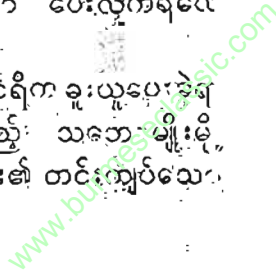
“သွတ်ကွဲ့...ကျွန်တော် သိပါပြီ”

ဤသို့ဖြင့် ကျန်းယမ်းရွှင်ရီသည် မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း ယာယီစခန်းမှ ထွက်ခွာစာခံရသည်။

ချင်ယုအင်းကနုတ်ဆက်လက်ဆောင်အဖြစ် ကစ်ခခုပေးလိုက်ချင်သော်လည်း စေ့စပ်ကြောင်းထမ်းရန် သဘောတူညီမှု အမှတ်တရ ပစ္စည်း သဘောမျိုး ဖြစ်သွားနိုင်သောကြောင့် စိတ်ကိုချုပ်တည်း ဆင်ခြင်လိုက်ရသည်။

ကျန်းယမ်းရွှင်ရီရှာဖွေခူးပေးသောရွှေနဂါးမျက်လုံး သစ်ခွပန်းပင်မှ ပန်းခက် တစ်ခိုင်ကိုသာ ပေးလိုက်ရလေသည်။

ထိုသစ်ခွပန်းပင်ကို ကျန်းယမ်းရွှင်ရီက ခူးယူပေးခဲ့ရာ နှစ်ယောက်ခွင့်မျှကာ ယူလိုက်ကြသည့် သဘောမျိုးမဲ့ ချင်ယုအင်းအနေဖြင့် မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ တင်းကျပ်သော

မိသားစု ထုံးတမ်း စဉ်လာကို ဖောက်ဖျက်ရာ မရောက်
တော့ပါ။

မျောက်ဖြူကြီးသည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှင့် အတူတူ
မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း ထာယီစခန်းမှ ထွက်လာခဲ့ သော်လည်း
ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် နှုတ်ဆက်ကာ လူ့ခွဲ ထွက်သွားခဲ့
သည်။

ဝေးဝေးလံလံသို့မူ ထွက်သွားဖြစ်ပါ။
သူသည် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိအပေါ် ခင်မင်သံယောဇဉ်
ရှိနေလျက် မြေနတ်မယ် ဂိုဏ်းအနေဖြင့် မြေနတ်ကညာ
သိုင်းကွက်များ၏ ဆက်စပ်မှုလျှို့ဝှက်ချက်နှင့် မြေနတ်မယ်
သိုင်းစွယ်စုံအတွက် လမ်းညွှန်တို့ကို ဖော်ထုတ်နိုင်မှု ရှိမရှိ
သိလိုသည့်ဆန္ဒလည်း ရှိနေရာ ထိုအကြောင်းတို့က သူ့ဖို့
စေးဝေးသို့ ထွက်သွားအောင် ဆွဲဆောင် ထားကြလေ
သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ တစ်ယောက် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းနှင့်
လက်လမ်းမီသည့်နေရာတို့တွင်ရှိနေမည်ကို အတပ်သိနေရာ
မျောက်ဖြူကြီး ကိုယ်ထိုင်လည်း မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းလှုပ်ရှား
မှုများကို သိနိုင်သည့် နေရာဝန်းကျင်တို့တွင်သာ လှည့်ပတ်
သွားလာနေခဲ့သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတို့ ထွက်ခွာသွားကြသည့် နေ့မှာပင်
မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းလည်း ယာယီစခန်းကိုစွန့်ခွာကာ မြေဖြူ
ရွာသို့ပြန်သည်။

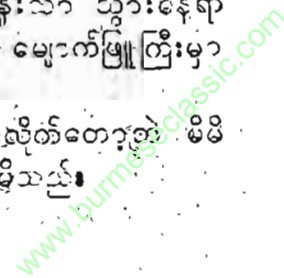
ခွဲဖြန့်ထားသော ဂိုဏ်းဝင်များကို ပြန်လည် ခေါ်ယူ
စုစည်းရင်း မြေဆိုးဂိုဏ်း အကြောင်းလည်း စုံစမ်းလျက်
ခပ်ဖြည်းဖြည်းသွားကြသည်။

မျောက်ဖြူကြီးနှင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတို့လည်း မြေနတ်
မယ်ဂိုဏ်း၏ ခရီးလမ်းကြောင်းအတိုင်းနောက်မှခပ်ဖြည်း
ဖြည်းလျက်ကြသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတစ်ယောက် ဘယ်နေရာတွင် ရှိပြီး
ဘာတွေ လုပ်နေသည်ကို မျောက်ဖြူကြီးက သိနေလော်
လည်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကမူ ချင်ယူအင်းထံ စိတ်အာရုံ
ရောက်နေသောကြောင့် သူ့အနီးအနားတွင် မျောက်ဖြူ
ကြီးရှိနေသည်ကိုပင် သတိမမူမိခဲ့ပေ။

လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ဘာထူးခြားချက်မျှမဖြစ်။ မြေ
နတ်မယ်ဂိုဏ်းကလည်း ဂိုဏ်းဝင်အားလုံး ပြန်စုစည်းမိပြီး
သည့်တိုင် ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခပ်နှေးနှေးသာ သွားနေရာ
လှုပ်လှင်ရှားရှားရှိမှုကို နှစ်သက်သော မျောက်ဖြူကြီးမှာ
စိတ်ပျက်သလိုသို့ ဖြစ်လာသည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းနောက်သို့ ဆက်မဆုတ်တော့ဘဲ မိမိ
ဘာသာထွက်သွားရန်ပင် စိတ်ကူးပေါ်မိသည်။
သို့သော်.....

မြေဖြူရွာသို့ရောက်ရန် နေ့စက် ခရီးသာသာမျှ တွာ လမ်းတော့သော နေရာ(ခပ်ဖြည်းဖြည်း နှေးနှေးသွားနေ မှုနှင့်ဆိုလျှင် တော့ တစ်ရက်ကျော်ကျော်လောက် ထပ်သွား ရပေလိမ့်ဦးမည်။) မျောက်ဖြူကြီးအကြိုက် လှုပ်ရှားစရာ အဖြစ် တစ်ခုကို ကြုံတွေ့ရလေတော့သည်။

မျောက်ဖြူကြီးသည် ကျန်းယမ်းရှောင်ရိလို မြွေကတ်မယ် ဝိုက်၊ သွားရာနောက်သို့ ခပ်ခွာခွာမှနေ၍ နောက်ယောင် ခံလိုက်သလိုမျိုး လိုက်နေခြင်းမဟုတ်။ အနီးဝန်းကျင်အနံ့ လည်း အခွင့်သင့်သလို ခြေဆန့်နေခဲ့သည်။

ထိုနေ့ကလည်း ခရီးအစောင့်ဝေးဝေးသို့ ခြေဆန့်သွား မည်အလုပ် တဖည့်ကျော် ပထမမျောက်လောင်း မျောက် ဖြူကြီးထံရောက်လာခဲ့သည်။

မျောက်လောင်း သုံးကောင်သည် သတင်းထူးရှိမှသာ သူ့ထံရောက်လာကြပြန်ရာ ပျင်းရိသလိုလို ဖြစ်နေသော မျောက်ဖြူကြီးအတွက် ဝမ်းသာစရာဖြစ်သွားသည်။

“ဘုထူးခဲလဲ ဟေ့”

မျောက်ဖြူကြီးက မေးလိုက်သည်။

“စိတ်ပုပ်လောဘနတ်သမားတော်ကြီး စူးခိုင်ထုံး မက် မှုပင်တောအုပ်အစပ်နားမှာ တစ်ကိုယ်တော် သိုင်းသမား လှကြည်ချမ်းနဲ့ တိတ်ထဆိတ် တွေဆုံဖို့ သွားနေပါတယ်။ သူတို့ကညီလတ်နဲ့ညီလား စောင့်ကြည့်နေပြီး ကျွန်တော်က ဆရာကြီးကို အမြန်လာအကြောင်းကြားတာပဲ။”

ပထမမျောက်လောင်းက ပြောသည်။

လှကြည်ချမ်းနှင့် စူးခိုင်ထုံး တို့၏ အကြံအစည်ကြီး အကြောင်း သိရပြီးသည့် နောက်တွင် သူ့တပည့်ကော် မျောက်လောင်း သုံးကောင် စောင့်ကြည့်ရမည့် လူမျိုး စာရင်းတွင် ထိုသူနှစ်ယောက်ကို မျောက်ဖြူကြီးက ထည့်ပေးထားခဲ့သည်။

“ဟေ့...ဟုတ်လား၊ ဝါကိုယ်တိုင် လိုက်ကြည့်မယ်”

မျောက်ဖြူကြီးသည် ပထမမျောက်လောင်းနှင့်အတူ မှုတ်ခုံပင်တောအုပ်သို့ အမြန်လိုက်သွားသည်။

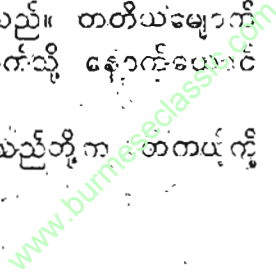
* * *

ကိုယ်တော့ပညာသုံးကာ ဖြတ်လမ်းမှ အမြန်လာခဲ့ကြရာ အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာပင် မက်မှုပင်တောအုပ်သို့ ရောက် သည်။

လှကြည်ချမ်းနှင့် စူးခိုင်ထုံးတို့နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံမက တော့ ဖြိုးသွားခဲ့လေပြီ။ ပြန်သွားကြလေပြီ။

“သို့သော် စောင့်ကြည့်နေကြသော ဒုတိယ မျောက် လောင်း ထံမှ သတင်းအပြည့်အစုံရမည်။ တတိယမျောက် လောင်းကတော့ လှကြည်ချမ်းနောက်သို့ နောက်ပေးပင် ခံလိုက်သွားသည်။

ဒုတိယမျောက်လောင်း မြောပြသည်တို့က တကယ်ကို စိတ်စင်စားစရာကောင်းသည်။

၃၀၀ ● ဓမ္မသိုက် ဝင်းကြွယ်

လူကြည်ချမ်းနှစ်စူးခိုင်ထုံးတို့ သူတို့၏ အကြံအစည်ကြီးကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်စော့မည့် သတင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဆေးဖော်လုပ်ကြံမည့် အစီအစဉ်များကိုပါ နှစ်ယောက်စား ပြောဆိုတိုင်ပင်ခဲ့ကြသည်တို့ကို ဒုတိယ မျောက်လောင်းက အဆေးစိုတ်ပြန်ပြောပြသည်။

အပိုင်အနိုင်မြှုနှိုင်းရန် ဆေးခတ်လုပ်ကြံမည့်နေရာက သွေးနက်ချောင်းကွေ့ဟုလည်း အတိအကျသိရသည်။

“မင်းတို့နှစ်ယောက် သွေးနက်ချောင်းကွေ့ကို သွားကြ၊ လူကြည်ချမ်း ဘာတွေကို ဘယ်လို လုပ်ကြံဖန်တီးထားတယ်ဆိုတာကို သိနိုင်သမျှ သိအောင်စုံစမ်း၊ ဘာကိုမှတော့ ဖျက်ဆီးပစ်ရန်၊ သူစီမံထားတဲ့အတိုင်း ခြေရာလက်ရာပျောက် ရှိနေပါစေ၊ ပြီးရင် အဲဒီမှာပဲ ပုန်းအောင်းစောင့်ကြည့်နေကြ”

မျောက်ဖြူကြီးက ပထမနှင့် ဒုတိယမျောက်လောင်းတို့ကို ညွှန်ကြားအမိန့်ပေးပြီး အမြန်ပင်ပြန်လာခဲ့သည်။

မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်း ယာယီစခန်းချထားရာသို့ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးဝင်ရောက်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်တိန်ထင်ကြိုင်ကို တိတ်တဆိတ်တွေ့ဆုံသည်။ မိုးပေါ်ကကျလာသလို ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာသည့်အတွက် မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်မှာ ထိတ်လန့်သလိုလို ရှိသော်လည်း သည်လိုအလုပ်မျိုးတွင် မျောက်ဖြူကြီးအလွန်ကျွမ်းကျင်ကြောင်း သိထားသဖြင့် အံ့ဩခြင်းတော့ မဖြစ်။

“အခုလိုလာတွေ့ရတာကိုခွင့်လွှတ်ပါ။ ကျော်မကောင်း၊ ကြားမစောင်း၊ ဖြစ်စေပေမယ့် ဆေးခတ်လုပ်ကြံမှုကြီး တင်ခဲ့အကြောင်း သတင်း၊ အတိအကျရပါတယ်။ အဲဒီ လုပ်ကြံမှုကြီးကို ပျက်ပြားလွှားအောင် ဟန့်တားကာကွယ်ဖို့ ချင်ယူအင်းရဲ့ အကူအညီလိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ချင်ယူအင်းက ခေါ်သွားဖို့ ခွင့်ပြုဖို့၊ ချင်ယူအင်းကိုရော မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းကိုပါ ထိခိုက်အန္တရာယ် မဖြစ်စေရပါဘူးလို့ ကျုပ်တာဝန်ယူပါတယ်”

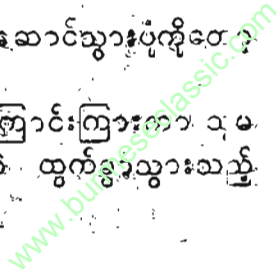
မျောက်ဖြူကြီးက ဦးညွှတ် အရိုအသေပြုပြီး ပြောသည်။

ပြောပြီးသည်နှင့် ချာခနဲလှည့်၍ လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွားရာ လှိုင်းယောင်ဖျောက်သလို ရုတ်ခြည်းပျောက်ကွယ်သွားသည်။

မြေနှုတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ် တိန်ထင်ကြိုင်သည် မျောက်ဖြူကြီးနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်ခြင်းမရှိလှသော်လည်း မျောက်ဖြူကြီးအကြောင်းကိုတော့ ကောင်းကောင်း သိထားသည်။ မျောက်ဖြူကြီးပြောသွားသည့်စကားများကိုလည်း အပြည့်အစပင် ယုံကြည်သည်။

မျောက်ဖြူကြီး ယခုလို လုပ်ဆောင်သွားပုံကိုတော့ သဘောကျသည်။

သူတို့ လာရောက်အသိပေးအကြောင်းကြားကာ သူမထံမှ စကားအပြန်တိုပင် ရောက်အံ့ ထွက်ခွာသွားသည်။

အတွက် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ လူမအနေဖြင့် သဘောတူ
သည် မတူသည်ကို စာရေးဝင်ပြောရန်ပင်မလိုတော့။

တရားဝင် သဘောတူညီမှုလည်း ပေးစရာမလို။
မသိလိုက်မသိဘာသာ နေလိုက်ရုံသာ ရှိပေစော့သည်။

* * *

ချင်ယူအင်းထံသို့ မျှောက်ဖြူကြီး ရောက်ရှိလာသည်။
“တော့... ဦးလေးကြီးမိလား၊ ဘာကိစ္စများရှိလို့လဲ”

မျှောက်ဖြူကြီးအကြောင်း အစောင့်လေး ကိုယ်တွေ့ကြုံ
သိရှိထားသည်မို့ ချင်ယူအင်းသည် စိတ်လှုပ်ရှား အံ့ဩ
ခြင်းမဖြစ်။ တည်ငြိမ်စွာပင် နှုတ်ဆက်စကားဆိုသည်။

“ကိစ္စကတော့ အကော်ကို အရေးကြီးတယ်၊ လူကြည်
ချမ်းနဲ့စူးခိုင်ထုံးတို့က သူတို့ရဲ့ အကြံအစည်ကြီးကိုအကဲအတွေ
အကော်ဝင်အသည် ဖော်ကြံတော့မယ်”

မျှောက်ဖြူကြီး၏စကားကို ကြားရတော့မှ ချင်ယူအင်း
အံ့ဩထိတ်လန့်ကာ မျက်လုံးအပြူးသားဖြစ်သွားသည်။

ဆိုးဝါးယုတ်မာသော ထိုအကြံအစည်ကြီးကို တားဆီး
ချေဖျက်ပစ်ရန် ချင်ယူအင်းဆန္ဒရှိသည်။ ဆေးခတ်လုပ်ကြံခံ
ရမည့်လူကို သွားရောက်ပြောပြအသိပေးရန်စိတ်ကူးမိသေး
သည်။

သို့ရာတွင် သက်သေအိုင်အလုံမရှိသည့်အပြင် ဆေးခတ်
လုပ်ကြံရန် ကြံစည်ခြင်းခံရသူမှာလည်း ဆက်ဆံကြံကပ်
ယောက်ဖြစ်ပေရာ ယုံကြည်လျှင်တော်သေးသည်။ မယုံကြည်
ဘဲ သူ့ကို ဝော်ကားမော်ကား ရိပါးပြေးဆိုလာသည်ဟု
ဣဆလျှင် စေတနာက ဝေဒနာဖြစ်လျက် ပြဿနာတွေ
တက်ကုန်နိုင်သောကြောင့် အသားဆင်ခြင် ထိန်းသိမ်းနေရ
သည်။

ထို့ပြင် မြွေဆိုးဂိုဏ်းနှင့် ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရမှုများ
ဖြစ်ပွားပြီး မြွေနှုတ်ကညာသိုင်းတွက် ၁၂-တွက်အကြား
ဆက်စပ်မှုလျှို့ဝှက်ချက်များနှင့် မြွေနှုတ်မယ်သိုင်းဝတ်စုံ၏
လမ်းညွှန်တို့ကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည့် လမ်းစများသည်။ ခေါ်
လာရာ မြွေနှုတ်မယ်ဝိုက်တစ်ခုလုံး လှုပ်ရှား အာလုပ်များ
နေရာ လူကြည်ချမ်းတို့၏ အကြံရိုင်းကြီးကို ထားဆီးချေ
ဖျက်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများကပင် စဉ်းစားဖို့ အချိန်မရ
တော့ပေ။

လူကြည်ချမ်းတို့က ထို အကြံရိုင်းကြီး ကို တကယ်ပင်
အကောင်အထည်ဖော်တော့မည်ဟု သိရသောအခါ ချင်
ယူအင်းတစ်ယောက် ဓာကယ်ပင် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားရလေ
သည်။

“သူတို့ရဲ့အကြံ မအောင်မြင်အောင် ဟန်တားချေဖျက်
ရဲ့ မင်းရဲ့ဓာကူအညီ ထိုတယ်၊ မါကြောင့် မင်းကိုလာခေါ်
တာ”

ပျောက်ဖြူကြီးက ဆက်ပြောသည်။

ချင်ယူအင်း အကျပ်တွေ့သွားသည်။

လှကြည့်ချမ်းတို့၏ အကြံရိုင်းကြီးကိုလည်း ထားဆီး
ချေဖျက်ပစ်ချင်သည်။ ယခုလောလောဆယ်တွင် မြွေနှုတ်
အညာသိုင်းကွက် ၁၂-ကွက်၏ ဆက်စပ်မှုလျှို့ဝှက်ချက်များ
ကို ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်နေရာတွင် ချင်ယူအင်းသည် အဓိက
နေရာမှ ၈၀၀ နေလေရာ အပြင်သို့ ထွက်ခွာရန် ဂိုဏ်းချုပ်
က ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်။

အပြင်ထွက်သွား၍လည်း မဖြစ်ကြောင်း ချင်ယူအင်း
သိသည်။

“ဟိ...အဒု...ကျွန်မ”

မိမိအနေဖြင့် အပြင်သို့ ထွက်၍ မဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြမည်
ပြုသည်။

ပျောက်ဖြူကြီးက ချင်ယူအင်း၏စကားကို ဆုံးအောင်
နားမထောင်။

“လာ...သွားကြမယ်”

စကားမဆုံးမီ ဖြတ်ပြောသည်။

ချင်ယူအင်း၏ လျင်မြန်စွာ အကြောထိုးပိတ်သည်။

မလှုပ်မရွားနိုင်။ အသံလည်း မဖြူနိုင်ဘဲ ပျော့ခွေသွား
သော ချင်ယူအင်းကို ကျောရိုးက လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှား
ပြေးထွက်သွားသည်။

“အရေးတော့ ပေါ်လာပြီဟေ့”

စကားသံနှင့်အတူ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ အချိန်အခါနှင့်
တစ်ယောက် ရောထိလာသည်။

စကားသံက ပျောက်ဖြူကြီး၏ ဒဏ်သည် ပျောက်ဖြူ
ထိရာတွင် သူ့အေးနားသို့ ပျောက် လက်တွေ့သိခဲ့
ချင်ယူအင်းဖြစ်နေရာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီအင်းတို့က ဘာမျှ
လန့်ဖျင်ကာ ခုန်၍မဝ် ထမိလော့

ချင်ယူအင်းမှာ မလှုပ်မယူချမ်းတို့အကြံရိုင်းကို တား
ရှောင်ရီ စိုးရိမ်စွပ်နံ့သွားချိုး အစီအစဉ်များကိုလည်း

“ဟင်...ယူအင်း အယပ်ပေးသည်။

ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင် အတိအကျ ရထားတဲ့အပြင်
ထိုအချိန်မှာပင် မေးတွကိုလဲ အတွက်စေ့စေ့ စီစဉ်
သဗ္ဗိဘွားခနဲပေါ်လာ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်လုပ်တာထက်

“ဘာမှမဖြစ်ဘူး ပုပ်လိုက်ရင် ခိုပြီး ထိရောက်နိုင်လျက်
ပျောက်ဖြူကြီးကျွန်မကို မရမက ခေါ်လာရတာ

“ဦးလေးကြီးက

စာလဲ” ပြာလိုက်မိသေးသည်။

“ဒီလို အကြံပုံဖို့ မသင့်လျော်တဲ့အကြောင်းတွေ ရှိ
လာမှာ မဟုတ်လို့

ထိုသို့ပြောရင်က မချိပြုး တစ်ချက်ပျိုးပြီး ပြော
ခံထားရသော အ

“သူ့ကို ဘာ

ကျန်းယမ်ရှောင်

ရွှေဆီခဲ ဝင်းကြွယ်

မင်းနဲ့ စူးခိုင်ထူးတို့က သူတို့ရဲ့ အကြံရိုင်း
 မျောက်ဖြူက လုပ်ဆောင်ကြတော့မယ်။ အဲဒါကို ကာ
 ချင်ယူအင်နီ မင်းနဲ့ ချင်ယူအင်းတို့ နှစ်ယောက် ပူး
 လှကြည့်ချမ်းမြေ့ဖြစ်ပေ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို အရ
 ချေဖျက်ပစ်ချင်သည်။
 ကညာဆိုင်းကွက် ဘုရားရှင် မျောက်ဖြူကြီးထို့ အပြစ်
 ကို ရာဇဝေ ဖော်ထုတ်။ နေရာမှ ဝါဝင်နေလေရာ
 မကောင်းပါဘူး။ ကျွန်မက
 က ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်။ ညှိုးကို တားဆီးတိုက်ဖျက်ပေး
 အပြင်ထွက်သွား၍လည်း မမှာလဲ...”
 သိသည်။
 “ဟို... အခု... ကျွန်မ” သာ ချင်ယူအင်းက ပြော
 မိမိအနေဖြင့် အပြင်သို့ထွက်ခဲ့။ မျောက်ဖြူကြီးက
 ပြုသည်။
 မျောက်ဖြူကြီးက ချင်ယူအင်းက ပုပ်များပြီး ပင်းလဲ
 နားမထောင်။ တယ် မိန်းကလေး။
 “လာ... သွားကြမယ်” ခုက အပြင်ထွက်
 စကားမဆုံးမီ ဖြတ်ပြောသည်။ ဘယ်၊ ဒီအတွက်
 ချင်ယူအင်းကို လျင်မြန်စွာ အကြိမ် မတင်စေရပါ
 မလှပဲမရွာနိုင်း။ အသံလည်း မဖြူ
 သော ချင်ယူအင်းကို ကျောပိုးကာ ကြံရိုင်း ကြီး ကို
 ပြေးထွက်သွားသည်။ စိတ် မူလကပင်
 အပြင်သို့ရောက် ဆန်မနေတော့။

လဲကြည့်ချမ်းတို့ ဆေးခတ်လုပ်ကြံကြမည့်အချိန်အခါနှင့်
 နေရာတို့ကို မျောက်ဖြူကြီးက ပြောပြသည်။ အတိအကျ
 ပြောနိုင်သည့်အတွက် အံ့သြမိရသော်လည်း မျောက်ဖြူ
 ကြီး၏ သတင်းစုံစမ်းမှု တော်လှန်းလှပုံကို လက်တွေ့သိခဲ့
 ရပြီးပြီမို့ ကျန်းထိမ်ရှောင်ရန်နှင့် ချင်ယူအင်းတို့က ဘာမျှ
 ထိသယ ဖြစ်မနေတော့။
 မျောက်ဖြူကြီးက လှကြည့်ချမ်းတို့အကြံရိုင်းကို တား
 ဆီးချေဖျက်နိုင်မည့် နည်းလမ်း အစီအစဉ်များကိုလည်း
 သေဆေးချာချာ ပြောပြသွန်သင်ပေးသည်။
 “ဦးလေးကြီးက သတင်းအတိအကျ ရထူးတဲ့အပြင်
 အယ်လီလုပ်ရမယ်ဆိုတာတွေကိုလဲ အကွက်စေ စေ၊ စိစဉ်
 သားပြီးသားပါလား။ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်လုပ်တာထက်
 ဦးလေးကြီးကိုယ်တိုင်လုပ်လိုက်ရင် မိုပြီး ထိရောက်နိုင်လျက်
 သားနဲ့ တာကြောင့် ကျွန်မကို မရမတ ခေါ်လာရတာ
 သဲ”
 ချင်ယူအင်းက ပြောလိုက်မိသေးသည်။
 “ဝါကိုယ်တိုင်လုပ်ဖို့ မသင့်လျော်တဲ့အကြောင်းတွေ ရှိ
 သို့ပေါ့ကွာ”
 မျောက်ဖြူကြီးက မချီပြုံး တစ်ချက်ပြုံးပြီး ပြော
 သည်။

အောင်စံသို့ တစ်ယောက်တည်း၊ မြင်းတစ်စီးဖြင့်ရောက်လာ
သည်ကိုလည်း ထိတ်လန့်သည့်အသွင်မရှိ။

သာမန် ကကြိုးတန်ဆာများ ဆင်ထားသော်လည်း
မိန်းမပျိုလေးစီးလာသည့်မြင်းကြီးကတော့ ဟကယံ မြင်း
ကောင်း မြင်းသန်ကြီး၊ မြင်းချော မြင်းလှကြီး။

ထိုမိန်းမပျိုမှာ ကြိုးကြာဂိုဏ်း၏ အပျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ်
ပိုးစောလောင်ဖြစ်သည်။

သည်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ပိုးစောယောင်ထံသို့ စာ
တစ်စောင်ရောက်လာသည်။ စာအိတ်ပေါ်တွင် တိမ်တံခွန်
ဂိုဏ်း၏ ချိတ်ဆိပ်ခတ်နှိပ်ထားသည်။ ဇာအိတ်ထဲတွင် ပါ
လာအည့်စာကတော့ တစ်ကိုယ်တော်သိုင်းသမား လူကြည်
ချမ်း၏ လျှို့ဝှက်ချိန်းဆိုစာဖြစ်သည်။

တစ်ကိုယ်တော်သိုင်းသမား လူကြည်ချမ်းကို ပိုးစော
ယောင်က သိုင်းလောက် လှရှုပ်တစ်ယောက်အဖြစ်သာ
သဘောထားသည်။ အထင်ကြီးစိတ်လည်း မရှိ။ အဆက်
အသွယ်လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မျှမလုပ်ဖူး။ သာမန်အတိုင်း
သာဆိုလျှင် လူကြည်ချမ်း၏ လျှို့ဝှက်ချိန်းဆိုစာကို ပိုး
စောယောင် အနေဖြင့် ဘာမျှ အရေးတယူ လုပ် ရန်
အကြောင်းမရှိ။

လူကြည်ချမ်းထံမှ စာဆိုလျှင် ပွင့်၍ပင် ကြည့်မိသည်
ဟုတ်။ တိမ်တံခွန်ဂိုဏ်း၏ ချိတ်ဆိပ် ခတ်နှိပ်ထားသော
ကြောင့်သာ ပွင့်ဖောက်ဖတ်ကြည့်မိခဲ့သည်။

အခန်း (၅၅)

ညနေစောင်းစအချိန်။

ကော်မုတ်ဖင်တောစပ်သို့ မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက် မြင်း
ကို အသားကျစီးရင်း ရောက်လာသည်။

မိန်းမပျိုလေးသည် အသက် ၂၀-ကျော်ကျော်အရွယ်
ဖြစ်သည်။ ရုပ်ရည်ချောမောသည်။ တည်ကြည်ရင့်ကျက်
ဟန်လည်းရှိနေရာ နှုတ်ယံသည် အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်
အောင် ကုန်ကြွေးသည်အဆိုင်သည်။

အဖြူရောင်ချည်သားစိတ်စုကို ခပ်ရိုးရိုး စိတ်ထား၏
သို့သော် သာမန် ကျေးတောသူတစ်ယောက်မဟုတ်သည်အ
တော့ မြင်ရုံနှင့် သိသာနိုင်သည်။

လှုပ်ရှားဟန်သွက်လက်သည်။ ကုန်ကြွေးလျက် မိမိကိုယ်
မိမိ ယုံကြည်သည့်ဟန်အပြည့်ရှိသည်။ လူသူဖြစ်လတ်သော

လျှို့ဝှက်ချိန်းဆိုစာတွင်ပါရှိသော ငှက်သည်းခြေဂမုန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းပေးလို၍ တူနာသာ စာကြောင်းက ပိုးစောယောင်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ကြိုးကြာဂိုဏ်းတွင် အဆင့်မြင့် အစွမ်းထက် သိုင်းကျမ်းတစ်ဆူရှိနေလျက် ဂိုဏ်းချုပ်အစဉ်အဆက် လေ့ကျင့်ခဲ့ကြရာ ကြိုးကြာဂိုဏ်း၏ အတွင်းအားသည် ထိုသိုင်းကျမ်းပါ အဆင့်မြင့် အစွမ်းထက်သိုင်းပညာများနှင့် လျော်ဆက်စပ်မှုအပြည့်မရှိဘဲ အနည်းငယ် လွှဲမှားချွတ်ချော်နေရာ သိုင်းကျမ်းပါ သိုင်းပညာကို အပြည့်အဝအောင်မြင်အောင် လေ့ကျင့်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ကြပေ။

ဆယ်ပုံခုနစ်ပုံနဲ့သာ လေ့ကျင့်အောင်မြင်ကြလျက် သို့ လေ့ကျင့် အောင်မြင်ခဲ့သူမျှနှင့်ပင် ကြိုးကြာဂိုဏ်းချုပ်တို့ သိုင်းလောကတွင် လက်မထောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

သိုင်းကျမ်းပါ သိုင်းပညာများနှင့် ကြိုးကြာဂိုဏ်း၏ အတွင်းအားတို့ ဆီလျော်စွာ လိုက်လျောညီထွေစေမည့် နည်းလမ်းကို ရှာကြံခဲ့ရာ ငှက်သည်းခြေ အတွင်းအားတို့ဆေးကို ဖော်စပ်သောက်သုံးလျှင် ဖြစ်မြောက်နိုင်ကြောင်း ပိုးစောယောင်၏ဖခင် ၁၄-ဆက်မြောက် ကြိုးကြာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ပိုးဖိမိန်က တွေ့ရှိခဲ့သည်။

ငှက်သည်းခြေအတွင်းအားဆေးလုံး ဖေစီစပ်ရန် အပ်သည့် ဆေးအမည်များကို ရယူစုဆောင်းနိုင်ခဲ့သော်လည်း ဆေးလုံးအဖြစ် အပြီးဆတ် ရောနှောဖော်စပ်ရာတွင် ဆေးအမည်အသီးသီးတို့၏ အာနိသင်များ အဆင်ပြေစေရန်

အလိုက်ဆင့် ပေါင်းစပ်မိစေအောင် ပြုလုပ်ပေးရသည့် ငှက်သည်းခြေဂမုန်း ရှာဖွေနိုင်သောကြောင့် အာနိသင်ပြည့်စုံသောဆေးလုံး ဖော်စပ်နိုင်ဘဲရှိနေခဲ့သည်။

ငှက်သည်းခြေဂမုန်းသာလည်း ထူးဆန်းလှသလို အရမ်းလည်း ရှားပါးလေရာ ကြိုးကြာဂိုဏ်း ၁၄-ဆက်မြောက် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပိုးဖိမိန်သေဆုံးသွားအည့်တိုင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ဖခင်၏အရိုက်အရာကိုဆက်ခံကာ ကြိုးကြာဂိုဏ်း ဆယ်ငါးဆက်မြောက်ဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်လာသော ပိုးစောယောင်လည်း ငွေဆန်သန်နှင့်ပင် ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကို ကြိုးစားပမ်းစားရှာဖွေနေခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ငှက်သည်းခြေ ဂမုန်းသည် ကြိုးကြာဂိုဏ်းအတွက်ရော ပိုးစောယောင်အတွက်ပါ အလွန်ပင် အရေးပါ အရာရောက်သော ဆေးဖက်ဝင် အပင်တစ်ပင်ဖြစ်နေသည်။

လှကြည်ချမ်းသည် ကောက်ကျစ်ညှစ်များကာ သူတစ်ပါးမျက်ခုံးမွေးပေါ် စင်္ကြံ လျှောက်သည့် အလုပ်တွေ လုပ်စားကြောင်းကို ပိုးစောယောင် ကြားသိ ထားလေသည်။

သို့ရာတွင်ငှက်သည်းခြေဂမုန်းနှင့်ဖော်သက်သည်းတင်းအစအနကိုတော့ ပိုးစောယောင်အနေဖြင့် ဘယ်လိုမျှလက်လွတ်မခံနိုင်။

ဟုတ်သော်ရှိ တွေ့တံသော်ရှိ နားထောင်မည်သာ ဖြစ်
သည်။

ချိန်းဆိုထားသည့် မက်မုပင် တောစပ်ဆိုသည်ကလည်း
ကြီးကြာဂိုဏ်းဌာနချုပ်စခန်းနှင့် ဘာမျှခဝေး။ သို့ကြောင့်
သွားရောက် တွေ့ဆုံရန် ဆုံးဖြတ်ကာ ချိန်းဆိုထားသည့်
အချိန်အခါ ပိုးစောယောင်ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ချိန်းဆိုထားမှု၏ နောက်ကွယ်တွင် ရှိနေသောမြို့ပိကွက်
များကိုမူ ပိုးစောယောင်မသိပေ။

မြေစက်ဘက်နယ်စပ်ဒေသ တစ်လွှားတွင်ကြီးကြာဂိုဏ်း
၏ ဟန်တိတ်ကလည်း အထေခပ်ငြိမ်းရာ လူကြည့်ချမ်း
အားဖြင့် မိမိအပေါ် အကောက်ကြပ်မည်စွာသည်း ပိုးစော
ယောင်ကထောင်စေ။

ချိန်းဆိုထားသော နေရာတွင် တစ်ကိုယ်တော် သိုင်း
သမားလူကြည့်ချမ်းက ပိုးစောယောင်ကို အသင့်စောင့်ကြ
နေသည်။

“အပျိုဝင်ဂိုဏ်းချုပ် ရောက်လာပြီအုံး၊ အချိန်မှန်သား
ပဲ၊ ကြီးဆိပ်၊ တယ်ဗျာ... ကြီးဆိပ်၊ တယ်”
လူကြည့်ချမ်းက ဂါရဝပြုနှုတ်ဆက်ပြောဆိုသည်။

ဂါရဝပြုဟန်က လွန်ကဲနေပြီ၊ ပြောပုံဆိုပုံ ကလည်း
ရိုသေ့သေ့သဘာမျိုး ရှိနေသည်ဟု ပိုးစောယောင်၏ စိတ်
ထဲတွင် ထင်မိသည်။

“ငှက်သည်းခြေဂမုန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တာသတင်းတွေ
များ ပေးနိုင်သလဲ”

ပိုးစောယောင်က မျက်နှာထား ခပ်တည်တည်နှင့်မေး
လို့က်သည်။

“ငှက်သည်းခြေဂမုန်းရုံတဲ့ နေရာကို ကျွန်တော်ထွန်ပြု
ပေးနိုင်တယ်”

လူကြည့်ချမ်းက ကီးတီးနှစ်ကိုယ်ကြား ပြောသည်။

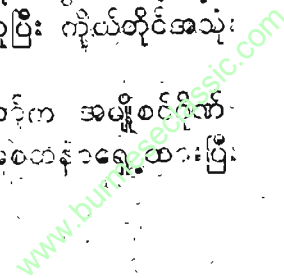
ဤစကားများကို ကြားရသောအခါ ပိုးစောယောင်
မှာ မယုံတစ်ကော်ယုံတစ်စက် ဖြစ်သည်။ မျက်မှောင်လေး
မသိသောကြုတ်ဖွားသည်။

“ငှက်သည်းခြေဂမုန်း တယ်နောင်ဆီရူးပီးပြီး ဘယ်
လို့အသုံးကျတယ်ဆိုတာကိုတော့ မြှင့်သိမယ် ထင်တယ်”

“ဟာ... သိတာပေါ့၊ ကျွန်တော်လဲ သိုင်းလောကမှ
ထဲထဲဝင်ဝင် လှုပ်ရှားနေတဲ့ သိုင်းသမားတစ်ယောက်ပဲ”

“အဲဒီလိုသရဲတဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ရှင်ရှာတွေ့အားတဲ့ ငှက်
သည်းခြေဂမုန်းကို ရှင်အားသာနုတ်ယူပြီး ကိုယ်တိုင်အသုံး
မပြုတာလဲ”

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်က အဖျိုစင်ဂိုဏ်
ချုပ် ဒီဂမုန်းကိုအလို့ရှိတယ်ကြားလို့စေတနာရှေ့ထားပြီး
ပြည့်ဆည်းပေးတာပါ”

“သွားစမ်းပါ...”

ပိုးစောယောင်၏ ဗျက်နှာစားလည်း တင်းမာလာသည်။

“ကျွန်တော်က နေထိုင်တာပါ။ စိတ်မဆိုးပါနဲ့။ ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကို သိုင်းသမားတွေလိုချင်ကြတာပဲ။ ကျွန်တော်လဲ လိုချင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ငှက်သည်းခြေဂမုန်းက အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်နေတဲ့ ဆေးပင် မဟုတ်လား...”

“ကျွန်တော် လက်ထဲ ငှက်သည်းခြေဂမုန်း ရောက်လာရင် လှယူရန်ပြုကြမယ့် သိုင်းသမားတွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်ပေါ်လာမှာသေချာတယ်။ မရှက်တမ်းပြောရရင် ကျွန်တော် မှာ ဒီလိုရန်ပြုလာကြ တာတွေကို ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားနိုင်တဲ့ အစွမ်း အစမရှိပါဘူး...”

“အပျိုစင်ဂိုဏ်းချစ် ကိုယ်တိုင်က သိုင်းပညာ စွမ်းထက်မြက်၊ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတွေရှိပြီး အင်အားကြီးမားတဲ့ သိုင်းဂိုဏ်းတစ်ခုကိုလဲ ဦးဆောင်ရှေ့ရွက်လုပ်နေတဲ့ သိုင်းအကျော်အမော်တစ်ယောက်မှသာ ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကြောင့် ဖေါ်ပေါက်လာမယ့် အန္တရာယ်တွေကို တွန်းလှန်ချေခန်းပစ်နိုင်မှာပါ...”

“ဒါကြောင့် ငှက်သည်းခြေဂမုန်းရှိနေတဲ့ နေရာကို အပျိုစင်ဂိုဏ်းချစ် တစ်ယောက်တည်းကိုသာ အသိပေးဖို့ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာပါ။”

“ကောင်းပြီ... အဲဒီလို သတင်းပေးတဲ့ အတွက် ရှင့်ကို ကျွန်မက ဘာတုံ့ပြန်ရမှာလဲ။ သိပ်တော့ မျှော်လင့်မထားနဲ့နော်”

ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကို အရမ်းပင်လိုချင်နေသော်လည်း လူကြည်ချမ်းရောင်တက်လာမည့် စိုးသောကြောင့် ပိုးစောယောင်က ခပ်တင်းတင်းပင်ပြောသည်။

“အခွင့်အရေးတွေ ဘာတွေ မတောင်းဆိုရဲ ပါဘူး။ အဲ... ဆုငွေလောက်တော့ မျှော်လင့်ပါတယ်”

“ငှက်သည်းခြေဂမုန်းအစစ်အမှန်သာရရင် ရှင့်ကို ငွေဆယ်ဆန်းချေမယ်”

“ကျေးဇူးပါဦး... ကျေးဇူးပါဦး”

လူကြည်ချမ်းက အလွန် ဝမ်းသာဟန်မျိုး (ပိုပိုကဲကဲလေး) လုပ်လိုက်သည်။

“ငှက်သည်းခြေဂမုန်း ဘယ်နေရာမှာရှိတာလဲ”
ပိုးစောယောင်က ခပ်မြတ်မြတ်မေးသည်။

“ကျွန်တော်တို့ယံတိုင် လမ်းပြပြီး လိုက်ဖို့ပေးပါမယ်”
“ခရီးဝေးသလား...”

“မဝေးပါဘူး။ မြင်းကို ခပ်သွက်သွက် စီးသွားပြင် တစ်နာရီလောက်အတွင်း ရောက်သွားမှာပါ။”

မိမိတို့ ကြိုးကြာဂိုဏ်း လက်လှမ်းမီသည့် အနီးတစ်ဝိုက်တွင်ပင် ရှိနေရာ မိမိတို့ ရှာ၍မရသည်ကို ခံပြင်းသည်းသို့သော် ငှက်သည်းခြေဂမုန်းအကြောင်း သိထားသည်မို့ မိမိတို့ယံမိမိတော့ အပြစ်မတင်။

ငှက်သည်းခြေဂမုန်း ပေါက်ရောက်သည့် ရာ သိ ၂ တု
သဘာဝစန်းကျင်တူ၍ သီးသီးခြားခြားမရှိအေးခြေသော
နှင်းတောထဲတွင် ဖြစ်စေ၊ ပူပြင်းခြောက်သွေ့သော လွင်
တီးခေါင်တွင်ဖြစ်စေ၊ မိုးထိတောင်ကြီးအထိပ်တွင်ဖြစ်စေ၊
လျှိုခြောင်နက်ထဲတွင် ဖြစ်စေ ဘယ်နေရာမဆို ပေါက်နိုင်
သည်။

မို့တွင်များလို့ သီးထွက်ပေါက်လာပြီး သုံး ရက်မှငါးရက်
အထိသားခံလျက် ညှိုးရော်ခြောက်သွေ့ပြီး သေသွားလေ့
ရှိသည်။ မိမိ၏ခြံစင်းထဲတွင် မေါက်နေသည့်တိုင် သတိမမူ
ဂူမပြင်ဆိုသလို မသိမမြင်လိုက်ဘဲ ညှိုးခြောက်သေသွားမှု
ပင် ရှိနိုင်သည်။

ဤသို့ထူးဆန်းသော ပေါက်ရောက်မှု သဘာဝကြောင့်
ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကို ရှာမတွေ့နိုင်အောင် ရွာလားနေ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောက၏ လက်စွဲ ဆေးကျမ်းများထဲတွင် ငှက်
သည်းခြေ ဂမုန်းအကြောင်းကို ပုံနှင့်ဟော ရေးသားဖော်
ပြထားရာ သိုင်းသမား အားလုံးလို့လို့ပင် ငှက်သည်းခြေ
ဂမုန်း၏ ပုံပန်းသွင်ပြင်ကို သိကြသည်။

သို့ရာတွင် ဘယ်နေရာတွင် ဘယ်သို့အချိန်၌ပေါက်သည်
ဆိုခြင်းနှင့်တော့ မည်သည့်သိုင်းသမားမျှ မခန့်မှန်းနိုင်ကြ
မည်ကြ။

ပေါက်လာသော ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကို အကြောင်း
ဘိုက်ဆိုင်စွာ တွေ့မြင်သတိပြုမိသည့်အခါမှပင် နှုတ်ယူရရှိ

နိုင်မည့် အခြေအနေရှိနေသည်။ ကံထိုက်မှ ရမည်ဟုပင်
ပြောကြလေ့ရှိသည်။

“လမ်းပြပါ”
အချိန်မသင့်စေလိုသည့် စိတ်ဖြင့် ပိုး စော ယောင် က
ခပ်လောလော ပြောလိုက်သည်။

လူကြည်ချမ်းတို့ ဆင်ထားသည့် ပရိယာယ် ထောင်
ချောက်ထဲသို့ ကြိုးကြာဂိုက်၏ အပျိုစင်ဂိုက်ချုပ် တိုးဝင်
မိသွားလေပြီ။

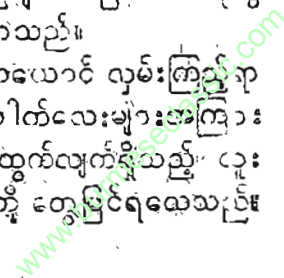
* * *

တစ်နာရီခန့်အကြာတွင် အပျိုစင်ဂိုက်ချုပ် ပိုးစော
ယောင်နှင့် တစ်ကိုယ်တော် သိုင်းသမား လူကြည်ချမ်းတို့
သွေးနက်ချောင်းတွေ့သို့ ရောက်လာကြသည်။

“တောဟိုမှာပါ”

သွေးနက်ချောင်းတွေ့ အလယ်ပိုင်းလောက်ရှိ ကိုင်း
တောအစပ်သို့ အရောက်တွင် လူကြည်ချမ်းက မြင်းတော်ကို ဆွဲ
ထုတ်ကာ လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီး ပြောသည်။

လူကြည်ချမ်းညွှန်ပြရာသို့ ပိုးစောယောင် လှမ်းကြည့်ရာ
ကိုင်းတောအစပ်နားရှိ ကိုင်းပင်ပေါက်လေးချားအကြား
တွင် ဖခင်ပေါက်လို့ မြေကြီးမှ တိုးထွက်လျက်ရှိသည့် လူး
ဆန်းသော အပင်ငယ်လေးတစ်ပင်တို့ တွေ့မြင်ရလေသည်။

ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က ပဲပင်ပေါက်နှင့် ဆင်ဆင်တူသော်လည်း အရွယ်အစားက ပဲပင်ပေါက်ထက်ကြီးသည်။

အမြင့်တစ်ထွာသာသာခန့်ရှိလျက် ပင်စည်ကလက်သန်းလုံး တစ်ဝက် မရှိတရှိလောက် တုတ်သည်။

ပဲပင်ပေါက်လိုပင် ပင်စည်တွင် ဘာအတိုင်းအခက်မျှ မရှိ။ ပဲပင်ပေါက်လို ပင်လုံးချောမွတ်ကာ ပြည့်တင်းလျက် သစ်ခေါက်ကလည်း ပါးသည်။ မင်စည်ထိပ်တွင် ပဲပင်ပေါက်ကဲ့သို့ အညောက်နှင့် အတော်တူသော အရွက်ငယ်လေးနှစ်ခု ခွလျက်ရှိနေသည်။

အရွက်ငယ်လေးနှစ်ခုသည် ပဲကြိုးအခွံသာသာ အရွယ်အစားရှိကာ စိမ်းဖန့်ဖန့်အရောင်လဲ နေ၏။ ပင်စည်ကတော့ အနက်ကသယောင်ရှိသော အစိမ်းရင့်ရောင်။

ပိုးစောယောင် သေသေချာချာ မှတ်မိနေသော ငှက်သည် ခြေဂမုန်းပင်၏ အသွင်အပြင် လက္ခဏာ အားလုံး ပြည့်စုံနေသည်။

ကိုင်းပင် ပေါက် များနှင့် မြက်ပင်များ အကြားတွင် ပေါက်နေရာ သေသေချာချာညွှန်ပြမည့်သူမရှိလျှင် အနားမှကပ်ကာ ဖြတ်လျှောက်သွားသည့်တိုင် သိမြင်မိမိမည်မဟုတ်။ တက်၍ပင် နင်းမိချင် နင်းမိပေလိမ့်မည်။

ပိုးစောယောင် အရမ်းဝမ်းသာသည်။

“ဟာ...ငှက်သည် ခြေဂမုန်း”

ပါးစပ်မှလည်း အသံထွက်ရေရွတ်မိသည်။

ပိုးစောယောင်၏အသွင်သည် ချစ်သူရည်းစား ရခါစအပျိုပေါက်မလေးလို ရွှင်မြူးတက်ကြွလာသည်။

“အဲဒါ... ငှက်သည် ခြေဂမုန်း အစစ်အမှန်ပဲ မဟုတ်တာ”

“ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်”

လူကြည့်ချမ်း၏ အမေးကိုလည်း အမြန်ပင်ပြန်ဖြေလိုက်မိသည်။

“ဒါဆို ဂုဏ်ပြုလိုက်ကြရအောင်”

ပိုးစောယောင်ခေါင်းငဲ့ကာကြည့်လိုက်ရာ လူကြည့်ချမ်းသည် မြင်းအောက်သို့ရောက်နေကာ အရက်အိုးငယ်လေးနှစ်ခုကို လျက်သား ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကိုင်းစောစပ်ရှိ အပင်ငယ်လေးကို အာရုံရောက်နေသည့်အတွက် လူကြည့်ချမ်း ဘယ်အချိန် မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ အရက်အိုးငယ်လေးများ ထုတ်ယူ လိုက်သည်ကိုပင် ပိုးစောယောင် မသိလိုက်ပေ။

အရက်အိုးငယ်လေးများသည် တစ်ခွက်စာသာသာခန့်သာ ဆံသည့် အိုးပုတ်သာသာ အရွယ်အစား ဖြစ်သည်။

“ဘာကိုဂုဏ်ပြုမှာလဲ”

ပိုးစောယောင်က-မေးလိုက်သေးသည်။

“ငှက်သည် ခြေဂမုန်းရသွားတဲ့ အပျိုဝင် ဂိုဏ်းချုပ် အတွက်၊ ပြီးတော့ ဆုငွေဆယ်သိန်းရတော့မယ် ကျွန်တော့် အတွက်ရယ်ပေါ့”

လူကြည့်ချမ်းက ပြောပြောဆိုဆို ညာလက်ရှိအရက်အိုး
ငယ်လေးကို ကမ်းပေးသည်။

ပိုးစောယောင်လည်း မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ လူ
ကြည့်ချမ်းကမ်းပေးသော အရက်အိုးငယ်လေးကို အလိုက်
သင့် လှမ်းယူသည်။

အရက်အိုးငယ်လေးသည် အဖိုးဖွင့်ထားပြီး သောက်
ရန်အဆင့်ရှိနေသည်။

“ဂုဏ်ပြုပါတယ်”

လူကြည့်ချမ်းက ပြောသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါအဖေ၊ ရှင်ကိုယ် ဂုဏ်ပြုပါတယ်”

ပိုးစောယောင်က ပြန်ပြောသည်။

ထူးနောက် နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူပင် အရက်အိုး
ငယ်လေးများထဲမှ တစ်ခွက်သာသာ အရက်များကို ကျိုက်
ခနဲ မေ့စော့ဆောက်ချလိုက်သည်။

မိမိ သောက်ချလိုက်သောအရက်ထဲတွင် သွေးနားများ
ကို ဆူပေတက် ကြစေနိုင်သောဆေးခတ်ထားသည်ကိုတော့
အဖျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ် မဆီပေ။

လူကြည့်ချမ်း ဆေးခတ်ထိုက်သည်ကလည်း တကယ်ကို
ရိုးစင်သည်။

ပိုးစောယောင်သည် ပေါ့ပေါ့ဆဆ လုပ်ဖတ်သူမဟုတ်။
အစစအရာရာ သတိရှိသည်။

ယခုအခါတွင်မူ သူမ၏ဖခင် လက်ထက်မှနေ၍ သူမ
ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်လာသည့်အချိန်တိုင်အောင် ကြိုးစားရှာဖွေ

နေခဲ့သော ငှက်သည်းခြေကမုန်းရရှိပြီဟု အလွန် ဝမ်းသာ
ကာ စိတ်ရွှင်လန်းတက်ကြွနေချိန်မှို သတိတစ်ချက်လွတ်
ကာ ပေါ့ဆစွာ မြူမိုလိုက်သည်တွင် လူကြည့်ချမ်း၏
ဆေးခတ်ခြင်းကို တွေ့ကျနခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

လူကြည့်ချမ်းညွှန်ပြခဲ့သော အပင်ငယ်မှာ ငှက်သည်းခြေ
ဂမုန်းပင်အစစ်မဟုတ်ပေ။ စူးခိုင်ထူးက အစစ်နှင့်ခြား
အောင် သေသေချာချာ ဖန်တီး ပြုလုပ်ဖေးထားသော
အတုသာဖြစ်သည်။

လူကြည့်ချမ်းနှင့် စူးခိုင်ထူးတို့၏ လုပ်ကြံမှု အစီအစဉ်
များသည် အတော်ပင်ပြည့်စုံကာ ပီရီစေ့စပ်သည်းပိုးစော
ယောင်က ဆေးခတ်ထားသောဂုဏ်ပြုအရက်ကိုမသောက်
ဘဲ ငြင်းဆန်ပြီး အပင်ငယ်ကိုသာ သွားရောက် နုတ်ယူခွင့်
ဆိုလျှင် အပင်ငယ်ကို နှုတ်လိုက်သည်နှင့် ဆေးငွေ့များ
ထွက်လာကာ ရှူမိသွားအောင်လည်း ကြိုတင်လုပ်ဆောင်
ထားသည်။

ယခု ပထမအစီအစဉ်တွင်ပင် အဖျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆေး
မိသွားအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့လေပြီ။

ဆေးမိနေပြီဖြစ်သော ပိုးစောယောင်ကို အပိုင်း သိမ်း
ပိုက်ဖို့သာကျန်တော့သည်။

လူကြည့်ချမ်းက ပိုးစောယောင်အနားသို့ အသာတိုး
ကပ်ဆွားသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှင့် ချင်ယုအင်းတို့သည် လူကြည်ချမ်း
နှင့် ပိုးစောယောင်တို့ထက်အရှင် အချိန်အနည်းငယ်စော
ကာ သွေးနက်ချောင်းကွေ့သို့ ရောက်ရှိနေကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ငှက်သည်းခြေဂမုန်းအတု ပြု
လုပ်ထားသည့်နေရာကို တိတိကျကျမသိ။ လူကြည်ချမ်းတို့
၏ လှုပ်ရှားမှုများကို စောင့်ကြည့်နေကြသော မျောက်
လောင်များကတော့ သိကြသော်လည်း သူတို့ဆရာက
ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတို့ ရောက်လာလျှင် အသာစောင့်ကာ
ကြည့်နေပြီး လိုအပ်မှသာ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အမိန့်
ပေး မှာကြားထားသည့်အတွက် အသာပင် သည်အတိုင်း
ကြည့်နေကြသည်။

သည်တော့ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှင့် ချင်ယုအင်းတို့နှစ်
ယောက်သည် သွေးနက်ချောင်းကွေ့ တစ်ခုလုံးကို ခြံ၍
မြင်နိုင်သည့် ကိုင်းတောတစ်ခုခုတွင် ပုန်းအောင်းလျက်
လူကြည်ချမ်းနှင့် ပိုးစောယောင်တို့ရောက်အလာကို စောင့်
နေကြသည်။

မျောက်မြူကြီးမြောသည့်အချိန်မှာပင် လူကြည်ချမ်းနှင့်
ပိုးစောယောင်တို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှင့် ချင်ယုအင်းတို့နှစ်ယောက်လည်း
ပါစင်လှုပ်ရှားရမည့် အချိန်ထိုစောင့်ရင်း အစစ ပြင်ဆင်
ထားကြသည်။

ငှက်သည်းခြေဂမုန်းအတု ဖန်တီးထားရှိရာနေရာကို
အတိအကျမသိသောကြောင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှင့်

ချင်ယုအင်းတို့ ပုန်းအောင်းစောင့်ဆိုင်းနေသည့်နေရာသည်
ငှက်သည်းခြေဂမုန်းရှိရာနေရာနှင့် အတန်ငယ်ကော့အလှမ်း
ဝေးနေသည်။

သို့သော် လူကြည်ချမ်းနှင့် ပိုးစောယောင်တို့၏ လှုပ်
ရှားမှုများကိုဘော့ ကောင်းကောင်း မြင်နိုင်သည်။ သူတို့
နှစ်ယောက် ပြောဆိုနေကြသည့် စကားများကိုလည်း သေ
သေချာချာပင်ကြားနိုင်သည်။

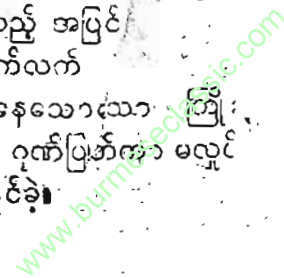
သည်တော့....

ဖြင့်ပျက်သွားသည်များကို အကုန်အစင်ပင် တွေ့မြင်
ကြရသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမှာ ရိုးသားကာ ရိုးရိုးသာ တွေး
တတ်ပြီး သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံလည်း မရှိသလောက်
ပင် နည်းပါးလှသောကြောင့် လူကြည်ချမ်းနှင့် ပိုးစော
ယောင်တို့နှစ်ယောက် ဂုဏ်ပြုအရက်အတူသောက်ကြသည်
ကို တွေ့သည့်တိုင် ဆေးခတ် လုပ်ကြံမှု ရှိနေကြောင်းကို
ရိပ်မိ။

ချင်ယုအင်းကတော့ အခြေအနေ မဟန်တော့ကြောက်
အက်ခတ်မိသည်။

သို့ရာတွင် အခတ်အလှမ်းဝေးနေသည့် အပြင်
နောက် စွက်ဖက်လှုပ်ရှားရမည်လား၊ ဆက်လက်
ကြည့်ရမည်လား ဝေခွဲမရနိုင်ဘဲ တွေ့ဝေနေသော သောကြာ
ပိုးစောယောင်ကို ဆေးခတ်ထားသော ဂုဏ်ပြုတ်မှာ မလှိုင်
သောက်ရန် အချိန်မီဟန်တားခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့။

၃၂၄ ● ဆန္ဒအိုက် ဝင်းကြွယ်

ဆေးခတ်ထားသော ဂုဏ်ပြုအရက်တို့ ပိုးစောယောင်
အကုန်အစင် သောက်ချပြီးသောအခါမှပင် စင်ရောက်စွတ်
ပတ်စားဆီးရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ကာ ပုန်းအောင်းနေရာ
မြေးထွက်လာခဲ့သည်။

ဆေးခတ် ထားသော အရက်ကို ပိုးစောယောင်
ဂုဏ်ပြု အရက်အဖြစ်မှတ်ယူကာ အကုန်အစင် သောက်
လိုက်ပြီးသောအခါ မိမိတို့အကြားထည့်ကြီးအောင်ခြင်
ပြီဟု လှကြည်ချမ်းကထွက်လိုက်သည်။

ပွဲသိမ်းအပိုင်ကွက်ပြု လုပ်နိုင်ရန် ပိုးစောယောင်အနီး
တိုးကပ်သွားသည်။

ဆေးမိနေလေပြီဖြစ်သော ကြိုးကြားဂိုဏ်းအပျိုစင်
ချုပ်ပိုးစောယောင်မှာလည်း လှကြည်ချမ်း၏ဇာတ်ခပ်
ပိုးစောအဝ ရောက်နေပြီး လှကြည်ချမ်းပြုသမျှ နုရလေ
ကျန်။

ဝါစင်လှူကြည်ချမ်းက အပိုင်သိမ်းပိုက်တော့မည့်အချိန်
အားကြာယ်လို့မှ ထင်မထားသော အနှောင့်အယှက်ဝေ
ငယ်သ
အတိအကျမက...ရပ်ဆိုက်...မလုပ်နဲ့

ဟစ်ဟန်တားသံကို အရင်ကြားရသည်။

ထို့နောက် ကိုင်းတော့ထဲမှ မိန်းကလေး တစ်ယောက်
ပြေးထွက်လာသည်ကိုတွေ့ရသည်။

ထိုမိန်းမပျိုကို လှကြည်ချမ်းမသိ။ သူသိသည်ကတော့
မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ သိုင်းဝတ်စုံဖြစ်သည်။

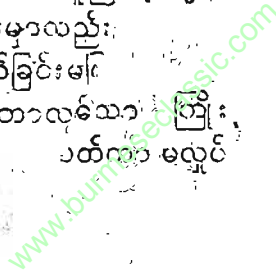
လှကြည်ချမ်းကပြောဝင်လာသော ဂိုဏ်းဝင် မိန်းမပျို
ကို ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ဖို့ကြံသေးသည်။

သို့သော် ယခုလက်ရှိအခြေအနေတွင် ဆေးမိနေသော
ကြိုးကြားဂိုဏ်း၏ အပျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ် ပိုးစောယောင်ကို
အပိုင်သိမ်းပိုက်ဖို့အရေးကြီးကြောင်း စဉ်းစားမိသည်တွင်
ပြေးဝင်လာသော မြွေစိမ်းမိန်းမပျိုကိုတိုက်ခိုက်ဖို့ စိတ်ကူး
များကို စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်သည်။

ပိုးစောယောင်ကိုပေ့ချီတာ မြင်းအပေါ် ခုန်တက်သည်။
မြင်းကိုအပြင်းစိုင်းနှစ်ထွက်သည်။

ဆေးမိနေသော ကြိုးကြားဂိုဏ်း အပျိုစင် ဂိုဏ်းချုပ်
သည် လှကြည်ချမ်းပေ့ချီခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ အသ
တကြည်ပင်လိုက်သည်။
းစွား

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှိပ်ချင်ယူအင်းတို့နှစ်ယောက်
ပွဲတွင် အကျဉ်းအကုပ်ကြုံလျှင် ဝင်ရောက် ကူညီဆို လွတ်
အမိန့်ရထားသော မျောက်လောင်းများမှာလည်း
ချမ်းက ချင်ယူအင်းနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြု
စိုးကာ ရှောင်တိမ်းထွက်သွားသည်တွင် ဘာလစ်သာ ကြိုး
မသိတော့အောင်ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဘက်ကာ မလှုပ်

ချင်ယူအင်း ရုတ်တရက်ပြေးထွက်သွားသည်တွင် ကျန်း-
ယမ်ရှောင်ရိမ္မာ သည်အတိုင်းရပ်၍ကျန်နေခဲ့သည်။

အခြေအနေတွေ ပြောင်းလဲ ရှုပ်ထွေးကျန်ပြီမို့ ပုန်း-
အောင်းနေရာမှထွက်ကာ အတင်းဝင်တိုက်မှုဖြစ်တော့မည်
ဟု အတွေးပေါက်လျက် ပြေးထွက်ရန် တန်ပြင် ထိုက်ချိန်
တွင် လှကြည်ချမ်းသည် ပိုးစောယောင်ကို မြင်းပေါ်တင်
ကာ အပြင်းစိုင်းနှင်ထွက်လာလေပြီ။

လှကြည်ချမ်းသည် စီးမြင်းကို ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမ္မာ ပုန်း-
အောင်းနေသည့် နေရာဘက်သို့ ဦးတည်ကာ ခုန်းစိုင်းစီး-
လာသည်။

အရေးပေါ် အခြေအနေတွင် ကမန်းကတန်း လုပ်ရ-
သည့်အတွက် ဦးတည်ရာ မည်မည်ရရမရှိ။

အဆင်ပြေသလို စိုင်းနှင်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဤတွင် ပြေးထွက် လာသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမ္မာ
ကိုခုန်းစိုင်းစီးလာသော လှကြည်ချမ်းတို့ ဆုံမိကြမည်
မဟုတ်။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမ္မာ ရှေ့မှကပ်၍ဖြတ်ကာ လှ-
ကြည်ချမ်းက မြင်းကိုစိုင်းနှင်သွားသည်။

မိုးစေ့ သူလိုအလွတ်ပေးလိုက်၍ မဖြစ်ဟူသော အသိ၏စေ-
ကျန်ဖြင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမ္မာသည် အလွန် မြန်ဆန်စွာ
ပါစင်လျှောက် လှကြည်ချမ်းကို ကြိုးကွင်းနှင့်ဆတ်ခနဲလှမ်း-
ထားကြသည်။

ငှက်သံ ရှောင်ရိမ္မာသည်က အလွန်ကျွမ်းကျင် သွက်
အတိအကျမှာ မျောက်ဖမ်းသမားထစ်ဇောက်က သစ်ပင်ခြင်

ကြိုးများထက်တွင်ပင် တစ်ပင်ကိုတစ်ပင် သွက်လက်မြန်ဆန်
စွာ ကူးလာသော မျောက်များကို မလွတ်တမ်း ကြိုးကွင်းစွပ်
အမိပမ်းနိုင်သည်။

သူ၏ ကြိုးကွင်းပစ်မှုသည် ညက်သည်။ ပညာလည်း
မြည့်သည်။

မျက်စိ ရှင်လှသလို လှစ်ရှားမှုလည်း မြန်လှသော
မျောက်တွေကိုပင် မလွတ်တမ်း ပစ်ဖမ်းနိုင်ခဲ့သော ကျန်း-
ယမ်ရှောင်ရိမ္မာ ကြိုးကွင်းက အပြင်းစိုင်းနှင် သွားသော
မြင်းကျောပေါ်ရှိ လှကြည်ချမ်းကို မိမိရရပင် စွပ်မိသွား
သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမ္မာသည် ကျင်လည်စွာပင်စွပ်မိသွားသော
ကြိုးကွင်းကို တုံ့ပြန်ဆွဲသည်။

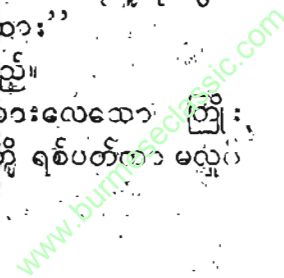
မြင်းကျန်းနှီးပေါ်မှ လှကြည်ချမ်း ကြိုးစွပ်လျက်သာ
ဖြင့် အောက်ပြုတ်ကျသည်။ သူ ပွေ့ဖက်ခေါ်လာသည့်
ပိုးစောယောင်လည်း အတူပါသည်။

စီးသူမဲ့သည့်မြင်းကတော့ ကဆန်ပေါက်ဆက်ပြေးစွား
ပြီး အတော်ဝေးစေးတွင်ရပ်သည်။

“တုတ်ပြီ ရှောင်ရိ... ကောင်းတယ်၊ ဟိုယူကို လွတ်
ထွက် မသွားစေနဲ့၊ ပိုင်အောင်ဖမ်းထား”

ချင်ယူအင်းက လှမ်းအော်ပြောသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမ္မာလည်း စွပ်မိထားလေသော ကြိုး-
ကွင်း၏ ကြိုးစနှင့်ပင် လှကြည်ချမ်းကို ရစ်ပတ်ကာ မလွတ်
နိုင်အောင် တုပ်နှောင်လိုက်၏။

မျှော်လင့်ရင် သူတို့က ဘယ်အခါမှာမှ အလွန်ပင် လျှင်မြန် သွက်လက်သည်။ မျက်စိတစ်စုံစုံ လျှာစာစီဖြတ်ဖူးသာ အချိန်ပိုင်းလေး အတွင်းမှာပင် သေအပ်ပီရိစ္စာ တုပ်နှောင့်ပြီး ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ဘေးနားတွင် လဲကျနေသော ပိုးစောယောင်ကို အသာဆွဲပွေ့ထားသည်။

“အိုး...ခစ်...ခစ်...ခစ်”

ဆေးမိသားသည် အာနိသင်ကလည်း အစွမ်းပြလာရာ ပိုးစောယောင်သည် အသံလွှင့်လွှင့်ကလေးနှင့် ရယ်မောကာ ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိုက် ရင်ခွင်ထဲ အစာင်းတိုးဝင်သည်။ ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိုက် တင်းကျပ်စွာ ဆိုင်းဖက်သည်။

ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိုက် အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သည်။

အပျိုစင်ဂိုက်နားချုပ် ပိုးစောယောင်၏ ကလက်တက်တက် အမူအရာနှင့် ရဲတင်းလွန်းလှသော အပြုအမူကို လှမ်းခြင်ရသော ချင်ယုအင်းလည်း အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသည်။

လှကြည်ချမ်းတို့ ခတ်ထိုက်သော ဆေး၏အစွမ်း ပြနေပြီဖြစ်ကြောင်းလည်း ချက်ချင်းသိစောပေါက်သည်။ အလွန်

အကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်ကုန်ပီ အချိန်ပီ ထိန်ထိန်ထိမ်းသိမ်းလှုပ်မှုဖြစ်တော့မည်ဟုလည်း နားလည်သည်။

“သူ့ကို အကြောက်စိတ်လိက်...မြန်မြန်”

ချင်ယုအင်းက ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိုက်ကို လှမ်းအော်ဖြေလိုက်သည်။

ချင်ယုအင်းပြောသည်မှာ တကယ်တော့ နည်းလမ်းကုန်သည်။ ယခုလို အခြေအနေမျိုးတွင် ပိုးစောယောင်စိတ်မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် အကြောပိတ်ဝပ်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။

မလှုပ်မရှားနိုင်အောင် ငြိမ်သွားတော့မှ ဆေးသင့်နေပါပေလျောက် ပျက်ပြယ်အောင် ဖြေဆေးတိုက် ကုသပေးပါအဆင်ပြေမည်။

မျောက်ဖြူကြီး၏ အကြံပေးစီစဉ်မှုဖြင့် ဖြေဆေးသည်။ ချင်ယုအင်းထံတွင် အရန်ထင်ရှိနေသည်။

ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိုက် အကြောပိတ်ပညာ မတတ်တော့တစ်ပဲ လစ်ဟာကွက် ဖြစ်သွားသည်။

ကျန်းယမ်းရွှောင်ရိုက်သည် မျောက်ဖြူကြီး သင်ပြပေးထားသည့် သိုင်းကွက်သိုးကွက်သာ တတ်မြောက်သည်။

သိုင်းပညာကို စနစ်တကျ အဆင့်ဆင့် သင်ယူမှုလည်း မလုပ်ဖူးပေ။

မျောက်ဖြူကြီး သင်ပေးထားသော သိုင်းကွက်သိုးကွက်မှာ အတော်လေးအဆင့်မြင့်လျက် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှုများတွင်လည်း ထက်ထက်မြက်မြက် ရှိလေရာ ချင်ယုအင်းက

အခြေခံသိုင်းပညာ တစ်ခုဖြစ်သော သွေးကြော လည်ပတ်မှုကိုလည်း ကျန်းမာရေးရှောင်ရိ တစ်ခြောက်ပြီး ဖြစ်နိုင်ပုံမည်ဟု ထင်သည်မှာ အဖြစ်မဆိုသာပေ။

သွေးကြောဆိုးဝါးစေရန်လေ့လာလည်း သူ့ရင်ခွင်ထဲတွင် ဖက်ဖက်ပွေ့ပွေ့ ရှိနေရာ ဘာမျှ အခက်အခဲမရှိ။ အလွယ်လေးပင် ပျော့ခွေခွေ ထိုးပိတ်ပစ်နိုင်သည့် အခြေအနေ ရှိနေပေသည်။

မောက်ဖြူကြီး၏ စိစဉ်မှာကြားမှုများကို ချင်ယုအင်းနှင့် အတူ နားထောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် အတွက် အကယ်၍ ပိုးစောယောင် ဆေးမိသွားလျှင် ဖြေဆေးတိုက်ကာ အမြန်ကုသပေးရမည်ကို ကျန်းမာရေးရှောင်ရိ သိနေပါသည်။

ဆေးမိနေမှု မျက်ပြယ်သွားအောင် ဖြေဆေးတိုက် ကုသပေးနိုင်ရန် ပိုးစောယောင်ကို မလှုပ်မရွှား ငြိမ်ငြိမ်ဝပ်ဝပ် ရှိနေအောင် လုပ်ပေးထားဖို့ လိုအပ်ကြောင်းလည်း နားလည်သည်။

သို့သော် အကြော ပိတ်တတ်သောကြောင့် သူ့လုပ်တတ်သလိုသာ လုပ်လေတော့သည်။ သူ့ လုပ်ပုံကတော့ ရိုးရိုးစင်းစင်းလေး။

ပိုးစောယောင်ကို မလှုပ်နိုင်အောင် တင်းတင်း ကျပ်ကျပ် ဖက်ပွေ့ ချုပ်ပေးထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဖြေဆေး... မြန်မြန်လာတိုက်”
ချင်ယုအင်းကိုလည်း အလောတကြီး အော်ပြောသည်။

တင်းကျပ်စွာပွေ့ဖက်လိုက်မှုသည် ဆေးမိထားမှုကြောင့် ဆူပွက်နေစေစေ ပိုးစောယောင်၏ သွေးသားတို့ကို ဗို၍ ဆူပွက်အောင် လုပ်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သည်။

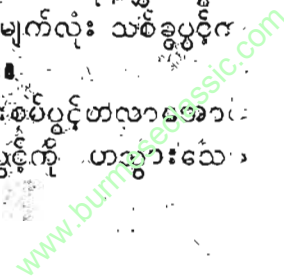
ပိုးစောယောင် ပိုသောင်းကျန်းလာ၏။ ကျန်းမာရေးရှောင်ရိကလည်း ဗို၍ တင်းကျပ်စွာ ဖက်ပြီး ချုပ်ပေးသည်။ ပိုဖက်လေ ပိုးစောယောင်က ပိုသောင်းကျန်းလေလေ။

ကျန်းမာရေးရှောင်ရိက ပိုးစောယောင် ကို အကြောပိတ်တတ် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဖက်ပွေ့နေသည့် အတွက် ချင်ယုအင်းမှာလည်း အာရုံစိုက်ရမည် မသိတော့။

ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေသည်။ တို့ဆိုင်းနေသည်။ ကျန်းမာရေးရှောင်ရိက ဖြေဆေး အမြန် လာ တိုက် ရန် အလောတကြီး အော်ပြောဆဲက ချင်ယုအင်းကို တပ်ထွန် လိုက်သလို ဖြစ်သည်။

ဟုတ်သည်။ ဖြေဆေးအမြန်တိုက်ရမည်။ ကျန်းမာရေးရှောင်ရိနှင့် ပိုးစောယောင်တို့ နှစ်ယောက် ပွေ့ပွေ့ဖက်ဖက် ရှိနေရာသို့ ချင်ယုအင်း ခုန်လွှားသွားသည်။ ဖြေဆေးဖြစ်သော ရွှေနဂါးမျက်လုံး သစ်ခွပွင့်ကလည်း ဘယ်လက်ထဲတွင် အဆင်သင့်။

ညာလက်ဖြင့်ပိုးစောယောင်၏ပါးစပ်ပွင့်ဟလာအောင် လုပ်ကာ ရွှေနဂါးမျက်လုံး သစ်ခွပွင့်ကို ဟသွားသော် ပါးစပ်ထဲ ထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိက ဝိုးစောယောင်ကို တင်းကျပ်စွာ ပွေ့ဖက်ချုပ်ပေးထားရာ ချင်ယုအင်းအနေဖြင့် အခက်အခဲ မတွေ့ရဘဲ ရွှေနဂါးမျက်လုံး သစ်ခွပွင့်ကို ပိုးစောယောင် ၏ ပါးစပ်ထဲဝင်အောင် ထည့်သွင်း ကိုက်ကျွေးနိုင်ခဲ့သည်။

“ဝါးစားလိုက်”

ချင်ယုအင်းက ပြောဆိုတိုက်တွန်းသည်။

ပိုးစောယောင်က ဝါးစား ဆည့်အပြင် ပါးစပ်ထဲ ရောက်နေသော ရွှေနဂါးမျက်လုံး သစ်ခွပွင့်ကို ထွေးထုတ် မည်ပင် ပြုသည်။

“သူ့ကို ဝါးစားဖို့ ပြောလိုက်လေ”

ဆေးမိနေသော ပိုးစောယောင်အနေဖြင့် မိမိ၏စကား ထက် ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိကပြောသည်ကို နားထောင်မည်ဖြစ် ကြောင်း တွေးမိသောကြောင့် ချင်ယုအင်းက ကျန်းယမ် ရွှေောင်ရိကို ကမန်းကတန်း ပြောလိုက်သည်။

“ဝါးစားလိုက်လေ...ဝါးစားလိုက်”

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိက ပြောလိုက်သည်။

သည်တောမှ ပိုးစောယောင်လည်း ရွှေနဂါးမျက်လုံး သစ်ခွပွင့်ကို ဝါးစားလေတော့သည်။

ဖြေဆေးကို ဝါးစားချလိုက်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဆေး မိနေမှ ပျက်ပြယ်ခြင်းရှိမရှိ သေသေချာချာ မသိနိုင်သေး သောကြောင့် လိုရမည်ရသဘောမျိုးဖြင့် ကျန်းယမ်ရွှေောင် ရိက ပိုးစောယောင်ကို ဆက်လက်၍ ဖက်ခြယ်ကာ သားသည်း

ရွှေနဂါးမျက်လုံး သစ်ခွပွင့် တကယ်ပင် အဆိပ်ပျိုး စုံကို နိုင်နင်းသည်။ စူးခိုင်ထူးစိမ့်ဖော်ဝပ်သော သွေးသား ဆူးစတက်ကြစေသော အဆိပ်ဆေး ကုလည်း ကောင်း ကောင်း နိုင်နင်းကာ ကောင်းကောင်း ချေဖျက်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။

ပိုးစောယောင်ကိုယ်တိုင်လည်း အတွင်းအားအခြေခံ နှုတ်ကောင်းမွန်နက်ရှိုင်းပြီး အဆိပ်ခြေဖျက်နိုင်အား အင်အား လေးရှိနေသည်။ ထို့ပြင် သူမ ဆေးမိသည့် အချိန်တလ ဝါး သိပ်မကြာလှသေး။

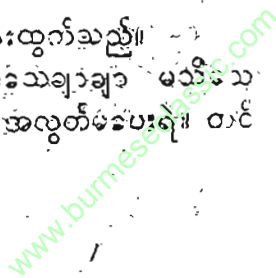
ဤသည်တို့ကြောင့် ရွှေနဂါးမျက်လုံး သစ်ခွပွင့်ကို ဝါး စားချလိုက်ပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် ဆေးမိနေမှု ဖျက်ပြယ်သည်။

ပိုးစောယောင်၏ ပင်ကိုစိတ် ပြန်ဝင်လာသည်။ အာရုံ တော့ သိပ်မကြည်လင်သေး။ ဝိုးထိုးဝါးစားရှိနေသည့် ပင်ကိုစိတ် ပြန်ဝင်လာသည်နှင့် ပိုးစောယောင် အရှင် ဆုံးသိလိုက်သည်မှာ မိမိသည် ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက် ၏ ရင်ခွင်ထဲရောက်နေလျက် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် အဖက်ခံ ထားရခြင်းဖြစ်သည်။

အဖျိုးခိုင်းစိတ်ဖြင့် ရှုတ်ခြည်း ရုန်းထွက်သည်။

အခြေအနေတယ်လို့ရှိမှန်း သေသေချာချာ မသိသေး သော ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိကလည်း အလွတ်မခံပေးရ။ တင် ကျပ်စွာ ဆက်ဖက်ထားသည်။

“အို...လွတ်”

ပိုးစောယောင်က ပါးစပ်မှပြောရင်း အဘင်းရုန်း ထွက်သည်။

မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ မလိုလား ရှက်ရွံ့စွာ ပြောသံ နှင့် ရုန်းကန်ထွက်မှုကို အလိုလို ခံစားနားလည်လိုက်သော ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီလည်း ဖက်ထားသော လက်များကို တပျာကယာဖယ်ရှားပြီး နောက်ဆုတ်သွားသည်။

ထိုသို့ အဖက်အပွေ့မှ လွတ်ထွက်အသွားတွင် ပိုးစောယောင်သည် မိမိ၏အဝတ်အစားများ မလုံမလဲနှင့် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့သိသွားခဲ့ပြန်သည်။

“ဟင်...ရှင် ရှင်”

ပိုးစောယောင် အရမ်းရှက်သည်။ ရှက်သည်နှင့်အတူ ခေါ်သလည်းအကြီးအကျယ်ထွက်သည်။ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းမလုပ်နိုင်။

ပါးစပ်မှ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ ရေရွတ်သံ တစ်ချက် နှစ်ချက်ထွက်သည်။

ထို့နောက် ရှက်ဒေါသစိတ်ဖြင့် ပိုးစောယောင်က ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီ၏ပါးကို ညှာလက်ဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

“ဖြန်း”

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီမှာလည်း အထောင့်ကြီးကို စိတ်လှုပ်ရှားလျက် သည်ထိုမျိုး လက်ပြန်ခြေမြန်နှင့် ပါးနားရိုက်လာမည်ဟုလည်း ထင်မထားသောကြောင့် ဘယ်လိုမျှ မရွှေောင်တိမ်းနိုင်။

ဘယ်ဘက်ပါးကို ကျကျနနအရိုက်ခံရသည်။ ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီမှာ တစ်ပတ် ပည်ထွက်သွားသည်။

ပိုးစောယောင်က မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ ရှက်ဒေါသပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ရုတ်တရက် ပါးရိုက်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်သွင်းဟန်မပါ။ အတွင်းအားလည်း မပါ။

ကျကျနန အရိုက်ခံရသော်လည်း ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရီမှာ သာမန် နာကျင်မှုကိုသာ ခံစားရသည်။ သိုင်းဟန်ပါ၍ အတွင်းအား ထည့်ထားသော ဗက်ဝါး ရိုက်ချက်မျိုး သွေးကြောများကို ထိခိုက်သွားမှု မရှိ။

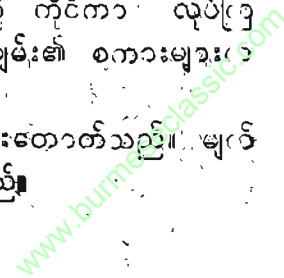
သို့သော် ရိုက်ချက်အား ပြင်းမှုကြောင့် ဘယ်ဘက်ပတ်တွင် လက်ချောင်းရာများ အထင်းသား ဖြစ်သည်။ ချက်ချင်း လိမ္မော် ဘယ်ဘက်ပါး ဖူးရောင်သည်။ ခေါင်းလည်း ပြာခနဲ မိုက်ခနဲဖြစ်သည်။

လဲကျမသွားသော်လည်း ဒဏ်ဒဏ်ခံရသောဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် လူကြည်ချမ်း တစ်စခန်းထဲသွား၏။

“သူတို့က ငှက်သည် ခြေရမုန်းကိုအပိုင်စီးပြီး အပျိုစိတ်ရိုက်ချစ်လို့လဲ အရသိမ်းမိုက်ဖို့ ကြံကြတာ။ လူဆိုးလူယုတ်မာတွေ...”

ပိုးစောယောင်၏ ပျော့ကွက်ကို ကိုင်ကာ လုပ်ငြံလီဆယ်ပြောချလိုက်သော လူကြည်ချမ်း၏ စကားများ တကယ်ကို ထိရောက်သည်။

သူမ၏ မျက်လုံးများ စီးဝင်းဝင်းတောက်သည်။ မျက်နှာထားလည်း တင်းမာခတ်ထန်သည်။

၃၃၆ ● တက္ကသိုလ် ဝင်းကြွယ်

“...မ...ဟုတ်”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ရှင်းပြရန် ကြိုးစားသေးသည်။

လတ်တလော ပါးရိုက်ခံထားရသည့် အပြင် စိတ်ကလည်း အရမ်း လှုပ်ရှားကာ အချို့ ထွေပြားနေသည်မို့ စကားကိုပင် ချောချောမောမော မပြောနိုင်။ အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေသည်။

လူကြည်ချမ်း၏ လုပ်ကြံကုန်းချောစကားကို အဟုတ်မှတ်ကာ ယုံကြည်သွားသော ပိုးစောယောင်ကတော့ ထိခိုသော လှုပ်ရှားမှုများကို ဆက်တိုက်လုပ်လိုက်လေပြီ။

ရိုက်ချစ် စစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် လှုပ်ရှားလုပ်သောစုံများသည် အထွက်ကျ ပိုင်နိုင်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ညာလက်ဝါးဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ရိုက်သည်။ ဘယ်လက်ဖြင့် ဓားပျံတစ်ချောင်းကို လူကြည်ချမ်း ရှိရာသို့ ပစ်လွှတ်မည်။ ထို့နောက် ညာလက်ဖြင့် မီးကျည်တစ်ခု မြန်ဆွဲထုတ်ကာ ပစ်ဖောက်လိုက်သည်။

“ဖုန်း”

လက်ဝါးရိုက်ချက်က ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ၏ ရင်ဘတ်ကို ကျကျနနထိခဲ့သည်။

“အင့်”

သိုင်းတွက်နင်းက အတွင်းအားအပြည့် ထည့်ကာ ခိုက်ထုတ်လိုက်သော လက်ဝါးရိုက်ချက်မို့ ထိချက်ကပြင်း၏။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမှာ တစ်ချက်သာညည်းတွားနိုင်လျက် လွင့်စဉ်ထွက်သွားသည်။

ပစ်လွှတ်လိုက်သောဓားပျံက လူကြည်ချမ်းတို့အုပ်နှောင်ထားသော ကြိုးများကို ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်သည်။ လူကြည်ချမ်း အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်သွားပြီ။

“ရှား...ဗိုင်း”

အချက်ပေး မီးကျည်ကသည်း မိုးကောင်ကစ်ထက်သို့ ထိုးတက် ပေါက်ကွဲသည်။

ကျည် မပစ်သွတ်သမျှ ဘဝမျှ ပါဝင်လှုပ်ရှားခြင်း မရှိဘဲ
ပုန်းလှိုးကွယ်လှိုးနေကြရန် သေသေချာချာညွှန်ကြားချက်
ပေးထားခဲ့သည်။

ကံအားလျော်စွာပင် ကင်းလှည့်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် သွေး
နက်ချောင်းကျွေအနီးတွင် ဂျှိနေခဲ့သည်။

ထိုကင်းလှည့်အဖွဲ့က လူကြည်ချမ်းနှင့် ပိုးစောယောင်တို့
နှစ်ယောက် သွေးနက်ချောင်းကျွေသို့ မြင်းကိုယ်စီ ဖြင့်
သွားကြသည်ကို တွေ့ကြမြင်ကြသည်။ သို့သော် ဂိုဏ်းချုပ်
၏ အထူးအမိန့်အရ ဘဝမျှမလှုပ်ရှားကြဘဲ အသာပင်
ပုန်းအောင်းနေကြသည်။

စာခန်း (၆)

ပိုးစောယောင်သည် အသက်ငယ်ရွယ်သေးအော်လည်း
ကြိုးကြာဂိုဏ်းလို အင်အားရှိသော ဂိုဏ်းတစ်ခုကို ဂိုဏ်း
ချုပ်အဖြစ် ဦးစီးရှေ့ဆောင်နေရာ လုပ်ရည်ထိုင်ရည်
ပြည့်ဝသည်။ အခြေအမြင်ရှိသည်။

လူကြည်ချမ်း၏ ချိန်းဆီချက်အရ မက်မဲ့ပင်တောအုပ်
သို့ တစ်ယောက်တည်းထွက်လာခဲ့သော်လည်း အရေးပေါ်
ကြုံတွေ့ရလျှင် မိမိတို့အကူအညီပေးနိုင်မည့် အစီအမံများ
စံနစ်တကျ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခဲ့သည်။

ကြိုးကြာဂိုဏ်း ကင်းလှည့်အဖွဲ့သုံးဖွဲ့ကို မက်မဲ့တော
အုပ်နှင့် အနီးဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် ဖြန့်ကြက် ချထားခဲ့
သည်။ ထိုကင်းလှည့်အဖွဲ့များကို မည်သို့သောအခြေအနေ
များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဖြစ်စေ၊ မိမိထံမှ အချက်ပေး မီး

အရေးပေါ် အချက်ပေးမီးကျည် ထိုးတက်စရာသည်ကို
မြင်သည်နှင့် ထိုအဖွဲ့သည် လျစ်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလေ့စော
သည်။

ကျန်ကင်းလှည့်အဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့ကလည်း အရေးပေါ်အချက်
ပေး မီးကျည်ထွက်ပေါ်လာသည့် နေရာဆီသို့ ရှေးရှုကာ
လာကြလေသည်။

ကင်းလှည့်အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကဆိုလျှင် အရေးပေါ် အခြေ
အနေကြုံရကြောင်း သတင်းပို့ အကြောင်းကြားရန် ကြိုး
ကြာဂိုဏ်း ဌာနချုပ်သို့ မြင်းလျင်ဆက်သွေးတစ်ယောက်ကို
ပင် ဇေလွတ်လိုက်သည်။

* * *

ရှက်တရက် ပြောင်းလဲသွားသော အခြေအနေကြောင့်
ချင်ယူအင်းမှာ စိတ်အာရုံတွေ့ရှုပ်ထွေးကုန်သည်။ သူ့မသည်
ညက်ကေခင်းကာ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်လည်း အတော် ထက်
မြက်သော်လည်း ခေင်းဆောင်မှုအတွေ့အကြုံ ကောင်း
ကေခင်း မရှိသေးသောကြောင့် အရေးကြီးသည့်အခါတွင်
လျင်မြန်စွာ ဆုံးဖြတ်လုပ်ဆောင်ဖို့ ခက်နေသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကို သွားကူညီ ပေးရမည်လား၊ လူ
ကြည်ချမ်းကို တားဆီးချုပ်စမ်းရမည်လား၊ ပိုးစောယောင်
နားလည်အောင် ရှင်းပြရမည်လား၊ ဘာကံမျှ ယတိပြတ်
မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ ငေးကြေခင်သလို ဖြစ်နေသည်။

လျင်မြန်စွာ ဆုံးဖြတ်ကာ သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်
သော ပိုးစောယောင်ကမူ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကို ထက်ဝါး
နှင့် ရိုက်ချပြီးနောက် ချင်ယူအင်းကို ဆက်လက်တိုက်ခိုက်
ရန် စင်လာလေပြီ။

“အဖျိုစင်ဂိုက်းချုပ်ထို လှည့်စားတာက လူကြည်ချမ်း
ပါ။ သူ့ပြောတာတွေ မယူတံ့ဘူး။ သူဖန်တီးထားတဲ့ ငှက်
သည်းခြေ ဂမုန်းပင်အတုညှိုး ဒီမှာ ရှိနေသေးတယ်ဗျ”

ချင်ယူအင်းကို တိုက်ခိုက်ရန် ပိုးစောယောင်က ပြေး
အဝင်မှာပင် အော်ဟစ်ဟန်တမ်းသံတစ်ခု ပေါ်လာသည်။

အသက် ငယ်ရွယ်သေးသော်လည်း ကြီးကြာဂိုက်း
အင်အားတောင့်တင်းသော သိုင်းဂိုက်းတစ်ခုကို ဦးငါး
ရှေ့ဆောင်နေသည်မို့ အဖျိုစင်ဂိုက်းချုပ် ပိုးစောယောင်

မှာ ဆုံးဖြတ်မှုမြန်သလို ချင် ချိန် စဉ်း စား တတ် မှု လည်း
အပြည့်ရှိသည်။

ကမူးရှူးထိုး မလုပ်တတ်။

ပြေးငင်လာရင်း ဖျတ်ခနဲလှမ်းကြည့်သည်။

ငှက်သည်းခြေဂမုန်း (အတု)ကို ခြေရာဖက်ရာမပျက်
မြင်ရသည်။ မည့်သူမျှ ခိုးယူသွားခြင်းမရှိကြောင်း သိသာ
ထင်ရှားနေပြီ။

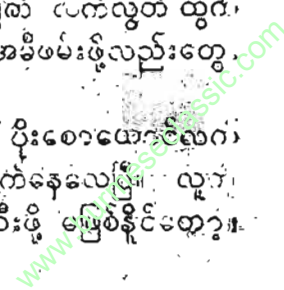
သတိပေးဟန်တားသူ မည့်သူမည်ဝါဟု မသိနိုင်သေး
သော်လည်း လူကြည်ချမ်း၏စတားများက အလိမ်အညှိုး
ဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ ပိုးစောယောင် ချက်ချင်း သဘော
ပေါက်သည်။

လူကြည်ချမ်းလို လူ့ရှုပ်ဘစ်ယောက်၏ စတားကို ရှုတ်
စာရက် ယူမိကာ အရမ်းလျှောက်လုပ်သလို ဖြစ်သွားသည်
တို့ကို နားလည်သွားသည်။

မိမိလုပ်ဆောင်မှုများ မှား နေ ကြောင်း သိ သည် နှင့်
ပိုးစောယောင်သည် ချက်ချင်းပင် တုံ့ ရပ်လိုက်သည်။ ချင်
ယူအင်းထို မတိုက်ခိုက်တော့။

မိမိက လွတ်ပေးလိုက်သလိုဖြစ်လျှင် ပက်လွတ် ထွက်
ပြေးသွားသော လူကြည်ချမ်းကို ပြန်အမိဖမ်းဖို့လည်းတွေ့
သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် လူကြည်ချမ်းသည် ပိုးစောယောင်လက်
လှမ်းမမီနိုင်တော့သည့် နေရာသို့ရောက်နေလေပြီ။ လူ့
လှမ်းမြင်နေရသေးသော်လည်း ဖမ်းဆီးဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့။

ချင်ယုအင်းကို စင်တိုက်တော့မည့် ပိုးစောယောင်အား လှမ်းအော် သစ်ပေးလိုက်သူမှာသည်း ပထမ မျောက်လောင်းဖြစ်သည်။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ လက်ဝါးရိုက်ချက် အထိခံရပြီး ချင်ယုအင်းသည်း ပိုးစောယောင်၏ တိုက်ခိုက်မှု ခံရတော့မည့် အခြေအနေရောက်လာသည့်အတွက် ပုန်းအောင်းနေကြသော မျောက်လောင်းတို့ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကြလေပြီ။

သူတို့ဆရာမျောက်ဖြူကြီးက ကျန်းယမ်ရှောင်ရီနှင့် ချင်ယုအင်းတို့ အနွှာဖျက်ကြည့်လျှင် ဝင်ကူပေးဖို့သာ အမိန့်ပေးထားရာ ချင်ယုအင်းတို့အား တိုက်ခိုက် ရန်ပြုခြင်းမရှိဘဲ ထွက်ပြေးရှိသာလာသော လူကြည်ချမ်းကိုတော့ မျောက်လောင်းသုံးကောင်တို့က ကြားဖြတ်ဖန်တားဖမ်းဆီးခြင်းမလုပ်ကြပေ။

ရှုပ်ထွေးပြောင်းလဲသွားသော အခြေအနေတို့ကြောင့် လူကြည်ချမ်း လက်လွတ် ထွက်ပြေးသွားနိုင်တော့မည့် ဖြစ်နေသည်။

သို့သော်....

လူမိုက် လူယုတ်မာတို့၏ ဇာတ်သိမ်းကား ကောင်းရိုးထုံးစံမရှိ။

လူကြည်ချမ်း ခြေကုန်သုတ် ထွက်ပြေးရာအရပ်ဆီမှ မြင်းစီးသမား ၅-ယောက် မြင်းများကို ကဆုန်စိုင်းစီးကာပေါ်ထွက်လာသည်။

အရေးပေါ် အချက်ပေးမီးကျည်ကြောင့် အခြန်ရောက်လာကြသော ဆွေးနက်ချောင်းတွေ့အနီးတွင် ရှိနေသည့် ကြိုးကြာဂိုဏ်း ကင်းလှည့်အဖွဲ့ဖြစ်သည်။

“သူ့ကို ဖမ်းထားလိုက်”

မိမိထံလာနေသော ကင်းလှည့်အဖွဲ့ကို လှမ်းမြင်သည်နှင့် ပိုးစောယောင်က အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသည်။

လူကြည်ချမ်း စာယ်လိုမျှမပြေးနိုင်တော့ပါ။

ကင်းလှည့်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်၏ လက်ထဲတွင် ကွဲခနဲနေအောင်ပင် အဖမ်းခံလိုက်ရလေသည်။

လူကြည်ချမ်း အဖမ်းခံလိုက်ရသည့် အချိန်မှာပင် ပိုးစောယောင်အနီးသို့ မျောက်လောင်းသုံးကောင်တို့ အခြောက်ရောက်လာကြသည်။

“လူကြည်ချမ်းက ငှက်သည်းခြေဂမုန်းအတူ ဖန်တီးလှည့်စားပြီး အပျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ်ကို ဆေးခတ်စုပ်ကြတာပါ။ အဲဒါကို ကျန်းယမ်ရှောင်ရီနဲ့ ချင်ယုအင်းတို့က ကုသကာကွယ်ပေးကြတာပါ။ သူတို့က အပျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ်ကို တာမှ မကောင်းကြပါဘူး။”

ပထမမျောက်လောင်းက ရှင်းပြသည်။

“ငှက်သည်းမြေကုရုန်းအတုလို့ ပြောလိုက်တာလား”
ပိုးစောယောင်က မေးသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အတုကြီးပါ။ အဲဒီ ဂမုန်းပင်အတုကို နှုတ်လိုက်ရင် ဆေးငွေ့တွေပန်းထွက်လာပြီး ဆေးမိသွား အောင်လဲ လုပ်စားပါသေးတယ်”

“မင်းတို့က ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာကြောင့် ဒီကိစ္စတွေကို သိနေတာလဲ”

“ကျွန်ုပ်တော်တို့က မျောက်ဖြူကြီးရဲ့ထပည့် မျောက် လောင်းသုံးကောင်ပါ”

ပထမမျောက်လောင်းက မိမိတို့ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ် စသည်ကိုသာ အဖြေပေးသည်။ သည်ကိစ္စများ မည်သို့ သိ လာကြောင်းကိုတော့ ဖြောမပြ။

မျောက်ဖြူကြီး၏ထပည့် မျောက်လောင်းသုံးကောင်တို့ အစုံအစမ်း အထောက်အလှမ်း တော်လှကြောင်းကို သိ ထားသော ပိုးစောယောင်အတွက်လည်း ဤအဖြေက လှလောက်သည်။

သို့ရာတွင် မျောက်ဖြူကြီးနှင့်ထပည့်များ ယခုကိစ္စတွင် ပါဝင်ပတ်သက်လာနေသည်ကိုတော့ ပိုးစောယောင် နား မလည်။ မျောက်လောင်းသုံးကောင်တို့သည် သတင်းစုံစမ်း ရာတွင် တော်ကြသော်လည်း သူတစ်ပါး၏ အရေးကိစ္စ များတွင် ပါဝင်စွက်ဖက်ကြလေ့မရှိ။

ထို့ကြောင့် တီးခေါက်ပေးခြင်းကြည့်မည်အဖြူ ချင်ယု အင်း၏ စိုးရိမ်တကြီး ရေရွတ်လိုက်သိကြောင့် မမေးဖြေ တော့ပေ။

“ဟာ...ခုကွပါပဲ”

* * *

မိုးစောယောင်နှင့် ပထမမျောက်လောင်းသို့ ထပြန် အထွန် စကားပြောဆိုနေကြစဉ် ချင်ယုအင်းသည်ကျန်းမာ မိ ရှေ့ပင်ရံ လဲကျနေရာဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လှမ်းသွား သည်။

ဇနားသို့ ရောက်၍ ကျန်းယမ်းရှောင်ရိ တစ်ယောက် ပလုပ်မယုက် ခွေခွေယမ်းရုံနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ရေရွတ်မိသည်။

“သွက် ငရဲကြီးကြာသိုင်းနဲ့ တိုက်ခိုက်လိုက်မိတယ်။ အထင်မှားပြီး မဆင်ခြင်လုပ်လိုက်မိတာပါ။ ပေးတဲ့အပြစ် ကို ခံယူပါမယ်”

ပိုးစောယောင်က လှမ်းပြောသည်။ တောင်းပန်စကား ဆိုသည်။

ချင်ယုအင်း ထိတ်ထိတ်ပျားပျားဖြစ်သွားရသည်။
“ရဲကြီးကြာသိုင်း သည် ရက်စက်သော သိုင်းပညာ တစ်ခုဟုဆိုနိုင်သည်။ အတွင်းအားဖျက် သိုင်းပညာတစ်မျိုး

ဖြစ်သည်။ ကြမ်းတမ်းရက်စက်သောကြောင့် ကြိုးကြာ
ဂိုဏ်းသည် ထောက်ရံတန်ခိုး အရေးကြီးသည့် အခြေအနေ
မျိုးတွင်ပင် သုံးလေ့မရှိ။

လူကြည့်ချမ်း၏ လုမ်ကြံ ပြောဆိုသောစကားကို ချစ်
တရက်ယုံမိကာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီတို့ကို ငှက်သည်းခြေ
ဂမုန်းလှယူပြီး မိမိအပေါ် မဖွယ်မရာပြု အကောက်ကြည့်
တု အထင်မှားကာ ဒေါ်သစ်တို့မချုပ်တည်းနိုင်ဘဲ တဆုံး
တဆ လုပ်လိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုတော့ ပိုးစောယောင် မိမိ၏အမှားတို့သိမြင်ကာ
အကြီးအကျယ် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေရလေပြီ။

‘ရဲကြိုးကြာသိုင်း’၏ ကြမ်းတမ်းရက်စက်စွာအကြောင်း
သိထားသော ချင်ယုအင်းနှင့် မျောက်လောင်း သုံးကောင်
တို့မှာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရီအတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရုံမှ
လွဲ၍ တစ်မျှမထတ်နိုင်ကြတော့။

ချင်ယုအင်း ဆိုလျှင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရီအေးတွင် ခူး
ထောက်ချကာ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးနေသည်။

“ယုအင်း...ဘာဖြစ်လို့ ငိုနေတာလဲ”

စကားသံတစ်ခုက ချင်ယုအင်း၏ ရင်ဆီ ဒိန်းခနဲ ခုန်စေ
သည်။ ငိုကြွေးနေမှုတို့လည်း ရပ်သွားစေသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ၏ အသံ ဖြစ်ကြောင်း ချင်ယုအင်း
သိသည်။ သို့သော် ယုံရမိခက်နေသည်။

ဟုတ်မဟုတ်ပါမလား။ မိမိ စိတ်လှုပ်ရှား သွန်းသော
ကြောင့် ကြားယောင်ကြားမှား ဖြစ်လေသည်လားဟုလည်း
သံသယဝင်သည်။

ခွေခွေလေး လဲကျနေသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ လှုပ်ရှား
လာသလိုလိုလည်း မြင်သည်။ မျက်လုံးတွင် မျက်ရည်များ
ပြည့်ဖုံးနေသောကြောင့် မြင်ကွင်းက မသိကွဲ။

“သူ့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး...ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

ပိုးစောယောင်၏ အားရဝမ်းသာပြောသံ ပေါ်လာ
သည်။ ထူစာလည်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရီနှင့် ချင်ယုအင်းတို့
အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

ချင်ယုအင်းလည်း မျက်လုံးများတွင် ပြည့်လျှံနေသော
မျက်ရည်တို့ကို အမြန်သုတ်ဝစ်လိုက်၏။ မြင်ကွင်းရှင်းလင်း
ထင်ရှားလာပြီ။

လဲကျနေရာမှ ထထိုင်လာသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရီကို
မြင်ရသည်။

“ဘယ်လိုနေလဲဟင်...ဘယ်လိုနေလဲ”

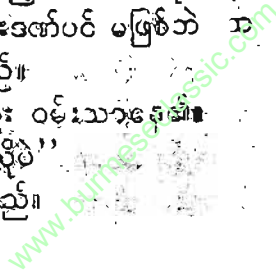
ပိုးစောယောင်က အရေးတကြီး မေးသည်။

ရဲကြိုးကြာသိုင်းဖြင့် ရိုက်ချသည့် ယက်ဝါးရိုက်ချက်
ကျကျနန အထိခံရပါလျှင် အတွင်းဒဏ်ပင် မဖြစ်ဘဲ ဘ
ထိုင်လာသည့် အတွက် အံ့သြနေသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီ အတွက်လည်း ဝမ်းသာနေ၏။

“ရင်ဘတ်မှာတော့ နာနေသလို့ပဲ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရီက ပြန်ဖြေသည်။

“ခါပဲလား၊ အသက်ရှူ ကျပ်တာတွေ...”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ ရှောင်ရုံ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ ဟီး...ဟီး...ဟီး...ဟီး...”

ပိုးစောယောင် မေးနေခိုက် ချင်ယုအင်းက အားရ စမ်းသာပြောကာ ကျန်းယမ်ရွှေဘင်ရီကို အဘင်းဖက်လိုက် သည်။ ပိုးစောယောင် မေးလက်စတန်းလန်းနှင့် ရပ်သွား သည်။

ချင်ယုအင်းထည်း ဝမ်းသာလွန်းလှ၍ ချမ်းပွဲချင်ကြွေး လေတော့သည်။

‘ငရဲကြီးကြာသိုင်း’သည် တစ်ဖက်လူ၏ အတွင်းအား များကို ချေဖျက်ပစ်ကာ အထိန်းအသိမ်းမဲ့သော အတွင်း အားတို့ ပြောင်းဆန်အောင် လှုပ်ရှားမှုကြောင့် အတွင်း ဒဏ် အပြင်းအထန် ရသွားစေနိုင်သော စွမ်းရည်ရှိသည်။

ထိုအတွင်းဒဏ်ဖြင့် ချက်ချင်း အသက် ပျောက် လျှင် ပျောက်၊ မပျောက်လျှင်လည်း သွေးလေလှုပ်ရှားမှုတို့ ပျက် ပြားကာ သေနပ်မစွမ်း ဒုက္ခဘာဝဆောက်လျက် အရိုးအဆစ် လိုက်ခဲ့သည့်ဝေဒနာကို ခံစားရလျက် မကြာမီပင် သေဆုံး သွားနိုင်သည်။

ကျန်းယမ်ရွှေဘင်ရီတွင် ပင်ကိုသဘာဝ အတွင်းအား စွာ ရှိသည်။ ကျင့်စဉ်ထစ်နေဖြင့် စနစ်တကျ လေ့ကျင့် ထားသော အတွင်းအားမရှိ။

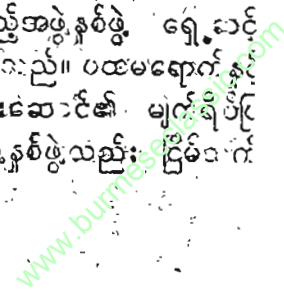
ငရဲကြီးကြာသိုင်းဖြင့် ရိုက်လိုက်သည့် လက်ဝါးရိုက် ချက် မိမိရရ အထိခံရသည့်တိုင် လေ့ကျင့်ရယူထားခြင်း မဟုတ်သည့် သူ၏အတွင်းအားများကို ဘယ်လိုမျှမထိခိုက် ရိုက်ချက် အားအရှိန်ကြောင့်သာ ခေတ္တမျှ သတိလစ် ဖို့ မြောသလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

မေ့မြောနေမှုမှ သတိပြန်ရလာသောအခါတွင် ရိုက်ချက် အထိခံရသည့်အတွက် ရင်ဘတ်တွင် နာကျင်နေသော်လည်း အလိုက်သိစွာပင် အထွေထွေ မေးမြန်းခြင်းမပြုဝေနှိုး။

ပိုးစောယောင်အတွက်တော့ တကယ်ကို အတွေးရခက် စရာ ဖြစ်နေသည်။

ချင်ယုအင်း၏ ဝမ်းသာမဆုံး ရှိနေမှုကြောင့် ပိုးစော ယောင်လည်း အလိုက်သိစွာပင် အထွေအထူးမေးမြန်းခြင်း မပြုတော့။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျန်ကင်းလှည့်အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ ရှေ့ဆင် နောက်ဆင့်ဆိုသလို ရောက်ရှိလာကြသည်။ ပထမရောက် နှင့် နေသော ကင်းလှည့်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်၏ မျက်ရိပ်ပြ အချက်ပေးမှုကြောင့် ကင်းလှည့်အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့လည်း ငြိမ်ငြက် စွာ ရပ်ရွံ့နေကြသည်။

“ကျွန်တော်တို့က လူကြည်ချမ်းရဲ့ အကြံရိုင်းကို ဘေးဆီး
ချေဖျက်ပြီး ခင်ပွားကို တူညီကာကွယ်ပေးတာပါ။ တစ်မျိုး
ထောင်ပါနဲ့။”

ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုက် - ဝိုးစောယောင်ကို ပြောသည်။

“ကျွန်မ အားလုံး နားလည်သွားပြီပါပြီ။ ယေယေ
ချာချာ မစဉ်းစားဘဲ လုပ်ခဲ့မိတာကို တောင်းပန်ပါတယ်”

ဝိုးစောယောင်က ပြန်ပြောသည်။

အဖျိုးစင်ဂိုဏ်းချုပ်မျတ်နွာမှာလည်း ရှက်သွေးဖြန်းကာ
နီမြန်း၍နေသည်။ ဆေးမိထားချိန်က ကျန်းယမ်ရွှေောင်ရိုက်နှင့်
ပွေ့ပွေ့ဖက်ဖက် ဖြစ်ခဲ့ပုံများကို တွေးမိလိုက်သောအခါ
ဝိုးစောယောင် ရင်ဖိုခမာရသည်။

ထစ်သက်တာတွင် ဖြစ်စေပေးသော ရင်ခွန် ခံစားမှုဖြစ်
သည်။

ကူကြွေမပျက်ရအောင် မနည်းကြီးပင် ထိန်းသိမ်းနေရ
သည်။ ဤနေရာမှ အမြန်ဆုံးထွက်ခွာသွားမှဖြစ်မည်ဟု စိတ်
ကူးသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ...”

ဝိုးစောယောင်က ပြန်တော့မည်ဟု နှုတ်ဆက်ရန်စတား
စလိက်ချိန်မှာပင်....

“အလို... ဒီမှာကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဒါ... ငှက်သည်းခြေ
ဂမုန်းမထွတ်လား”

ချင်ယုအင်း၏ အအံ့တကြံပြောလိုက်သံ ပေါ်လာသည်။

ချင်ယုအင်း ညွှန်ပြရာသို့ ကြည့်လိုက်ကြရာ တျန်းယမ်
ရွှေောင်ရိုက် ညှာခြေထောက်ဘေးနားရှိ အနည်းငယ်မူငြိ
နေသော မြေကြီးစွဲစာထဲမှ တစ်ပြု ထွက်နေသည့် ပေဒါက
ခါစ ငှက်သည်းခြေ ဂမုန်းပင်ပေါက်လေးကို တွေ့ကြည့်
သည်။

အကြောင်းကံ ဖန်တီးမှုက ဆန်းကြယ်ထွန်းလှသည်။
ဖြစ်တော့မည်ဆိုလျှင် မည်သို့မျှ မျှော်လင့်မထားသော
အချိန်အခါ၊ အခြေအနေများတွင်ပင် အံ့ကြံဖွယ်ရာဖန်တီး
ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။

ဝိုးစောယောင်၏ ငရဲကြီးကြာသိုင်းရိုက်ချက် အထိခံရ
မှုကြောင့် ကျန်းယမ်ရွှေောင်လွင့်စဉ်ထွက်သွားပြီး မြေကြီး
ပေါ် လဲကျရာတွင် သူစီးထားသောဖိနပ်သည် မြေကြီးကို
ဖိပွတ်မိသည်။

ခပ်ပျော့ပျော့ ခပ်ပွဖွဖြစ်နေသော မြေကြီးကို ထိုးစွ
ပေးသလိုဖြစ်လျက် မြေစာမုများ ကြွတက်လာသည်။

အကြောင်း တိုက်ဆိုင်ချစ်တွေ့ ဆိုသို့ပေးလိုက်သလို
ဖြစ်သွားသော မြေကြီးအောက်တွင် ပေါက်လှသော ငှက်
သည်းခြေ ဂမုန်းပူးလေး ရှိနေသည်။

ငှက်သည်းခြေဂမုန်းသည် အညှိုးမြန် အသေမြန်သလို ပေါက်ရာတွင်လည်း ကော်တော်မြန်သည်။

မြေကြီးပေါ်သို့ ပေါက်ထွက်လှလှ ရှိနေသော ငှက်သည်းခြေ ဂမုန်းပင်ပေါက် ထင်ဖူးထက်တွင် ခပ်ပါးပါး လေးရှိနေသော မြေဗွဲများကို ထိုးဖယ်ပစ်လိုက်သလိုရှိသည်။ အတွက် ထိထိပိဖူးလေးသည် အား ဖျာ တိုး နှိုက် လာ ရာ အပင် ပေါက် လေး အဖြစ် သို့ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ရောက်ရှိသွားသည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက နှင့် မြေကြီးကို ထိုးပွတ်မိမှုကလည်း လိုအပ်သည့်အချိန်အသအတိုင်း ကွက်တီအံ့ဆိုက်ဆိုက်သလို ဖြစ်နေသည်။ အကယ်၍ ပွတ် မိ အား ပို များ လျှင် ပေါက်လှပေါက်ခင် ထိပိဖူးလေး ဖြတ်ကြေသွားနိုင်သလို နည်းနေလျှင်လည်း ပေါက်လှပေါက်ခင်ထိပိဖူးလေးသည် ယခုလို အချိန်မြန်မြန်ဆန်ဆန် အပင်ဖောက်လေး ဘဝသို့ ရောက်လာမည် မတုတ်ပေ။

“ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ငှက်သည်းခြေဂမုန်းပင်ပေါက်လေးပဲ”

ပိုးစောယောင်က အားရဝမ်းသာပြောသည်။
ထို့နောက် ဤအပင်ပေါက်ကလေး မည်သို့မည်ပုံပေါ်ထွက်လာသည်ကို ဆက်စပ်တွေးတောမိသည့်အတွက် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကို ဆက်ပြောသည်။

“ရှင်ကြောင့် ဒီအပင်ပေါက်လေး ပေါ်လာတာမို့ ရှင်နဲ့ထိုက်တယ်၊ ကံကောင်းတာကို ဂုဏ်ပြုမိတယ်”

ပိုးစောယောင်သည် ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကို အလွန်အမင်းလိုချင်နေသော်လည်း ပြောစဉ်မှန်သော သိုင်းခိုက်တစ်ခု၏ ခေါင်းဆောင်ကောင်းထစ်ယောက်ပီပီ အဖြစ်မှန်ကို လက်ခံကာ တရားနည်းလမ်းကျကျ ပြောလိုက်သည်။

ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်မှုအသွင်ကတော့ သိသာစွာ ပပျောက်သည်။ ဘာပဲပြောပြော နှင်မြောသည့်စိတ်ကတော့ ရှိနေသည်လေ။

“ကျွန်တော်နဲ့ထိုက်တယ်လို့ ဆိုနိုင်ပေမယ့် ကျွန်တော်က ငှက်သည်းခြေဂမုန်းအကြောင်း ဘာမှမသိဘူး၊ နာမည်တို့တော်စင် အခုမှကြားဖူးတာ၊ ဒီဒေတာ့ ကောင်းကောင်းနားလည်ပြီး အသုံးလဲချတတ်တဲ့ ဟို...အဲ...ခင်ဗျားပဲ ယူပါ”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက ပြောသည်။

သိုင်းလောကသား မဟုတ်သည့်အတွက် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိသည် ပိုးစောယောင်ကို ဘယ်လိုခေါ်ရမည်မသိ။ ထို့ကြောင့် ‘ခင်ဗျား’ဟုသာ သုံးနှုန်းပြောဆိုလိုက်သည်။

မိမိ၏အခေါ်အဝေါ် ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားဟဲ့ စိတ်ဒွိဟဖြစ်သောကြောင့် ချင်ယုအင်းကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။

ပိုးစောယောင်ကို ငှက်သည်းခြေဂမုန်းပင်ပေါက်လေးပေးလိုက်သည့်အတွက် မိမိ၏သဘောထားကို စူးစမ်းလို၍ ကြည့်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ချင်ယုအင်းထင်သည်။

ချင်ယုအင်းကတော့ ‘ငှက်သည်းခြေဂမုန်းအကြောင်း အနည်းအကျဉ်းသိသည်’

သို့သော် ထိထိရောက်ရောက်တော့ အသုံးမချတတ်။ ပိုးစောယောင်တို့ ကြီးကြွားရိုက်နှက်အနေဖြင့်တော့ ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကို တေဘင်းကေဘင်း အသုံးချတတ်လိမ့်မည်ဟု အတည်သိသည်။

ပိုးစောယောင်လက်သို့ အပိလိုက်သည်က အကောင်းဆုံးဟု နားလည်သည်။

“တုတ်တယ်၊ အဖျိုစင်ဂိုက်အျှင်တို့ကသာ ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကို အကျိုးအများဆုံးရရှိအောင်လှုပ်နှိုက်တာပါ။”

ချစ်မိအင်းက စိတ်ပါလက်ပါဖင် ထောက်ခံစေတားပြောလိုက်သည်။

“က... ယူဆွားပါတော့”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိုက် ပြောပြောဆိုဆို ငှက်သည်းခြေဂမုန်းပင်ပေါက်စလေးကို ကုန်၍နှုတ်ယူမည်ပြုသည်။

“အခု ခူးလို့မရဘူး၊ အပင်ငယ်လေးဖြစ်မှ ခူးရမှာ”

ပိုးစောယောင်က တားမြစ်စကားဆိုရင်း ကျန်းယမ်ရှောင်ရိုက်ကို ဖျမ်းဆွဲသည်။ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိုက် ငှက်သည်းခြေဂမုန်းပင်ပေါက်စလေးကို ခူးယူရန် ကျန်းမနေရာမှ မခူးတော့ဘဲ ပြန်ထသည်။

နှစ်ယောက်သား ပူးပူးကပ်ကပ်ဖြစ်သွားသည်။

ပိုးစောယောင် ကမန်းကတန်းနှောက်သို့ခြေလှမ်းဆုတ်သည်။ မျက်နှာ ရှေ့နှုတ်ချက်ဖြစ်သွားသည်။ ရင်လည်း သိမ်သိမ်ခန့်သည်။

“ဖုတ်လား၊ တယ်တော့ ခူးလို့ရမှာလဲ”

“ဟို... ဟို... အဲ...”

“အပင်ငယ်လေးဖြစ်လာမှ ခူးလို့ရမယ်”

ပိုးစောယောင်မှာ ရင်ဆဲကတုန်ကယင်ကြီးနှင့် စကားအထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေရာ ချင်ယုအင်းက ကြားစင်အပြောပေးရသည်။

“အပင်ငယ်လေးဖြစ်ဖို့က...”

“တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက်တော့ စောင့်ရမယ် ထင်ဘယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လား၊ မသိဘူး”

ငှက်သည်းခြေဂမုန်းအကြောင်း အနည်းအကျဉ်းသိသိသည် ချင်ယုအင်းသည် မိမိပြောသည်မှာ ဖုတ်မဟုတ်မခွဲသဘာဝသည့်အတွက် ပိုးစောယောင်တို့ လှည့်၍ မေးရသည်။

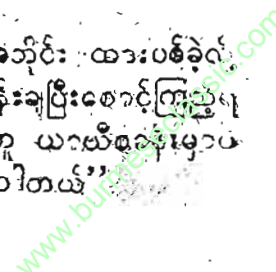
“ဆန်ဘက်ခါမနက်ပိုင်းလောက်ဆိုရင်တော့ အပင်ငယ်လေးဖြစ်ပြီး ခူးယူလို့ရပါပြီ”

ပိုးစောယောင်က အပြောပေးသည်။

ရင်ခန့်နေမှုကို ထိန်းစိုက်နိုင်ပြီမို့ စကားသံက ပိုမိုဖြစ်နေပြီ။

“ဒါဆိုရင် ဆန်ဘက်ခါမနက်မှ အစ်ခေါက်ဖြန်လာပြီး ခူးရမှာပေါ့”

“ဟာ... အစင်ပေါက်လေးကို မိအသိုင်း ထားပစ်ခဲ့ရင် ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ၊ ဒီနားမှာ ယခုထိစခန်းချပြီးစောင့်ကြည့်ရမှာပေါ့၊ ရင်တို့လဲ ကျွန်မတို့နဲ့အတူတူ ယာယီစခန်းမှာပဲ နေလိုက်ကြပေါ့၊ ကျွန်မက ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်”

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏အမေးစကားကို ပိုးစောယောင်ကပြန်ပြောရင်း အစီအစဉ်တည်း ဗိမိ၏အစီအစဉ်ကို ပြောပြပိတ်ကြားသည်။

“ကျွန်မက ဂိုဏ်းမှာ လှုပ်လက်စတန်းလန်းတွေရှိတယ်။ ဂိုဏ်းကိုပြန်ရမယ်”

ချင်ယုအင်းက စစ်ပြောသည်။

“ရှင်ကကော အာအထွေအထူးလုပ်စရာရှိလဲ”

ပိုးစောယောင်က ကျန်းယမ်ရှောင်ရိကိုမေးသည်။

“မရှိပါဘူး”

လိမ်မပြောတတ်သော ကျန်းယမ်ရှောင်ရိက အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်သည်။

သူသည် မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းစခန်းနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ယောင်ယည်လည် လုပ်နေသည်ကလွဲ၍ အကြောင်းကိစ္စအထွေအထူး ဘာမျှ မည်မည်ရရမရှိပါ။

“ရှောင်ရိကိုပြောလို့၊ ဖိုလ...သိုင်းကွက်သိုင်းဟန် လှုပ်ရှားမှုမှာ အရံစူးစိုက်ဘဲ အင်အားအရှိန်အဟုန်နဲ့ တိုက်ကွက် ဦးတည်ယမ်းကြောင်း အပြောင်းအလဲတွေကို သာ ဂရုစိုက်ရတဲ့သဘောကို ကျွန်မတို့ လေ့ကျင့်နေကြတယ်။ အဲဒါလိုက်ကြည့်ပြီး အကူအညီပေးပါဦးလား”

ပိုးစောယောင်၏အရိပ်အကဲ မရိုးမသားရှိနေသလိုလို ချင်ယုအင်း၏စိတ်ထဲတွင် သံသယဝင်နေလေရာ ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတစ်ယောက်တည်း ပိုးစောယောင်၏ ယာယီစခန်း

တွင် ကျန်ရှိနေခဲ့မည်ကို မဖြစ်စေလိုသည့်အတွက် အရေးပေါ် အကူအညီတောင်းမှုလုပ်လိုက်သည်။

အရေးပေါ် အကူအညီတောင်းယူလိုက်သည့် သဘောရှိသော်လည်း မြွေနတ်ကညာသိုင်းကွက် ၁၂-ကွက်အကြား ဆက်စပ်မှုလျှို့ဝှက်ချက်နှင့် မြွေနတ်မယ်ဝတ်စုံလမ်းညွှန်တို့ကို ကြိုးစားပမ်းစားကြဆယ်ထုတ်နေမှုတွင် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိ၏ အကြံဉာဏ် အကူအညီတောင်းယူဖို့ စိတ်ကူးချင်ယုအင်းထံတွင် ရှိနေသည်မှာ ကြာပေပြီ။

“တုတ်လား၊ လိုက်ကူညီပေးရမှာပေါ့”

ချင်ယုအင်းနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် နေမိသော ကျန်းယမ်ရှောင်ရိမှာ ‘ချေငတ်တုန်း ချေထွင်းထဲကျ’ဆိုသလို ဖြစ်လျက် ကမန်းကတန်းပင် ခေါင်းညှိတ်ပြောဆိုလိုက်သည်။

ဆခန်း (၁၇)

တိန်ထင်ကြိုင်တို့ မြေဖြူရွာအို့ ပြန်ရောက်သည်မှာ ၅-ရက်ပင် ရှိသွားခဲ့ပြီ။

ဤရက်များအတွင်း မြေနှုတ်ကညာဆိုင်တွက် ၁၂-တွက်အကြား ဆက်စပ်လျှို့ဝှက်ချက်တို့ကို အပြင်းအထန် ကြိုးစား ရှာဖွေနေခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် မြေဆိုးရိုက်ချုပ် စမ်းသပ်စိတ် လွန်ကဲကာ အော်ဟစ် ကြွေးကြော်ခဲ့ရာမှ ကြားသိခဲ့ရသော 'မြေဖြူ အရှေ့ဘက်၊ ဒုတိယ တောင်ကုန်း' ဆိုသော လမ်းညွှန် စကားအတိုင်း စူးစမ်းရှာဖွေမှုများကိုလည်း လုပ်နေခဲ့ သည်။

မြေဖြူရွာအနီးဝန်းကျင်မှာ တောင်ကုန်းနှင့် ကမူမြင့် များ အလွန်ပေါများ၏။ မြေဖြူရွာ အရှေ့ဘက်တစ်လွှား တွင် တောင်ကုန်းနှင့် ကမူမြင့် ၃၀၀-မှ ၅၀၀ ပင် ရှိနေ သည်။

ဒုတိယ တောင်ကုန်း ဆိုသည်မှာ မည်သည့် တောင် ကုန်းတို့ ဖော်ညွှန်းကြောင်း တိကျသေချာစွာ မသိသည့် အတွက် မြေဖြူရွာ အရှေ့ဘက်တစ်လွှားတွင် ရှိနေသည့် သော တောင်ကုန်းနှင့် ကမူမြင့်အားလုံးကို မြေလှန်လိုက် ရှာရမလျှိုဖြစ်နေသည်။

မြေဆိုးရိုက်ချုပ်တို့ဘက်ကလည်း ဤပြေည့်စံသော လမ်းညွှန်ကို လက်ကိုင်ပြုကာ စုံစမ်းရှာဖွေမှုများ လုပ်လာ နိုင်သောကြောင့် သတိတော့ မပြတ် ထမ်းနေရသည်။ ထို့သော် မြေဖြူရွာအရှေ့ဘက်တစ်လွှားတွင် မြေဆိုးရိုက် ချုပ်များ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ခြေရာလက်ရာအစအနပင် မတွေ့ရပေ။

မြေဆိုးရိုက်ချုပ်သည် အတော်ကြီးပင် ငြိမ်ချက်သာ ကောင်းနေသည်။ သူတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အာသိကတို့ မသိ သေး။ ဤသို့ ငြိမ်ချက်သားကောင်းလွန်းနေခြင်းကို မြေနှုတ် မယ်ရိုက်ချုပ်က သိပ်သဘောမကျ။

ကျိတ်၍ အကြံကြံ ကြံနေခြင်းဖြစ်မည်ဟု သဘောရ၏။ မိမိတို့အဖက်က သတိပေးပေးသည့်အပြင် ရလေအောင် အထူး သတိပြု ကြိုးကြပ်သည်။

မြေဆိုးရိုက်ချုပ်က လျှို့ဝှက်ချက်အသော်များများကို ဖော်ထုတ်သိရှိခဲ့ပြီး မိမိတို့ကလျှို့ဝှက်ချက်တင် စုံတစ်ရာတို့မှ မသိနိုင်သေးသည့်အတွက် မြေစိမ်းကညာများနှင့် မြေနှုတ် မယ်ရိုက်ချုပ်တို့ အထူးပင် ခဲပြင်းနေသည်။ မနားမနေ ဆိုသလို ကြိုးစားကြရာ အားလုံး ပင်ပန်းကြသည်။

ယောင်လည်လည်နှင့် မြေဖြူရွာအထိ ပါလာခဲ့သော ကုန်းယပ်ပျောင့်ရိမှာလည်း ချင်ယာအင်းတို့တစ်တွေ ယခင် မျိုး ပင်ပန်းကြီးနှင့် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားသမျှ အရာ မထင်ဖြစ်နေရမှုအပေါ် စိတ်မကောင်း။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုထိုရောက်ရောက် အတူအညီပေးနိုင်။

နောက်ဆုံးတော့ အကြံတစ်ခု စဉ်းစားမိကာ ချင်ယု အင်းကို ပြောပြသည်။

ထိုအကြံမှာ မြေဆိုးရိုက်နဲ့ ရန်သူအနေအထားမျိုး ဆက်မရှိတော့ဘဲ မိတ်ဆွေဖြစ်စေလျက် မြေဆိုးရိုက်နဲ့ ချုပ် ခါအကြံဉာဏ်နှင့် အကူအညီကိရယူရန်ဖြစ်သည်။

“မြေဆိုးရိုက်က ကျွန်မတို့ကို အကူအညီတွေ အကြံ ဉာဏ်တွေပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုပြောမှ ကျွန်မလဲ စိတ်ကူးတစ်ခုရတယ်။ မြေဆိုးရိုက်နဲ့ အပြန် အလှန် အကျိုးတူပူးပေါင်းလို့ ရနိုင်မယ်ဆိုရင် အားလုံး အဆင်ပြေမယ်”

ချင်ယုအင်းက ပြောသည်။

“ဘယ်လို အကျိုးတူပူးပေါင်းမှာလဲ”

“သူတို့က လျှို့ဝှက်ချက် ဖော်ထုတ်နိုင်မယ့် သော့ချက် တွေကိုသိနေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ဘက်မှာ ဆွေနတ် ထညာဆိုင်ကွက် ၅-ကွက်ပဲရှိတာမို့ အားလုံး ကုန်စင် အောင် ဖော်ထုတ် အသုံးမချနိုင်ဘူး။ ကျွန်မတို့ဘက်မှာ ရှိနေတဲ့ သိုင်းကွက် ၇-ကွက်နဲ့ပေါင်းမိပြီး သိုင်းကွက် ၁၂-ကွက်ပြည့်စုံရင်တော့ လျှို့ဝှက်ချက်အားလုံး အကုန် အစင် ဖော်ထုတ်နိုင်မှာပဲ။ ဒါဆို မြေနတ်မယ်ဝတ်စုံကိုလဲ ရှာဖွေရယူနိုင်မယ်။ အ...ရလောတဲ့ အကျိုးအမြတ်တွေကို တော့ သူတို့နဲ့ ကျွန်မတို့ ခွဲဝေယူကြရမှာပဲ”

“တို့ကြားရသလောက်တော့ မြေဆိုးရိုက်နဲ့ မြေနတ် မယ်ရိုက်တို့က သိုင်းမျိုးဆက်အတူတူပဲဆို”

“ဟုတ်ပါကယ်”

“ဒါဆို... မိသားစုချင်း ပြန်ပေါင်းစည်းလိုက်ကြရင် ကော”

* * *

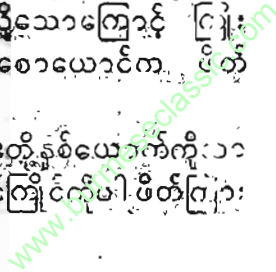
ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှင့် ပြောဆိုမိသည်များမှ ရရှိသော အကြံတို့ကို ချင်ယုအင်းက တိန်ထင်ကြိုင်ကို ပြောပြသည်။

အမှန်စင်စစ် တိန်ထင်ကြိုင်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း မြေဆိုး ရိုက်နဲ့ ရန်မီးဖွားကာ အနိုင်ယူ တိုက်ခိုက်နေကြမည့် အစား ပြန်လည်သင့်မြတ်ပူးပေါင်း ရန် လိုလားစိတ်ရှိသည်။ ချင်ယုအင်းပြောသည်များကို သဘောကျသည်။

သို့သော် ရိုက်နဲ့ချုပ်တစ်စောက်အနေဖြင့် စကားမလွန် ရအောင် တိကျသော ဆုံးဖြတ်စကားတော့ မပြောသေး ပေ။ နေ့လယ်စာ စား သောက်ပြီးချိန်တွင် ဖိတ်ကြား ဝေ တစ်ခု ရရှိသည်။

ချင်ယုအင်းတို့၏ စေတနာကြောင့် ရရှိခဲ့သော ငှက် ဆည်းခြေဂမုန်းဖြင့် ဖော်စပ်သော ဆေးကိုသုံးကာ လေ့ ကျင့်ရာ သိုင်းပညာ အစားတိုးထက် အောင်မြင်ခဲ့သည့် အတွက် သိုင်းပညာဆန်းများကို ပြသရန်နှင့် ကျေးဇူးဝင် ရိုက်ပြုညစာ တည်ခင်းကျွေးမွေး လိုသောကြောင့် ငြိုး ကြာရိုက် အပျိုစင်ရိုက်ချုပ် ဖိုးစောယောင်က ဖိတ် ကြားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျန်းယမ်ရှောင်ရိနှင့် ချင်ယုအင်းတို့နှစ်ယောက်ကို သာ မက မြေနတ်မယ်ရိုက်နဲ့ တိန်ထင်ကြိုင်ကိုပါ ဖိတ်ကြား

ထားသည်။ ကြီးကြားရိုက်နှင်း ခြွေနှတ်မယ် ဂိုဏ်းတို့သည် ခင်မင်ရင်းနှီးမှု မရှိသော်လည်း ပြဿနာလည်းမရှိ။ တစ် ဝေပတည်းတွင် ရှိနေကြသော သိုင်းဂိုဏ်းများအဖြစ် တစ်ဖက်ကိုတစ်ဖက် သိနေမှလောက်သာ ရှိသည်။

ယခုအကြိမ်သည် ကြီးကြားရိုက်နှင်း ခြွေနှတ်မယ်ဂိုဏ်း ကို ပထမဆုံးအကြိမ် ဖိတ်ကြားခြင်းဖြစ်သည်။

သွေးနှုတ်ချောင်းတွေ့တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့မှုများအကြောင်း ကို ချင်ယုအင်းပြေးပြု၍ ဖိတ်ခေါ်ကြိုက် အပြည့်အစုံ သိရှိ ထားသည်။ ငှက်သည်းခြေဂမုန်းကို မိုးစောယောင် ဆယ် ထံ အသုံးပြုမည့်ဆိုခြင်းကိုလည်း စိတ်ဝင်စားနေသည်။

ထို့ကြောင့် မိုးစောယောင်၏ ဖိတ်ကြားချက်တို့လက်ခံ လိုက်ကြသည်။

ထိုနေ့ ညနေပိုင်းတွင် ခြွေနှတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်၊ ချင်ယု အင်းနှင့် ကျန်းယမ်ရှောင်ရိတို့အညှီ ခြင်းရထားတစ်စီးနှင့် ကြီးကြားရိုက်နှင်း တွက်လင်းခဲ့ကြသည်။

ကြီးကြားရိုက်နှင်း အပျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်တိုင် ခရီးဦး ကြိုဆိုသည်။ စကားစမြည်ပြောဆို အပန်းဖြေကြပြီ။ နောက် ငှက်သည်းခြေဂမုန်းပင် ရှေ့ရှိခဲ့သည့် အတွက် လေ့ကျင့် အောင်မြင်ခဲ့သော သိုင်းပညာဆန်းများကို မိုးစောယောင် က သီးသန့်ခမ်း တစ်ခုစီတွင် ဧည့်သည် သုံးယောက်ကို ပြသသည်။

“ကျွန်ုပ် လေ့ကျင့်အောင်မြင်ပြီးသမျှကတော့ ကိုယ် ယောင်မဖျောက် မှော်ဆိုင်းကျမ်းရဲ့ အနှစ်ချုပ် သိုင်းကွက်

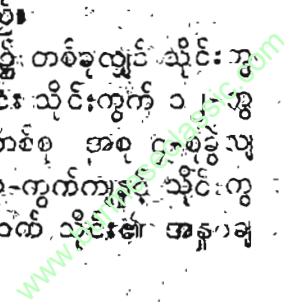
လေးကွက်ပါ။ ဒီအနှစ်ချုပ်ဆိုင်းကွက်လေးကွက်ကို ဝေပ ကျင့်နိုင်ရင် ကိုယ်-ထောင်ဖျောက် မှော်သိုင်းကျမ်းရဲ့ သိုင်း ပညာတွေအားလုံးကို ဆက်လေ့ကျင့်အောင်မြင်ဖို့ လမ်း စပွင့်လွှားပါပြီ။”

မိုးစောယောင်၏ စကားသည် တိန့်ထင်ကြိုင်နှင့် ပိုင် ယုအင်းတို့ကို အတော်ကြိုပင် စိတ်လှုပ်ရှားသွားစေသည်။ ကိုယ်ယောင်ဖျောက် မှော်ဆိုင်းကျမ်း အပျိုစင်ဂိုဏ်းချုပ် ထံတွင် ရှိနေသည်ဟု ပြောဆိုနေကြသော်လည်း... ယင်း အတိအကျတော့ မဟုတ်။

ယခု မိုးစောယောင်ထိုက်တိုင် ကြီးကြားရိုက်နှင်း ခေါ် တန်း လျှို့ဝှက်ချက်တို့ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလာရာ ချင်ယု အင်းတို့အပေါ် တစ်ဖက်စိတ်ရင်းအကောင်းနှင့် ဝေပ ဇူးတင်ကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။

မိုးစောယောင်က ကိုယ်ယောင်ဖျောက် နေရာနှင့် ကျမ်း၏ အနှစ်ချုပ် သိုင်းကွက် ၎င်းကို ထက်တွေ့ထုပ်ပွဲ ကစားပြသော အခါတွင်အခု ဖိတ်ခေါ်ကြိုက်နှင့် ခင်မင် အင်းတို့မှာ မိမိတို့မျက်စိနှင့် တပ်အပ်မြင်နေရသည်ကို မယုံနိုင်အောင် ပြစ်ကြရတော့သည်။

အနှစ်ချုပ်သိုင်းကွက် ၄-ကွက်တွင် တစ်ခုလျှင် သိုင်းကွက် ၃-ကွက်ပါသည်။ အားလုံးပေါင်း သိုင်းကွက် ၁၂-ကွက် ရှိသော သိုင်းကွက် ၃-ကွက်ကို တစ်စု အစု ၄-စုခွဲယူ နား၏။ တစ်စုလျှင် သိုင်းကွက် ၃-ကွက်ကျနှင့် သိုင်းကွက် ၄-စုပါရှိသော ကိုယ်ယောင်ဖျောက် သိုင်း၏ အနှစ်ချုပ်

သိုင်းကွက် ၄-ကွက်ဆိုသည်မှာ မြွေနှစ်ကညာသိုင်းကွက် ၁၂-ကွက် ဖြစ်နေသည်။

ဆင်ဆင်တုခြင်းပင်မဟုတ်။ ဆိုင်းဟန်များတူသယောင် ရှိခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်။ ထပ်တူထပ်မျှ တူညီတာထက်ပင် ပိုသည်။

အနှစ်ချုပ်သိုင်းကွက် ၄-ကွက်သည် မြွေနှစ်ကညာ သိုင်းကွက် ၁၂-ကွက် အစစ်အမှန် ဖြစ်နေသည်။ အမည် အခေါ်အဝေါ်သာ ကွဲပြားသည်။

တိန်ထင်ကြိုင်နှင့် ချင်ယုအင်းတို့မှာ မြွေနှစ်မယ်သိုင်း ကွက် ၁၂-ကွက်ကို အကုန်အစင် သိရှိနေကြလေရာ တစ် ချက် ကြည့်လိုက်ရုံနှင့်ပင် ဒုက္ခခံသိသည်။ သူတို့ ယခင် တွေ့ကြုံမြင်သိခဲ့သည်မှာ တစ်ယောက်လျှင် သိုင်းကွက်တစ် ကွက်ချင်းစီ လှုပ်ရှားမှုနှင့် မြွေဟောက် သုံးယောက်တို့ ပူးပေါင်း တိုက်ပွဲဝင်မှုဖြစ်လျက် ယခုကတော့ ပိုးစော ယောင် တစ်ယောက်စည်း ဆိုင်းကွက်အားလုံး အကုန် အစင် လှုပ်ရှားကစားပြမှု ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ကြည့်ရသည်အတွက် သိုင်းကွက် တစ်ကွက် နှင့် တစ်ကွက်အကြား ဆက်စပ်မှု လျှို့ဝှက်ချက်များကိုလည်း ကျကျနန ရှင်းလင်းစွာ တွေ့မြင်ကြသည်။ ထို့ပြင် သိုင်း ဟန် လှုပ်ရှားမှုတို့မှ စာ လုံး များ လို့ လည်း အားလုံး အပြည့်အစုံ ဖော်ထုတ်သိရှိကြသည်။

“မြွေဖြူ အရှေ့ဘက်ငါးမိုင်၊ ဒုတိယ တောင်ကုန်း၊ အလယ်တခါးပေါက်”

တိန်ထင်ကြိုင်နှင့် ချင်ယုအင်းတို့သည် ယခု ရက်ပိုင် အတွင်း အခါလေပ်ဆိုသလို ဤ လျှို့ဝှက် ချက် များ ၈ အပတ်တကုတ် ကြိုးစားဖော်ထုတ် နေခဲ့သည့်အတွက် ပို စောယောင်၏ ကွက်ပြည့် လှုပ် ရှားဖြူသမှုမှ အားလုံး သဘောပေါက် နားလည်သွားကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တိန်ထင်ကြိုင်နှင့် ချင်ယုအင်းတို့ နှစ်ယောက်မှာ ငမဲ သာ စိတ် လှုပ်ရှားနေကြရာ ညနေစာကိုပင် ကောင်း ကောင်း မစားနိုင်ကြ။

မြွေဖြူရွာသို့ သူတို့သုံးယောက် ပြန်ရောက်ကြတော့ ညဉ့်အတော် မိုးချုပ်နေပြီ။ သိရိလာရသည့် ခရီးလမ်းညွှန် အတိုင်း ညတွင်းချင်း သွားဆိုသော်လည်း အလောတကြီး မလုပ်သင့်ကြောင့် နားလည်သည့်အတွက် နောက်တစ်နေ့ မနက် စောစောကျမှ သွားကြရန် တိန်ထင်ကြိုင်ကဆုံးဖြတ် သည်။

သိသင့်သိထိုက်သည်များကိုအသိပေးရန် မမြစိမ်းကညာ များကို အစုံအညီ ခေါ်ယူသည်။

လူစုံ၍ မြွေနှစ်ကညာဂိုဏ်းချုပ်က စကားစတော့မည် အပြုတွင် ကာဝန်ကျ ကင်းပျားကြီး အရေးကြီးသော အမှု အရာနှင့် ဝင်ရောက်လာသည်။

“မြွေဆိုးဂိုဏ်းက လက်ရွေးစင်သိုင်းကစား အင်ကင် ခေ ရောက်လာပါတယ်။ အရမ်းအရေးကြီးတဲ့ စကားတွေ ကို ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့တွေ့ပြီး ပြောချင်ပါတယ်”

တိန်ထင်ကြိုင်က ခေတ္တစဉ်းစားပြီးနောက်

BURMESE CLASSIC

“ခေါ်လာခဲ့ပါ”

အင်ကင်ခေ ရောက်လာပြီး ပြောသည့် စကားတွေက တော့ အကယ်ပင် အရေးကြီးသည်။

မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ဆားအော်ပို့နှင့် မြေဟောက် ဝါးကောင်တို့ လျှို့ဝှက်စွာ ပုန်းအောင်းလှက် သိုင်းပညာအပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ကြရာ အတွင်းအားများ ရှုပ်ထွေးကန်ပြီး အတွင်းဒဏ်ရ အတိတ်ကာ သေလှမြောပါးဖြစ်နေကြရာ ဘာလုပ်ရမည်မသိစေဘဲ ထာရောက် အကူအညီ တောင်းခြင်းဖြစ်သည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းအတွက် အခွင့်အခါကောင်းကြုံရပြီး လျှို့ဝှက်ချက် အဝဝကို သိခဲ့ရပြီးပြီမို့ မြေဆိုးဂိုဏ်း၏ အကူအညီ မလိုတော့။ အင်ကင်ခေ ထာရောက် အကူအညီ တောင်းမှုကို ငြင်းပယ်ထိုက်ရှုံ့နှင့် မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်နှင့် မြေဟောက် ဝါးကောင်တို့ကို နေ့မှန်းပြီးသား ဖြစ်သွားပြီး မြေဆိုးဂိုဏ်းထည်း ဓာတ်ခါတည်းနှင့်ပင် အင်အား ချညှန်သွားစေလော့မည်။

တစ်ဖက် တွင် လည်း မြေဆိုးဂိုဏ်းချုပ်တို့ကို ကူညီစောင့်ရှောက် ကုသကယ်တင် မေးခြင်းဖြင့် မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ စိတ်ရင်းစေဘနာဗုန်ကို ဖြစ်နိုင်သည်။ မြေဆိုးဂိုဏ်းနှင့် မိသားစု ပြန်လည်ပူးပေါင်းနိုင်ရေး လမ်းစတော့ပွင့်လာမည်။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်က ဝိသားစုအချင်းချင်းပြန်လည် ပေါင်းစည်းနိုင်ရေးတို့ ဆုံးဖြတ်ရွေးချယ်လိုက်သည်။

“အစ်မတော် ဆားအော်ပို့တို့ ဟယ်ဗာ ပို့နေလဲ... လမ်းပြပါ”

အင်ကင်ခေမှာ မတတ်သာသည့် အခြေအနေမို့ သာ မြေနတ်မယ် ဂိုဏ်းတွင် လာရောက် အကူအညီတောင်းရသည်။ မျှော်ထင်ချက်တော့ ထိပ်မရှိပါ။

မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းချုပ်၏ စကားက သူ့ကို အံ့ဩသွားစေသလို အရမ်းလည်း ဝမ်းသာ စိတ်ထိခိုက် သွားစေသည့်။ ဆားအော်ပို့တို့ ပုန်းအောင်းနေထိုင်ကြသည့် လျှို့ဝှက်နေရာသည် မြေဖြူရွာအနီးအနားနားပင် ဖြစ်သည်။ ပီရိခေဘင်စွာ နေထိုင်ကြသောကြောင့် အင်ကင်ခေကသာ လမ်းပြခေါ်မသွားလျှင် ထိနေရာတွင် ဆားအော်ပို့တို့ ရှိနေကြကြောင်း မြေနတ်မယ်ဂိုဏ်းက လုံးဝ စဉ်းစားမိမည် မဟုတ်။

ဆားအော်ပို့နှင့် မြေဟောက် ၅-ကောင်တို့၏ အခြေအနေကတော့ အတော်ဆိုးနေသည်။ သို့ရာတွင် မြေနတ်မယ်က ညာသိုရုံးကွက်များကို မရအေးထေ့ကျင့်ကြရင်း အတွင်းအားထွဲချော့ကာ အတွင်းဒဏ် အပြင်းအထန် ရသွားကြခြင်းမို့ မြေနတ်မယ်က သိုင်းကွက် ၁၂-ကွက်နှင့် ပတ်သက်သမျှ ဟားလုံး အကုန်အဝင်သိနေသော မြေနတ်မယ် ဂိုဏ်းချုပ်တို့ယ်တိုင် ကြပ်မ ပြုစုကုသပေးသောအခါ အသက်အေးမှ ကင်းလွတ်ခဲ့သည်။

ဆားအော်ပို့နှင့်တကွ မြေဆိုးဂိုဏ်းသားတို့ကို မြေဖြူရွာတွင် ကောင်းစွာနေထိုင်စေသည်။ အနားလူစေသည်။

BURMESE CLASSIC

၃၆၈ ● ဇက္ခိယံဝင်းကြွယ်

သိလာခဲ့ရသည့် လမ်းညွှန်အတိုင်း သွားရောက်ရှာဖွေရာ မြွေနတ်မယ်ဝတ်စုံကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်။ မြွေနတ်မယ်ဝတ်စုံမှာ လက်နက်များ မစူးမဖောက်နိုင်သည့် ကိုယ်ကြပ်ဝတ်စုံတစ်မျိုးဖြစ်သည်။

မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်းက မိမိတို့ သိရှိခဲ့ကြသည့် မြွေနတ်ကညာသိုင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် အကြောင်းအချက်များကို မြွေဆိုးဂိုဏ်းဝင်များကိုလည်း ပြောပြ အသိပေးသည်။ မြွေဆိုးဂိုဏ်းကလည်း မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ စေတနာကိုနားလည်ကာ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မကျေနပ်ချက်များကို ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းကြလျက် မိသားစုတို့ ပြန်လည်ပေါင်းစည်းမိကြသည်။

ကျွန်းယဇ်ရောင်ရှိနှင့် ချင်ယုအင်းတို့လည်း စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း မစီလာကို တခန်းတနား ကျင်းပနိုင်ကြသည်။ ထိုစေ့စပ်မင်္ဂလာ အခမ်းအနားသို့ ကြိုးကြာဂိုဏ်းအပျိုဝင်ဂိုဏ်းချုပ် ဝိုးစောယောင် မတက်ရောက်သော်လည်း လက်ဆောင်ပစ္စည်း ပေးပို့သည်။ ကြိုးကြာဂိုဏ်းသည် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းညီညွတ်သော မြွေနတ်မယ်ဂိုဏ်း၏ မိတ်ဆွေကောင်းလည်းဖြစ်လာသည်။

ပြီးပါပြီ။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ။
ဇက္ခိယံဝင်းကြွယ်

